

رۆمان

خانمباز

که مال سه عدی

رؤمان

خانمباز

که مال سه عدی

خانمباز که مال سعیدی

رۆمان

خانمباز که مال سه‌عدی

خانمباز

که مال سه‌عدی

هه‌ریمی کوردستان / هه‌ولیر

۲۰۱۹ ی زاینی

□

۱۴,۵ × ۲۱,۵ سم
سه عدی، که مال سه عدی
رۆمانی خانمباز / که مال سه عدی / پیداچوونه وه و رینوس: شیرزاد فهقی / ج ۱،
سلیمانی، (چاپخانهی مناره)، ۲۰۱۹.
۲۵۶ لاپه ره.

ناوی کتیب: خانمباز

بابهت: رۆمان

دانه: که مال سه عدی مستهفا

دیزاینی ناوه رۆک و بهرگ: سهرباز سیامه ند

پیتچنین: دانه ر

پیداچوونه وهی رینوس: شیرزاد فهقی

چاپخانه: مناره

چاپ: چاپی یه که م، سلیمانی ۲۰۱۹

تیراژ: ۵۰۰ دانه

له بهر یوه بهر ایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۳۲۹) سالی (۲۰۱۹) ی پیدراوه

مافی له چاپدانه وهی بۆ نووسه ر پارێزراره .

(شهوکهت ئەفهندی)

شهوکهت ئەفهندی پیاویکی بالا به رزی چوارشانهی به خووه بوو، هه رچه نده به ته من بوو، به لام پێیه وه دیار نه بوو. که سیکی دلتهر و به زهوق بوو، وا هه لاس و که وتی ده کرد، ده توت کوپه گه نه که ی پیشانه، چاکهت و پانتۆلیکی سپی له بهر ده کرد، ده توت به فره، هینده سپی بوو، که رۆژ لێی دها، له دووره وه ده تریسکایه وه. هه ندیک جاریش کراس و چاکه تیکی سووری له گه ل پانتۆلیکی سپی له بهر ده کرد و چه پگیك گوله باغیشی به ده ستیه وه ده گرت و له بهر دووکانه که ی له سه ر کورسیك داده نیشته.

شهوکهت ئەفهندی پیشتر له شاری رواندن مامۆستای سه ره تای بوو، دوا یی به هۆی بیروپایه سیاسییه چه پره و بییه کانی و دژایه تیکردنی پزئیمی پاشایه تی، چه ند جاریک ده گیریت و ده خریته به ندیخانه وه.

ئه و که سیکی سه ره رۆ بوو، به هۆی ئه و هه لۆیستانه یه وه، ببووه مایه ی سه ر ئیشه بو خانه واده که ی، به تایبه تی باوکه پیره په ککه و تووه که ی. جاریک فه رمانی گرتنی بو درده چیت، مه فره زه یه کی پۆلیس ده چنه مالیان، ده یانه وی بیگرن. که چاوی به پۆلیسه کان ده که ویت، ده مانچه توپلییه که ی باوکی ده بات و ده چیته سه ربان، له نهومی سه ره وه خو ی هه لده داته خواره وه و پاده کات.

خانمباز که مال سەعدی

یەکیک لە پۆلیسەکان بە دواى دەکەوئیت، دەیهوئى بیگرئیت. ئەویش
فیشەکیک بە قاچى پۆلیسەکەو دەنئیت و بریندارى دەکات. پۆلیسەکە
لە تاو برینی قاچى و لە ترسى دەمانچەکەى دەستى، وازى لى دەهینئیت
و خۆى و پۆلیسەکانى تر دەگەرئینهو بەنکەکەى خۆیان.

شەوکەت ئەفەندیش لە ترسى گرتن و دادگاییکردن، یاخى دەبئیت و
دەچئیتە ئەشکەوتى میگر لە دەفەرى رواندن.

شەوکەت ئەفەندى چیرۆکیكى درئىزى هەیه، ئەگەر باسى بکەین،
و هەکو چیرۆكى هەزارو یەك شەو و کەلیله و دیمەنى لئیدئیت، نابرئیتەو.
من دەمئیک بوو بە دواى کەسىكى وادا دەگەرپام، بیکەمە پالەوانى
سەرەكى پۆمانەکەم. وئیرای ئەوێ کە پئیشتر ئەوم دەناسى، زیاتر
خۆم لئى نزیک کردەو و پۆژانە دەچومە دووکانەکەى، چایەکم لەلای
دەخواردەو و گوئیستی سەرگوزشتە خۆشەکانى دەبووم.

نەۆمى خوارەوێ بەلاخانەیهكى کردبوو هەلەرى و دەیان پارچە
کەلوپەلى کۆنى سەرئچراکئیشى تیا دانابوو. لە لایەكى گەلەرییەکەش،
سیسەمئیک و نیو تاقم قەنەفە و تەلەفریۆنئیک و بەفرگرئیکى دانابوو.
هەرچەند جارى سەردانم دەکرد، دیمەنى ئەو سیسەمە زۆر سەرئنجى
پادەکئیشام، یەکەم جارم شتى وا ببینم، لە ناو دووکانئیک شوئینى
خەوتن و حەوانەوێ لى بئیت، پئیم وت: تۆ خانووئیکى گەورەت لە نزیک
ئێرە هەیه، بۆچى ئەم سیسەمەت لێرە داناو و ناچئیتە مالهەو پشوو
بەدەیت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: من که سئیکی به ته‌مه‌نم، له کاروان دابراوم، هاوسه‌ر و مندال‌ه‌کانم له دهره‌وه‌ی ولات ده‌ژین، منیش به ته‌نیا لی‌ره ژیان به سه‌رده‌به‌م. ئه‌و کۆلانه‌ی مالی ئیمه‌ی لی‌یه، مندالی بچوکی زۆرن، تا‌کو نیوه‌ی شه‌و له به‌ر دهرگا یاری ده‌که‌ن. له به‌ر ده‌نگی ئه‌وان هه‌راسان ده‌بم و ناتوانم پشوو به‌دم. ئه‌م سیسه‌مه‌م له‌گه‌ل هه‌ندیک پیدایستی ناو مال لی‌ره داناوه، ئیره بو من هه‌موو شتی‌که، به‌رۆژ دیوه‌خانه‌یه و به‌شه‌ویش شوینی هه‌وانه‌وه‌مه.

که ئه‌مه‌ی وت، پرسیاریک به‌خه‌یال‌مدا هات، وتم: مه‌به‌ستت چیه له دیوه‌خانه؟

وتی: له‌جیاتی له‌مال‌ه‌وه پيشوازی له‌میوانه‌کانم بکه‌م، هه‌ر لی‌ره داده‌نیشین و پیکیک مه‌شرووب و قاوه‌یه‌کی تالیش ده‌خۆینه‌وه، به‌دم خواردنه‌وه‌شه‌وه یاری شه‌تره‌نج ده‌که‌ین.

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی، جیهانیکی سه‌یری هه‌بوو، له‌سه‌ر شه‌قامیکی گشتیدا بال‌اخانه‌که‌ی به‌کرئ گرتبوو، پری کردبوو له‌بابه‌تی سه‌رنج‌اکیش و که‌لوپه‌لی کۆن، به‌لام هه‌یج شتی‌کیشی له‌وانه نه‌ده‌فرۆشت.

زۆر جار کپیار ده‌هاتنه‌لای و مامه‌له‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد، به‌مه‌به‌ستی کپینی هه‌ندیک شتومه‌ک. به‌لام ئه‌و داوای نرخیکی خه‌یالی ده‌کرد، زۆر زیاتر بوو له‌نرخ‌ی راسته‌قینه‌یان، بویه کپیاره‌کان به‌ده‌ستی به‌تال ده‌چونه دهره‌وه و ئه‌ویش وه‌کو پۆژان ئاسایی به‌دیار شتومه‌که‌کانی داده‌نیشت.

خانمباز که مال سه‌عدی

رۆژیک له‌لای دانیشتبووم، دوو ژن هاتنه لای، دواى ئه‌وه‌ی به‌ناو
گه‌له‌رییه‌که خولانه‌وه، به وردی سه‌یری شتومه‌که‌کانیان ده‌کرد،
سه‌ماوه‌ریکی کۆن سه‌رنجی پراکیشان، هاتنه لای شه‌وکته ئه‌فه‌ندی
پرسیاری نرخه‌که‌یان لێی کرد. شه‌وکته ئه‌فه‌ندی وتی: ئه‌و سه‌ماوه‌ره
هی سه‌رده‌می پاشای کۆره‌یه و نرخه‌که‌ی زۆره، له توانای ئیوه نییه.

ژنه‌کان له جلوبه‌رگیان دیاربوو، که ده‌وله‌م‌ندو خوا پێداو بوون.
زۆر متمانه‌یان به خۆیان بوو، یه‌کێک له ژنه‌کان وتی: تۆ له خۆته‌وه
چۆن ده‌زانیت ئیمه نرخه‌که‌یمان پێده‌دریّت یان نا؟

شه‌وکته ئه‌فه‌ندی زۆر سه‌رسام بوو به قسه‌کانی، به پێکه‌نینه‌وه
وتی: ئیوه له منتان برده‌وه، چونکه له بئه‌رته‌وه من ئه‌م
شتومه‌که‌نم بۆ فرۆشتن لێره دانه‌ناوه، تا نرخیکى دیاریکراویان له
سه‌ر دابنیم. به‌لکو بۆ زه‌وق و ئاره‌زووی خۆم لێره دامناون، هه‌ر
پارچه‌یه‌ک له‌و پارچانه به سه‌د دۆلاری ئه‌مریکی نافروشم. به‌لام مادام
ئیوه چاوتان لێیه‌تی، وه‌کو دیارییک پێتانده‌ده‌م.

له درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: ده‌زانم ئیوه خانه‌دان و خاتوون، له
جلوبه‌رگه‌کانتان دیاره، وه‌کو پێم وتن، من پێویستم به پاره نییه،
تا‌کو به پاره پێتان بفروشم. بۆیه جاریکی تر دووپاتی ده‌که‌مه‌وه،
ئه‌گه‌ر چه‌زتان لێیه‌تی، ده‌توانن به خۆرایى ببیه‌ن.

دوو ژنه‌که قسه‌ی تریان نه‌کرد، لووسو باریک به بێ ده‌نگی چوونه
ده‌ره‌وه.

خانمباز که مال سهعدی

که ئەم دیمەنەم بینی، سەرم سوپما، لە دلی خۆمدا وتم (شەوکەت ئەفەندی خەلەفاو، دەنا بۆچی قسەیی وا دەکات، ئەگەر بۆ فرۆشتن نەبیّت، ئەیی بۆچی ئەم هەموو شتە جوان و نایابانەیی لە گەلەرییەکی نمایش کردووە).

بە هەرحال، دانم بە خۆم داگرت و لێم نەپرسی بۆچی کڕیارەکان بە دەستی بەتال پەوانە دەکەیتەو.

دەرگای بەفرگرەکی کردووە دوو بتل بیرەیی دەرھینا، بتلیکی لە بەر دەمی من دانا، ئەوێ تریشی بۆ خۆی دانا و تی: باش بوو کە هاتی، مەشرووب خواردنەو بە تەنیا هیچ لە زەتی نییە، با بە یەکەو بیرە بخۆینەو و میشکی خۆمان ساف بکەین.

منیش وتم: هەرچەند من مەشرووب خۆر نیم، بەلام جاروبار لە بۆنە و دانیشتنە تاییبەتییەکاندا، بتلیک تا دوو بتل بیرە بۆ خوشی دەخۆمەو.

لە بەردەم دووکانەکی شەوکەت ئەفەندی سوپەر مارکیتیکی لی بوو، چوومە ئەوێ، هەندیک فستق و خیار و تەماتەم کڕی و هاتمەو.

شەوکەت ئەفەندی کە چاری بەمە کەوت، وتی: ناکات بۆ دروستکردنی زەلاتە ئەم خیار و تەماتەیت کڕیبیّت؟

منیش وتم: پێک وایە، من ئەوئەندەیی لەزەت لە زەلاتەکە دەکەم، هەندە لە بیرەکی ناکەم.

وتی: لە ئەوروپا خەلک لە جیاتی ئاو بیرە دەخۆنەو، تەنانەت لەوێ وا باو، دەلێن بیرە خواردنەوێ ژنانە نەک پیاو.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: ئاخر ئه وان هر له گه نجییه وه فییری خواردنه وه ده بن،
ئه وان وه کو ئیمه نین، له بهر قسه و قسه لۆکی خه لکی زۆر شتمان له
خۆمان حه رام کردووه، به تایبه تی خواردنه وه سه رخۆشکه ره کان.
هیشتان ئیمه خواردنه وه که مان ته وا و نه کردبوو، ژنیکی عه ره ب،
سالوی لی کردین و بو لای پیشانگایه که هه لکشاو سه یری که لوپه له کانی
ده کرد، ناوه ناوه ش ئاو پرۆکی له شه و که ت ئه فه ندی ده دایه وه و له
نرخه کانی ده پرسی.

شه و که ت ئه فه ندیش نرخیکی خه یالی پیده وت، وه ک ئه وه وابییت،
که نه یه وی ئه و شتانه بفرۆشییت.

ژنه عه ره به که ش هیه خوی تی ک نه ده داو به رده وام بوو له
سه یرکردنی که لوپه له کان.

دوای تۆزیک، شه و که ت ئه فه ندی رووی تی کردم و پیی وتم: ئه م ژنه
عه ره به، پیده چی خه فه تیکی گه وره ی هه بییت، بویه کاته که ی به
ته ماشا کردنی ئه م شتانه به سه ر ده بات. ئه م کچه بچکۆله یه شی له گه ل
خوی هی ناوه، تا کو خه لکی قسه و قسه لۆکی بو هه لنه به ستن.

منیش وتم: تو به شیوه یه کی وا قسه ده که یت، وه ک ئه وه وایه که
زۆر دلنیا بییت له قسه کانت.

وتی: هر له مندالییه وه، به هره یه کی وام هه یه، له دووره وه سه یری
ژن بکه م ده یناسم.

خانمباز که مال سهعدی

منیش به پیگه نینه وه پیم وت: بۆچی تهنه ژن، ئه ی پیاو
ناناسیت؟!

وتی: پیاو لای من زۆر گرینگ نییه، به لام ژن هه موو شتی که.
به هه حال، به ده م قسه کردنه وه، بیره مان ده خوارده وه، ژنه
عه ره به که ش دوا ی ئه وه ی له ته ماشا کردنی شته کان بیزار بوو، هاته
لامان و به زمانی عه ره بی مالئاوایی لی کردین و چوو ده ره وه.
منیش دوا ی ئه وه ی خوارده وه که م ته واو کرد، مالئاواییم له
شه و که ت ئه فه ندی کرد و گه رامه وه مالّه وه. به درییایی ریگا، بیرم هه ر
لای قسه کانی شه و که ت ئه فه ندی و ژنه عه ره به که بوو، له دلّی خۆمدا
ده موت (ده بیّ خه می ئه و ژنه عه ره به چی بیّت، بۆچی شه و که ت
ئه فه ندی هیّنده سه رنجی کپیاره ژنه کان ده دات، که چی هیچیشیان پیّ
نافرۆشیّت).

ئمه و ده یان بیرى سه یرو سه مه ره م به خه یالدا ده هات، زۆرم بیر
کرده وه، نه مزانی شه و که ت ئه فه ندی ئه م نهۆمه گه وره یه ی له م بالآخانه
بۆچی گرتوو وه ئه م گه له رییه ی بۆچی کردۆته وه. له دلّی خۆمدا وتم
(ئه گه ر مه به سستی بایه خدان بیّت به که له پوور و شته فۆلکلۆری و
سه رنجراکی شه کانن ئه و ده یتوانی وه کو خه سرۆ جاف و سه ید قادر و
قادر قاچاغ، به شیکی مالّه که ی خۆی بوّ نمایش کردنی ئه و که لوپه لانه
ته رخان بکات، بیّ ئه وه ی کرّی دووکان و باج و میرانه ی شاره وانیش
بدات).

خانمباز که مال سهعدی

چهند سالیك له مه و بهر، پیم كه و ته شاری دهوك و چوومه مالی قادر قاجاغ، له بهر ده رگای هه وشه وه تاده گاته دیوه خانه كه ی، ده یان پارچه ی سه رنجرا كیش و كوئی سه رده می چاخ ی به ر دینی و ئیماره ته كانی سوران و بابان و خانی له پ زپینی ریز كردبوو. هه ر به و نه ده ش نه وه ستابوو، له به رام بهر مالی خوئی خانوو یكى گه و ره ی به ته وا وه تی ته رخان كردبوو بو نمایش كردنی ئه و شته كوئن و سه رنجرا كیشانه. یه كيك له و شتانه ی كه زور سه رنجی راکیشام، ئه و زینده وه رانه بوون، كه ببوونه به رد، ته مه نیان خوئی له چهند سه د سالیك ده دا، هه روه ها هه ندیک كووپه و گو سكه ی سه رده می ئاشوو رییه كان.

سه بارت به عه نتيكه خانه كه ی سه يد قادریش، چهند جار يك سه ردانیم كردوو، من و ئه و خه لكی گه ره کی سیتاقان بووین، هه ر له مندالییه وه یه كتری ده ناسین.

ئه و شتانه ی كه سه يد قادر له عه نتيكه خانه كه ی له سه ر پيگای كه سه نه زان نمایشی كردبوون، زور به یان له بنه ر هتدا، دیارییه به نرخ و سه رنجرا كیشه كانی سه روکی عیراقی كوچكردوو سه دام حوسین بوون. دوا ی پروخانی پژی می به عس به ده سستی كه و تبوون. بریتی بوون له گه نجینه یه کی به نرخ میژوو یی، له دیتنیان تی نه ده بووین.

به هه رحال، ئه و ماوه یه زور به ی پوژه كانی هه فته، بی ئیش و كار بووم، ده شمزانی كه شه و كه ت ئه فه ندیش له من به ولاره كه س ناچیته

خانمباز که مال سه‌عدی

لای، بۆیه به باشم زانی خۆمی لۆ نزیك بکه‌مه‌وه و بچمه ناو ورده‌کارییه‌کانی ژیانی، بیکه‌مه‌هه‌وینی نووسینه‌وه‌ی پۆمانیک.

جاری نازانم، ژیانی شه‌وکەت ئەفه‌ندی به‌ره‌و چ ئاقاریکم ده‌بات، ئەو پۆمانه‌شم چۆن ده‌ست پێده‌کات و له‌کویش کۆتایی دیت.

پۆژانه‌ ده‌چوومه‌ سه‌ردانی شه‌وکەت ئەفه‌ندی و به‌یه‌که‌وه‌ باسی زۆر باب‌ه‌تمان ده‌کرد. ئەو تیکه‌لی سیاست ببوو، بیرو هزری چه‌په‌ره‌وی لینینی مارکسی زال بوون به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌یدا. هه‌ر بۆیه‌ له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجیتیدا یه‌کێک بووه‌ له‌ به‌ره‌هه‌ستکارانی پزیمی پاشایه‌تی و چه‌ند جاریکیش له‌ سه‌ر ئەم هه‌لۆیستانه‌ی گه‌راوه‌. دوايش کاتیک بزاقی چه‌کداری کوردان له‌ دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم ده‌ست پێده‌کات، ده‌چیته‌ پال بزاقه‌که‌ له‌ شاخ.

من زیاتر مه‌به‌ستم بوو، بگه‌مه‌ شته‌ شاره‌وه‌کانی ژیانی سیاسیی ئەو، به‌ تاییه‌تی ئەوه‌ی په‌یوه‌نیداره‌ به‌ جوولانه‌وه‌ی چه‌کداری دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم، هه‌روه‌ها ئینشیقاقه‌که‌ی ئیبراهیم ئەحمه‌د و مام جه‌لال له‌گه‌ل مه‌لا مسته‌فای بارزانی. مه‌به‌ستم جیا‌بوونه‌وه‌ی بالی مه‌کته‌بی سیاسیی بوو له‌ پارتی دیموکراتی کوردستان.

پۆژانه‌ که‌ سه‌ردانی شه‌وکەت ئەفه‌ندیم ده‌کرد، به‌ ده‌م بیره‌ خواردنه‌وه‌، ده‌یان پرسیارم ئاراسته‌ی ئەو ده‌کرد و ئەویش به‌ دوورودرێژی وه‌لامی ده‌دامه‌وه‌.

پووداوه‌کان هینده‌ زۆر بوون، بۆ ئەوه‌ی له‌ بیرم نه‌چنه‌وه‌، کامیاریه‌کم له‌ به‌رده‌م خۆم و ئەو داده‌ناو قسه‌کانیم تۆمار ده‌کرد. که

خانمباز که مال سهعدی

دهگه پامه وه ماله وه، جاريکی تر ئه و فايله دهنگيانه م دهخستنه سهر سیدییهک و له ناو کتیبخانه که م له شوینیکی تایبته هه لمده گرتن.

پوژیک من و ئه و له گه له ریه که ی دانیشتبووین، خه ریکی تو مارکردنی قسه کانی بووم، جاريکی تر ئه و ژنه عه ره به ی که چه ند پوژیک له مه و به ر له گه ل مندالیکی ساوا هاته لای، سه ری به گه له ریه که یدا گرت و به ره و ناو پيشانگا که هه لکشا.

شه وکته ئه فه ندی پرووی تی کردم و وتی: چیم پی وتی، نه موت ئه م ژنه خه فه تیکی گه وره ی له هه ناودایه، بویه دیته ئیره. ئه و نه بو کرینی ئه و شتانه هاتووه و نه بو تهاشا کردنیان، به لکو به دوا ی هاوړپیهک دهگه پیت تا کو خه می له بیر بباته وه.

منیش وتم: چۆن دهزانی؟

وتی: به ده موچاوی و جووله یه وه دیاره.

شه وکته ئه فه ندی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: دهزانی هه ندیک له و ژنانه ی دینه بازار، بو بازارکردن نایه ن، به لکو به دوا ی نییریکی دهگه رین، شتیکیان لپی ده سته که ویت. هه ندیکی تریش، پاره ش ده دن، بو ئه وه ی له گه لیان پابویرن.

که ئه مه ی وت، سه رم سوړما، چاوه ری قسه یه کی وه هام له شه وکته ئه فه ندی نه ده کرد. پیم وت: ئه وه بوچوونی خوته، یان شتیکی دهزانی که ئیمه نایزانی؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: له سالانی هه‌فتاکان، برا گه‌وره‌که‌م، دووکانیکی بازرگانییه
گه‌وره‌ی له شوپریجه‌ی به‌غداد هه‌بوو، ئه‌وکات من گه‌نج بووم، هه‌شتان
ژنم نه‌هه‌ینابوو، ده‌مبینی ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ی خه‌ریکی خانمبازییه، هه‌نده
خه‌ریکی کاری بازرگانی نییه. ده‌فته‌ریکی له‌گیرفان بوو، ناوی زۆربه‌ی
له‌شفرۆش و گه‌واده‌کانی شاری به‌غدای به‌ناونیشانه‌وه‌ تیا تۆمار
کردبوو. بۆ خۆی وه‌کو هارپوونه‌ ره‌شید ده‌ژیا، هه‌ر پۆژی له‌گه‌ل یه‌کێک
له‌و له‌شفرۆشانه‌ بوو.

منیش وتم: که‌واته‌ دووکانی بازرگانی بۆچی بوو، مادام هه‌ر
خه‌ریکی خانمبازی بوو؟

وتی: ئه‌و له‌ بنه‌رهدا، به‌لێنده‌ر بوو، کاری به‌لێنده‌ری ده‌کرد،
له‌گه‌ل زۆربه‌ی کاربه‌ده‌ستان و لێپرسراوانی داموده‌زگای ئه‌منی و
سیخوپییه‌کانی شاری به‌غداد پێککه‌وتبوو، پارهی‌ه‌کی باشی له‌م
پێگایه‌وه‌ ده‌ستده‌که‌وت. ئه‌م دووکانه‌شی به‌ ناوی کاری بازرگانی له
شوپریجه‌ بۆ زه‌وقی خۆی کردبووه، له‌ویوه‌ ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل
له‌شفرۆشه‌کان په‌یدا ده‌کرد.

که‌ ئه‌مه‌ی وت، به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پێم وت: ناکات تۆش لاسایی
برایه‌که‌ت بکه‌یته‌وه، بۆیه‌ ئه‌م گه‌له‌ریه‌ت کردۆته‌وه‌ و هه‌یچ شتیکیش
نافرۆشیت؟

وتی: پێک ئه‌وه‌هایه، من له‌ ولاتی سویسرا ده‌ژیم و ئێستا که‌ به‌ هۆی
نه‌خۆشییه‌وه‌ خانه‌نشین کراوم و مانگانه‌ سی و پینج هه‌زار فره‌نگم بۆ
براپه‌ته‌وه، له‌ هه‌ریمی کوردستانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی خزمه‌تی شاخ و

خانمباز که مال سه‌عدی

شارم تیڤکه ل کرده‌وه، خانه‌نشین کراوم و مانگانه دوو ملیون و نیوم بۆ
برپاوه‌ته‌وه. کور و کچه‌کانیشم هه‌موویان مووچه‌خۆرن، پئویستییان به
من نییه، دایکیشیان له نه‌خۆشخانه‌یه‌ک له سويسرا کار ده‌کات و
پئویستی به من نییه، بۆیه ئه‌و پارهی‌یه‌ی که مانگانه لی‌ره‌و له‌وی
وه‌ریده‌گرم، بۆ زه‌وقی خۆم خه‌رجی ده‌که‌م.

منیش وتم: من ده‌زانم له دوا‌ی راپه‌رینی خه‌لکی کوردستان
کوردستانت به‌جی هه‌یشت و چوویته هه‌نده‌ران، به‌لام من تی ناگه‌م ئه‌و
مووچه‌یه‌ی له هه‌ریمی کوردستان بۆت برپاوه‌ته‌وه به‌رامبه‌ر چیه‌وه به‌چ
سیفه‌تیڤک وه‌ریده‌گریت؟

وتی: ئه‌ی بۆم باس نه‌کردیت، له سه‌رده‌می رژی‌می پاشایه‌تی
ماوه‌یه‌ک له ریک‌خستنه‌کانی حیزبی شیوعی کارم ده‌کرد و به‌ره‌له‌ستی
حوکمی پاشایه‌تیم ده‌کرد، دوا‌ییش دوا‌ی رپووخانی رژی‌می پاشایه‌تی،
که‌هه‌بدولکه‌ریم قاسم حوکمرانیی ولاتی که‌وته ده‌ست، ته‌قه‌م له
پۆلیسیڤک کرد و بریندارم کرد، به‌وه‌یه‌ فه‌رمانی گیرانم بۆ ده‌رچوو،
منیش هه‌لام و خۆم نه‌دایه ده‌سته‌وه، له ترسی گرتن و پاوه‌دوونان،
له حکومه‌ت یاخی بووم و چوومه ئه‌شکه‌وتی می‌رگ له ناوچه‌ی رواندز.
دوا‌ییش که‌ئاگا‌کانی پشده‌ر به‌رپه‌رایه‌تی مه‌لا مسته‌فا بزاقی
چه‌کدارییان له دژی عه‌بدولکه‌ریم قاسم ده‌ست پیکرد، په‌یوه‌ندیم پیوه
کردن و تا‌کو ئینشیقاقه‌که‌ی بالی مه‌کته‌بی سیاسی و جیا‌بوونه‌وه‌یان له
مه‌لا مسته‌فا له شاخ مامه‌وه، دوا‌ییش چوومه ده‌ره‌وه‌ی ولات، له

خانمباز که مال سه عدی

ئەلمانیاى پوژئاوا مافى پەنابەرئیتیم وەرگرت، بۆ ماوویەکی زۆر لەوئى مامەوہ تا ئەوکاتەى سەدام حوسەین ھاتە سەر حوکم و لئیبووردنى گشتى دەرکرد، منیش گەرپامەوہ. دوایى، لە دوای پاپەرین جارئى تر پرووم لە ھەندەران کردەوہ، بەلام ئەمجارەیان چوومە سويسرا و لەوئى مافى پەنابەرئیتیم وەرگرت.

منیش پیم وت: من ئەوہ دەزانم، نامەوئى باسى ژيانى پەنابەرئیتى خۆتم بۆ بکەیت، باسى نەئینىیەکانى پشت دەرگای گەلەرئیکەت و پەيوەندییە سۆزدارییەکانتم بۆ بکە.

وتى: تۆ بۆچى ئەم بابەتەت ھێندە بەلاوہ گرینگە، ئەى تۆ نەتوت دەمەوئى ژيانى سياسیت تۆمار بکەم؟

منیش وتم: لە راستیدا، من ھیچ شتئیک لە خانمبازى و ژيانى لە شفرۆشان نازانم، ئەگەر بەلاتەوہ ئاسایى بیئت، حەز دەکەم پپوژئەکەمان پاش و پئیش بخەین.

وتى: مەبەستت چىیە؟

وتم: جارى با واز لە گپرانەوہ و تۆمارکردنى سەربورده سياسیيەکان بئین، ھەندئیک باسى ژيانى خانمبازى خۆتم بۆ بکەیت؟

وتى: منیش ئەوہم پئى خۆشە، چونکە لە سياسەتکردن لە دەربەدەرى و مالوئیرانى بەلاوہ ھیچم پئى نەبرا، ئەگەر ئەقلئى ئەمرۆکەم ھەبوايە، بۆ ئەک سەعاتیش کارى سياسیم نەدەکرد.

عەرەب و تەيەکیان ھەيە دەئى: (السياسه خساسه، تسع وتسعون للاعداد واحد للرئاسه). خوا بەزەيى پیم ھاتەوہ بە سەلامەتى لئى

خانمباز که مال سه عدی

دهرچوم، هندیك له هاوړپكانم كوژان و هندیكى تریش گیران و له سیداره دران، ئیستاش که سانیکى مشه خۆر بهر بوومی ئهوان ده خۆن و له کووله که ی ته پش ناویان ناهینن.

ئیمه له و قسانه دا بووین، ژنه عه ره به که پووی له شه و که ت ئه فه ندی کرد پیی وت: ماندوو بووم، ئه وه نده ی له سه ر قاچه کانم بووه ستم، ده توانم توژیک له سه ر قه ره ویله که ت رابکشیم؟

ئه ویش وتی: ئیره وه ک مالی خۆته، چۆن ئاسووده ده بیت، وابکه. ئه مه ی وت و پیی وتم: چیم پی ووتی، نه موت ته ماشای چاوی ژن بکه م ده زانم چی ده وی.

وتم: مه به ستت چیه؟

وتی: ئه م ژنه عه ره به ده یه وی له گه لی رابویرم، بویه له سه ر قه ره ویله که لیی راکشا.

وتم: چۆن شتی وا ده بی، دیاره ئه و هیچ حیسابیکى بو من نه کردوه، له بهر چاوی من چۆن شتی وا ده که ن؟

وتی: ئه و ئاقله و باشی لی ده زانی، که ئه م داوایه ی لی کردم، ئه و ده زانیت که ده بی تو ئیزن بده م تا کو خۆم و خوی به ته نها بمینینه وه.

وتم: ئیستا تیگه یشتم، که واته ده بی من برۆم تا تو کارى خۆت ده که یت.

خانمباز که مال سهعدی

وتی: به داوی لیبوردهوه، ئەمه وایه، تو ئیستا به جیمان بیله، به یانی که گه پرایتهوه، به لئنت پیدهدهم چیرۆکی ئەم ژنەت به تهواوه تی بو بگێرمهوه.

منیش ریکۆرده کهم هه لگرت و مائئاواییم له شهوکهت ئەفهندی کرد و گه پامهوه مالهوه. به دەم پێگاوه بیرم لای ئەو ژنه عه ره به بوو، له دلی خۆمدا ده موت (تو بلیی شهوکهت ئەفهندی راست بکات و ئەم ژنه عه ره به به داوی که سیك بگه پیت بو ئەوهی سیکی له گه ل بکات).

که گه پامه مالهوه، نه مزانی چۆن پارووی نان له قورگم چوو خوارهوه، بیرم هه ر له لای شهوکهت ئەفهندی بوو. له بیرى خۆمدا وتم (گه نجانی ئیمه له بی ئیش و کاری پێگای هات و نه هاتی هه نده ران ده گرنه بهر و سالانه سه دان که سیان لی ده که ویتته ناو ئاوی ده ریای ئیجه و ده بنه خۆراکی ماسییه کان، که چی که سیکی وه کو شهوکهت ئەفهندی، هه ر له بهر ئەوهی ته قه ی له پۆلیس کردوو و دوو سال له و شاخانه له حکومهت یاخی بووه، مووچه یه کی زلی خانه نشینی بو ده برپیتته وه و نازانیت به چی بدات و چۆنی خه رج بکات، به پاره و سامانی ئەم میلله ته لاف لی ده دات و خانمبازی ده کات).

به هه رحال، به رده وام بووم له سه ردانی شهوکهت ئەفهندی، به مه به سته کۆکردنه وه ی زانیاری بو نووسینه وه ی پۆمانیک، پێشتر به نیازبووم پۆمانیک له سه ر ژیا نی سیاسی ئەو بنووسمه وه، به لام داوی بیروکه کهم گوپی، که زانیم ئەو که سیکی خانمبازه، برپارم دا گشت به سه رهاته خانمبازییه کانی تو مار بکه م و له نزیکه وه چاودیری بکه م و

خانمباز که مال سهعدی

بیکه مه پالہوانی رۆمانیکم له بواری خانمبازی دوور له ژبانہ سیاسییہ کہی.

رۆژیک چوومه گه له ریبه کهی، بینیم فستانیکی سوور و کراسیکی سپی بوو کینی له پشت جامخانه کهی هه لۆاسیوه و له سهری نووسیوه (بۆ فرۆشتن نییه، تهنها بۆ نمایشکردنه). که چاوم پیی کهوت، له دلی خۆمدا وتم (دیاره شهوکهت ئه فهندی جل و بهرگی کارگه کانیش لای خوی نمایش دهکات و ریکلامیان بۆ دهکات. بۆیه ئه م جل و بهرگانه بوو کینی نییه نمایش کردووه و له سهری نووسیوه بۆ فرۆشتن نییه. بهلام که لئی نزیک بوومه وه و دیقه تم دا، ناوینیشانی هیچ کارگه یه کم به سهریه وه نه بینی. پرووم له شهوکهت ئه فهندی کرد و پیم وت: ئه گهر ئه م جل و بهرگانه بۆ فرۆشتن نییه، ئه ی بۆچی لیره نمایشت کردون؟ به پیکه نینه وه وتی: چیرۆکی ئه م جل و بهرگانه درێژه، که کاتی هات بۆت باس دهکه م.

منیش وتم: بۆچی ئیستا بۆم باس ناکه یت؟

وتی: جاری کاتی نه هاتووه، ئارام بگره، به لئینت پیده ده م کاتی خوی بۆت باس دهکه م.

وتم: با ئه مه واز لی بینین، بیینه وه سه ر چیرۆکی تو و ژنه عه ره به که.

وتی: کام ژنه عه ره ب؟

خانمباز که مال سهعدی

وتم: ئەو ژنەى چەند جارێك بەخۆى و كچىكى بچكۆلانه دەهاتنە ئێرە، دواچار لە سەر قەرەوێلەكەت بە ناوى پشوو دان لى پاكشا. كە ئەمەم وت، لە قاقای پىگەننى دا وتى: پىدەچىت تۆش وەكو من كەسىكى پۆمانسى بىت و حەز لە ژن بكەيت.

وتم: جا كى هەيه حەزى لە ژن نەبىت، ئەى ئەو نەبوو قابىلى كۆرەكەى حەزەتى نوح پىغەمبەر لە سەر ژن براكەى خۆى كوشت. وتى: سىكس غەريزەيهكى بەهيزە لە مرۆفدا، ئەگەر ماوهيهك كەبتىشى بكەيت، پۆژىك دىت لە هەلسوكەوتدا رەنگ دەداتەوه.

منىش وتم: كەواتە بۆم باس بكە دواى ئەوهى ئىوهم بەجىهيشت، چىت لەگەل ژنە عەرەبهكە كرد؟

وتى: هەر زوو زانىم، ئەو ژنە لە سىكس كردن بىهش بووه، بۆيه هەلسوكەوتى وا دەكات. دواى ئەوهى كە تۆ پۆيشتت، لە دىوى ناوهوه جامخانهكەم داخست و پەردەكەشم دادايهوه و چوومه لای، لەگەلى دانىشتم.

منىش وتم: كە چوويته لای هىچى نەوت؟

وتى: سلاوى لى وەرگرتمەوه و پىى وتم (تۆ لە كەسىكى تىگەيشتوو و دونيا دىدە دەچىت، خاوهن ئەزمونىت، كەسىكى هەرزەكار نىت، بۆيه حەزم لىيه لەگەل تۆ بىمه هاوړى).

وتم: تۆ چىت وت؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: دهستم بۆی درپژکرد، توند دهسته کانیم گوشی، ویستم ماچی بکه م، به چاو ئیشاره تی بۆ ئه و کچه بچکۆلانه یه کرد که له گه لی بوو، وه ک ئاماژه یه ک که له بهر ئه و ناتوانی ماچم بداتی.

منیش وتم: که واته له دهست گوشین به ولاره هیچی ترت نه کرد؟
وتی: تو چی ده لئی، چۆن له بهر مندالیک له م دهرفته ته باز ده ده م.
دهستی منداله که م گرت و له گه ل خۆم بردم بۆ سوپه ر مارکیته که ی
دراوسیمان، یه ک کیس شیرینه مهنی و بسکویتم بۆی کپی و هینامه وه
گه لهری و له گۆشه یه ک دامنا، پیم وت (تا کو ئه م شیرینه مهنی و
بسکویتانه ته واو نه که یه ت، له شوینی خۆت هه لئه ستی).

منیش وتم: به قسه ی کردیت؟

وتی: ئه مه ئیشی خۆمه، مندال زۆر نه وسنه، به مشتیک شیرینی
ده گیریت.

ئه مه ی وت و چیرۆکی خۆی و ژنه عه ره به که ی بۆ گپرامه وه وتی:
یه ک پیک قۆدگام بۆ خۆم هینا و بتلیکیش بیره م بۆ ئه و هینا، ویستی
نه یخواته وه، پیم وت (ئه گه ر به وئ هاورپی من بیت، ده بی مه شروریم
له گه ل بخۆیته وه، تا کو خوشی لی وه ربگریت و دللی خۆتم بۆ
بکه یته وه). که ئه مه م وت، دهستی بۆ بتلی بیره که درپژکرد و فرپکی
لیدا، وتی (یه که م جاره خواردنه وه ی سه رخۆشکه ر بخۆمه وه)، منیش
وتم (خه لکی له ئه وروپا له جیاتی ئاو بیره ده خۆنه وه، پیزه ی کحولی تیا
که مه، مروژ مه ست ناکات ته نها خوشی پیده به خشیت).

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: شه‌وکەت ئەفەندی تۆ بلیتی پیشتریش بیرە ی
نە خواردیته‌وه؟

شه‌وکەت ئەفەندی وتی: پی نە دەچوو پیشتر مه‌شرووبی
خواردیته‌وه، چونکه له‌گەڵ یه‌که‌م فردا، له‌ تاوی تالییه‌که‌ی هەردوو
چاوه‌کانی خۆی نووقاند.

منیش وتم: ئە ی دوا یی؟

وتی: هەر خۆی یه‌که‌م فرلیدانی زه‌حمه‌ته، دوا ی ئەوه به‌ لایه‌وه
بووه شتیکی ئاسایی و به‌ دەم خواردنه‌وه‌وه دلی خۆمان بۆ یه‌کتری
کرده‌وه. هه‌روه‌کو پیشبینیم ده‌کرد، ئەم ژنه‌ له‌ سی‌کس‌کردن بی‌ه‌ش
بوو، بۆیه به‌ دوا ی هاو‌پیه‌کی پیاو ده‌گه‌را، که‌ قه‌ره‌بووی سۆزی
هاوسه‌ره‌که‌ی بۆ بکاته‌وه.

منیش وتم: بۆچی هاوسه‌ره‌که‌ی کۆچی دوا یی کردبوو؟

وتی: نه‌خیر.

وتم: ئە ی به‌ ده‌ستی داعش کوژرابوو؟

وتی: ده‌زانی تۆ زۆر بی ئارامی، ریگه‌م پی ناده‌یت قسه‌کانم ته‌واو
بکه‌م، قسه‌کانم پی ده‌بریت. ئە‌گه‌ر ئەوه‌نده پرسیاره‌م لی بکه‌یت،
هیچت بۆ ناگی‌پمه‌وه، رقم له‌ وکه‌سه ده‌بیته‌وه قسه‌م پی بپریت.

که‌ ئەمه‌ی وت، داوا ی لی‌بووردنم لی کرد و پی‌م وت: به‌لینت
پیده‌ده‌م، تا له‌ قسه‌کانت نه‌بیته‌وه، هیچی تر پرسیارت لی ناکه‌م.

ئیت‌ر ئەوه‌بوو، شه‌وکەت ئەفەندی به‌رده‌وام بوو له‌ گی‌رانه‌وه‌ی
چیرۆکی خۆی و ژنه‌ عه‌ره‌به‌که، وتی: دوا ی ئەوه‌ی بیره‌که‌ی

خانمباز که مال سه‌عدی

خوارده‌وه، سه‌یری چاوه‌کانیم کرد، پر بوون له سۆز و خۆشه‌ویستی، منیش ورده ورده به دەم قسه کردنه‌وه، دەستم بۆ سینگ و مه‌مه‌کانی دریژ کرد و توند گویشیم. که گۆی مه‌مه‌کانیم ده‌گوشی، له خۆشییان ته‌زوو به له‌شیدا ده‌هات. دوا‌ییش زیاتر لێی چوومه پیشه‌وه و دەم خسته ناو دەمی و لێوه‌کانیم مژی. که هه‌ستم کرد زۆری پی‌ خۆشه، فستانه‌که‌یم هه‌ل‌دایه‌وه و دەستم به رانه نهرم و تۆله‌کانیدا هینا و دوا‌ییش دەستم خسته ناو کۆئەندامی مێینه‌ی و دهرم نه‌هینا تا ئاوی لێ هات.

شه‌وکەت ئەفەندی به‌رده‌وام بوو له گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که، وتی: ده‌توت له ژيانیدا سیکسی نه‌کردوه، زۆری پی‌ خۆش بوو، هه‌ر چه‌ند جاری ده‌ستم به میتکه‌ی ده‌که‌وت، له خۆشییان هه‌ل‌ده‌به‌زیه‌وه. ده‌توت کچیکێ چوارده سالییه، ئاویکی زۆری لێهات.

له‌گه‌ل گێرانه‌وه‌دا، شه‌وکەت ئەفەندی خه‌یالی بۆ شوینیکێ زۆر دوور پۆیشت و هیچی تری نه‌وت.

منیش به‌ ده‌سته‌کانم شانیم ته‌کاند و پیم وت: شه‌وکەت ئەفەندی قسه‌کانت ته‌واو نه‌کردن خه‌یالت بۆ کوی پۆیشتوه؟

که ئەمهم پیی وت، ده‌توت له خه‌ویکی قورسدایه، راجله‌کی وتی: قسه‌کانم ته‌واو کرد، ئیتر هه‌ر ئەوه‌نده بوو، دوا‌ی ئەوه ده‌ستی منداله‌که‌ی گرت و پۆیشته ماله‌وه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: به لَام بۆت نه‌گیرامه‌وه، هاوسه‌ره‌که‌ی چی به‌سه‌ره‌اتووه
و نه‌میش بۆچی له‌ سی‌کس‌کردن بی‌به‌ش کراوه‌؟

وتی: راست ده‌که‌یت، له‌ خۆشی سینگ و مه‌مک و مژینی لیوه‌کانی،
خۆم له‌ بیر کرد. هاوسه‌ره‌که‌ی ژنیکی تری به‌سه‌ر هی‌ناوه و نه‌م ژنه‌ی
پشتگۆی خستووه. له‌وه‌تی ژنی هی‌ناوه‌ته‌وه، به‌لای نه‌م ژنه‌یدا
نه‌چووه. نه‌ویش هی‌شتان به‌ به‌ریه‌وه ماوه و به‌ ته‌مه‌ن نییه، بۆیه
حه‌زو ئاره‌زوویکی زۆری سی‌کسی، له‌ ناخیدا په‌نگی خواردۆته‌وه. ئیتر
نه‌وه بوو، پاش نه‌وه‌ی به‌ یه‌که‌وه مه‌شروویمان خوارده‌وه، دل‌ی خۆی
بۆ کردمه‌وه و باسی ژیان‌ی تایبه‌تی خۆی بۆ کردم و پی‌ی وتم (که
پیاوه‌که‌ی له‌وه‌تی ژنیکی له‌و بچووکت‌ری هی‌ناوه، سه‌رجی‌یی له‌گه‌ل
نه‌کردوه). له‌ قسه‌کانی تیگه‌یشتم که‌ حه‌زی له‌ ده‌ستبازییه، بۆیه
ده‌م خسته‌ ناو ده‌می و مه‌مه‌که‌کانیشیم گوش‌ی، دوا‌ییش ده‌ستم خسته
ناو نه‌ندامی می‌ینه‌ی و ده‌رم نه‌هینا تا ئاوم لی‌ی هینا.

منیش وتم: نه‌ی بۆچی سه‌رجی‌ییت له‌گه‌لی نه‌کرد، خۆشتر نه‌بوو؟
وتی: ته‌مه‌نی من له‌ ژیر هه‌شتا سالییه‌وه‌یه، ده‌می‌که جنس‌م مردووه
و سه‌رجی‌ییم پی‌ی نا‌کریت، به‌لَام حه‌زیشم له‌ دانیشتنی ژنانه و چی‌ژنیکی
زۆریش له‌ ده‌ستبازی و ماچ‌کردن وه‌رده‌گرم.

منیش وتم: دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌ستبازیت له‌گه‌ل کرد، هی‌چ پارته‌ پی‌ی

نه‌دا؟

خانمباز که مال سه عدى

وتى: ئەم جورە ژنانە، پىيان ناخۆشە وەكو لە شفرۆشك هەلسوكەوتيان لەگەڵ بکەيت، بۆيە پارەپىدان، بەلاى ئەو کەسانەو، ئابرووچوونە.

منيش وتم: مەبەستت ئەو يە بى بەرامبەر خۆى بە دەستەو دەدات؟

وتى: واش نا، پيش ئەو يە بروات، سەرپشکم کرد لە هەلگرتنى شتیک لە گەلەرييه کە وەكو ديارى. ئەو يە پویشته لای جانتا دەستيهکان و جانتايه کى هەلگرت.

کە وای وت، بە پیکەنینهو پيم وت: ئەو بۆيە نرخت لەسەر ئەم شتانه دانهناو و ناشتەوى بيانفرۆشيت، دياره بو ديارى خانمان نمايشت کردوون.

کە ئەمەم وت، لە قاقای پیکەنینه دا وتى: تۆش کەسيكى زيره کى، خهريکه ورده و رده ئاشکرام دەکەيت و قسەم لى دەردىنيت.

وتم: ببوورە مەبەستم ئەو نەبوو، تۆ ئازاديت چى دەکەيت و چۆن دەژيت، بەلام بۆيە وام وت، چونکە سالانىکە من و تۆ يەکتري دەناسين، کە چى تاكو ئیستا چاوم بە ديارىکى تۆ نەکەوتوو.

کە ئەمەم پىی وت، دەستى برد بو بۆينباخەکەى و لە ملی خۆى کردەو و دايە دەستم و تى: ئەم بۆينباخە جوانەش بە ديارى بو تۆ بىت.

خانمباز که مال ساعدی

منیش وتم: بۆ خۆت هه‌لی بگره باشتره، له جياتی ئه‌وه‌ی له‌م
گه‌له‌رییه گه‌وره‌یه شتیکم به دیاری بده‌یت، ده‌ته‌وی به‌و کۆنه
بۆینباخه‌ی ملت چاو شوپم که‌یت؟!

وتی: تۆ خراب لیم تیگه‌یشتوی، ئه‌م بۆینباخه مارکه‌یه، تۆ زۆر
خۆشه‌ویستی له‌لای من، بۆیه پیم دایت.

ئیت ئه‌وه بوو، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی لیم عاذن نه‌بیتن لیم وه‌رگرت.

په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ شه‌وه‌که‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو، پۆژانه
ده‌چوممه سه‌ردانی و هه‌ر له‌ رینگاش هه‌ندیک خیار و ته‌ماته و
چه‌ره‌زاتم ده‌کپی و له‌ لای ئه‌و ده‌مکرده‌ زه‌لاته‌. ئه‌ویش وه‌کو پۆژان
ئاسایی بتلیک بیره‌ی بۆ من ده‌هینا و په‌رداخیک قۆدگاشی بۆ خۆی
ده‌هینا.

ئیت به‌م شیوه‌یه، به‌ ده‌م خواردنه‌وه‌وه، له‌ باره‌ی
خانمبازییه‌کانیه‌وه پرسیارم لپی ده‌کرد، ئه‌ویش وه‌لامی ده‌دامه‌وه.

هه‌رچه‌ند جاری ده‌چوممه لای، نیوه‌ی میشکم لای فستانه سوور و
جله سپییه‌که‌ی بووکینیییه‌که‌ بوو، که‌ له‌ پێشه‌وه‌ی جامخانه‌که‌ی
هه‌لیواسیبون. به‌لام نه‌مه‌ده‌وێرا پرسیارمی لێ بکه‌م، که‌ بۆچی ئه‌م دوو
پارچه‌ جله‌ ژنانه‌یه‌ی له‌ ناو ئه‌م هه‌موو شتومه‌که‌ فۆلکلۆری و
ئه‌نتیکه‌خانه‌یه‌ داناهه‌، نه‌وه‌ک لیم عاذن بی‌ت و هه‌یچی تر قسه‌م بۆ
نه‌کات.

به‌ هه‌رحال، لیم پرسیی شه‌وه‌که‌ت ئه‌فه‌ندی ده‌توانی سه‌ره‌تای
خانمبازی خۆتم پی‌ی بلێی؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەمە چیرۆکیکی درێژە، تازە لە گوندیکی دووری لیوای هەولێر بە مامۆستایەتی دامەزرابووم، هەزم لە کچیکی جوان و نەشمیلانەى ئەو گوندە کردبوو، چاوەکانم خستبوو سەری، بەلام توانای داراییم کەم بوو، بۆیە بیرم لە هیئانی نەکردبوو. رۆژ هات و رۆیشت، بە زۆری ئەو کچەیان بە میرد دایە پیرەمیڤدیک، کە لە تەمەنى باوکی دەبوو. ئەو کەسەى کە ئەو کچەى هیئا، خیزاندار و دەولەمەند بوو، کوێخای گوندەکە بوو. هەر لە بەیانیهوه تاكو ئیوارە ئاھەنگی بۆ گێرا. زۆر لە دلم ناخۆش بوو، بەلام دەسەلاتی ئەوم نەبوو، ئەو کەسیکی ئاسایی نەبوو، کوێخای گوند بوو، پیاو کوژیشى هەبوون دەترسام کچە هەلگرم و برۆمە شوینیک، نەوێک بە دوامدا بییت و بمکوژیت.

منیش وتم: کەواتە چیرۆکی یەكەم خۆشەویستیت لێرە کوتایی هات؟
وتی: نەخیر، کە شەو داھات، شایى و هەلپەركى و زەماوہندی بووکیش کوتایی هات. هەر کەس گەراپەوہ مالى خوێ، منیش بە بی ئومیدی گەرامەوہ مالى خوێ، لە سەر پشت لی پراکشام، بیرم هەر لای ئەو کچە بوو. درەنگی شەو تەقەى دەرگا هات، دەنگی کەسیك هاتە گویم، لە ژێر لیوہکانى بە ئەسپایى دەیوت (مامۆستا دەرگا کە بکەوہ، ئەوہ منم). منیش سەیرم پی هات بەم شەوہ درەنگە دەبی کى بییت، هیچ بیرى ئەو کچەم نەدەکرد. کاتیك دەرگا کەم کردەوہ، چاوم بە کچە کەوت، بە جلو بەرگی بووکینیهوه هاتبووہ لام. کە بەوشیوہیە

خانمباز که مال سهعدی

ئەوم بینی، حەپەسام، لە لایەك زۆرم پى خۆش بوو، لە لایەكى
تريشهوه زۆر ترسام نەوهك كوڤخا بە دوايدا بىت و هەردووكمان بە
يەكەوه ببينىت و بمانكوژىت.

شەوكت ئەفەندى، لە درىژهى قسهكانيدا وتى: پىم وت (تۆ بووكى
نوئىت، ناترسىت پياوهكەت بە دواتدا بىت و لەگەل من بتبينىت؟).
وتى (مامۆستا مەترسە، ئەو پىرەمىردە خەوى لى كەوتوو، پرخە
پرخى پۆژە پىيەك دەپۆيشت، دەتوت حەوت شەو و حەوت پۆژ
نەخەوتوو، لە حەوت بارى خەودابوو، بۆيە هاتم). پىم وت (بۆچى
جلى بووكىنىت لەبەر نەكردۆتەوه، ديارە سەرجىيىتان لەگەل يەكترى
نەكردوو؟). وتى (سەرجىيى چى، بۆچى ئەو پياوھتى تيا ماوھ تا
سەرجىيىم لەگەل بكات؟) وتم (كە پياوھتى نەماوھ، بۆچى تۆى هينا؟)
وتى (هەندىك قسەى خۆشى بۆ كردم، ويستى دەستبازىم لەگەل بكات،
داواى لى كردم كە خۆم پووت بكەمەوه و لە گەلى بخەوم، بەلام من
خۆم نەدايە دەستى و بە قسان سەرقالم كرد، تا خەوى لى كەوت،
ئىنجا خۆم دزيههوه و هاتمە لای تۆ).

شەوكت ئەفەندى لە درىژهى قسهكانيدا وتى: زۆر ترسام، ويستم
پىگرى لى بكەم و نەهيلم بىتە ژورەوه، بەلام ئەو دەستەكانى منى
لابرد و خۆى هەلكوتايە ژورەوه. منيش ناچار بووم، لەگەلى دابنىشم
و نامۆژگارى بكەم. پىم وت (پاستە تۆم خۆشويستوو و بە
جوانىيەكەشت سەرسام بووم، بەلام ئىستا تۆ مىردت كردوو و
هاوسەرى كەسىكى ترى، بۆيە بە شتىكى باشى نازانم هەلسوكەوتى وا

خانمباز که مال سه‌عدی

بکه‌یت و چیتربییته لام). که ئەمەم پیی وت، لی نه‌گه‌را قسه‌کانم ته‌واو بکه‌م، باوه‌شی پیا کردم و دەمی خسته‌ناو دەممه‌وه و ماچی کردم. منیش له‌خۆشی باوه‌شی گه‌رمی و تامی لیوه‌کانی، مه‌ست و حه‌یران بووم. ده‌توت گۆزه‌یه‌ک شه‌رابم خواردۆته‌وه، وه‌کو سه‌رخۆشم لی هات، هیچ ئاگام له‌خۆم نه‌ما. ئیتر ئەوه‌بوو، ترسو له‌رز چییه، له‌بیرم چوو که ئەو هاوسه‌ری کوپخایه و ئەوه‌ی من ده‌یکه‌م یاریکردنه‌به‌ئاگر. پی‌م وت (جله‌کانت دابکه‌نه و خۆت پووت بکه‌وه، با جوانیی له‌شت ببینم) که ئەمەم پیی وت، چووه ژووری نووستن و جلی بووکینی له‌به‌ر کرده‌وه و بانگی کردم. که چووم، به‌پووتی ببینم، له‌جوانیدا ده‌توت فریشته‌یه، باوه‌شم پییدا کرد، دەم خسته‌ناو دەمی، لیوه‌کانیم مژی، هه‌ندیکیش مه‌که‌فنجانییه‌کانیم گوشی، دوايي به‌هۆش خۆم هاتمه‌وه، له‌ترسی کوپخا، له‌خۆم دوور خسته‌وه و پی‌م وت (جله‌کانت له‌به‌ر بکه‌تا‌کو هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ترمان نه‌کردوه، بگه‌رپوه لای هاوسه‌ره‌که‌ت)، که ئەمەم پیی وت، ده‌ستی به‌گریان کرد و پیی وتم (من تۆم خۆش ده‌وییت و ده‌مه‌وی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل تۆ بکه‌م، ناتوانم له‌گه‌ل ئەو پیره‌می‌رده ژیان به‌سه‌ر به‌م) منیش پی‌م وت (منیش تۆم خۆش ده‌وییت، به‌لام کار له‌کار ترازاه، ئیستا تۆ مولکی که‌سیکی تری، هۆشت بیینه‌وه سه‌رت و ئەم خۆشه‌ویستییه له‌دلت ده‌ره‌پینه و هیچی تریش بۆ لای من مه‌یه، با کوپخا زیان به‌خۆت و به‌منیش

خانمباز که مال سه‌عدی

نه‌گه‌یه‌نیت، ئەو که‌سیکی بی‌ویژدانه، بزانی شتیک له نیوان من و تو هه‌یه، بی‌سله‌مینه‌وه هه‌ردوو‌کمان ده‌کوژیت و ئابروومان ده‌بات).

شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی به‌رده‌وام بوو له گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی یه‌که‌م خۆشه‌ویستی‌یه‌که‌ی وتی: کچه‌که به ناچاری جله‌کانی له‌به‌ر کرد و به‌چاوی پر فرمی‌سک، به‌توور‌ه‌یی چووه‌ ده‌ره‌وه. منیش له‌ ناو ده‌رگا‌راوه‌ستام، سه‌یریم کرد، تا گه‌یشته‌وه به‌ر ده‌رگای مالی خویان. ئینجا منیش چوومه ژووره‌وه و له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م لی‌ی پراکشام، تا‌کو به‌یانی له‌ خه‌یالی سینگ و مه‌که‌کانی ئەودا بووم، له‌ خه‌فه‌تان خه‌و نه‌چووه‌ چاوه‌کانم.

منیش وتم: که‌واته یه‌که‌مین په‌یوه‌ندیت له‌گه‌ل ژن، په‌یوه‌ندیکی تراژیدی بووه‌؟

وتی: به‌لی‌وايه، هه‌ر بۆیه‌ بریارم دا، تا‌کو له‌ ژياندا ماوم جاریکی تر خۆشه‌ویستی نه‌که‌م، بۆیه‌ ئە‌گه‌ر ئە‌م په‌یوه‌ندی‌یه‌مان به‌و شیوه‌یه‌ کۆتایی نه‌هاتبایه، منیش که‌سیکی خانمبازم لی‌ ده‌رنه‌ده‌چوو.

وتم: چۆن؟

وتی: وه‌کو پێشتر بۆم باس کردی، پێش ئە‌وه‌ی ئە‌و ئافره‌ته‌ بیته‌ ناو ژیانم، له‌ شاری پرواندز ته‌قه‌م له‌ پۆلیس کرد و به‌ هۆیه‌وه له‌ حکومه‌ت یاخی بووم، پروم له‌ شاخ کرد و ماوه‌یه‌که‌ له‌ ئە‌شکه‌وتی میگر مامه‌وه. دوا‌یی باوکم توانی ئە‌و پۆلیسه‌ی که‌ ته‌قه‌م لی‌ی کردبوو، به‌ پاره‌ پازی بکات و ده‌عوایه‌که‌ی له‌ دژی من پی‌ بکیشیته‌وه. منیش گه‌پامه‌وه سه‌ر کاره‌که‌م و له‌و گونده‌ ئاشقی ئە‌و کچه‌ بووم.

خانمباز که مال سه‌عدی

شه‌وکه تئ فه‌ندی هه‌ندیك راوه‌ستا، دوایی وتی: به‌لام من هه‌ر
به‌وه‌نده نه‌وه‌ستام، به‌رده‌وام بووم له هه‌لوئیستی سیاسییم وه‌ك
كادیریکی سیاسی، خه‌لكی گوندم هوشیار ده‌كرده‌وه و له دژی
حكومه‌ت هانم ده‌دان، ئه‌مه‌ش وای له موته‌سه‌پیفی لیوای هه‌ولێر كرد،
له به‌ر هه‌لوئیسته سیاسییه‌كانمان، من و چوارده مامۆستای تری بو
باشووری عێراق گواسته‌وه.

(پەيوەندییە سۆزدارییەکانی شەوگەت ئەفەندی لە قەزای شەترە)

شەوگەت ئەفەندی لە درێژەى قسەکانیدا، وتى: کاتیک بە هۆی هەلۆیستی سیاسیمانەوه، ئیمەیان گواستەوه بۆ ناسریه، ژمارەمان پانزە کەس بوو. هەندیک کوردی تریش پێش ئیمە بۆ ئەو شارە دوور خرابوونەوه، زۆربەمان گەنج و بى ژن بووین. بە هۆی دەستپیکردنی بزاقى چەكدارى لە کوردستان لە دژی حکومەتەکەى عەبدولکەریم قاسم، هەندیک هاوالاتى ناسریهش کە ئەفسەر و سەرباز بوون، حکومەت بۆ شەپکردن لە دژی بزاقەکە بۆ شارەکانى کوردستانى گواستبوونەوه. ئیمەش لە راستیدا بۆ تۆلەکردنەوه، حەزمان دەکرد پەيوەندیی سۆزداریمان لەگەڵ ژنەکانى ئەوان هەبیت. وه لەویش خەلک هەبوو بە پارەیهکی کەم ژنى لە شەرفۆشیان بۆ دەهیناینە مالەوه. بەلام من هەر بەوهندە نەوهستام، لەگەڵ بەرپۆهەبەرى ناحیهى دەوايه پیککەوتم، بۆ پڕینی قاسەى ناحیهکە و بردنى گشت پارەوپیولەکە بۆ کوردستان. منیش وتم: چۆن بویریى ئەوەت کرد داوايهکی وهها ترسناک لە بەرپۆهەبەرى ناحیه بکەیت ؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: من ئەو کاتە بەرپرسی حیزبیی ئەو بووم لە رێکخستنی
نهیئیی حیزبدا.

کە ئەمە ی وت، پێم وت: شەوکەت ئەفەندی، دوور لە سیاسەت با
هەر لەوێ بمینینەوه، وەکو وت ژنی لە شفرۆشیان بۆتان دەهینا، چ
یادگارییکی خۆشتان لەگەڵ ژنی ئەوێ هەیه، بۆم باس بکە؟

وتی: لە راستیدا من بە گەنجیش لەگەڵ ژنانی بە پارە
نەبوومه‌تەوه، ئەو برادەرانی لەگەڵ من بوون، بە پارە ژنی
لە شفرۆشیان دەهینا، بەلام من لییان نزیک نەدەبوومه‌وه، چونکە لە
تەندروستی خۆم دەترسام. ژنی تر هەبوون، دوو کچ لە شەترە
هەبوون، لییان نزیک بوومه‌وه و پەيوەندیی سۆزداریم لەگەڵ بەستن.
ئەوانیش لە مالی خۆیان دەعوەتیان دەکردم و کاغەزیان بۆ دەناردم.
بەلام بە هۆی راکردنم لە شەترە و گەرانه‌وه‌م بۆ کوردستان، ئەو دوو
کچ بەختیان نەبوو، یەکیکیان بهینم.

منیش وتم: وەکو بیستومه شاری ناسریه شەقامیکی لێهە پێی
دەلێن (شەقامی حەبویی) دەکری هەندیک باسی یادگارییه‌کانتم بۆ
بکەیت لەو شەقامه؟

وتی: ئەوکاتە ی کە ئێمه دوور خرابووینەوه بۆ ناسریه، ئەو شارە
تەنها یەک شەقامی سەرەکی لێ بوو، کە وتبووه سەر پووباری فورات،
گەنجانی ئەو شارە بۆ رابواردن پوویمان تیی دەکرد. شەقامە کە ریزه
دووکانیکی لێ بوو، شتومه‌کیان دەفرۆشت، هەندیک عەرە بانچیش

خانمباز که مال سه‌عدی

پرته‌قالیان له سەر عەرهبانه‌کانیان دانا‌بوو، ده‌یان‌فرۆشت. هه‌ندیک له‌و
عەرهبانچییانه، له‌ پال‌ فرۆشتنی پرته‌قال، گه‌وادیشیان ده‌کرد،
دره‌ه‌می‌کمان ده‌دانی، ژنیان بۆ ده‌هینان.

منیش وتم: به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌ی شه‌تره‌ که‌ که‌سیکی کورد بوو، له
پرووی حیزبیشه‌وه له‌ ژیر ده‌ستی تۆدا بوو، هیچ‌ وای‌که‌که‌وتوو ژنی
سۆزانی بۆ بی‌نن، تۆش به‌شدار ی له‌گه‌ل‌ بکه‌یت؟

وتی: به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه، باش‌ کاتیکی هه‌بوو، خه‌لکی شه‌تره
بوو، نۆرچار ژنی سۆزانی بۆ ده‌هینا، ئه‌ویش داوای لی ده‌کردم شه‌و
لای ب‌می‌نمه‌وه و له‌گه‌لی به‌شدار ب‌م.

منیش وتم: که‌واته‌ تۆ به‌ختیکی باش‌ هه‌بووه که‌ به‌رپرسی
حیزبیی ئه‌و به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌یه‌ بوویت، به‌ هۆیه‌وه له‌گه‌ل‌ ژنه
له‌ش‌فرۆشه‌کانی ئه‌و ناحیه‌یه‌ کاتیکی خۆشت به‌سه‌ر بردوو.

وتی: ئه‌گه‌ر به‌رپرسی ئه‌ویش نه‌بوومایه، هه‌ر خۆی شه‌تره‌ ژنی
له‌ش‌فرۆشی زۆر لی بوو، ئیمه‌ش‌ مامۆستا و مووچه‌خۆری حکومه‌ت
بووین، هه‌ر کاتیکی ئاره‌زوومان ب‌کردبا، به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ژنیان بۆ
ده‌هینان. به‌لام وه‌کو وتم، من له‌به‌ر ته‌ندروستی خۆم، حه‌زم نه‌ده‌کرد
له‌گه‌ل‌ هه‌موو ژنیکی له‌ش‌فرۆش ب‌خه‌وم، به‌لام ئه‌و ژنانه‌ی که‌ بۆ
به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌یان ده‌هینان ژنی مالان بوون، ئه‌وان له‌گه‌ل‌ هه‌موو
که‌سیک نه‌ده‌خه‌وتن، بۆیه‌ منیش له‌گه‌لیان ده‌خه‌وتم.

زۆرچاریش ده‌چووینه‌ لای کاولیه‌کان، ئه‌وان قه‌ره‌ج بوون، له
ده‌ره‌وه‌ی شاری ناسریه، خیه‌وتیان هه‌ل‌ده‌دا و ئاهه‌نگیان ده‌گی‌را،

خانمباز که مال سهعدی

منیش له گهل کورده دوورخراوه کان دهچووینه لایان و کاتیکی
خۆشمان له گهل به سهر ده بردن.

منیش وتم: مه به ستت چیه له کات به سه بریدن؟

وتی: له راستیدا، نه و کوردانه ی له گه لم بوون، کئیان له وانه به دل
بوايه، ده ستیان ده گرت و ده یانبرده ناو خیمه یه کی تره وه و سیکیسی
له گهل ده کرد، به لام من ته نها ده سبازیم له گهل ده کردن و له ترسی
ته ندروستی خۆم سیکسم له گهل نه ده کردن. به لام براده ریکی کورد، له
به پروه به ریتی مالیه ی شه تره له گهل کوری کاویس ناغا ئیشی ده کرد،
جاریک هاته لام وتی (چه ند ژنیک لای من هه ن، وهره با به یه که وه
له گه لیان رابویرین؟). منیش وتم (نایه م)، به لام نه و پیدایگری کرد وتی
(تو گه نجیت بو نایه ییت)، منیش به قسه م کرد، چووم هه ندیک له گه لیان
دانیشتم، به لام سیکسم له گهل نه کردن، له دلی خۆمدا وتم (من
کادیریکی سیاسیم، چاودیریم له سه ره، له وانه یه نه م دانیشتنه یان به
مه به ست بۆم ریکه ستبیت و نه م ژنانه یان بو ئابروو بردنی من هینا بییت)
بۆیه سیکسم له گه لیان نه کرد و به جیم هیشتن.

منیش وتم: نه و ژنانه ی که هینا بووی، کاوی بوون، یان ژنی تر

بوون؟

وتی: ژنی ناوچه یه کی باشووری عیراق بوون، له شی خۆیان
کوتابوو، به پاره گۆرانییان دهوت و سه مایان ده کرد. نه و براده ره

خانمباز که مال سه‌عدی

کوردە شمان برپیک پارەى هەبوو، منیشى دەعوەت کردبوو وەك
میوانیکی کورد.

منیش وتم: ژنه‌کان جوان و جاحیل بوون؟

وتی: بە‌لى ژنى جاحیليان تیا بوو، بە زۆرى بە شوو درابوون،
دواییش تە‌لاق درابوون، لە و جۆره ژنانه بوون.

منیش وتم: که‌واته ئە‌وه‌ندهى په‌یوه‌ندى بە خانمبازییه‌کانتە‌وه
هە‌بیت لە ناو عیراق، تە‌نها ئە‌و چە‌ند وێستگە‌یه‌ بوو، بۆم باس بکە، که
چوویتە ئە‌لمانیا، لە‌وى چیت کرد و په‌یوه‌ندییه‌کانت لە‌گە‌ل ژنان چۆن
دە‌ستى پیکرد؟

وتی: کاتیك من لە عیراق دەرچووم، سە‌د و سى و دوو دینارى ئە‌و
کاتم لە گیرفان بوو، نرخى هەر دیناریكى عیراقى سى دۆلار بوو. پاش
هە‌قده رۆژگە‌یشتمه وێستگە‌ى شە‌مە‌نده‌فە‌رى (لاييزك) لە ئە‌لمانیاى
دیموکرات. که‌ جانتاکە‌م لە شە‌مە‌نده‌فەر هیناىه‌ خوارە‌وه، دە‌مویست
تە‌له‌فۆن بۆ یه‌کیک لە برادەرە‌کانم بکە‌م و ئاگادارى بکە‌مه‌وه که
گە‌یشتوومه‌ تە‌جى. هەر لە وێستگە‌ى شە‌مە‌نده‌فەرە‌که، بینیم کچیک لە
دە‌ورویشتى من دە‌سوورپیتە‌وه، بە ئە‌لمانى قسە‌ى دە‌کرد، منیش
پیکە‌نیم، زیاتر لیم نزیك که‌وتە‌وه، حە‌زى دە‌کرد بزانی‌ت که‌ لە‌ کوی
هاتوومه، منیش که‌میك ئینگلیزیم دە‌زانى، لە‌گە‌لى دانیشتم و قسە‌مان
دە‌کرد. هینستان کچه‌که‌ نە‌رۆیشتبوو، ئە‌و برادەرە‌ى تە‌له‌فۆنم بۆى
کرد، گە‌یشتە‌ لام، که‌ بینى لە‌گە‌ل کچیکى ئە‌لمانى دانیشتم و قسە
دە‌که‌ین، پیکە‌نى وتی: (تۆ تازە گە‌یشتوویتە ئە‌لمانیا، که‌ چى دە‌بینم

خانمباز که مال سه عدی

ژنیکت به دست که وتووه، ئیمه چند مانگیکه لیرهین، هیچمان به دست نه که وتووه). منیش وتم (ئو بو خوی له ده ورم ده سوورپایه وه، منیش به ئینگلیزی قسه م له گه ل کرد و بووینه هاوری). ئیتر ئه وه بوو کچه که مان به جی هیشت و چووینه هۆتیل. به لام پاش ئه وه ی زه ماله ی خویندنم وه رگرت، جل و به رگی جوانم له بهر ده کرد، بایه خم به خۆم ده دا، بریک پاره شم هه بوو، ئۆتۆمبیلکی فۆکس فارگۆنیشم کری، کچیش له وی زۆر بوون، له گه لم سواری ئۆتۆمبیل ده بوون و به یه که وه رامانده بوارد. ئه وی وه کو لای خۆمان نه بوو، موشکیله ی پهیدا کردنی کچانمان نه بوو.

منیش وتم: که واته بۆم باس بکه، یه که م کچ که په یوه ندی خوشه ویستی له گه ل به ستی له وی چۆن بوو؟

وتی: پینچ مانگ به سهر دانیشتم له ئه لمانیا تیپه ریپوو، له گه ل براده ریکی خویندکارم له کۆلیژی پزشکی ده مخویند، ئیواره یه کی پۆژی شه ممه چووینه یانه یه کی شه وانه، سه مای تیا ده کرا، ئیمه ش خۆمان پازاند بۆوه، له به رامبه رمان میزیک هه بوو، کچیکی نازدار له به رامبه رمان بوو، له گه ل پیاویک به یه که وه دانیشتبوون. له وی نه ریت وایه ئه گه ر به وه ی له گه ل ژنیکت سه ما بکه یت، په رداخی خۆت به رز ده که یته وه، ئه گه ر ئه ویش په رداخه که ی به رز کرده وه، مانای ئه وه یه، ده یه وی سه مات له گه ل بکات. بۆیه چووینه سهر شانو و به یه که وه سه مامان کرد.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: تو سه مات ده زانی؟

وتی: له و ماوه یه ی که له ئە لمانیا بووم، به شداری خولیکی سه ماکردنم کردبوو، بۆیه سه مایه کی باشم ده کرد.

له و خوله فییری بیست و دوو جوړ سه مای ئە وروپی ببووم، بۆیه هر زوو فییری سه ما و بادانی ئە وان بووم، له کوردستانیش له زۆربه ی شاییه کان سه رچۆپیم ده گرت. ئە و ژنه ی که سه مام له گه ل ده کرد، زۆر ریکوپیک و به ره وشت بوو، به لام لیم تی نه ده گه یشت، چونکه هیشتان به ته واوه تی فییری زمانی ئە لمانی نه بوو بووم، بۆیه کاتیکی قسه م ده کرد، به ئە لمانیه که ی من پیده که نی. نه مویست بیبه م بۆ سه ر کورسییک، نه وه ک مونا فسی ئە لمانیم بۆ په یدا بییت، داوام لیی کرد، بچینه بار بۆ خواردنه وه. چووینه بار و له ریزی پشته وه ی بار په که، له پشت میزیک دانیشتین. دوا ییش زاوا و خوشکه که یم هینا لای خۆمان و به یه که وه دانیشتین.

منیش وتم: ئە م زازاو خوشکه ی له کو ی په یدا بوون؟

وتی: ئە وانیش هر له گه ل ئە و له یانه ی سه ماکردنه که بوون.

خوشکه که ی ئاههنگی پوژی له دایکبونی هه بوو، به و بۆنه یه هاتبوونه یانه که، بانگم کردنه بار و پارهم لئ خه رج کردن و چه ند پیکیک ویسکیمان به یه که وه خواردنه وه. ئیتر به م شیوه یه، ئە و کچه بووه هاوړیم، له پاشان هر ئە ویشم هینا و کچ و کورپیکیشم لیی بوو. ئیستا کچه که م ته مهنی په نجا سالانه و کور په که شم چل و شه ش سالانه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: پیش ئه‌وه‌ی به فهرمی ببیته هاوسه‌رت، هیچ له‌گه‌لی
خه‌وتی؟

وتی: پیش ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ئه‌و کچه بکه‌م، په‌یوه‌ندی
سۆزداریم له‌گه‌ل کچیکی تریش هه‌بوو، له‌و ماوه‌یه‌دا له‌گه‌ل
هه‌ردووکیان خه‌وتبووم، دوا‌ی حه‌وت سال له‌ په‌یوه‌ندی، کاتیک که به
فهرمی هینام، ئه‌و کچ و کورهم لئی هه‌بوو، له‌ ئاهه‌نگی گواستنه‌وه،
هه‌ردوو منداله‌کانم دیارییان به ئیمه‌ دا.

منیش وتم: ده‌توانی بۆم باس بکه‌یت، بۆچی که به‌ مندالی یه‌که‌م
سکی لیت هه‌بوو هاوسه‌رگیریت له‌گه‌ل نه‌کرد، بۆچی دوات خست تا
منداله‌کانت گه‌وره‌ بوون؟

وتی: به‌یپی نه‌ریتی ئه‌وروپا، که ئیستاش هه‌ر وایه، که تۆ کچیک
ده‌ناسی، ده‌چپته لای دایک و باوکی و پیدیان ده‌لیت (من په‌یوه‌ندیم
له‌گه‌ل کچه‌که‌ی ئیوه‌ هه‌یه) ئه‌وانیش دوا‌ی ئه‌وه‌ی دلنیا ده‌بن که
کچه‌که‌یان رازییه‌ به‌و په‌یوه‌ندییه، ئه‌وانیش رازی ده‌بن و ده‌لین
(کچه‌که‌مان ئه‌مانه‌ته لای تۆ).

منیش وتم: که‌واته بۆم باس بکه‌ تۆ چیت کرد و چۆن داوا‌ی ده‌ستی
ئه‌و کچه‌ت له‌ خانه‌واده‌که‌یان کرد؟

وتی: بئ له‌و کچه‌ی که من خوشم ده‌ویست، کور و کچیکی تریشیان
هه‌بوو، کورهم که‌یان له‌ جه‌نگی جیهانیی دووهم ون بووبوو، کچه‌که‌ی
تریشیان هاوسه‌رگیری کردبوو، بۆیه حه‌زیان نه‌ده‌کرد، ئه‌و کچه‌یان زوو

خانمباز که مال سه عدی

هاوسه رگیری بکات. منیش وتم: ئەی چۆن دواتر پازی بوون کچه که ی خۆیان ت بدەنی؟

وتی: کچه که دە یویست من به باوک و دایکی بنا سینیت، باوکی پیی وتبوو (ئە و کورە بۆ خویندن هاتۆتە ئە لمانیا، خویندن تە واو بکات، دە گەر پیتە وە ولاتی خۆی، ئە وکات لە گەلّ خۆی دە تبات، منیش لینا گەر پیم تۆ ئیمە به جیّ بهیلت و لیتره برۆیت). باوکی کچه که که سیکی شیوعی ئومە می بوو، به لایه وە گرینگ نە بوو که من چ ئاینیک و چ نە تە وە یه کم هە یه، بۆیه لە م پوو وە لاری نە بوو، به کچه که ی خۆی وتبوو (ئە گەر پیا وە که لیتره بمینی قەیناکات، به لام مادام دە گەر پیتە وە ولاتی خۆی، ئیمە پیمان ناخۆشە).

شە وکە ت ئە فەندی لە دریزە ی قسە کانیدا وتی: پوژیک کچه که کاغە زیکی بۆ ناردم، به ناوی باوکی لە مالی خۆیان دە عوە تی کردم، لە کاغە زە که دا نووسی بووی (به بۆنە ی لە دایکبونی کچه که م، ئا هەنگیکی خیزانی دە کهین، پیمان خۆشە تۆش وە کو هاو پیتە کی ئە و لە و ئا هەنگە ئامادە بیت). جاریکی تریش لە ئا هەنگیکی هاوشیو دە دا، چوومە مالیان، دایکه که ی پیشوازی لی کردم، به لام باوکه که ی نە ها تە لام و به خیر هاتنی نە کردم. بۆیه که ئە و نامە یه م به دە ست گە یشت، که ناوی باوکی کچه که ی لە سەر بوو، دیاریم برد و چوومە مالیان. که چووشم، باوکه که ی به هاتنی من دلّی خۆش نە بوو، مو فاجە ئە بوو بۆ ئە و. که منیش ئە م دیمە نە م بینى، لیی توورە بووم، پیم وت (من نە ها تووم کچه که ت لی بخوازم، ها تووم کچه که ت تە سلیم بکه م) به لام

خانمباز که مال سهعدی

دایکی کچه که ریگای لی گرتم و دلی دامه وه و وتی (ئیستا تو دوو مندالت له کچه که ی ئیمه هیه، پیم خۆشه له مالی ئیمه بمینیته وه و بییت به کوری ئیمه). منیش وتم (تو نابینیت هاوسه ره که ت لیم لالوت و تو وره یه، چون رازی ده بییت من له مالی ئیوه بمینمه وه!) وتی (تو ههقت به سه ر ئه وه نه بییت، من رازی ده که م، ئه وه ره وایه، که سیکی تو وره و تونده، چونکه پیشتر له سوپا ئه فسه ر بووه، ته نها فیری فه رمانکردنه). ئیتر له و پۆژه وه، ئه و مالّه بووه مالی من، هه ر کاتیک بمویستبا، ده چووم، له وی ده خه وتم و له ده ره وه ش یه کتریمان ده بیینی و هیچ گرفتم نه بوو.

منیش وتم: پیش ئیستا وت (له هه مان کاتدا له گه ل کچیکی تریش په یوه ندیی سۆزداریم هه بوو) باسی ئه وه شمان بو بکه، له گه ل ئه و چیت کرده وه؟

وتی: ئه ویش کچیکی خویندکار بوو، ماوه یه ک بوو یه کتریمان ده ناسی، سکی له من پر بوو، هاوینی به سه ر داها ت، چوه مالی باوکی، باوکی به ریوه به ری قوتا بخانه یه ک بوو، له حیزبی شیوعی ئه لمانیش به رپرسیکی گه ره بوو. ئه وکات ده ولّه ت هه مووی شیوعی بوو، کچه که خه به ری بو ناردم، وتی (سکم لیّت پر بووه، ئیستاش له مالی باوکم، تو چون بیر له و بابته ده که یته وه؟) منیش وتم (دیمه لات). که چوومه گونده که یان، زۆر دوور بوو، دوو سی شه مه نده فه رم گوپی تا گه یشته ئه وی، باوکی له گه ل کچه که ی پیشوازییان لی کردم،

خانمباز که مال سه‌عدی

پاش نانخواردن، باوکه‌که‌ی به ته‌نھا له‌گه‌لم دانیشْت، وتی (کچه‌که‌م سکی له تو پر بووه، تو چون بیری لی ده‌که‌یته‌وه؟)، منیش وتم (من ژنم هه‌یه، کچه‌که‌ی تو ش ئه‌وه ده‌زانیت، که من ژنم هه‌یه و دوو مندالیشم لئی هه‌یه. سه‌بارت به و په‌یوه‌ندییه‌ش، که له نیوانمان دروست بووه، ئه‌م مندالهی که له ئه‌نجامی ئه‌م په‌یوه‌ندییه‌ی نیوانمان دروست بووه، فرپی ده‌ده‌ین).

وتی (به‌مه‌ رازی نام، ئه‌گه‌ر مندالهی که فرپی بده‌ن، داوی جاریکی تر کچه‌که‌ی من مندالی نابیتته‌وه، بویه لیگه‌پرئی با کچه‌که‌مان مندالهی که‌ی بییت، ئیمه مندالهی که‌گه‌وره ده‌که‌ین، به‌لام ئیمه ئه‌و مندالهی که‌پیی داب و نه‌ریتی خومان گه‌وره ده‌که‌ین). به‌لام کچه‌که‌ به‌ پریری باوکی رازی نه‌بوو، پیداغری کرد له سه‌ر فریدانی مندالهی که‌. ئیتر ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل خوم بردمه ولاتی (براغ) بردمه لای کچه‌که‌ی دکتور مسته‌فا خوشناو، ئه‌وکات له براغ پزیشک بوو. داوای یارمه‌تیم لئی کرد، که پزیشکیکم پی بناسینیت، تاکو ئه‌و مندالهی که‌له‌بار بچوینین. پیم وت (ئه‌و ژنه‌ی له‌گه‌لم‌دایه، ژنی خومه، سکی پر بووه، نامانه‌وی مندالمان بییت، له ئه‌لمانیاش بومان له‌به‌ر ناچوینن بویه هاتووین بو ئیره، که‌سیکمان پیشان بده‌یت، تاکو بومان فرپی بدات).

شه‌وکات ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له‌گی‌رانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی وتی: کچه‌که‌ی مسته‌فا خوشناو، نه‌خوشخانه‌یه‌کی له‌ده‌ره‌وه‌ی براغ پیشاندام، بریک زپیم له‌گه‌ل خوم بردبوو، که‌چوومه‌ نه‌خوشخانه‌که‌، زپیره‌که‌م له‌به‌رده‌می ئه‌و پزیشکه‌ دانا که‌چووبووینه‌ لای، پیم وت

خانمباز که مال سهعدی

(حه زده که م ئه م منداله له بهر هاوسه ره که م ببهیت؟) وتی (من ناتوانم ئه وه بکه م، چونکه مندال له بهر چواندن قه ده غه کراوه، ئه گهر ئه مه بکه م له وه زیفه که م ده رمده که ن). له بهر ئه وه ژنه که م گه یانده وه ئه لمانیا بو لای باوکی، پیم وت (ئیشه که نه کرا) دواى ماوه یه ک مندالی بوو، کوپکی بوو، ناومان لینا (کورده ئینگۆ) ئیستا ته مه نی چل و هه شت ساله .

شه وکت ئه فه ندی که ئه م چیرۆکه ی بو گپرامه وه، بزیه ک هاته سه ر لیوه کانی و له بهر ده م خویه وه به نه رمی پیده که نی.

منیش وتم: ده لئی شتیکی ترت بیر که وتوته وه، وا له بهر خوت پیده که نیت؟

وتی: ئه مه ش چیرۆکیکی تره .

وتم: ده توانی بۆم بگپریته وه؟

وتی: رووداویکی سه یر بوو، ئه گهر بوئی باس بکه م، میشتکت

پاده وه ستی!

وتم: به مه راقه ت خستم، چه زم لییه بۆم بگپریته وه، چی روویداوه؟

وتی: هه ر له براغ هاوپییه کم هه بوو، چوومه لای داواى یارمه تیم لیی

کرد، که سیکم پیشان بدات، تاکو منداله که له بهر بچوینین. ئه ویش

ناونیشانی خانمه په رستیاریکی پیدام، وتی (جاریک بو مندال

له بهر چواندن، چوومه ته لای ئه و خانمه په رستیاره و بوئی

له بهر چواندین).

خانمباز که مال سهعدی

شه وکەت ئەفەندی کەوتە وەسفی پەرستیارە کە وتی: خانمە
پەرستیارە کە ژنیکی جوان و پیکوپیک بوو، خۆی جوان پازاندبوو،
شوقە یەکی هەبوو، کورپیکی بچووکیشی هەبوو، پیش ئەوەی من برۆمە
لای، بۆ لای دایکی ناردبوو، بە دایکی خۆی وتبوو (برادەریک دیتە لای
من دەمەوی بە تەنھا لەگەڵی بم). ئیتر بە و شەو بە یەکەوێ دانیشتین
و خواردمانەو، پیش ئەوەی چیرۆکەکە ی بۆ بگێرمەو، سیکسم
لەگەڵ کرد، دواییش پیم وت (بۆ کاریکی وا هاتومە تە لات). کە ئەمەم
پیی وت، وتی (چۆن شتی وا دەبییت، لەگەڵ هەر کچیک بخەویت و
سکی پر بکەیت، دواییش لە بەری بچوینی). بەم شیۆه یە، پازی نەبوو
منداڵە کە مان بۆ لە بەر بچوینی.

منیش وتم: هەقی بوو ئیشە کەت بۆ نە کات، تۆ بۆ لە بەر چواندنی
منداڵیک چوویتە لای ئەو، کە چی لەگەڵ ئەویش خەوتیت و سکی
ئەویشت پر کردوو.

بە پیکە نینەو وە وتی: ئەویش پیی وتم، ئەگەر چەند کەسیکی وەکو
تۆ لیڕە بن، لە ماوێ یەکی کەم، سکی هەموو ژنەکانی براغ پر دەکەن.
پیم وت: تۆ بۆت باس نە کردم، ئەو گوندە ی کە مالی کچە کە ی
لیبوو، ناوی چی بوو، هەروەها کە وتبوو چ کانتۆنیکی ئەلمانیا؟

وتی: ئەو گوندە ناوی (شوین برون) واتە بیری جوان، لە ناو
دارستانی (تورینگ) بوو، سەر بە شارێ لایبزیک بوو، بە شەمەندە فەر و
بە پاس بۆی چووم. گوندیکی گەشتیاریی خوش بوو، کە وتبوو ناو

خانمباز که مال سهعدی

دۆلئیکه وه و چواردهورهی دارستان بوو، خه لکی بۆ گهشت پوویمان تیئی ده کرد.

منیش وتم: بۆت باس نه کردم، ئه و کچهت چۆن ناسی و چۆن ئه م په یوه ندییهت له گه ل په یدا کرد؟

وتی: له شاری لایبیزک، له دهوری گۆماویک، له نزیك هۆلی ئۆپرای لایبیزک، له سه ر کورسییك به رامبه ر خۆر دانیشتبوو، منیش چووم له تهنیشتی دانیشتم، گۆقاریکم به دهسته وه بوو، پیشانم دا، سه رنجیم پراکیشا بۆ بابه تیك که له گۆقاره که دا بلاوکرا بۆوه، پیم وت: ئه م وتاره باسی چی ده کات؟

شه وکات ئه فه ندی به رده وام بوو له قسه کانی، وتی: که گۆقاره که م دایه دهستی، نووسینه که ی بۆ وه رگی پاره سه ر زمانی ئینگلیزی. له راستیدا، من مه به ستم بوو بیناسم، بۆیه ئه م گۆقاره م کرده بیانوو. منیش وتم: جا توانیت به مه رامی خۆت بگه ییت و له گه ل ئه ویش بخه ویت؟

وتی: ئه و له شاری لایبیزک شوقه ی خۆی هه بوو، منیش هه مبوو، هه ردوو کمان هاتو چۆی یه کتریمان ده کرد، ئه و ده هاته لای من و منیش ده چوومه لای ئه و، ژووریککی له ژنیك به کری وه رگرتبوو، ئه و ژنه ی که له گه ل ئه ویش بوو، حه زی له رابواردن بوو، به لام خۆم لیی نه دا. منیش وتم: ئه و کچه له لایبیزک چی ده کرد؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: له کۆلێژیک، له زمانی ئینگلیزی و فه ره نسی ده یخویند.
منیش وتم: دواى ئه وهى نه تانتوانى منداله که له بهر بچوینن
په یوه ندیتان به رده وام بوو، یان پچرا؟

وتی: دواى ئه وهى منداله که ی بوو، پۆژیک چوومه سه ردانیان له
گوند، هه ندیک دیاریشم بۆ بردن. که چوومه لایان، منداله که خه وتبوو،
له خه وه لایانسه ند و بۆیان هینام. ته مه نی نزیکه ی سالیک ده بوو،
تازه به سه ر پى که وتبوو، که چاوى به من که وت، بۆ باوه شم هات،
منیش له ئامیزی خۆم گرت و ماچم کرد.

وتم: ناوی چیان لى نابوو؟

وتی: وه کو پیم وتی، پاش ئه وهى باوکی له دواى ناردم، که
کچه که یان بینم، که منیش نه مهینا، ئه وکات وتی (مادام تۆ کچه که مان
ناهییت، که ئه و منداله له دایک بوو، هه ر خۆمان ناویکی لى ده نیین).
منیش پیم وت (حه زده که م ناوی لى بنین کوردۆ) باوکی کچه که ش وتی
(مادام تۆ ناهییت، بۆت نییه ناویشی لى بنییت، ئیمه ناویکی ئه لمانی
لى ده نیین). منیش وتم (ده تانه وى ناوی چى لى بنین؟) وتی (ئینگۆ)
منیش وتم (جا بۆ ناویکی ئاویتیه ی لى نه نیین؟ کوردۆ ئینگۆ). ئیتر ئه وه
بوو، رازی بوون، پاش ئه وهى که له دایک بوو، ناویان لینا (کوردۆ
ئینگۆ).

وتم: شه وکات ئه فه ندی، جاریک باسی گه شتیکی خۆتت بۆ کردم بۆ
سه ر ده ریای به لئیق، ده توانی ئه ویشم بۆ بگپیته وه، بزانه له وى چیت
کردوه و له گه ل کى خه وتوویت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: ماوه‌یه‌کی که م بوو، چووبوومه ئەلمانیا، سالی یه‌که‌م بوو، پییان وتین پرۆژهی راکیشانی بۆری ئاومان هه‌یه له ده‌ریاوه بۆ شاریک. وتیان بۆ ئەم مه‌به‌سته خه‌نده‌ق لیده‌ده‌ینن هه‌ندی‌ک کوری گه‌نجی وه‌کو ئیوه‌مان پیویسته، تراکتۆر لیبخورن، ئیشی کریکاریمان بۆ بکه‌ن له پشوو‌ی هاوین. پییان وتین (له‌وی ژووریکتان ده‌ده‌ینی بۆ خه‌وتن، هه‌ر سی ژه‌میش نانتان ده‌ده‌ینی، پاره‌شتان ده‌ده‌ینی). ئیمه‌ش چه‌ند کوردیکی عیراقی و ئیرانی، وتمان ده‌چین. ناوی خۆمان تۆمار کرد، له پشوو‌ی هاوین تکیتی شه‌مه‌نده‌فه‌ریان بۆ برین، چووینه شاره‌که. ئەو شاره‌ ناوی (رۆستۆک) بوو، له سه‌ر ده‌ریای به‌لتیق، به‌رامبه‌ر ولاتی سوید.

شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی له دریژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: له‌وی ژووریکیان داینی، بۆ به‌یانی جلی کریکارییان داینی، به‌ ئۆتۆمبیل ئیمه‌یان برده سه‌ر ده‌ریا. پرسییان (ئیه‌ چه‌ ده‌زانن؟)، به‌پیی شاره‌زایی، هه‌ر یه‌کیکیان له ئیمه‌ له سه‌ر کاریک دانا. من و ئەو هاو‌پییانه‌ی له‌گه‌لم بوون، وتمان ئیمه‌ تراکتۆر لیده‌خورین. من و ئەو هاو‌پییه‌م که ئیستا له ژیان ماوه و له هه‌ولیر ده‌ژی، ناوی ناهینم نه‌وه‌ک بزانیته‌وه و پیی ناخۆش بیته‌، چووین تا‌کو ئیواره ئیشمان کرد. چه‌ند پۆژی‌ک له‌وی بووین، پۆژی‌ک پشوو‌ی هه‌فتانه بوو، پۆژی شه‌مه‌ ئیواره، خۆم له کریکاره‌کانی تر جیا کرده‌وه، بۆ پیاسه‌کردن چومه‌ ناو‌شار. ژنیکی جوانی به‌ژن دريژم بیني، له به‌رده‌م جامخانه‌ی دووکانیک وه‌ستابوو،

خانمباز که مال سه‌عدی

تەماشای پیلاوہ‌کانی ناو جامخانہ‌کە‌ی دەکرد. منیش لای نزیك بوومە‌وہ، پیم‌وت: (کامە لە‌و پیلاوانە‌ی ناو جامخانە‌ت پی‌ جوانە‌؟) ئە‌ویش ئیشارە‌تی بۆ‌ جووتە‌ پیلاویک کرد، وتی (من ئە‌م جووتە‌ پیلاوہ‌م پی‌ جوانە‌). جووتە‌ پیلاوہ‌کە‌م بۆ‌ی ک‌ری پیم‌وت (حە‌ز دە‌کە‌یت بە‌یە‌کە‌وہ بچینە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک، بە‌یە‌کە‌وہ قاوہ بخۆینە‌وہ؟). وتی (پیم‌باشە‌).

شە‌وکە‌ت ئە‌فە‌ندی بە‌ردە‌وام بوو لە‌ گێ‌رانیوہ و وتی: ئیتر ئە‌وہ‌بوو، چوینە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک، بە‌یە‌کە‌وہ دانیشتین و قاوہ‌مان خوار دە‌وہ. پیم‌وت (هاوسەرگیریت کردووہ؟)، وتی (باوک و دایکە‌م منیان داوہ‌تە‌ پی‌اوێک، بە‌لام من حە‌زی لای ناکە‌م). وتم (حە‌ز دە‌کە‌ی لە‌گە‌ل من ببیتە‌ هاو‌ری؟)، وتی (پیم‌خۆشە‌). وتم (ئە‌ی چۆن یە‌کتری ببینین؟)، وتی (مادام تۆ‌ لێ‌رە‌ کار دە‌کە‌یت، هەر کاتیک کاتت هە‌بوو، تە‌لە‌فۆنم بۆ‌ بکە‌، لە‌ ناو بازار یە‌کتری دە‌بینین و وە‌کو ئیستا لە‌ قاوہ‌خانە‌یە‌ک بە‌یە‌کە‌وہ دادە‌نیشین و بە‌ دە‌م قاوہ‌ خوار دە‌نە‌وہ‌و لە‌گە‌ل یە‌ک قسە‌ دە‌کە‌ین).

شە‌وکە‌ت ئە‌فە‌ندی بە‌ پیکە‌نینە‌وہ وتی: بە‌م شیوہ‌یە‌ لە‌گە‌ل ئە‌ویش بوومە‌ هاو‌ری، ئە‌و ماوہ‌یە‌ی لە‌و شارە‌ مامە‌وہ، لە‌ پۆ‌ژانی پشووی هە‌فتە‌دا، تە‌لە‌فۆنم بۆ‌ی دە‌کرد و بە‌ یە‌کە‌وہ لە‌ ناو شار پیاسە‌مان دە‌کرد، هە‌ندیک جاریش کە‌ هاوسەرە‌کە‌ی لە‌وێ‌ نە‌با، منی دە‌بر دە‌مالە‌وہ لە‌گە‌لی دە‌خە‌وتم.

وتم: شە‌وکە‌ت ئە‌فە‌ندی تۆ‌ چیت کردووہ، بە‌ ژنیک و دووان نە‌وہ‌ستاویت، ئە‌و خانمە‌ پە‌رستیارە‌ی ولاتی براغ باش تۆ‌ی ناسیوہ کە

خانمباز که مال سه‌عدی

پیی وتبوویت (ئه‌گەر چه‌ند که سئیکی وه‌کو توۆ لییره‌بن، زگی هه‌موو ژنانی براغ پیر ده‌که‌ن).

که ئه‌مه‌م وت، له قاقای پیکه‌نینی دا، وتی: ئی‌مه له کوردستان، له به‌ر سیاسه‌تکردن، خوومان له پۆمانسییه‌ت بی‌به‌ش کرد، ئه‌و کاته‌ی که له کوردستان بووم، نیشتمانم له خووم ماره‌ کردبوو، ته‌نانه‌ت بیرم له ژن هینانیش نه‌ده‌کرده‌وه، به‌لام که پۆیشتمه ئه‌لمانیا و چاوم به‌ کچه‌ جوانه‌کانی ئه‌وی که‌وتن له بینینیان تی‌ر نه‌ده‌بووم، بۆیه له‌گه‌ل ژوریان هاو‌پیم کرد و له‌گه‌ل ژۆربه‌شیان خه‌وتم.

شه‌وه‌کته ئه‌فه‌ندی له در‌یژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: سالی ۱۹۷۸ بوو، له پشوو‌ی هاوین، له شاری (ریستۆک) به‌گیرفانیکی پیر‌گه‌ر‌اینه‌وه شاری به‌رلین. کورپی خوش‌کیکم له شارۆچکه‌یه‌کی نزیك به‌رلین داده‌نیشته، به‌یه‌که‌وه چووینه شاریک، کاتی خو‌ی دوا‌ی کۆتاییهاتنی جه‌نگی جیهانی دووهم، هاو‌په‌یمانان (ئه‌م‌ریکا و به‌ریتانیا و پروسیا) سه‌رۆکه‌کانیان وه‌کو هاو‌په‌یمان ئیمزایان کردووه. له‌وی له هۆتیلێک ژوووریکمان گرت، هۆتیله‌که زۆر خو‌ش بوو. که شه‌و داها‌ت چووینه بارپی هۆتیله‌که، کۆتایی هه‌فته بوو، ئه‌وانه‌ی ها‌تبوونه بارپه‌که، له‌وی سه‌مایان ده‌کرد. ژنی به‌ته‌نیا که‌م بوون، ئی‌مه‌ش له بارپ دانیشته‌ن، پیاوێک له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی خو‌ی دانیشته‌بوون، ده‌یانخواردووه و له‌گه‌ل یه‌کتری قسه‌یان ده‌کرد. پاش ماوه‌یه‌ک، پیاوه‌که پۆیشته لای ژنیکی تر و ده‌ستی گرت، بر‌دییه سه‌ر شانۆ و سه‌مای له‌گه‌ل ده‌کرد. منیش ته‌ماشایه‌کی ژنی

خانمباز که مال سه عدی

پیاوه که م کردو په رداخه که م بوی بهرز کرده وه، ئه ویش وه لآمی دامه وه و وه کو من په رداخه که ی خوی بهرز کرده وه. ئیتر ئه وه بوو، منیش چوومه لای، ده ستیم گرت و بردم بۆ سه ماکردن. به ماوه یه کی کورت، له یه کتری تیگه یشتین، شوینی سه ماکردنه که مان به جیه یشتن بردمه ژووره که ی خوم له هۆتیل، سیکسم له گه ل کرد و به خیرایی گه راینه وه بار. پیاوه که ی چاوی لیی ده گپرا، ته نگاو ببوو، له ئیداره ی باره که ی پرسیبوو، وتبویان نه مانبینیوه. جا که ئه وی له گه ل من بینی، لیی پرسى (له کوئ بوویت؟)، وتی (له گه ل ئه و پیاوه بووم). دواى ئه وه هه ندیک وه سفى منى بۆ کرد و پیى وت (ئه م پیاوه خه لکی عیراقه، قسه ی زور خوشه)، که وای وت، ئه ویش خوی پی ناساندم، یه کتریمان ناسی و به یه که وه دانیشتن و به دهم خواردنه وه وه هه ندیک قسه مان کرد. منیش پیم وت (تۆ که چوویته شوینی سه ماکردن، ئیمه ش چووینه باخچه یه کی دهره وه ی هۆتیل و جگاره یه کمان کیشا و به یه که وه هه ندیک پیاسه مان کرد)، وتی (سوپاست ده که م، که له غیابی من، بایه خت به ژنه که م داوه و نه ته یشتوو هه ست به ته نیایی بکات).

کاتی که شه وکته ئه فه ندی سه ربرده رۆمانسییه کانی خوی له ئه وروپا بۆ ده گپرامه وه، بیرم هه ر لای ئه و فستانه سووره و جله سپییی بوو کینییه بوو، که له پیش جامخانه ی گه له رییه که ی هه لیواسیبوو. زۆرم مه راق بوو، ئه م جله ژنانه یه ی بۆچی له گه له رییه که ی هه لیواسیوه. رپوم تی کرد و پیم وت: شه وکته ئه فه ندی، هه ر چه ند

خانمباز که مال سه عدى
جارى ديمه گه له رييه که ت و چاوم به و فستانه سووره و جله سپيه
ژنانه يه ده که وي، سه رنجم راده کيشيت و ده يان پرسيارم لا دروست
ده کات.

که ئه مه م وت، به پيکه نينه وه وتى: تو چوني تيده گه يت؟
منيش وتم: من هيچى تيناگه م.

وتى: ئه ي تو نالتي بينيني ئه م جلانه ده يان پرسياريان لا دروست
کردومه؟

وتم: به لي وايه.

وتى: تو يه کيک له و پرسيارانه م پي بلتي، که له ناخت بيري لي
ده که يته وه.

وتم: له دلي خومدا ده ليم (ده بي ئه م جلانه، جلى بووکيني
هاوسه ره ئه لمانيه که ت بيت، که يه که م هاوسه رت بو له ژيانندا؟).

وتى: تو زور دوور رويشتووي. ئه م جلانه چ په يوه نديکيان به و
ژنه مه وه هه يه؟

وتم: ئه ي به چ بونه يه که لي ره هه لتواسيون؟

وتى: ئه مه ش چيرپوکيکي تره، له وه تى گه راولمه ته وه ئه وروپا و له
سويسرا نيشته جي بوومه، سالانه بو گه شتکردن ده چمه چه ند ولاتيک.

تاكو ئيستا ده يان ولاتم بينيوه، يه کيک له ولاتانه، ئيرانه. براده ريکم
دادوه ريکي به ته مه نه، پي وتم (با به يه که وه بو ولاتيک گه شت بکه ين و

جه ويک بگورين)، منيش وتم (بابچينه ئيران، باکووره که ي سروشتيکي

خانمباز که مال سه عدی

جوان و پرهنگینی هیه)، وتی (باشه، منیش نه مبینوه). ئیتر
ئوه بوو، تکیتی فرۆکه مان بری و له تاران هاتینه خواری. کاتی خو
تارانم بینیبوو، پم وت (لیره نامینینه وه، دهچینه باکووری ئیران بو
سه ر ده ریای قه زوین)، وتی (باشه چونت پی باشه با واییت).
ته کسییگمان گرت و چووینه ته رمینالی گشتیی تاران، له وی لاماندایه
نوسینگه یه ک، وتم (ئیمه له عیراقه وه هاتووین، ئوتومبیلایگمان به
شوفیره وه ده وی، به و مه رجه زمانی ئینگلیزی یان عه ره بی یان کوردی
بزانییت). له پیشان که سمان به و مواسه فاتانه به ده ست نه که وت، ئه و
شوفیرانه ی که بویان ده هیناین، فارسی زان بوون، ده یانوت (فارسی
نه میداری؟ منیش ده موت فارسی نه میدار، عه ره بی، کوردی، پروسسی،
ئه لمانی، میداری). که زانیان شوفیری فارسمان ناوییت، زیاتر خو یان
ماند و کرد و شوفیریکیان بو هیناین، عه ره بی و کوردی ده زانی، به
ئه سل خه لگی خانه قین بوو. پیم وت (بو هر پوژیک که له گه لمان
ده بییت، چه ندت پاره ده وی؟)، وتی (ئیه ده تانه وی بچه چ شاریک له
باکووری ئیران؟)، منیش وتم (ده مانه وی بچینه شاری جالووس، به
شه و له و شاره ده مینینه وه و به پوژیش دهچینه شاریکی تری سه ر
ده ریای قه زوین، پیی ده لئین پامسه ر). ئیتر ئه وه بوو ریککه وتین، پوژی
به هه شتا دۆلار له گه لمان بییت.

شه و که ت ئه فه ندی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: ئه م پیاوه بو ئیمه
ویرای ئه وه ی شوفیر بوو، له هه مان کاتدا وه رگپر و ده لیلی سیاحیش
بوو بو ئیمه . که چووینه جالووس، شه ویک له وی ماینه وه، بو پوژی

خانمباز که مال سهعدی

دوایی چووینه شاری رامسر. به دریژایی ریگا، کوری گهنج دههاتنه
سه ریگا که مان، دهیانوت (ویلا) وهک ئاماژیهک بوئه وه که ئایا
قیلامان بو کری دهوی.

منیش وتم: شهوکهت ئه فهندی و ابزانم تو له بیرت چوو، من چ
پرسیاریکم لی کردی؟ خه ریکه بابه ته که بو لایه کی تر ده بهیت؟
وتی: عه بیی تو ئه وه یه، زور بی سه بر و بی ته حه مولی، نازانم چوون
تو نو مانگ و نو روژ له زگی دایکت حه وایته وه؟!

منیش وتم: ناهه قم نییه، که ئه م پرسیارهت لی بکه م، من پرسیار
ئه وه م لی کردی، ئایا نهینیی هه لواسینی ئه م فستان و جله بوو کینیی
چییه، که چی تو باسی باکووری ئیرانم بو ده که یهت.
وتی: ئاخو ئه م جلانه په یوه ندییان به و گه شته وه هه یه.

وتم: چوون؟

وتی: تو ته نها گوئی بگره و هیچ مه لی، ئه و جا ده زانیت په یوه ندییان
به و گه شته وه چییه.

شه وکهت ئه فهندی به رده وام بوو له گیزانه وه ی گه شته که ی بو
باکووری ئیران، وتی: له شاری رامسر یه کی که له و قیلا یانه مان به کری
گرت، له نزیک سه نته ری شاره که بوو. خانوو یکی دوو نهومی بوو،
که سانی تر نهومی خواره وه یان به کری گرت بوو، ئیمه ش نهومی
سه ره وه مان به کری گرت. باخچه یه کی خوشی هه بوو، له وی ماینه وه.
ئه و دادوهره ی که له گه ل من بوو، ته مه نی نزیکه ی شه ست سال ده بوو،

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌لام پیاویکی لاواز و پره‌قه‌له بوو، جگه‌ره‌ی زۆر ده‌کیشا، کۆخه‌ی زۆر بوو، که‌میگ پوله‌کیش بوو، له‌پاره‌ خه‌رجکردن ئاسان نه‌بوو، زۆر حیسابی پاره‌ی ده‌کرد. شه‌و له‌و قیلایه‌ بووین، بۆ پۆژی دووهم، پیم‌وت (له‌ هه‌ولێر زۆر قسه‌مان به‌یه‌که‌وه‌ کردووه، لێره‌ش ئه‌گه‌ر هه‌ر قسه‌ بکه‌ین، قسه‌کانمان دووباره‌ ده‌بنه‌وه‌ و بیزار ده‌بین، رای‌تۆ چیه‌ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ هه‌ندیگ ژن په‌یدا بکه‌ین، به‌لای که‌می له‌گه‌لمان دابنیشن و به‌یه‌که‌وه‌ مه‌شرووب بخۆینه‌وه‌و قسه‌ی خۆشمان بۆ بکه‌ن؟)، وتی (جا چۆن لێره‌ ژن په‌یدا بکه‌ین؟)، وتم (ئیمه‌ په‌یدای ناکه‌ین، داوا له‌م شوفیره‌ ده‌که‌ین، ئه‌و بۆمان په‌یدا ده‌کات).

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی له‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: بانگی شوفیره‌که‌م کرد، پیم‌وت (هه‌ندیگ مه‌شروویمان بۆ په‌یدا بکه‌) وتی (چیت ده‌وی) وتم (قۆدگا) وتی (چه‌ند بوتل؟) وتم (سی‌بوتل). شوفیره‌که‌ پۆیشت، خواردنه‌وه‌که‌ی بۆ ئیمه‌ په‌یدا کرد و هاته‌وه‌. پیم‌وت (ژنیشمان بۆ په‌یدا بکه‌) وتی (چ جۆره‌ ژنیکت ده‌وی؟) وتم (ژنیکم ده‌وی درێژ بیته‌، یه‌کیگ له‌و زمانانه‌، ئینگلیزی، کوردی، عه‌ره‌بی بزانیته‌، تاکو لێی حالێ بین). هه‌روه‌ها پیم‌وت (ئه‌م براده‌ره‌ش که‌ له‌گه‌لمه‌، لێی بپرسه‌، ئه‌گه‌ر ژنی ده‌وی ژنیکیش بۆ ئه‌و بیته‌). پیم‌وت ده‌وی شوفیره‌که‌ بپروت پیم‌وت (ئه‌گه‌ر قسه‌ت له‌گه‌ل ژنه‌که‌ کرد، پیم‌وت بلی ئه‌و پیاوه‌ی تۆی بۆ ده‌به‌م پیره‌و به‌ته‌مه‌نه‌، له‌ پڕوی سیکیسیشه‌وه‌ لیکه‌وتوو و توانای سیکسکردنی نییه‌، ته‌نیا بۆ دانیشن و خواردن و خواردنه‌وه‌ ده‌یه‌وی له‌گه‌لت بیته‌). شوفیره‌که‌ش وتی (تۆ سیکیسی له‌گه‌ل بکه‌یت یان

خانمباز که مال سهعدی

نەیکەیت، ئەو پارەى خۆى ھەر وەردەگریت (من کیشەى پارەم نییە، ھەقى خۆى بە زیادەوہ دەدەمى). ئیتەر ئەوہ بوو، لەپیش من تەلەفۆنى بۆ ژنیك کرد، پىى وت (ئاغایەك لە باشوورى کوردستانەوہ ھاتووە، پیاویكى ماقوولە و وایە و وایە، داوا دەکات تۆ بىت بۆ ئیرو چەند شەوئیک لەگەلى بمینیتەوہ). ژنەكە خەلکى شارى رەشت بوو، كە دەكەوئیتە نیوان تاران و رامسەر. بە تەلەفۆن قسەى لەگەل کردم، پیشتر بە ئینگلیزى قسەى کرد، دوایى کردیە کوردى وتى (من لە تۆ دوورم، ئەگەر بىمە لات، دەبى تەكسىك بگرم، لیروش تەكسى کرى زۆرە، دەبى ھەقى من و تەكسىیەكەش بەدەیت، ئەوجا دیمە لات) منیش وتم (بەوہ رازیم، بەلام پىویستە پیشتر لە یەكترى حالى بین) وتى (چیت دەوى بۆتى بکەم؟) وتم (من حەزم لییە سەمام بۆ بکەیت، تۆ چى لە سەما دەزانى؟) وتى (سەمات بۆ دەکەم، سىكسىشت لەگەل دەکەم، قسەى خۆشیشت بۆ دەکەم). وتم (دەمەوى سەمام بۆ بکەیت، سەبارەت بە سىكسکردنەكەش، من خۆم ئەوہم ناوى، چونکە کەسىكى بە تەمەنم و دەمیکە جنسم نەماوہ) بە پیکەنینهوہ پیم وت (ھەموو کەسىك ئەوہت پى نالیت، بەلام من پیت دەلیم، ھەولیش بەم ھەر بۆم ناکریت، چونکە نەخۆشى دلّم ھەیە و ناتوانم قیاگرا یان حەبى ھەوہس بەکار بىنم، بەلام پیم خۆشە لەگەل ژن دابنیشم) وتى (باشە دیم).

خانمباز که مال سه عدی

که وای وت، بهو دادوهره م وت که له گه لم بوو (ئه گه ر توش ژنت دهوی، پیی ده لیم بو توش ژنیک له گه ل خوی بهینیت)، وتی (من ژنم ناوی). منیش پیم وت (ئه گه ر ئه و ژنه بیته لام و له گه لم دابنیشیت، رهنگه بو تو ناخوش بیته، بیری لی بکه وه، ئه گه ر بته وی با بو توش ژنیک بینیت) وتی (لای من زور ئاساییه، تو ئازادیت چی ده کهیت و چون ده ژیت، به لام من هیچ ژنیکم ناوی).

که شه وکته ئه فهندی ئه مه ی وت، پیم وت: وا پیده چیت، ئه و دادوهره ی که له گه لت بوو، که سیکی مته ده بین بووه، بویه نه یویستوو له گه ل ژن کات به سه ر بیات؟

شه وکته ئه فهندی وتی: په یوه ندی به وه وه نه بوو، هرچه نده ئه و وه کو من نه بوو، که سیکی نوژکه ر بوو، به لام به و شیوه یه ش داخراو نه بوو، له گه ل من مه شرووبی ده خوارده وه، به لایه وه شتیکی ئاسایی بوو. به لام سه باره ت به هیئانی ژن، پیم وایه، له بهر پاره ی بوو، وه کو پیشتریش پیم وتی، ئه و که سیکی پوله کی و ده ست توند بوو. به هر حال، کاتیک که ژنه که هات، ژنیک ی جوان و شوخ و شهنگ بوو، ته مه نی سی و پینج سال بوو. نیوه ی ته مه نی منی هه بوو، که منی بینی، له گه لم دانیشته، هاوړیکه شم زه وقی نه ما، وتی (هه ندیک ماندووم، ده روم ده خه وم). پویشته ژوره که ی خوی و خه وت، شوفیره که ش وتی (منیش ده چمه مالی خوشکم، سی کیلومه تر لیروه دووره، شه و لای ئه وان ده مینمه وه).

خانمباز که مال سه عدى

شه وکەت ئەفەندى بەردەوام بوو لە گىرپانەوهى چىرۆکەکەى وتى:
ئىتر ئەوه بوو، خۆم و ژنەکە بە تەنھا ماينەوه. يەك پىک فۆدگام بۆى
تیکرد، يەك پىکيشم بۆ خۆم تیکرد، پەرداخەکەم بەرز کردەوه و پىم
وت (نۆش). ئەویش پەرداخەکەى بەرز کردەوه و خستىيە سەر
لئوهکانى و فرپىكى لىدا.

ئەوکاتەى شه وکەت ئەفەندى چىرۆكى ئەو ئىواره رۆمانسىيەى بۆ
گىرامەوه، من هەر بىرم لای ئەو فستانە سوورە و جلە سپىيەى
بووکىنيە بوو، کە لە ناو جامخانەکەى هەليواسىبوو. لە بىرى خۆمدا
دەموت (تۆ بلایى بە هوى تەمەنەوه شه وکەت ئەفەندى لە بىرى
نەچوويپتەوه کە پرسىارى ئەم جالانەم لى پرسیوه، کەچى ئەو باسى
شتىكى ترم بۆ دەکات). من لەو بىرکردنەوه يەدا بووم، شه وکەت
ئەفەندى روى تى کردم و پىي وتم: من بۆ تۆ قسە دەکەم، کەچى تۆ
بىرت بۆ شوينىكى تر رۆيشتوو و ئاگات لىم نىيە.

منیش وتم: بىرم لای جلەکانى ناو جامخانەکە بوو.

وتى: دەزانم زۆر مەراقت لە نەينى ئەم جالانە داوه، تۆزىک ئارام
بگره، زۆرى نەماوه نۆرەى ئەوانىش بىت، بۆت باس دەکەم.

لە درىژەى قسەکانيدا وتى: ئەو شه وه من و ژنەکە بە يەكەوه
دانىشتىن، شه ويكى زۆر خۆش و خەياللى بوو. بۆ من وه كو پياويكى
بەسالآچوو، ژنىكى گەنجى وا بە برىک پارە، لەگەلم دابنىشىت و قسەم
بۆ بکات، خۆش بوو. دواى ئەوهى هەريەك و پىكىك فۆدگامان

خانمباز که مال سهعدی

خواردهوه، جانتایه که م کردهوه، ئەو فستانه سووره و جله سپییەى بووکینییهى که تۆ مهراقت لیى داوه نهینییە کهى بزانیته، دهرم هیئا و له گەل ملوانکهیه که به ده دۆلارم کریبوو، دامه دهستی و پیم وت: (جلوبه رگی خۆت دابکه نه و ئەو جلانهى دهستم بپۆشه، ئەم ملوانکهیه ش له ملت بکه، خۆتم جوان بو پراژینهوه، خۆت بکه به بووک، ئەم شهو، شهوى من و تۆیه، دهمهوى وهکو بووک و زاوايه که دهر بکهوین) ئەویش وتی (تۆ هزت له چى بیته، وا ده کهم، تۆ ههقى خۆت ده دهیت، منیش به ههز و ئاره زووى تۆ ده کهم، چۆنت بوى، وا چیژت پى ده به خشم).

منیش وتم: له بهر دهمى تۆ خۆى گۆرى؟

وتى: نه خیر، چوهه گه رماوه که، له وى جله کانى خۆى دا که نه و ئەو جلانهى که من پیمدان له بهرى کرد، مکیاژى خوشى نوى کردبووه و بوئیکى خوشیشى له خۆى دابوو. که هاته دهرهوه، دهتوت بووکى راسته قینهیه، زۆر جوان خۆى پازاندبووه. هاته لام، پى و تم (تا کو ئیستا زۆر عیراقى بو پابواردن هاتوونه ته لام، کهسى وهکو تۆ سهخى ته بیعت و به زهوقم لییان نه بینیه). ژمارهى ته له فۆنه کهى خۆى دامى وتی (جاریکی تر ئەگه هاتیه ئیره، زهنگم بو لیده، قیلايه کی خوشم له شارى پهشت هیه، وهره بو ئەوى، به یه که وه کاتیکی خوش به سهر ده بهین). ئیتر بهم شیوهیه، شهویکی پۆمانسیمان به یه که وه به سهر برد. به یانیش که له خه وه ستاینه وه، نانى به یانیمان به یه که وه خوارد، دواى ته له فۆنم بو شوفیره که م کرد، گه پرایه وه

خانمباز که مال سه عدی

لامان، ئهوی برده وه تهرمینال. ئه و دادوهرهش که له گه لم بوو، وتی (من ده گه رپمه وه تاران، پیویسته زووتر بگه رپمه وه شاری ههولیر) بویه من به تهنیا مامه وه، که شوفیره که گه راپه وه لام، شاری رامسهرم به جیهیشت و له گه لی چوومه شاری سنه.

منیش وتم: که چوویته شاری سنه، له ویش ئافرهتت دهسکه وت کاتی له گه ل به سهر ببهیت؟

وتی: من جاریکی تریش شاری سنه م بینیه، جاری پيشوو، به شاری مه هاباد تپه رپم، له سه قز، چووینه سه رده شت، له سه رده شتیشه وه، چووینه سنه. به لام ئه مجاره له تاران وه چوومه سنه، له سنه یه ک هۆتیل ههیه، چوار ئه ستیرهیه، شوینیکی زور ستراتیژی ههیه، که وتوته به رامبه ر زانکوی سنه، چوارده وره ی باخچه و گول و گولزاره و تاکو چاویش بر ده کات، سه وزاییه. ژووری به هه شتا دۆلار بوو، ژووریکی خۆش و بالا کۆنه یه کی گه وره ی به سه ره وه بوو، نانی به یانیشمان هه ر له هۆتیله که خوارد. له وی شوفیریکم راگرت، مامۆستایه کی خانه نشینکراو بوو، ئۆتۆمبیلکی ته کسی هه بوو، له ناو شار ئیشی پیده کرد، به سه د دۆلار له به یانییه وه تاکو ئیواره له گه لم بوو. منی برده شاری هه مه دان، له ویش چووینه ناو ئه شکه وتی (عه لی سه در) ئه شکه وتیکی جوان و دلرفین بوو، له ده ره وه ی شاری هه مه دان بوو، ده ریاچه یه کی تیا بوو، ئاویکی پوونی هه بوو، له هه ندیک شوین قوولاییه که ی ده گه یشته چوارده مه تر، ئه و خه لکه ی بۆ ته ماشا کردنی

خانمباز که مال سه‌عدی

هاتبون، به سواری به‌ل‌م له ناوی ده‌گه‌ران، ئیمه‌ش به‌له‌می‌کمان گرت و جه‌وله‌یه‌کی خو‌شمان به ناویدا کرد. دواى ئه‌وه گه‌راینه‌وه، له نزیك شاری هه‌مه‌دان، تا‌فگه‌یه‌کی خنجیلانه‌ی لی‌بوو، خه‌لکی شاری هه‌مه‌دان، بو سه‌یران سه‌ردانیان ده‌کرد و له نزیکیه‌وه داده‌نیشتن، گه‌نجه‌کانیش نی‌رگه‌له‌یان داده‌گیرساند و گۆرانیان ده‌وت و سه‌مایان ده‌کرد. هه‌ر له‌ویش له قه‌دپالی ئه‌و شاخه‌ی که تا‌فگه‌که‌ی به دامیندا ده‌هاته خواره‌وه، په‌یامیکی داریوشی پاشای فارسه‌کانم بینی، له سه‌ر شاخه‌که داتا‌شرابوو، به خه‌تی مسماری نووسرابوو. دوا‌یش ئیمه‌ی برده سه‌ر گۆری شاعیری به‌ناویانگ بابا تاهیری هه‌مه‌دانی و زانای بلیمه‌ت ئیبن سینا.

شه‌وه‌که‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له گه‌رانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و گه‌شته‌ی، وتی: به‌م شیوه‌یه، ئه‌و رۆژه له شاری هه‌مه‌دان ماینه‌وه، بو به‌یانیش ئیمه‌ی برده شاری کرماشان، شه‌وی‌کیش له‌وی ماینه‌وه و چه‌ندین شوینی خو‌شی گه‌شتیاری پیشاندا‌ین. بو رۆژی سییه‌م منی برده شاری سنه، له ریگا پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ینه جی وتی (داوای لی‌بووردنت لی ده‌که‌م، له‌وه زیاتر ناتوانم له‌گه‌لت بم، هه‌ندیك ئه‌رکم له سه‌ر شان‌ه‌و رایپه‌رینم، ئه‌گه‌ر ریگام پی‌ده‌ی، شوفیریکی ترت بو دینم) منیش وتم (ئه‌و شوفیره‌ی به‌نیازی بۆم بینی چیه‌؟). وتی (شوفیریکی ژنت بو دینم) منیش وتم (بۆچی لی‌ره شوفیری ژنی لی‌یه، ته‌کسی لی‌خوریت؟) وتی (ته‌نها له شاری سنه، سی شوفیری ژنی لی‌یه، ته‌کسییان هه‌یه).

خانمباز که مال سه عدی

له در یژدهی قسه کانیدا وتی (ئەگەر که سیک هەلگرن، دەبی ژنی له گەل بیّت، بە لām له بەر ئەوەی تۆ بە تەمەنیت، ئەگەر ژنیشت له گەل نەبیّت، بۆ تۆ دەبیّت)، منیش وتم (ئەم شوفیرانە بۆ خۆیان کار دەکەن، یان بۆ کۆمپانیایەک کار دەکەن؟) وتی (ئەوانە بۆ خاوەنی هۆتیلە که کار دەکەن). ئیتر ئەوە بوو، منی گەیانده شاری سنه و منی له هۆتیلە که دانا، چومە ژورەووە تاکو ئیوارە لیی خە وتم. ئیوارە بەرپۆه بەری هۆتیلە که تە لە فۆنی بۆ کردم، پیی وتم (خانمیکی شوفیر بۆ لای تۆ هاتوو، دەیهوی چاوی پیّت بکه ویت)، منیش وتم (با چاوەرپیم بکات، تۆزیک تر دیمە خوارەووە و دەیبینم). که هاتمه خوارەووە، تە ماشام کرد، خانمە که پانتۆلیکی رهشی له بەردابوو، پارچه قوماشیکی سووری به سەر قژی دادابوو، قەیره ژنیکی تەرلووس بوو. دواي ئەوەی تۆ قەي له گەل کردم و بە زمانی کوردی چاک و چۆنی لی کردم، پیم وت (تۆ شوفیریم بۆ دەکەیت؟)، وتی (بەلی). وتم (ئۆتۆمبیلە که تە له کوی پارگرتوو؟) وتی (له دەرەووە پامگرتوو). که له گەلی چومە دەرەووە، بینیم، ئۆتۆمبیلیکی باشی هەبوو، وتی (چیت بۆ بکه م؟)، وتم (ناو شاری سنه م پیشان بده، هەرەو هەا بمبه بۆ شوینە بە ناویانگە کانی ئەم شارە).

شەو که تە ئەفەندی له در یژدهی قسه کانیدا وتی: له گەلی سواری ئۆتۆمبیلە که بووم، منی به ناو شاری سنه دا گیرا، منی برد بۆ ناو بازاری کۆنی سنه و هەرەو هەا شوینە واره کۆنه کانی شاری سنه ی

خانمباز که مال سه عدی

پیشاندام. دوایی وتی (شاری سنه، شه وه کی له پوژ خوشتره، چیاکانی به شه و زور خوشن)، منیش وتم (بوچی ئه و شاخانه چی لئییه؟)، وتی (پستورانت و گازینوی خوشی لئییه، به پوژ خه لکی سنه له گه ل خانه واده کانیاں ده چنه ئه وی، به لام به شه، ئه و پیاوانه ده چن، که ژنی تریان له گه له، نه ک ژنی خویمان، خویمان له وی ده شارنه وه، کاتیکی خوش له گه ل ئه و ژنانه به سه ر ده بن)، منیش وتم (ئمه شتیکی باشه، که واته توش من ده بهیت بو ئه وی، تا کو بمشاریته وه و کاتیکی خوش به یه که وه به سه ر بیهین؟)، به پیکه نینه وه وتی (تو زور گه وره و به قه لافه تی، ناشارد ریته وه، ئه گه ر چه زیش ده کهیت، ده تبه م بو ئه وی؟)، منیش وتم (چه زده که م ئه وی ببینم).

شه و کهت ئه فهندی له دریزه ی قسه کانیدا وتی: چووین بو ئه وی، شوینیکی زور خوش و دلرفین بوو، هه موو شاری سنه ی له بهر ده مدا بوو، وه ک ئه وه و ابوو که له ناو تاوهریک دانیشتبین، وا ده اته به رچاوم. منیش پیم وت: لییره خواردنه وه ی کهول هه یه؟، وتی (لییره هه موو شتیکی هه یه، خواردن و خواردنه وه به هه موو جوهره کانیه وه، تو پارهی خوت ده دهیت، هه رچی ئاره زوو بکهیت، بوت دینن). منی برده ریستورانتيک و چووه لای شیغه که، پیی وت (ئم ئاغایه هی ئه و به ره) وه ک ئامارزه یه ک بو باشووری کوردستان، به شیغه که ی وت (ئم ئاغایه میوانی ئیمه یه، له هوتیلی شادی دابه زیوه) لای ئه وان ئه و که سه ی که له هوتیلی شادی دابه زیت، که سیکی زور ده وله مهنده. که ئه مه ی پی

خانمباز که مال سه عدی

وت، شیفته که هاته لای من، وتی (فهرموو، چیت دهوی تا بۆتی بیئم؟)،
وتم (قودگام بۆ بیئه له گه‌ل هه‌ندیک گۆشتی برژاو، ئەگەر گۆشتی به‌رخ
بیئت باشتره) وتی (هه‌مانه، پاش که‌میکی تر بۆتی دینم). ئیتر
ئوه‌بوو، دواى ماوه‌یه‌کی که‌م، سنییک گۆشتی برژاو و شووشه‌یه‌ک
قودگای هیئا، دوو په‌رداخیشی له‌گه‌لدا بوو، له‌ به‌ر ده‌می داناین.
شوفیره‌که‌م وتی (پیکیک قودگات بۆ تیبه‌که‌م؟)، منیش وتم (بۆچی تۆ
قودگا ده‌خۆیته‌وه؟)، وتی (به‌لی، من به‌ زۆری قودگا و ویسکی
ده‌خۆمه‌وه). که‌ ئەمه‌ی وت، به‌ پیکه‌نینه‌وه پیم وت (زۆریش
نه‌خۆیته‌وه، نه‌وه‌ک سه‌رخۆش بیئت و له‌م شاخه‌ غلۆرم بکه‌یته
خواره‌وه و بمکوژیت)، وتی (خه‌مت نه‌بی، من لپراهاتووم، سه‌رخۆشم
ناکات). پيش ئه‌وه‌ی هه‌ستین، پیی وتم (باوک و دایکم که‌سیکی
کراوه‌ن، زۆر چه‌زییان له‌ تیکه‌لاوبوونی خه‌لکه، چه‌زده‌که‌م له‌گه‌لم
بیئت و قاوه‌یه‌کمان له‌گه‌ل بخۆیته‌وه)، وتم (ئه‌گەر بۆ تۆ ئاسایی بیئت،
منیش پیم خۆشه، له‌گه‌ل خانه‌واده‌که‌ت دابنیشم و یه‌کتری بناسین)،
وتی (باوکم وه‌کو تۆ که‌سیکی مه‌شرووب خۆر و به‌ زه‌وقه، زۆربه‌ی
شه‌وان به‌ یه‌که‌وه ویسکی ده‌خۆینه‌وه). ئیتر ئه‌وه‌بوو، ته‌له‌فۆنی بۆ
باوکی کرد و پیی وت (ئاغایه‌کی ئه‌وبه‌رم له‌گه‌له، ده‌عوته‌ی مال‌ه‌وه‌م
کردووه، ئیوه‌ش بپۆنه‌ مالى ئیمه، پاش که‌میکی تر ده‌گه‌پیننه‌وه
لاتان).

خانمباز که مال سه عدی

که چووینه مالّه که یان، کچه گه وره که ی جوان و جاحیل بوو، کراسیکی په مهیی ته نکى له به ردابوو، خوی وه کو بووک پازاندبووه، هه موو له شی له ژیر کراسه که ی دیار بوو، ده توت فریشته یه له جوانیدا. کچه بچوکه که شی خوی پازاندبووه، به لام وه کو کچه گه وره که ی جوان نه بوو. باوک و دایکیشی له وی دانیشتبوون. بتلی ویسکیان له به رده مدا بوو، باوکی ده یخواردوه و دایکیشی قسه ی خو شی بوو ده کرد. شوقه یه کیان هه بوو، باوه رم پیبکه وه زیریک له ئیران نه یبوو، شوقه یه کی زور خوش بوو، فهرشی جوانی لی پراخسترابوو، مالیکی ریک ویکیان هه بوو، له ناو بالاخانه یه کی پینج تهومی نویدا بوون.

به شه وکه ته فه ندیم وت: وه کو له قسه کانتا درده که وی، کچه گه وره که ی ئه و مالّه کراسی په مهیی ته نکى له به رکردبوو، تو بللی مه به ستی ئه وه نه بوویت، که له گه لت رابویری؟

وتی: وه کو وتم، خانه واده یه کی زور کراوه بوون، بو هه موو شتیک سه ریان پیوه نه بوو، له ئیران زور ئاساییه، به پیی نه ریتی ئه وان ئاساییه، بو شه و و رۆژیک ژن له خوت ماره بکه یت و له گه لی بخه وی. ئه وان پیی ده لئین زه واجی موعه. به لام من که له سه ر شاخ بووم قودگام زور خواردبووه، بویه نه ده بوو ویسکی بخومه وه و دوو جووری مه شرووب تیکه ل بکه م، بویه هه رچه ندی وتیان له بهر ته ندروستی خوم، نه متوانی به شداری خواردنه وه یان له گه ل بکه م. دواتر تکیتی فرۆکه شم بو تاران بریبوو، شه و به ته مای گه رانه وه بووم، بویه ته نیا قاوه یه کم له گه ل خواردنه وه. دواى ئه وه به شوفیره که م وت (بمبه وه هوتیل،

خانمباز که مال سه‌عدی

دهبی خۆم ئاماده بکه‌م، کاتژمیر چه‌وتی شه‌و ده‌بی له فرۆکه‌خانه
ئاماده‌بم، ده‌گه‌رێمه‌وه تاران).

له رینگا هه‌ندیك گله‌یی كرد، وتی (له هۆتیل پێیان نه‌وتم كه تۆ
ته‌نیا بۆ یه‌ك رۆژ له‌گه‌لم ده‌بیت، وامزانی چه‌ند رۆژێك له‌گه‌لم ده‌بیت،
ئیش‌وکار لێره كه‌مه، خه‌رجی‌شمان زۆر گرانه، چه‌زم ده‌كرد، بۆ
ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌گه‌ل من بمینیته‌وه)، منیش وتم (هه‌ندیك ئه‌ركم
له‌سه‌ر شانه، ده‌بی بگه‌رێمه‌وه هه‌ولێر، ئه‌و ئه‌ركانه راپه‌رێنم، دوا‌ی
چه‌فته‌یه‌کی تر ده‌گه‌رێمه‌وه سويسرا، یادى هاوسه‌رگه‌ریمانه له‌گه‌ل
دووه‌مین هاوسه‌رم، ده‌بی له‌وئێ ئاماده‌بم و به‌شداری ئاهه‌نگی له‌گه‌ل
بکه‌م به‌م بۆنه‌یه). ئیتر ئه‌وه‌بوو، بڕیک پاره‌ی زیادم پێی دا، پێم وت
(بێ له‌هه‌قی خۆت، ئه‌م بڕه‌ پاره‌یه‌ت ده‌ده‌مى، به‌لكو هه‌ندیك
قه‌ره‌بووی ئه‌وت بۆ بکه‌مه‌وه). منى گه‌یاند هۆتیل، ئه‌و رۆیشه‌وه و
منیش خۆم ئاماده‌كرد، کاتژمیر چه‌وتیش چوومه فرۆکه‌خانه.

سەربرده رۆمانسییه کانی شهوکهت ئەفەندی

شهوکهت ئەفەندی، سەربرده رۆمانسییه کانی هینده زۆر بوون، کۆتایییان نەدەهات، منیش بۆ کەرەستەى نووسینەوەى رۆمانەکەم، زۆربەى پۆژان دەچوومه لای، بە دەم مەشرووب خواردنەو، هەر پۆژەى چیرۆکیکی خۆى بۆ دەگێرامەو.

ئەو کەسیکی سروشتی نەبوو، هەرچەندە پیاویکی بە تەمەن بوو، بەلام بە سەلیقە و زۆر دلتەر بوو. وەکو کورپکی گەنج، هەمیشە کراسی سوور و چاکەتى سووری لەگەڵ پانتۆلیکی سپی لەبەر دەکرد. هەندیک جاریش چاکەت و پانتۆلیکی سپی لەگەڵ کراسیکی سپی لەبەر دەکرد. بۆنى گوللاویشی ئەو ناوہى پەر کردبوو. حەفتەى جاریکیش دەچوو شوینى مەساج و هەر جارەى لە شوینیک مەساجى دەکرد. زیاتر حەزى لە مەساجى ژنە مەساجکەرە چینییهکان دەکرد، زۆر سەرسامى ژنیک بوو لەوانە، ناوی (چن چن) بوو، پيش ئەوہى بپرواتە لای، تەلەفۆنى لەگەڵ دەکرد و بە زمانى ئینگلیزى لەگەلى دەئاخفت، پى دەوت (دواى کاتر میریکی تر دیمە لات، خۆتم بۆ ئامادە بکە). جاریک پیموت: تیبینیم کردوو، تۆ زۆر سەرسامى ئەو چن چنەیت، ناترسیت لە ریگای ئەوہو توشى نەخۆشى ئایدز بیت؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: من جنسم نه ماوه تا سیکیسی له گه ل بکه م، تهنه بۆ ئه وه ده چمه لای جوان ده مشیلایت و تیریش یه کتری له ده م ماچ ده که یین، لیوه کانی ده مژم و هه ندیک قسه ی خویشیش له گه ل یه ک ده که یین. منیش وتم: ئاخر کیشه که لیره دایه، یه کیک له هۆکاره کانی گواستنه وه ی ئه م نه خویشیه، ماچ و ده م خستنه ناو ده مه. چونکه له ریگای لیکای ده مه وه ئه م نه خویشیه له که سیکه وه بۆ که سیکی تر ده گویریتته وه.

که ئه مه م وت، چه په سا، وتی: بۆچی ئه وانه که دینه هه ریمی کوردستان، پشکنینی پزیشکییان بۆ ناکریت؟

وتم: هه ندیک له وانه، له لایه ن هه ندیک که سه وه پشتگیرییان لی ده کریت، بۆ به رژه وه ندیی ئه وان کارده که ن، بۆیه پشکنینیان بۆ ناکریت، ئه گه ر بۆشیان بکریت، چاویوشی له ئه نجامه خراپه کانیان ده کریت.

وتی: تۆ له وه دلنیایت؟

وتم: ئه فسه ریکی پله بالای وه زاره تی ناوخۆ ده ناسم، ئه م زانیارییه ی پیدام.

که ئه مه م وت، وتی: به لام ئه و ژنانه ی که من بۆ مه ساجکردن ده چمه لایان، پی ناچی که نه خوش بن، زۆر ته ندروست دیارن.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتم: ئەم نه‌خۆشییه سروشتی وایه تا دوای ده‌سال ئینجا نیشانه‌کانی له کهسه نه‌خۆشه‌که به دیار ده‌که‌وێت. بۆیه ئەو کهسه‌ی که تووش ده‌بێت، کاتی‌ک پێی ده‌زانیت، که کار له کار ترازوه. وتی: چاک بوو ئەمه‌ت پێ و تم، هیچی تر بۆ مه‌ساجکردن ناچم، له‌مه‌ودوا هیچ ژنیکیش له‌و ژنه بیانیا‌نه‌ی که دینه هه‌ری‌می کوردستان، له‌ ده‌م ماچ ناکه‌م.

هه‌ر له‌و کاته‌دا، بیرم له‌ ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی ده‌کرده‌وه، له‌ دلێ خۆمدا ده‌موت (ئەم شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندییه، که‌سیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه، له‌ لایه‌ک خیا‌نه‌ت له‌ هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌کات و به‌رده‌وام خه‌ریکی خانمبازییه، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه به‌ په‌له‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سويسرا بۆ لای هاوسه‌ره‌که‌ی تا‌کو به‌شداری ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری بکات).

من له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، شه‌وکه‌ت ئەفه‌ندی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم وتی: ده‌زانی تۆ زۆر زوو خه‌یا‌لت ده‌پوات، دیسان خه‌یا‌لت بۆ کوی پۆیشت؟

وتم: خه‌یا‌لم لای تۆیه.

وتی: چۆن؟

وتم: بیرم له‌ قسه‌که‌ی تۆ ده‌کرده‌وه، که وتت ده‌بی بگه‌رپه‌ته‌وه سويسرا بۆ به‌شداریکردن له‌ ئاهه‌نگی یادی هاوسه‌رگه‌ری.

وتی: بۆچی ئەمه چی تیا‌یه؟

خانمباز که مال سه عدی

وتم: بهلامهوه سهیره، له کاتیځدا تو ئهوت لهوی به تنیا بهجی
هیشتووو و خوشت لیږه خهریکی خانمبازیت، که چی بیریش له
ناهنگی یادی هاوسه رگریتان ده که یته وه!

وتی: زور ئاساییه، له ته مهنی که نجیتیدا من ههروه کو ئیستا
بووم، له و کاته ی که له ئه لمانیا ژنی یه که مم هیئا، له هه مان کاتدا
په یوه ندیم له گه ل چه ندین ژنی تر هه بوو، ته نانهت، هه ندیکیشیان
سکیان لیم پر بوو. له و پوژهی که ئه م ژنه شم هیئاوه، تا کو ئیستا،
وازم له هاوړپیه تی ژنان نه هیئاوه، به رده وام هاوړپیی ژنم هه بووه.

منیش وتم: باسی په یوه ندی خوټ و ژنی دوو همت بو نه کردم؟

وتی: مه به ستت چییه؟

وتم: چوئن ئه م ژنه ت هیئا، به خو شه ویستی بوو، یان به سوتفه
یه کتريتان ناسی؟

وتی: ئه مه ش چیرۆکی کی دريژه.

وتم: ده کری بوم باس بکه یت؟

وتی: کاتیځ له ئه لمانیا گه پامه وه عیراق، ژنه ئه لمانیه که م له گه لم
نه هات، وتی (نامه وی ولاتی خو م به جی بهیلم و له گه لت بیم).

منیش وتم: ئه ی تو بوچی ئه و انت به جی هیشت، ژیان ی ئه لمانیا بو

تو له ژیان ی عیراق خو شتر نه بوو؟

وتی: له راستیدا، منیش چه ند سالیځ بوو عیراقم به جی هیشتبوو،

ئاگام له باوک و دایکم نه بوو، زوری ش بیر ی کوردستانم کرد بووه،

خانمباز که مال سه‌عدی

حکومه‌تی عیراقیش یاسایه‌کی بۆ هاندانی خاوه‌ن بپروانامه به‌رزه‌کان ده‌رکرد و کۆمه‌لێک مافی دارایی بۆ بپینه‌وه، له هه‌مان کاتیشدا، لیبووردنی گشتی ده‌رکرد، به تایبه‌تی بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که وه‌کو من له ده‌ره‌وه‌ی ولاتن و مافی په‌نابه‌ریتییان وه‌رگرتووه. ئیتر ئه‌وه‌بوو به‌رێگای لوبنان که‌پامه‌وه عیراق و خۆم راده‌ستی حکومت کرده‌وه.

که ئه‌مه‌ی وت، پیموت: بۆچی چوویته لوبنان، راسته‌وخۆ نه‌گه‌رایته‌وه عیراق؟

به پیکه‌نینه‌وه وتی: له لوبنان ژنیکم ده‌ناسی، پێشتر چه‌ند جارێک له‌گه‌ڵی خه‌وتبووم، ویستم به‌رله‌وه‌ی بگه‌رپمه‌وه عیراق، چاوم پێی بکه‌ویت و دیاری بۆ بیه‌م.

منیش وتم: بۆم باس بکه ئه‌وت چۆن ناسی و چۆن بوویته هاوڕێی؟ وتی: هاوڕێیه‌کم له لوبنان هه‌بوو، حیزبێکی کوردی بۆ خۆی له‌وی دانابوو، سالی جارێک له پشووێ هاوینان سه‌ردانم ده‌کرد. له راستیدا، هه‌ر له بۆبینی ئه‌و نه‌ده‌چومه لوبنان، به‌لکو له‌وی هاوڕێیه‌کی ژنم په‌یدا کردبوو، ژنیکی مه‌سیحی بوو، هه‌رچه‌نده هاوسه‌ری هه‌بوو، به‌لام زۆر جوان بوو، هه‌ستت به‌وه نه‌ده‌کرد که هاوسه‌رگیری کردووه، پیاوه‌که‌ی زۆر له خۆی به‌ته‌مه‌نتر بوو، مندالیان نه‌بوو، ژنیکی دلته‌ر و به‌زه‌وق بوو، سه‌ماکه‌ریکی باشیش بوو. که ده‌چومه لوبنان ته‌له‌فۆنم بۆی ده‌کرد، خۆی له پیاوه‌که‌ی ده‌دزیه‌وه و شه‌ویک له هۆتیل له‌گه‌ڵم ده‌مایه‌وه. ئیتر ئه‌وه‌بوو، که بریاری گه‌رپانه‌وه‌م دا بۆ عیراق، به‌باشم زانی به لوبناندا بگه‌رپمه‌وه، له‌وی چاویکم به‌سه‌رۆک حیزبه‌ کوردیه‌

خانمباز که مال سه‌عدی

هاورپکه م بکه‌ویت و شه‌ویکیش له‌گه‌لّ ئەو هاورپّی ژنەم بە خوۆشی
بەسەر ببه‌م، ئەوەک جارێکی تر حکومەت رپگام پیّ نەدات بۆ
دەرەوه‌ی ولات گەشت بکه‌م.

منیش وتم: جا ئەو ئاواتەت بۆ هاتە دی، مەبەستم ئەوه‌یه چاوت
پییان کەوت؟

وتی: که گەیشتمە لوبنان، دوا‌ی ئەوه‌ی که چومە هۆتیل و ژوورپکم
گرت، جانتاکەم له ژووره‌وه به‌جی هیشت و به ته‌کسییک چومە مالی
ئەو سەرۆک حیزبه کوردییە‌ی که بۆم باس کردیت، ئەوم له ناو دەرگا
بینی، جانتایه‌کی دیبلۆماسی پیبوو، بۆ شوینیک دەرپویشت. که لیم
پرسی بۆ کوی دەچی و ئەم جانتایه چییه پیته؟ وتی (بیست هەزار
دیناری عێراقییه، دەزگای هه‌والگری عێراقی ناردوویه‌تی، بیده‌م به
سەرۆک حیزبیک‌ی لای ئیوه). که وای وت، زۆرم سه‌یر پیّ هات، پیشتر
نەمدەزانی که ئەو هاورپییه‌ی من، په‌یوه‌ندی به دەزگای هه‌والگری
عێراقه‌وه هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌و باوه‌رەشدا نەبووم، سەرۆک حیزبه‌که‌ی
تر، که وه‌ختیک به‌رپرسی راسته‌وخوی من بووه له شاخ، له ژیره‌وه
په‌یوه‌ندی به دەزگای هه‌والگری رژیمی عێراقییه‌وه هه‌بیّت. ئەگەر ئەو
پسووله‌یه‌ی پیشان نەدابام، که واژوی له سەر ده‌کات، باوه‌رم پیّ
نەدەکرد.

منیش وتم: ئەو هاورپییه‌ت مەبەستی له‌وه چ بوو که ئەو نه‌ینییه
گه‌وره‌یه‌ت بۆ ئاشکرا بکات؟

خانمباز که مال سه‌عدی

به پیگه‌نینه‌وه وتی: ئەو دەیزانی له شاخ ئەو بەرپرسی من بووه و له ئەوروپاش هەر په‌یوه‌ندیم پیوه‌بووه، پیش ئەوه‌ی بگه‌رپمه‌وه لوبنان، به‌وم وتبوو (هه‌موو ئیش و کاره‌کانی خۆم له ئەوروپا ته‌واو کردوو و دهمه‌وی بگه‌رپمه‌وه عێراق و وه‌کو هاو‌لاتییکی ئاسایی بژیم) دیاره‌ ئه‌ویش له ئاشکراکردنی ئەو نه‌ینییه، مه‌به‌ستی ئەوه بووه تیم بگه‌یه‌نیت، که به‌رپرسه‌که‌م، چ له شاخ و چ له دهره‌وه‌ی ولات، په‌یوه‌ندی به‌رژیمه‌وه هه‌بووه و منیش له گوئی گادا خه‌وتووم.

منیش وتم: واز له سیاسه‌ت بینه، وهره‌وه سه‌ر باسی ژنه

هاورپکه‌ت، بزانی چاوت پیی که‌وت؟

وتی: ئە‌ی چۆن، هه‌ر هه‌مان پۆژ دوا‌ی نیوه‌رۆ، ته‌له‌فۆن بۆی کرد، پیموت (من له لوبنانم، له هه‌مان ئەو هۆتیله‌ی که جاری پیشوو به‌یه‌که‌وه لی خه‌وتین، دهمه‌وی چاوم پیت بکه‌وی؟). که وام پیی وت، داوا‌ی لی کردم، له مالی خۆیان سه‌ردانی بکه‌م. که وای وت، زۆر به‌لامه‌وه سه‌یر بوو، له دلی خۆمدا وتم (له‌به‌ر هاوسه‌ره‌که‌ی چۆن ده‌توانی له مالی خۆیان چاوی پیم بکه‌وی). بۆیه پیموت (حه‌زناکه‌م بيمه‌ مالتان، نه‌وه‌ک هاوسه‌ره‌که‌ت گومانمان لی بکات، خۆت پاساویکی بۆ بدۆزه‌وه و وهره‌ لام، ئە‌مشه‌و به‌یه‌که‌وه ده‌مینینه‌وه.

شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی له درێژه‌ی قسه‌کانیدا وتی: ژنه‌که‌ پیداکری

لیکردم که له مالی خۆیان چاوم پیی بکه‌وی. که رۆیستم، ئە‌وم به‌خه‌مباری بینی، جل‌وبه‌رگیکی ره‌شی پۆشیبوو، که چاوی پیم که‌وت، باوه‌شی پیداکردم و ده‌ستی به‌گریان کرد. منیش لیم پرسی که‌ بۆچی

خانمباز که مال سه عدى

ده گريت. وتى (ئه مړو چلهى كوچى دوايى هاوسه ره كه مه، كه تو ته له فونت بو كردم، به نياز بووم بچمه سره گوره كه ي).

وتم: كه واته نه تتوانى ئه وشه وه له گه لى بخوايت؟

به پيکه نينه وه وتى: له گه لى چوومه سره گوري هاوسه ره كه ي، له پيش ده رگاي گورستانه كه چه پيكيك گولم بوى كرى و خسته مه سره گوره كه ي.

كه واى وت، منيش وتم: به راستى پيم بلى، له و كاته دا بيرت له چى ده كرده وه؟

وتى: ديمه نيكي سه ير بوو، له گه ل هاوسه ره كه ي له سره گوري ئه و به جوته راوه ستا بووين، فاتيحه يه كيشم بوى خويند، له دلى خومدا ده موت (تو بخواه، منيش تو زيكي تر ژنه كه ت ده به مه هوتيل و پيكيك قودگا به يه كه وه ده خوينه وه و له هوللى ديسكوش به يه كه وه سه ما ده كه ين و شه ويش له ناميزى يه كترى ده خه وين).

كه واى وت، پيم وت: ژنه كه له گه لت هاته هوتيل؟

وتى: ئه ي چون.

وتم: له بهر مردنى پياوه كه ي خه مبار نه بوو؟

وتى: هه نديك خه مبار بوو، به لام كه سه مام له گه ل كردو دلم دايه وه، به په له بوو بيبه مه ژوورى نووستن له گه لى بخواوم، ئه و له من تامه زروتر بوو بو ئه وه.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: پرسیارم لی کردی، چۆن ژنی دووه‌مت هینا، و‌بزانم له‌به‌ر گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و ژنه‌ لوبنانییه، خۆت له‌بیر کرد بۆم باس بکه‌یت؟

وتی: له‌ بیرم نه‌کردوه‌، ئیستا تۆره‌ی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌وه‌ . شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی به‌رده‌وام بوو له‌ قسه‌کانیدا وتی: که‌ گه‌رپامه‌وه‌ عێراق، چوومه‌ مالی برا‌گه‌وره‌که‌م له‌ گه‌زه‌کی بابولموعه‌زه‌م له‌ شاری به‌غداد، ماوه‌یه‌ک له‌ مالی ئه‌وان مامه‌وه‌، دواتریش له‌ فه‌رمانگه‌یه‌کی شاری به‌غداد دامه‌زرام، شوقه‌یه‌که‌م له‌ به‌تاوین گرت و تیا‌ی نیشه‌جی بووم. پۆژانی پشوی کۆتایی هه‌فته‌ش ده‌چوومه‌ مالی برا‌که‌م، شه‌ویک له‌ لایان ده‌مامه‌وه‌، جل‌وبه‌رگه‌کانیان بۆ ده‌شوشتم و شیوی دۆلمه‌شیان بۆ لیده‌نام. له‌و ماوه‌یه‌دا، منی ناساند به‌ هاو‌پێیه‌کی خۆی، که‌ ئه‌فسه‌ریکی کورد بوو، به‌ پله‌ی عه‌مید له‌ سوپای عێراق خانه‌نشین کرابوو، دوو کچی جوانی هه‌بوون، ئیواره‌یه‌ک من و برا‌که‌م له‌ مالی ئه‌وان ده‌عه‌وت کرابووین، هاو‌پێیه‌که‌ی ژماره‌ی ته‌له‌فۆنی مالی خۆیانی پێدام و وتی (به‌یانی من و دایکی مندا‌له‌کانم ده‌چینه‌ و‌لاته‌ یه‌گه‌رتوه‌کانی ئه‌مریکا، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌وی ده‌میینه‌وه‌، هه‌زده‌که‌م چاوێکت له‌ کچه‌کانم بی‌ت، ئه‌وان ئه‌مانه‌تی تۆ بن، ئه‌گه‌ر ئیشیک یان کیشه‌یه‌کیان هه‌بوو یارمه‌تیان بده‌یت. به‌وانیشم وتوه‌، ئه‌گه‌ر پێویستی کرد، په‌یوه‌ندیت پێوه‌ بکه‌ن). ئیتر ئه‌وه‌بوو، پۆژی چه‌ند جارێک ته‌له‌فۆنم بۆ ده‌کردن و له‌ ئه‌حوالم ده‌پرسین، پۆژی ئه‌م کچه‌یان که‌ ئیستا هاوسه‌ری منه‌، پێی وتم (فه‌رمانگه‌ی کاره‌با هه‌ندیک

خانمباز که مال سه‌عدی

کیش‌هی بۆ دروست کردووین و کاره‌بای له سه‌ر بریوین) منیش وتم
(خه‌فەت مه‌خۆن، من که‌سانیک له‌و فه‌رمانگه‌یه ده‌ناسم و بۆتان چاره
ده‌که‌م). ئیتر ئه‌وه بوو، ئه‌و پۆژه چوومه فه‌رمانگه‌ی کاره‌با و
کیش‌که‌م بۆ چاره‌سه‌ر کردن و دواییش گه‌رامه‌وه لای دوو کچه‌که.
نانی نیوه‌پۆم له‌ مائی ئه‌وان خوارد و بۆ ئیواره‌ش، هه‌ردووکیانم
ده‌عوەت کرد بۆ سینه‌ما. ئه‌وانم له‌گه‌ل خۆم برد بۆ سینه‌مای (نصر)
فلیمیکی هیندی به‌ ناوی (تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی مار)، له‌ نواندنێ ئه‌ستیره‌ی
به‌ناوبانگ (ئه‌میتاب باتشان) نمایش ده‌کرا. ئه‌و که‌وتبووه ته‌نیشتم و
خوشکه‌که‌شی له‌سه‌ر کورسییکی تر له‌ ته‌نیشتم ئه‌و دانیشتبوو. ئه‌م
ده‌رفه‌ته‌م قۆسته‌وه، هه‌ندیکم به‌ به‌ژن و بالایدان گوت، دواییش
ده‌سته‌کانیم گوشتی، توانیم رازی بکه‌م که‌ په‌یوه‌ندی سۆزداریم له‌گه‌ل
به‌سته‌تی. ئیتر ئه‌وه بوو، هه‌ر له‌و کاته‌وه، هه‌ندیک پۆژ ده‌چوومه مالمیان
و سه‌ردانم ده‌کردن، هه‌ندیک جاریش ئه‌و ده‌هاته لام، له‌ شوقه‌که‌م به
یه‌که‌وه داده‌نیشتم و به‌یه‌که‌وه مه‌شرووبمان ده‌خواردوه. پۆژیک به‌ر
له‌وه‌ی زۆر بخۆینه‌وه و سه‌رخۆش بین، داوام لێی کرد، له‌گه‌لم بخه‌وی.
سه‌ره‌تا، له‌ ترسی سک پرپوون په‌تی کرده‌وه، وتی (با
په‌یوه‌ندییه‌که‌مان سنوورداریت، تا ئه‌و کاته‌ی به‌ فه‌رمی ده‌بینه
هاوسه‌ری یه‌کتر) منیش زۆریم لێی کرد، دلێ نه‌شکاندم و له‌گه‌لم
خه‌وت.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: شه وکته ئەفەندی، له وه نه ترسای که سکی پر بیئت و
کیشه تان بۆ دروست بیئت؟

به پیکه نینه وه وتی: جا که ی من له سک پر بیوونی ژن ترساوم،
دیاره له بیرت چوو، بۆم گێرایته وه، که چوومه براغ بۆ له بهرچواندنی
کۆرپه ی ژنیک که سکی له من پر بوو، که چی له گه ل ئە و ژنه
په رستیاره ش خه وتم که بۆ له بهرچواندنه که چووبومه لای.

منیش وتم: له بیرم نه کردوه، که پیی وتی (ئەگەر دوو عیراقی
وه کو تو لی ره بن، سکی هه موو ژنه کانی براغ پر ده که ن).

که ئە مه م وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: له گه ل ئە مه ش هه ر وام
کرد، هه ر ئە و رۆژه ئە ویشم کرده ژن و سکیم پر کرد.

منیش وتم: به لām وه کو ژنه که ی ئە وروپا کیشه ت بۆ دروست نه بووه،
ئە وه تا نیستا هاوسه رته .

وتی: کیشه ی ئە و زۆر گه وره تر بوو له کیشه ی ئە وه ی ئە وروپا.

وتم: چۆن؟

وتی: پاش ئە وه ی سکی لیم پر بوو، ئیمه هه ر به رده وام بووین
له گه ل یه ک، هه ندیک جاریش له گه ل یه کتری ده خه وتین. کاتی ک سکی
گه وره بوو، پیی وتم (ده بی داوای ده ستم بکه یت و هاوسه رگیریم له گه ل
بکه یت، ده نا باوک و دایکم بزائن که له تو دوو گیانم، ئە وان پاناوه ستن،
زیان به هه ر دوو کمان ده گه یه نن). ئیتر ئە وه بوو، هیچ چاره یه کی ترم
نه ما، بۆ رۆژی دوا یی له گه ل برا گه وره که م چوومه خواز بیینی.

منیش وتم: ئە ی کیشه که له کویدا بوو؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: من بی ناگابوم له وهی که برا گوره که م له گهل باوکی نه و
قسه ی کردوو که خوشکه که ی بداته من، نه و به سته زمانه ش هر له و
پوژده ی برا گوره که م به باوکی نه وی وتوو، به ته ما بووه من بیهینم.
جا که چووینه مالیان و بابته تی هاوسه رگیریمان له گهل باوکی کرده وه،
نه و به خوئی تیگه یشتبوو، زور دلخوش بوو، به لام که نیمه داوای
دهستی خوشکه که ی نه ومان کرد، چوو ژووریکی تر تا ماندوو بوو، له
خه مان گریا.

منیش وتم: نه ی دواپی هاوسه رگیری له گهل کی کرد؟

وتی: نه و به سته زمانه به هاوسه رگیری نیمه توشی شوک بوو،
به بی نه وهی من خوشم بوی، نه و له دلی خوئی منی خوشویستبوو،
بویه تا کو نیستاش هر به قهیره کچ ماوته وه و میدی نه کردوه.

(شەوكەت ئەفەندى مامۇستاي رۆمانسىيەت)

سەربىدە رۆمانسىيەكانى شەوكەت ئەفەندى ھىندە زۆر بوون كۆتايىيان نەدەھات، ئىۋارەيەك وەكو رۆژانى پېشوو، چومە لاي و داوام لىي كىرد كە چىرۆكىكى تىرم لە چىرۆكە رۆمانسىيەكانى بۆ بگىرپىتەو، وتى: دەمەۋى بزانم مەبەستت چىيە لە ئاشكراكردىنى پەيوەندىيە رۆمانسىيەكانم؟

وتم: كە بىر لە پابردوۋى ژيانى گەنجىتى خۆم دەكەمەو، زۆر بەزەيىم بە خۆم دىتەو، لە چاوتۆ، خۆم بە فەقىرحال دىتە بەرچاۋ. وتى: بۆچى تۆقەت پەيوەندىيى سۆزدارىت نەبوو؟ وتم: بە گوڭرەى پەيوەندىيە سۆزدارىيەكانى تۆبىت، من ھىچم لە ژيان نەزانيو.

وتى: ئەگەر بىزانىبايە چى دەبوو؟! وتم: منىش وەكو تۆ ژيانىكى رۆمانسىم بۆ خۆم ھەلدەبژارد. وتى: ئىستاش ھەر زوۋ، تۆ لە چاۋمن، ھەر گەنجىت، ئەگەر بىتەۋى لەگەل ژن پابوڭرىت، ژن زۆرن. منىش وتم: بە چاۋى تۆ زۆرن، كۋا لە كوڭن؟

خانمباز که مال سه عدی

دهستی خسته ناو گیرفانی چاکه ته که ی، به پیکه نینه وه وتی: له
گیرفانی چاکه ته که مدان!

منیش وتم: تۆ گالته م پیده که ی، من به راستیمه، ئیستاش هیچی
لی نازانم.

وتی: که تۆ وانه له م هه موو چیرۆکانه ی ژیانم وهرنه گریته که بۆم
گیرایته وه، وانه له هینده ی تریش وهرناگریته.

ئیمه له م قسانه دابووین، دوو قوتایی کچ، له و به شه ناو خۆیییه
دهخه وتن، که له نهۆمی سه ره وه ی هه مان ئه و بالاخانه یه دا بوو، که
گه له ریبه که ی شه وکه ت ئه فه ندی تیا بوو، هاتنه خواره وه، یه کیکیان
سترێژیکێ ره شی ته نکێ له به ردابوو، هه موو له شی له ناو دیار بوو،
ئه وه ی تریش تراکسوودیکی ته سکی له به ردابوو، هینده ته سک بوو، به
له شی نووسابوو. هاتنه لای شه وکه ت ئه فه ندی و مه لزه مه یه کی بیست
لاپه ره ی گه وره یان له ده ست بوو، به زمانی ئینگلیزی نووسرابوو. به
شه وکه ت ئه فه ندییان وت: وه کو له تابلۆی سه ر گه له ریبه که ت
نووسراوه، تۆ له ئه وروپا ده ژیت و له سويسرا کاری وه رگێری
ده که ی، ده مانه وی ئه م مه لزه مه یه مان بۆ وه ریگێرپه ته سه ر زمانی
کوردی.

شه وکه ت ئه فه ندیش وتی: ئه م کاره وا نابیت، جارێ ئیوه دانیشن و
شتیکم له گه ل بخۆنه وه، ئینجا قسه ی له سه ر ده که ی.

خانمباز که مال سەعدی

یەکیک لە کچەکان، کە سترێژە رەشەکەى لەبەر بوو، وتى: ئەمڕۆ دەواممان هەیه، دەبى هەر ئیستا بگەرێینەو بەشە ناوخبییه کەمان، خۆمان بگۆرین و بە خیرایى بچینه کۆلیژ.

ئەویش وتى: بۆ کەى دەتانهوى؟

وتى: ئەگەر بەیانى دواى نیوهڕۆ بۆمان تەواو کەیت باشە.

شەوکەت ئەفەندیش وتى: هەرچەندە ئەم مەلزمەیه زۆرە، بەلام دڵنیا، ماندوو بوونم لای ئیوه بە فیرۆ ناچیت، ئەم شەو بۆتان تەواو دەکەم، دواتریش کە هاتنەو، ئەوکات باسى نرخەکەى دەکەین.

قوتابییەکەش وتى: ئیمە هیچ پارەمان نییه، تا پیتی بدەین، ئەگەر بە خۆرایى بۆمان دەکەیت باشە، دەنا هیچ.

ئەویش وتى: بە خۆرایى هەر نابیت، بەلام مەرج نییه ئیوه پارەم بدەنى، دواتر قسەیه کى لى دەکەین.

کە شەوکەت ئەفەندى ئەمەى وت، لە بیری خۆمدا وتم (ئەو قوتابییانە منالان، وەکو کچی ئەون، لەجیاتى پارە، دەبى داواى چیان لى بکات). ئیتر ئەو بوو، مەلزمەکەى لى وەرگرتن، ئەوانیش پۆشتن.

کە ئەم دیمەنەم بینی، لە بیری خۆمدا وتم (ئەم شەوکەت ئەفەندییه زۆر بى ناموسە، لەسەر میثیش بازانادات، ئەو دوو قوتابییە وەکو کچی ئەون، هیشتان تامى شیرى خاویان لە دەم دیت، کە چى ئەو بە چاویکی حیز سەیریان دەکات و گەرناگەى لى داون، دەیهوى وەکو لەشفرۆشەکان لەگەڵیان رابویریت).

خانمباز که مال سهعدی

من له و بیرکردنه و هیه دا بووم، شه و کت ئە فەندی دەستی خسته
سه ر شانم وتی: بیر له چی ده که یته وه، دیسان خه یالّت بۆ کوئی
رۆیشت؟

وتم: بیرم لای ئە و دوو کچه قوتابییە بوو.

وتی: ده زانم تۆش وه کو من سه رسام بوویت به جوانییە که یان.

وتم: راسته ئە وان زۆر جوان و ناسک بوون، به لام تۆ سه ییری
ئاوینەت نه کردوو، تۆ له چاو ئە وان وه کو باپیرهیت، چۆن دلّت دی له
خسته یان به بیت و له گه لیان رابویریت؟

وتی: من که سم له خسته نه بردوو، ئە وان به قاچه کانی خۆیان
هاتوون، داوای شتیکم لی ده کهن، ده بی ئاماده ش بن نرخه که ی بدهن.

منیش وتم: جا تۆ چوزانیت که ئە وان به مه پازین؟

وتی: جارێ تۆ هیچ له رۆمانسییهت نازانیت، ئە گه ر بتزانیایه، هه ر
له جل و به رگه کانیانه وه وه لامی ئە م پرسیارهت ده زانی.

منیش وتم: مه به ستت ئە و ستریزه ره شه ی که له به ر یه کیکیاندا

بوو، له گه ل ئە و تراکسووده ته سکه ی که له به ر ئە وی تردا بوو؟

وتی: ئە ی چۆن، ئە وان به جلی خه وتن هاتوونه ته لام، بۆ ئە وه ی

ئیغرام بکهن، سه رنجم بۆ لای خۆیان رابکیشن، تا ئیشه که یان بۆ بکه م
و دلّیان نه شکینم.

منیش وتم: جا ئە مه واتای چی ده گه یه نی؟

وتی: ئە وان ئاماده ن داواکارییه کانم جیبه جی بکه ن.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەى وت، له بیری خۆمدا وتم (ئەم شەوکەت ئەفەندییە، بۆیە ژێرەوه‌ی ئەم بالاخانەییەى بە کرێ گرتوو، چونکە لە نھۆمەکانی سەرەوه بەشى ناوخۆیی لێیە، وەکو پشیلە وایە، خۆی لە ژێرەوه مەڵاس داوه، چاوه حیزەکانی بریووەتە دەرگای بەشە ناوخۆیییەکە، بە دواى نێچیر دەگەپێت، راویان بکات و دەستە پێسەکانی خۆی بەوان گەرم بکاتەوه).

پرووم لە شەوکەت ئەفەندی کرد و پێم وت: گریمان ئەوانیش ئەو شتەیان بوى که تۆ بیری لى دەکەیتەوه، پێم نالێیت لەم تەمەنە چۆن دەتوانی بە شەویک ئەم مەلزمە گەورەییان بۆ وەرەبگیریت؟

وتى: ئیش و کارم چییە، من لێرە بە تەنیا دەژیم، زۆربەى شەوان تاكو بەیانی خەوم لى ناکەوێت، لەجیاتى ئەوهى بەبى ئیش دابنیشم، خەریكى وەرگیرانى ئەم مەلزمەیه دەبم و دەسکەوتیکیشم دەبێت.

ئەمەى وت و پارچە کاغەزێكى هینا و بە خەتێكى گەرە لە سەرى نووسى (شاگردێكى کچمان پێویستە، زمان زان بێت، زمانێكى تر لە پال زمانى کوردی بزانیت) دواى ئەوه لە پێشەوهى جامخانەکە هەلیواسى.

منیش وتم: بۆچى مەرچى ئەوهت داناوه، ئەو کەسەى بپێتە شاگردت، دەبى کچ بێت؟

وتى: ئەوه ئیشى خۆمە، ئەوهى من دەمەوى بە کورپ ناکرێت.

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌ه‌رحال، به‌جیم هیشت و گه‌پامه ماله‌وه. به دریژایی ریگا ه‌هر
بیرم لای ئەو بوو، له دلی خۆمدا ده‌موت (تۆ بلیی ئەو ه‌موو کچ و ژنه
بۆ بریک پاره یان دیاریک خۆیان بخه‌نه به‌ر ده‌ستی).

ئەو شه‌وه، له مه‌راقی ئەو دوو کچه قوتابییه، خه‌وه‌چوو ه‌چاوم،
ه‌هر بیرم لایان بوو، به‌یانی دوا‌ی نیوه‌پۆ، چوومه لای شه‌وه‌که‌ت
ئەفه‌ندی، له‌گه‌له‌ریه‌که‌ی دانیشتبوو، تیشی‌رتیکی سووری قۆل
کورت و پانتۆلیکی سپی له‌به‌ر کردبوو. ریکۆرده‌ره‌که‌ی له‌به‌رده‌می
خۆی دانابوو، گۆرانی زوه‌ره‌ حوسینی لیده‌دا، ئەویش وه‌کو کورپکی
گه‌نج سه‌ری خۆی له‌گه‌ل ده‌له‌قاند و له‌ شوینی خۆی، به‌ دانیشتنه‌وه
سه‌مای له‌گه‌ل ده‌کرد و له‌ دوا‌ی ئەو ده‌یوته‌وه. بتلیک قۆدگا و
په‌رداخیکی له‌ به‌ر ده‌می خۆی دانابوو، ناوه‌ ناوه‌ فرپکی لیده‌دا و یه‌ک
دوو ده‌نکه‌ فستقیشی له‌گه‌ل ده‌قرتاند.

سالۆم لیلی کرد و پیم‌وت: له‌ دلخۆشیت دیاره‌ وه‌رگێرانی ئەو
مه‌لزه‌مه‌یه‌ خیریکی بۆت ه‌ه‌بوویت.

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: له‌ ژیاندا هیچ شتی‌کم بی‌ به‌رامبه‌ر بۆ که‌س
نه‌کردوه‌، تا بۆ ئەو دوو کچه‌ جوانانه‌ بیکه‌م.

منیش وتم: که‌واته‌ بۆم باس بکه‌ که‌ مه‌لزه‌مه‌که‌ت دایه‌وه‌ ده‌ستیان
چیت پی‌وتن؟

وتی: پیش ئەوه‌ی تۆ بییت، ه‌ه‌ردووکیان به‌ جلی ده‌وامه‌وه‌ هاتنه
لام، که‌ سه‌یرم کردن، ئەقلم ئەو کچه‌ی نه‌گرت که‌ تراکسووده‌که‌ی

خانمباز که مال سه‌عدی

له‌بر بوو، بویه به کچه‌که‌ی ترم وت، که مه‌لزمه‌که‌ی دابوومی (ته‌نھا تو وهره ژووره‌وه، تاکو تیت بگه‌یه‌نم)، که ئه‌مه م وت، کچه‌که‌ی تریش له‌گه‌لی هاته ژووره‌وه وتی (ئیمه هه‌ردووکمان هاوړپیی یه‌کترین، ئه و به ته‌نیا لای تو به‌جی ناهیلّم). منیش وتم (که‌واته توش له‌گه‌لی وهره ژووره‌وه، که پیم وتی جله‌کانی بو دابکه‌نه، ده‌بی تو له‌به‌ری دابکه‌نی). که وام پیی وت، به تووره‌یییه‌وه ده‌رگای جامخانه‌که‌ی به پروودا داخست و چووه ده‌ره‌وه.

منیش وتم: ئه‌ی هه‌لوئیستی کچه‌که‌ی تر چی بوو؟

وتی: وه‌کو پیشبینیم کرد، ئه‌ویان کچیکی کراوه‌و به زه‌وق بوو، هاته ژووره‌وه، بردمه پشت جامخانه‌که‌و له سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک، له ته‌نیش خوم دامن‌او به دم قسه‌کردنه‌وه، ده‌سته‌کانم گوش‌ی و هه‌ندیکیش ده‌سبازیم له‌گه‌ل کرد، ئینجا مه‌لزمه‌که‌م دایه‌وه ده‌ستی و به‌پیم کرد.

ئیمه له‌م قسانه‌دا بووین، کچیکی بالا به‌ری قژ زه‌رد و چاو‌شین، هاته ژووره‌وه، له جوانیدا له‌گه‌ل پوژ شه‌ری ده‌کرد، دوی سلاو‌کردن وتی: کی له ئیوه خاوه‌نی ئه‌م گه‌له‌رییه‌یه؟

شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندیش وتی: من خاوه‌نی ئه‌م گه‌له‌رییه‌م.

کچه‌که‌ش پووی تی کرد و پیی وت: نووسینیکت له‌به‌رده‌می جامخانه‌ی گه‌له‌رییه‌که‌ت هه‌لواسیوه، تیایدا نووسیوته که کچیکت بو کارکردن له‌گه‌له‌رییه‌که‌ت پیویسته.

خانمباز که مال سهعدی

شه وکەت ئەفەندیش وتی: فەرموو دانیشە، بۆم باس بکە بزانی تۆ

چی دەزانیت؟

کچەکەش لە سەر کورسییەکى بەرامبەر ئەو دانیشت و جانناکەى لە

شانى کردەوه و لە تەنیشت خۆى دانا.

شه وکەت ئەفەندى پووی تییى کردوو پییى وت: تۆ بۆ ئەو کاره

دەست نادەیت، که من دەمهوی، تۆ خەلکى کوپى؟

ئەویش وتی: من خەلکى پۆژەهەلاتى کوردستانم.

شه وکەت ئەفەندیش پییى وت: قاچەکانت لەسەر یەکتەری بیئە

خوارەوه، ئەگەر بتهوی لێره کار بکەیت، دەبى قاچەکانت بۆ ئاسمان

بەرز بکەیتەوه.

که شه وکەت ئەفەندى ئەمەى پى وت، کچەکە جانناکەى بە

شانیهوه کرد و بە توورپهی چووه دەرەوه و پۆیشت.

که ئەم دیمەنەم بیئى، سەرم سوپما، بە شه وکەت ئەفەندیم وت:

بۆچی ئەم کچە جوانەت تەریق کردەوه، چی تیا یە ئەگەر قاچ لە سەر

قاچ دابنیت؟

وتى: تۆ هیشتان فەقیرحالی، وامزانى لەوهتى لەگەل من

دادەنیشیت، فیر بوویت ژنان و کچان بناسیت، بەلام وا پیدەچیت،

هیشتان هیچی لى نەزانیت.

منیش وتم: ئەوه پەیهەندى چیه بە بابەتەکهوه؟

وتى: ئاخر بابەتەکه خۆى ئەمەیه.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: چۆن، بۆم پوون بکه وه.

وتی: له ئەسلدا من هیچ کاریکم به ژن نییه، تهنها بۆ کات به سه بربردن و رابواردن نه بیّت، جا ئه و کچه که هه ر له ئیستاوه له به رامبه ر من قاچه کانی بخاته سه ر یه ک، مانای ئه وه یه ئه و بۆ ئیشکردن هاتووه نه ک رابواردن.

منیش وتم: چۆن ئه مه ده زانیت؟

به پیکه نینه وه وتی: ئه وه پیشه ی خۆمه، ئه گه ر ئه و ئاماده با له گه لم رابویریت، به قسه کانم تووره نه ده بوو، نه ده پۆیشت.

منیش وتم: ئیستا تیگه یشتم که تو پۆیستت به شاگرد نییه، به دوای نیچیریک ده گه ریت، بیخه یته ناو ته له که ته وه و دواییش به رامبه ر بریک پاره له گه لی رابویریت. به لام له وه تی نه گه یشتم مه به ستت له و مه رجه چیه که داتناوه و ده لیی ده بی بیجگه له زمانی کوردی زمانیکی تریش بزانیّت؟

به پیکه نینه وه وتی: وامزانی تو که سیکی ئاقلیت و زوو لیم تیده گه یته، به لام وادیاره هیشتان ماوته ببیته خانمبازیکی سه رکه وتوو.

منیش وتم: پیشتر هیچم له خانمبازی نه ده زانی، به لام ئیستا له وه تی هاوپییه تی تو ده که م و گوئی له سه بربرده پۆمانسییه کانت ده گرم، زۆر شتت لی فیّر بوومه. به لام سه ره پای ئه وش هه رچه ندی بیر ده که مه وه، سه رم له و مه رجه ده رناچی.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: له‌وه‌تی داعش هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی له عێراق و سوریا داگیر کردووه، خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌انه ئاواره بوونه‌و به‌شیکی زۆریش له‌وانه هاتوونه‌ته هه‌ریمی کوردستان. ئه‌و ئاوارانه ژنی جوانیان تیاپه، بۆ بژێوی خۆیان پوو له بازاره‌کان ده‌که‌ن، ئاماده‌بیشیان تیاپه که به‌رامبه‌ر بڕێک پاره له‌گه‌ڵ پیاو رابووین.

منیش وتم: چۆن ئه‌و ژنانه‌ی چه‌زیان له رابواردنه، له وانی تریان جیا ده‌که‌یته‌وه؟

وتی: ته‌ماشای چاویان بکه‌م ده‌زانم، به‌شیکی له ده‌وله‌مهنده‌کان، به‌ناوی کارکردن، ده‌یانبه‌نه کی‌لگه‌کانیان، دواپیش ده‌ستیان له‌گه‌ڵ تیکه‌ڵ ده‌که‌ن و له‌گه‌ڵیان راده‌بووین.

که ئه‌مه‌ی وت، راپۆرتی ئه‌نجومه‌نی مافی مرۆقی سه‌ر به ئه‌نجومه‌نی ئاسایشی نیوده‌وله‌تیم به‌ بیر هاته‌وه، که ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر سه‌باره‌ت به‌ په‌وشی په‌نابه‌رانی سوریا له هه‌ریمی کوردستان ده‌ریکرد، تیایدا ئاماژه‌ی به‌وه دابوو، (که به‌رپرسه‌کان و پیاوه ده‌وله‌مهنده‌کان، له رێگای هه‌ندی‌ک که‌سه‌وه بازرگانی به‌و ئافره‌تانه ده‌که‌ن، له خێوه‌ته‌کان ده‌یانیه‌یننه ده‌ره‌وه و به‌رامبه‌ر بڕێک پاره سیکیان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن).

له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، شه‌وه‌که‌ت ئه‌فهن‌دی وتی: بیرت بۆ کو‌ی رۆیشه‌تووه، تو لێره نیت؟

خانمباز که مال سهعدی

وتم: بیرم له قسهکانی تۆ دهکردهوه، راپۆرتی سالانهی ئهنجومهنی مافی مرۆقی سهر به ئهنجومهنی ئاسایشی نیودهولهتیم به بیر هاتهوه، که تیایدا قسهکانی تۆ سهبارهت به و ژنه ئاوارانه پشتراست دهکاتهوه. ئهویش وتی: من له خۆمهوه قسه ناکهم، ئهمه بابهتیکی زانستی و لۆجیکییه، یهکیک له و شتانهی که مرۆقهکان به ئاوارهبوون له دهستی دهن، رهوشت و بهها مرۆیییهکهیانه، بهشیک له و ژنانه بهرگهی نههامهتی و برسیتی و ژیانی سهختی ناو خپوهتگاگان ناگرن و دستبهرداری شهرفیان دهن، له پینا و لوقمهیهک نان.

که ئههمی وت، توژیینهوهی مامۆستایهکی یاسام به بیر هاتهوه، له گوڤاری (سهنتهری برایهتی) که گوڤاریکی زانستی بوو، له شاری ههولیر دهردهچوو، توژیینهوهیهکی له بارهی ئاوارهبوون و ئاکامهکانی له پووی دهروونی و کۆمهلایهتی و یاسایییهوه له و گوڤاره بلاوکردهوه، له و توژیینهوهیهدا گهیشتبوووه دهرئهنجامیک، که ئاوارهبوون له زۆر حالهتدا دهبیته هۆی له دهستدانی شهرفه و ههندیک له و ئاوارانه تووشی له شفرۆشی دهن. پووم تیی کرد و پیم وت: تۆ راست دهکهیت، تویرهه کۆمهلایهتی و یاسایییهکانیش ئهم پاستییهیان سهلماندوو، که ئاوارهبوون هۆکاریکه بۆ له دهستدانی بههاکانی مرۆقایهتی.

که ئههمم وت، شهوکهت ئهفهندی وتی: تۆ واز لهم قسه زلانه بینه، هیچی تر له سهر ئهم بابتهه قسهم له گهل مهکه، ئهگهرتۆش چه زدهکهیت وهکو من خانمبازی بکهیت، ژنی و زۆرن، برۆ له گهلیان

خانمباز که مال سه عدی
خه ریکبه، نه گهر له بهر ژنه که شت ناویریت شتیکی تره و پیویست ناکات
هه موو شتیکی من بزانیته.

(پيشانگای ههوليری نیودهولتهی بۆ کتیب)

له ۲/۱۰/۲۰۱۶ به سه رپه رشتی ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی مه دا (دار المدی) له پيشانگای ههوليری نیودهولتهی بۆ کتیب، خولی دهیه م کرایه وه. تیايدا ده یان ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی عیراق و ولاتانی عه ره بیی تر به ره مه کانیا ن بۆ فرۆشتن نمایش کردبوو. کردنه وهی ئەم پيشانگایه له شاری ههولير ببوو نه ریتیکى سالانه و له سه ره تاي مانگی تشرینی یه که مدا، هه موو سالیك ده کرایه وه. بئى له و که سانه ی که بۆ کرپینی کتیب روویان تیی ده کرد، کچان و کورانی گه نجیش بۆ یه کتر بینین و خووشی یه کتریا ن ده بینى. ئیمه ش له گه ل هاورپیه کانمان له وئى یه کتریمان ده بینى و به ده م بینینی کتیبه کان و کۆره پۆشنبیرییه کانی ناو پيشانگایه که کاتیکی خووشمان له گه ل یه کتری به سه ر ده برد.

هاورپیه کی سه رده می خویندنی قوتا بخانه م، ناوی سه بری بازرگان بوو، دووکانه کی له ناو قه یسه ری بوو، جل و به رگی ژنانی ده فرۆشت، چوومه لای پیم وت: کاتت هه یه به یه که وه بچینه پيشانگای ههوليری نیودهولتهی؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: باش بوو هاتی، به نیاز بووم ته له فؤنت بۆ بکه م، تاکو به یه که وه بچین بۆ ئه وی. ده رفه تیکی باشه، جه ویک ده گۆرین و هه ندیک کتیبیش ده کرین.

ئیتر ئه وه بوو، سه بری بازرگان به شاگرده که ی وت: چاویکت له دووکانه که بیته، تاکو دیمه وه، زۆرم پی ناچیت، ئه گه ر که سیکیش لیی پرسیم، پیی بلی تا پیشانگای کتیب رویشتووه، که میکی تر دیته وه.

ئیتر ئه وه بوو، به یه که وه رویشتین بۆ پیشانگایه که. وه کو وتم، ده یان ده زگای چاپ و بلاوکردنه وه به شدارییان تیدا کردبوو، خه لکیکی زۆریش له هه ردوو ره گه ز ناماده بوون. وه کو که رنه قالیکی رویشنبری و کۆمه لایه تی بوو. من و سه بری بازرگان له ناو پیشانگایه که ده سووراپینه وه، به دوا ی به ره می ئه ده بی نویدا ده گه راین، له و کاته دا چاومان که وت به هه ندیک نووسه ر، کچیکی جوانیان له گه ل بوو. سلاومان لی کردن، سلاوه که یان لی وه رگرتینه وه، سه بری بازرگان رووی له یه کتیبیان کرد وتی: ئه م خاتوونه نانا سم، ئه ویش نووسه ره؟

وتی: نووسه ر نییه، به لام خوینه ریکی باشی کتیبه، حه ز له خویندنه وه ی کتیب ده کات. ئیمه ی به و ناساند، سه بریش وتی:

ده توانین بۆ یادگاری وینه یه که له گه ل ئیوه بگرین؟

کچه که وه لامی دایه وه وتی: منیش پیم خوشه وینه یه کتان له گه ل

بگرم.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازگانش مؤبایله‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا و بانگی
که‌سیکی کرد و مؤبایله‌که‌ی دایه ده‌ستی و داوای لی کرد که به‌یه‌که‌وه
وینه‌یه‌کمان بگریت. هر ئه و پوژیش له فیسیبوک بلاوی کرده‌وه.

شه و له فیسیبوک چوممه سه‌ر خه‌ت، چاوم به و وینه‌یه‌که‌وت که
له پیشانگی نیوده‌ولته‌تی به‌یه‌که‌وه گرتمان. منیش ته‌له‌فونم بو
سه‌بری بازگان کرد و پی‌م وت: وینه‌که زور جوان دهرچووه، به‌لام
نه‌مزانی ئه و خاتون‌ه‌ی که له‌گه‌لمانه له وینه‌که‌دا، ناوی چیه و له
کوی کار ده‌کات؟

وتی: ناوی خه‌باته و ماموستای قوتابخانه‌ی بنه‌ره‌تییه.

منیش وتم: چون زانیت؟

وتی: که وینه‌که‌م بلاو کرده‌وه، داوی توژیک هاته سه‌ر خه‌ت و
گله‌یی لی کردم، که ئه م وینه‌یه‌م به بی‌ره‌زامه‌ندی ئه و بلاو کردوته‌وه.

منیش وتم: ئه‌ی تو چیت وت؟

وتی: داوای لی‌بوردم لی کرد و پی‌م وت (هر ئیستا لایده‌به‌م)، که
وام پی‌ی وت، پی‌ی وتم (لای مه‌به، تازه ئه‌وه‌ی پرویداوه ناگه‌پریته‌وه).

منیش پی‌م وت: پی‌ی نه‌وتی چی پرویداوه؟

وتی: پی‌ی وتم (برایه‌کم وینه‌که‌ی بینیه‌وه، له سه‌ر ئه‌وه سه‌رزه‌نشتی
کردوومه و پی‌ی وتم (تو به ناوی ده‌وامی قوتابخانه له ماله‌وه چوویته
دهره‌وه، که چی له‌گه‌ل ئه م پیاوانه وینه‌ت گرتووه).

منیش پی‌م وت: تو چیت پی‌ی وت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: چی پی بلیم، داوای لیبوردنم لئی کرد و پیم وت (نامادهم بیمه لای براهت و پیی بلیم هیچ شتیک له نیوانمان نییه، به سوتفه یه‌کتریمان له‌وی بینیه). به لام ئه‌و پازی نه‌بوو، وتی (هیچ گوئی مه‌دی، براهه‌شم له‌وه تیگه‌یشت که ئیمه ته‌نیا هاوړین و هیچ شتیک له نیوانماندا نییه).

منیش وتم: پیت نه‌وتم، چون زانیت که ناوی خه‌باته و ماموستای قوتابخانه‌ی بنه‌ره‌تیشه؟

وتی: هر خوی، ناو و کاره‌که‌ی خوی پی وتم. وتی ماموستام له قوتابخانه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی له شاروچکه‌ی شه‌قلاوه.

منیش وتم: وه‌کو بزانه‌و کچه دروی له‌گه‌ل تو کردووه، له سه‌ر بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م وینه‌یه هیچ کیشه‌یه‌کی بو دروست نه‌بووه، ده‌یه‌وی لای تو وا پیشان بدات که کچی‌کی پاکیزه‌یه و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل هیچ پیاویکی تر نییه، بو‌ئه‌وه‌ی سه‌رنجی تو بو لای خوی پابکیشیت.

وتی: پروا ناکه‌م، به بلاو‌بوونه‌وه‌ی وینه‌که زور نیگه‌ران بوو، له‌وه نه‌ده‌چوو دروم له‌گه‌ل بکات.

منیش وتم: ئه‌م سیناریوییه‌ی بو دروست کردوویت، تا‌کو زیاتر هوگری بیت و زیاتر متمانه‌ی پی بکه‌یت.

زورم مه‌راق بوو بزانه‌و کچه راست ده‌کات یان له پشت ئه‌م سیناریوییه مه‌به‌ستیکی تری هه‌یه. بویه داوام له سه‌بری بازرگان کرد

خانمباز که مال سه عدی

که به کورته نامه یه ک وینه ی پیچی نه و کچه م بو بنیړیت، تاکو ئادی بو بنیړم.

ئیتر نه وه بوو، وینه ی پیچه که ی بو ناردم، منیش ئادم بو ی نارد و به کورته نامه یه کیش سللوم لیی کرد و پیم وت: خه بات خان دهمه وی بیینه هاوړی.

ده موده ست وه لامی دامه وه وتی: پیچه که م به ناویکی خوازاو داناوه، وینه ی منیشی له سهر نییه، تو چون زانیت نه وه پیچی منه؟. منیش وتم: که سه یرم کرد، وه کو ئیلهامیک هاته به رچاوم که نه م پیچه هی تویه.

نه ویش وه لامی دامه وه وتی: زور پییت سه رسامم، بی نه وه ی پیچه که م ناو و وینه ی منی به سه ره وه بییت ناسیته وه.

منیش وتم: خوا به هره یه کی وای پیداوم، ته ماشای چاوی هر که سیکیش بکه م ده زانم چی له دلدایه.

نه ویش وتی: ده زانی دلی من چی تیایه؟

وتم: تو دلکی زور گه ورهت هه یه، پره له سوز و خوشه ویستی.

وتی: تو راست ده که یت، به دست خوم نییه هه موو که سیکم خوشده وی، ناتوانم رقم له که س بیته وه.

منیش وتم: ده زانم، له یه که م چرکه که توم بینی، له چاوه کانت هه ستم به وه کرد.

نه م پی وت، دواتر داوای وینه یه کم لیی کرد، وتی: وینه ی منت بوچییه، نه ی نه وه نییه وینه م له گه ل گرتوونه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: ئەم وینەیه به کۆمه له وشتیکی تره، هه زده که م
وینەیه کی ته نیای خۆتم بۆ بنیریت، بۆ یادگاری لای خۆم هه لیده گرم.
که ئەمه م وت، زۆری پی نه چوو، وینەیه کی خۆی بۆ ناردم، که له
ستۆدیۆ گرتبووی. منیش پیم وت: زۆر جوان و ناوازه یه. که ئەمه م
پیی وت، وینەیه کی تریشی بۆ ناردم. منیش پیم وت: وینەیه کی
ناوازه یه.

که ئەمه م پیی وت، وینەیه کی تریشی بۆ ناردم، منیش وتم: له
جوانیدا ده لئی فریشته یه.

که وام پیی وت به جارێک دوو وینەیه ی تریشی بۆ ناردم، منیش پیم
وت: ناتوانم بهرگه ی جوانیت بگرم، له وه زیاتر ناتوانم سه یری وینە کانت
بکه م، له گه ل پۆژ شه ر ده که ن.

داوام لئی کرد که به یانی له شوینیک یه کتری ببینن. وتی: له کوی
یه کتری ببینن؟

وتم: له ریستورانته دوو به دوو.

وتی: ئەم ریستورانته چۆنه و له کوییه ؟

وتم: ئەم ریستورانته شوینی ژوانی ئاشقانه، ئەو کچ و کورانه ی
هاورپی یه کترین یان ئاشقی یه کن، له وی به دیداری یه کتری شاد ده بن.
که شو هه وایه کی پۆمانسی هه یه، له بهر تیشکی گلۆپه سووره کانی
ریستورانته که ئەو کچ و کورانه ی که یه کترییان خۆش ده وی، چیرۆکی
خۆشه ویستی بۆ یه کتری ده گێرنه وه.

خانمباز که مال سه عدى

وتى: شويننه که ت پى نه وتم.

وتم: که وتوته سهر ريگاي که رکوک، له نزيك ماكسى مؤل.

وتى: له وه سفه که تدا دياره که شويننيكى خوشه، به يانى کاترمير

چه ند له وى يه کترى ببينين؟

وتم: به يانى کاترمير پينجى ئيواره له به رده م ماكسى مؤل

چاوه پريت ده که م.

وتى: باشه، به هيوای ديدار.

منيش وتم: به هيوای ديدار.

ئو شه وه تا درهنگ بيرم هر لای ئو بوو، له بيرى خومدا ده موت

(ئه گهر به يانى بينيم، چى پى بلیم، له کاتيکدا خيزاندارم و له ویش نؤر

به ته مه نترم، له سه رووی هه مووشيه وه، نيازى هاوسه رگيريشم له گه لى

نييه) ئه مه و ده يان بيرۆکه ي تر به خه يالما ده هاتن.

به يانى پيش کاترمير پينجى ئيواره له به رده م ماكسى مؤل

چاوه پريم کرد، دواى تۆزىك، ئۆتۆمبيليكى ته كسى له به رده م رايگرت و

ئو وى لى هاته خواره وه.

قه ميسيكي سوور و ته نووره يه كى ره شى كورتى له به ردا بوو،

پرچيشى بوياخ كرد بوو، وه كو بووك خوى پازاند بووه. سلاوى ليكردم و

به يه كه وه چووينه ماكسى مؤل، هه نديك به ناويدا سووراپينه وه، سه يرى

ئو و جل و به رگ و شت و مه كانه مان ده كرد، كه بو فروشتن نمايش

كرا بوون. كه ده گه يشتينه ئو شويننه ي كه جانتاي لى نمايش كراوه،

پرويشتنى خوى قورس ده كردو به تيلى چاوه كانى سه يرى جانتاكانى

خانمباز که مال سهعدی دهکرد، له چاوهکانیدا ههستم بهوه دهکرد که ههزی له جانتای سهرشانه، بۆیه پیم وت: جانتایهک به دیاری بۆ خۆت هه لگره . که ئه م مه پیی وت، له خۆشییان وهخت بوو بال بگریت و بفریت، داوایه که می رهت نه کرده وه، یه کسه ره چووه لای جانتایهکان و جانتایهکی له و جانتایانه هه لگرت که نرخه که ی له هه موویان گرانتر بوو. منیش وتم: ئه م جانتایه م به دل نییه جانتایهکی تر هه لگره . مه بهستم ئه وه بوو لیم تیبگات و جانتایهکی هه رزانتر هه لگریت. به لام ئه و جانتایهکی تری دهست دایه، که نرخه که ی زۆر جیاوازی له گه ل جانتا که ی تر نه بوو.

که ئه م مه لی بینی، به تووره یی پیم وت: ده لئی تو هه چ شاره زای نرخى جانتا نیت، باشترین جانتا له ناو قه یسه رى به بیست و پینچ هه زار دیناره که چی لی ره سه د دۆلار که متری نییه . نامه وی ئه وان به نه زانمان تیبگن، بۆیه پیم باشه واز له و جانتایانه بینیت و قه میسیک یان بلووزیکی جوان بۆ خۆت هه لگریت.

وتی: مادام تو ئه مه ت پى خوشه، به قسه ت ده که م.

چووه لای جل و به رگه کان و بلووزیکی ده ستدایه، نرخه که ی نه وه ت دۆلار بوو. که ئه م مه بینی، له خه فه تان هه ردوو برۆیه کانم جوت بوون، ئارامیم نه ما، له دلی خۆمدا وتم (کچیکی چا و چنۆک و ناکه س به چه یه، ده لئی قه ت شتی نه بینیه، په لاماری هه موو شتی که ده دات. گوئ به وه نادات، نرخه که ی زۆره یان نا) بۆیه به تووره یییه وه پیم وت: تو به

خانمباز که مال سه‌عدی

که لکی شتومه ک کرین نایه‌یت، با بچینه ریستورانت‌ه‌که، دوایی خۆم شتیکت به دیاری بۆ ده‌کرم.

هه‌رچه‌ند قسه‌کانی منی زۆر پی ناخۆش بوو، به‌لام هیچ ده‌نگی نه‌کرد و له‌گه‌لم هاته‌ده‌روهه. به‌یه‌که‌وه چووینه ریستورانتی دوو به دوو. له‌ریگا بیرم له‌سه‌برده‌یه‌کی شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی ده‌کرده‌وه، که چۆن له‌گه‌ل کچیکی هاو‌پیی له‌ئلمانیا ده‌چیته‌ یانه‌یه‌کی شه‌وان و له‌ پشت میژیکی دواوه‌ داده‌نیشیت، تا له‌چاوی ئه‌وانی تر دوور بییت و که‌س نه‌توانی چاودیری هه‌لسوکه‌وتیان بکات. که‌گه‌یشتی‌نه ریستورانت‌ه‌که، ئیشاره‌تم بۆ کورسی و میژیکی ریزی دواوه‌ کرد و پیم‌وت: ده‌چین له‌و شوینه‌ داده‌نیشین تا که‌س چاودیری‌مان نه‌کات.

به‌پیکه‌نینه‌وه پیی وتم: وامزانی تۆش وه‌کو من هیچ نازانیت، نه‌مزانی تۆ خاوه‌ن ئه‌زمونیت، وا پیده‌چیت پیشتریش هاتبیته‌ ئیره. منیش وتم: یه‌که‌م جاره‌ له‌گه‌ل کچ بیمه‌ ئیره، به‌لام جاریک فه‌ره‌اد پیربال منی لی‌ره ده‌عوته‌ کرد.

وتی: له‌گه‌ل فه‌ره‌اد پیربال باسی چیتان ده‌کرد؟

وتم: بۆ راویژکردن له‌گه‌لم دانیشیت، هه‌ر له‌و دانیشتنه‌دا سه‌برده‌یه‌کی خۆشی خۆی بۆ گێرامه‌وه، وتی (له‌م پۆژانه‌ له‌ پۆژنامه‌یه‌ک، ستوونیکم بلاو کرده‌وه، به‌ناوی له‌خه‌وما، تیایدا باسی ئه‌وه‌م کردبوو که‌ له‌خه‌ومدا پاسپێردرابووم بۆ پیکه‌ینانی کابینه‌ی وه‌زاری. کاتی‌ک له‌ریگا به‌ره‌و ئیره‌ بۆ لای تۆ ده‌هاتم، محهم‌د خۆشناو راویژکاری سه‌رۆکی حکومه‌ت ته‌له‌فۆنی له‌گه‌ل کردم وتی (ئه‌گه‌ر کات

خانمباز که مال سه عدی

هیه، سه رۆکی حکومت دهیه وی قسه ت له گه ل بکات)، منیش وتم (با بفرموی کاتم هیه). ئیتر ئه وه بوو، سه رۆکی حکومت به پیکه نینه وه پی وتم (دکتور فهاد، ئه وه چیه ده ته وی حکومت پیکه نیت؟ ئه گه ر تو حکومت پیکه نیت ئه ی من بچم بو کوی)، منیش وتم (جه نابی سه رۆکی حکومت، تو سه رۆکی حکومتیت، ئه وه ی من ته نیا خه ونیک بوو، له خه وما رایانسپاردبووم بو پیکه نانی حکومت و منیش دوا ی ئه وه ی وه زیره کانم ده ستنیشان کرد، پیش ئه وه ی کابینه که رابگه یه نم و سویندی یاسایی له به رده م په رله مان بخوم، له خه و به ناگا هاتم و هیچم به هیچ نه کرد).

که ئه مه م بوی گپرایه وه، خه بات به پیکه نینه وه وتی: ئه و فهاد پیرباله به زمی زور خوشه، وا پیده چیت سه رۆکی حکومتیش بیناسیت بویه گالته ی له گه ل کردوه؟

وتم: که کابینه ی پینجه می حکومتی پیکه نیا، پاره یه کی زوری بو خه رچکرد، مالی شه ره فحانی به دلیری بو دانا.

له میزه که ی به رده می ئیمه هه ندیک کچ و کوری گه نج، دانیشتبوون، ئاهه نگی له دایکبوونیان بو یه کی له هاورپیکانیان ریکخستبوو، کیکی گه وره و هه ندیک شیرینی و خواردن و خواردنه وه یان له به رده می خو یان دانا بوو، یه کی له وان موسیقای ده ژهنی، ئه وان ی تریش به یه که وه گورانی جه ژنی له دایکبوونیان

خانمباز که مال سەعدی

دەوتەو، دواييش كۆمەلئىك مېزىلدىنى رەنگاۋ رەنگيان پىر لە ھەوا كىرد.
دېمەنئىكى زۆر خۆش و دانىشتنئىكى پۆمانسى بوو.

خاتوو خەبات پىيى وتم: خۆزگەم بە دلئى ئەو گەنجانە، خۆشەويستى
ئەوانى لىرە كۆكردۆتەو، ئەو كچ و كورانە زۆر ئاشقن، ئىشقىيان لى
دەبارئىت.

ئەمەى وت و پىووى پىسىيارى تىكردم وتى: ئەمە تەنيا رىكەوتە، يان
پۆژانى تىرىش لىرە ئاھەنگى تايبەتى دەگىردىت؟

وتم: پۆژ دەزانئىت، ھەندىك جار ژن و پىاۋەكانىش لە بىرەوهرىي
ھاوسەرگىرىياندا دىنە ئىرە و ئاھەنگىكى خنجىلانە بەم بۆنەيەو
دەگىرن. بەلام بە زۆرى ئەو كچ و كورانەى كە يەكتىريان خۆشەويى،
دىنە ئىرە، جەويكى پۆمانسى خۆشى ھەيە، لىيى ئاسوودە دەبن.
خواردن و خواردنەوھى ئەم پىستورانئە زۆر گرانە، بۆيە ھەموو كەسىك
نايەتە ئىرە.

ئەويش وتى: يەكەم جارە شوئىنئىكى وا خۆش بىينم، مرؤف لە
دانىشتنى ئىرە بىزار نابىت.

منىش وتم: باسى خۆتم بۆ بكە، دايك و باوكت لە ژيان ماون يان نا؟
ھەناسەيەكى قوولئى ھەلمزئى وتى: تەمەنم ھەوت مانگى بوو، كە
باوك و دايكم لە پىووداۋىكدە بەيەكەو ھەردوون. شىۋەيانم بىر نايەتەو،
كە سەيرى ئەلبوومى وئىنەكانيان دەكەم، تىر بۆيان دەگىم.

منىش وتم: خەفەت مەخۆ، ئەوان مردوون، ناگەپئىنەو، پىۋىستە تۆ
بىر لە خۆت بكەيتەو ھەم ھەودا بۆخۆت بژىت.

خانمباز که مال سهعدی

که وام پیی وت، بزه یهك هاته سهر لیوه کانی وتی: تو یه که م کهسیت، نارامیم پی ده به خشیت و دلّم ده دینه وه، له دلّمدا ههست به سۆز و خوْشه ویستیکی زۆر ده که م به رامبهر تو، خوْشم نازانم بوچی؟ منیش وتم: تو کچیکی جوانیت، تازه له هه ره تی لاویتی دایت، ته مه نم به سهر چووه، به لام تو داها توویه کی باش چاوه پیت ده کات.

وتی: ده توانم هه ندیک پرسیارت لی بکه م؟

وتم: فه رموو هه رچی به خه یالّتا دیت لیمی بپرسه، ئیمه بووین به هاوری، ئه گهر پرسیار له یه کتری نه که یین، ئه ی له کیی بکه یین. وتی: ئه گهر هه له نه بم، پیشتر توّم له شوینیک بینیه، تو خه لکی گه ره کی کۆماری نه بوویت؟

وتم: ئیستاش مالمان هه ر له وییه، بوچی؟

وتی: ئیمه مالمان له گه ره کی سه یداوه بوو، به لام کاتیک باوک و دایکم به رووداوی ها توچۆ مردن، منداّل بووم، خوشکه که م منی برده مالی خوْیان له گه ره کی کۆماری. له وی مامه وه تا گه وره بووم، ئیستاش جاریکی تر گه راومه ته وه گه ره کی سه یداوه، له گه لّ داپیرم ده ژیم.

وتم: که واته خانه واده ی ئیمه باش ده ناسیت؟

وتی: که منداّل بووم، زۆر جار له گه لّ خوشکم ده هاتینه مالی ئیوه، له گه لّ خوشکه بچوکه که ت قسه مان ده کرد.

وتم: کیی تر له و گه ره که ده ناسیت؟

خانمباز که مال سهعدی

که وام پی وټ، هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی وټی: مائی ئه سعه د
پیلاو دروو.

منیش وتم له گه ل کوره کانی ئه و له یه ک قوتابخانه بووین، مالیشیان
له خوار مائی ئیمه بوو.

وتی: کام له کوره کانی له گه ل ټو له قوتابخانه بوو؟

وټم: خالید، سالیك له من گه وره تر بوو، ئه و ئیستا پزیشکه له سوید
ده ژیت، به لام وه لید له گه ل من ده یخویند، هاوړیم نه بوو، هه لسوکه وټی
ئوم به دل نه بوو، بویه که یفم به چاره ی نه ده هات.

وتی: بوچی؟

وټم: که سیکی به دره وشت بوو، کچیکی جوانی بدیتبا، به دوا ی
ده که وټ، ماوه یه که له گه لی ده بوو، دوا یی به ری ده دا. جاریک له سه ر
ئهم ره فتاره ی، قوتابییکمان له گه ل بوو، به خو ی و هاوړپیکانی له پیش
ده رگای قوتابخانه گرتیان و تا ماندوو بوون تییان هه لدا.

وتی: بوچی؟

وټم: خوشکیکی ئه وی به ناوی خوشه ویستی فریو دا بوو.

که ئه مه م وټ، به پیکه نینه وه وټی: ده ستیان خوش بیټ، خو زگا
وه کو سه گ ده یان ټوپاند.

منیش وتم: بوچی ټو ئه و کچه ده ناسیت؟

وتی: ئه وه چیروکیکی دریزه، ته نها ئه وه نده ده لیم، خوا بو خو ی
بباته وه، هه قی من و ئه وانی تریشی لی بکاته وه.

خانمباز که مال سه عدی

که ئەمەى وت، له دلى خۆمدا وتم (دياره ئەم بەستە زمانەشى فریو داوه و دەستی خۆی بەویش گەرم کردۆتەوه، بۆیه وا لى داخ له دلە) پروم تى کرد و پىم وت: پىت نەوتم بۆچى تاكو ئىستا هاوسەرگىريت نەکردوو؟

وتى: جارى زوو بۆ وه لامدانەوهى ئەم پرسىاره، له وانەيه ئەگەر هاوړپيە تيمان بەر دەوام بىت و جىم نەهيلىت وه لامى ئەمە بزانيت. وتم: چۆن دلەم دى، بەجىت بىلم، ئەوه نالىم ئەگەر خۆت ئەمەت بوى.

وتى: من ئاسوودەم له گەل تۆ حەز بە هاوړپيە تيت دەكەم، بەلام پىت نەوتم هاوسەرەكەت چى دەكات و چەند مندالىشت هەيه؟ وتم: هاوسەرەكەم فەرمانبەرە و سى مندالىشم هەيه. ئەوان چوونەتە رپى خويان و من و هاوسەرەكەشم بە تەنها ماوينەتەوه. وتى: سەيرم پىديت كە مندالەكانت وا گەرە بن، تۆ هيشتان جاحيلىت.

وتم: زوو هاوسەرگىريم كرد، هاوړپىكانم زۆر درەنگ ژنيان هينا و كۆزيان ساوايه.

وتى: تۆ ئەركى خۆت بەرامبەر مندالەكانت بەجى گەياندوو، ئىستاش نۆرەى ئەوهيه لەمە و دوا بۆ خۆت بژيت. وتم: چۆن؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: نامه وی به خراب لیم تی بگهیت مه به ستم نه وهیه هاورییه کی
کچت هه بیئت و کاتیکی خوشی له گه ل به سهر ببهیت.

وتم: نهی نه وه نییه، من و تو هاوریی یه کترین.

وتی: نامه وی داوات لی بکه م به سهر ژنه که ت بم هیئیت، به لام
حه زیش ناکه م ماوهیه که له گه لم بیت تا حه ز و ئاره زووه کانت تیر ده بن،
دوایش وازم لی بیئیت.

وتم: بوچی وازت لی بیئم، هاورییه کی کچی له تو جوانتر و باشترم به
دهست ناکه ویئت.

وتی: منیش هاورییه کی پیاوی له تو باشترم دهست ناکه ویئت، به لام
داوایه کیشم لیئ ههیه؟

وتم: چییه؟

وتی: نه وهی له نیوانمان پروو ده دات، ده بی تا کو مردن له نیوانمان
به نهینی بمینیته وه و کهس پیی نه زانیئت.

وتم: بی گومان، ده بی و بیئت، ناحه ز زورن، نه گهر به م په یوه ندیییه
نیوانمان بزنان زیانمان پیده گه یه نن.

سه ییریکی ناو ریستورانته که م کرد، له خو م و نه و کچه به ولاره هیچ
میوانی تری لی نه بوو، کریکاره کانیش خه ریکی کاری خو یان بوون،
ئاگاداری ئیمه نه بوون. پروم له خه بات کرد و پیم وت: له خو م و خو ت
به ولاره ئیره کهسی لی نه ماوه، کریکاره کانیش ئاگایان له ئیمه نییه،
حه زم لییه ماچیکم بدهیتی و لی بگه ریئت تو زیک لیوه کانت بمژم.

وتی: ماچکردن له م شوینه گشتییه چو ن ده بی؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتم: بۆچی، له ئه‌وروپا له سه‌ر شوسته‌ی شه‌قامه‌کان کور و کچ
یه‌کتری ماچ ده‌که‌ن، ئیمه‌ لی‌ره له نیوان چوار دیوارین، که‌س ناگای
لیمان نییه.

وتی: به‌لام ده‌بی وریابیت، که‌سێک نه‌مانبینی.

که ئه‌مه‌ی وت، یه‌کسه‌ر باوه‌شم پیاکرد و ده‌مم خسته‌ ناو ده‌می و
لیوه‌کانیم مژی. هه‌ستم به‌ خو‌شیکی زور کرد، ده‌توت له ژیاندا
ماچی کچم نه‌کردوه، نازانم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ نه‌ینی ماچم کرد بۆیه‌ وا
خوش بوو یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ خه‌یالی سه‌رده‌می جاحیلی ماچم کرد،
بۆیه‌ وا خوش بوو.

به‌ هه‌ر حال، ئیمه‌ش هه‌ستاین و چووینه‌ ده‌ره‌وه، تا‌کو سه‌ر
شه‌قام له‌گه‌لی رۆیشتم، ئۆتۆمبیلیکی ته‌کسیم بۆ راگرت و پارهی
ته‌کسیه‌که‌شم بۆی دا، به‌ر له‌وه‌ی مائناوایی لی‌ بکه‌م، له‌گه‌لی
رێککه‌وتم که‌ پۆژی دواتریش له‌ هه‌مان کات و شوین یه‌کتری
ببینینه‌وه.

که‌ گه‌رامه‌ ماله‌وه، بیرم هه‌ر لای ئه‌و بوو، له‌ دللی خۆمدا ده‌موت
(تۆ بلایی وه‌لید شتیکی لی‌ نه‌کردییت، بۆیه‌ که‌ ناوم هینا، چاوه‌کانی پر
فرمیسک بوون و به‌ رقه‌وه‌ باسی ده‌کرد) ئه‌مه‌و ده‌یان بیروکه‌ی تر به
خه‌یالدا ده‌هات. هه‌ندیک جاریش له‌ دللی خۆمدا ده‌موت (له‌ وانه‌یه
کچینی خۆی له‌ ده‌ست دابییت، هه‌ر بۆیه‌ وتی ده‌مه‌وی ته‌نها هاوری
بین).

خانمباز که مال سه‌عدی

زۆرم بیر کرده‌وه، سه‌رم لئی دهرنه‌ده‌چوو، له‌وانه‌یه له‌ئهوروپا
ئاسایی بیټ کچ و کورپان ژن و پیاو ببنه‌هاورپیی‌یه‌کتری و سی‌کس
له‌گه‌ل‌یه‌کتری بکه‌ن، به‌لام لای ئی‌مه‌شتیکی نامۆیه و هیشتان نه‌بوته
نه‌ریت.

به‌یانی چوومه‌بازار و سه‌ردانی سه‌بری بازگانم کرد، ئایپاته‌که‌ی له
به‌رده‌می خۆی دانابوو، ته‌ماشای ده‌کرد. منیش وتم: سه‌یری چی
ده‌که‌یت، هه‌والئیکی نوئی له‌بارهی خه‌باته‌وه‌هه‌یه‌؟

وتی: پرۆفایلی خه‌باتم کردۆته‌وه و سه‌یری ده‌که‌م.

وتم: بۆچی؟

وتی: له‌دوینی شه‌وه‌وه‌بیرم هه‌ر لای ئه‌وه، که‌وینه‌که‌م له
فییسووک دابه‌زاند، گله‌یی لی‌کردم، وا خۆی پیشاندا که‌پیی ناخۆشه،
له‌ماله‌وه‌براکه‌ی کیشه‌ی بۆ دروست ده‌کات، که‌چی ده‌بینم ئیستا
وینه‌ی خۆی داناوه و به‌ئازادی شت ده‌نووسی.

منیش وتم: بۆچی تۆ ئه‌وه‌نده‌خۆت به‌و کچه‌سه‌رقال کردوو،
وازی لی‌بینه‌وه‌هینده‌بیری لی‌مه‌که‌وه.

وتی: ناتوانم وازی لی‌بینم، له‌ناخمدا به‌رامبه‌ر به‌وه‌ست به
خۆشه‌ویستی ده‌که‌م، بۆیه‌هه‌رچه‌ندی هه‌ول ده‌ده‌م، ناتوانم بیری لی
نه‌که‌مه‌وه.

که‌ئهمه‌ی وت، له‌دلی خۆمدا وتم (ئه‌گه‌ر ئه‌و بزانی‌ت من و ئه‌و
دوینی به‌یه‌که‌وه‌بووینه و ماچم کردوو ده‌بی چی بلی). من له‌و

خانمباز که مال سهعدی

بیرکردنه وه یه دا بووم، پرووی تیّ کردم و پیّی وتم: تو چۆنی تّیده گهیت،
تو بلّیی ئه ویش منی خوّش نه ویّ؟

وتم: پاش ئه وه ی گلله یی بلاوکردنه وه ی وینه که ی لیّ کردیت، هیچی
تر له گه لّت هاته وه سه ر خه ت؟

وتی: دوینیّ شه و له ماسنجه ر تا درهنگ به یه که وه له سه ر خه ت
بووین.

وتم: باسی چیتان کرد؟

وتی: من باسی ژیانی خوّم بوّی کرد، ئه ویش باسی ژیانی خوّی بوّ
کردم.

وتم: باسی خوّشه ویستیتان بوّ یه کتری نه کرد؟

وتی: سه رم له م کچه ده رناچیّ، وه کو بلّیی ههستیکی شاراوه ی
به رامبه ر من، له دلّی هه بیّت، به لام نایه ویّ ده ریبرپّیت.

وتم: ئه ی توّ چ ههستیکت به رامبه ر ئه و له دلّایه ؟

وتی: ئه ی پیّم نه وتی له دلّه وه خوّشم ده ویّت.

وتم: خوّشه ویستی به تاك لایه نی نابیّت، بوّچی ههستی خوّتت پیّی
نه وت؟

وتی: شه رم کرد ئه م بابه ته ی له گه لّ بکه مه وه، نه وه ک لیّم تووره
بیّت و واز له هاورییه تی، بیّنیت.

وتم: ئه گه ر شتیکت پیّی بلّیّم به قسه م ده که ییت؟

وتی: چییه ؟

خانمباز که مال ساعدی

وتم: ئەم کچه لەو کەسانە نییە کە تۆ تێی گەیشتوویت، وەکو من
بزانم ئەو بوخۆی بە داوی کەسێک دەگەرێت پەيوەندی لەگەڵ
ببەستیت.

وتی: چۆن دەزانیت؟

وتم: هەر ئیستا بە ماسنجر نامەیهکی بۆ بنێرە و هەندیک بە شان و
بال و جوانییە کەیدا بلێ و داوی وینە ی لێ بکە، بزانه چی دەبی؟

وتی: چی دەبی؟

وتم: ئەو هی پیت دەلیم تۆ وا بکە و هەقت بە سەر هیچەو نەبی،
ئەو کات دەزانیت چی روو دەدات.

کە ئەمەم پی و ت، بە قسە ی کردم، نامەیهکی بۆ نووسی و پی
وت (وینە کە ت زۆر جوان و نایابە).

دەمودەست وەلامی دایەو و وینەیهکی پۆرتریتی خۆی بۆ نارد و
پی و ت (ئەم وینەیه ت بە دلە؟).

سەبری بازگانیش پی و تم: تۆ راست دەکەیت، وینەیهکی خۆی بۆ
ناردم، دەپرسیت ئەم وینەیه ت بە دلە؟ چی پی بلیم؟

وتم: پی بلێ ماشەللا لەو جوانییە کە خوا پی داویت، دەلێ
فریشتەیت.

ئەویش بە قسە ی کردم و ئەو هی بۆ نووسی. هیندە ی نەبرد دوو
وینە ی تری بۆ نارد، وتی ئە ی وینانە چۆن؟

خانمباز که مال سەعدی

منیش بە سەبیریم وت: بۆی بنووسە لە جوانیدا شەر لەگەڵ رۆژ دەکەیت، ئەمە ی پێ بلی و وازی لی بینە، پێی بلی ئیش و کارم هەیه دوایی قسەت لەگەڵ دەکەمەوه.

وتی: بۆچی، حەز دەکەم لەگەڵی بەردەوام بم.

وتم: لێی گەری، با من و تۆ هەندیک قسە لەگەڵ یەکتەری بکەین، کە من رۆیشتم، ئەوجا قسە ی لەگەڵ بکە.

ئیتەر ئەوه بوو، مائاواوی لی کرد و پووی لە من کرد، پێی وتم: دەلێی تۆ شتیک لەو کچە دەزانیت و ناتەوی پیم بلییت؟

وتم: نەخیر هیچی لی نازانم.

وتی: ئە ی چۆن زانیت ئەگەر بە شان و بالی و جوانیە کەیدا هەلبەدەم وینە ی ترم بۆ دەنیریت؟

وتم: تۆ لەمە بگەری، گرینگ ئەوه یە تۆ بەو گەیشتیت.

وتی: تۆ راست دەکەیت، لەو رۆژە ی ئەوم ناسیوه کە وتۆتە ناو دلم، زۆرم خۆش دەوی.

کە ئەمە ی وت، لە دلی خۆمدا وتم (مادام هاوپی کەم ئەو کچە ی خۆش دەوی، هەرچی زووه دەبی کۆتایی بە پە یوه ندیی سۆزدار ی خۆم و ئەو کچە بەینم).

ئیتەر ئەوه بوو، رۆژی دواتر کە لە رپستوران تی (دوو بە دوو) بە دیداری یە ک گەیشتی نه وه، پیم وت: پیت چۆنه گەشتیک بۆ دەرەوه ی شاری هەولیر بکەین، کاتیکی خۆش بە سەر ببەین؟

خانمباز که مال ساعدی

وتی: بۆ کوی بچین؟

وتم: پیم خوشه هاورپییه کی کچ له گهل خۆت بینیت، هاورپییه کی بازرگانم ههیه، ئه و ئۆتۆمبیلی ههیه، پیی ده لیم له گه لمان بیت، هه رچوارمان ده بینه هاورپی، له مه ودوا، هه رجاری بۆ شوینیک ده چین.

وتی: بیروکه یه کی باشه، تۆ قسه له گهل هاورپییه که ت بکه، منیش کچیکی هاورپیم ههیه، پیی ده لیم خۆی ئاماده بکات، هه رکاتیکی ویستان ئیمه له گه لئان دین.

ئیتر ئه وه بوو، بۆ پۆژی دواپی چومه لای سه بری بازرگانی هاورپیم، پیم وت: له گهل خانوو خه بات گه شتیکم بۆ ده ره وه ی شار ریخستوو. پیم وتوو هاورپییه کی کچ له گهل خۆی بینیت، تا به چوار قۆلی کاتیکی خوش به یه که وه به سه ر به یین.

که ئه مه م پیی وت، زۆر که یفی هات، له خوشییان وه خت بوو بال بگریت و بفرپیت، وتی: نازانم چۆن پاداشتی ئه وه ت بده مه وه، تۆ ریگا که ت بۆ کورت کردمه وه و ئه م هیوا یه ت بۆ هیئامه دی، له سایه ی تۆوه ده توانم به نازدار هه یرانه که م بگه م.

به هه رحال، شه وی له گهل خه بات چومه سه ر خه ت، له ریگای ماسنجه ره وه قسه م له گهل کردو پیم وت: قسه م له گهل هاورپییه که م کرد، ریکه وتین. ئه گه ر ئیوه ئاماده بن، به یانی گه شتیکی بۆ شاری کۆیه ده که یین.

وتی: منیش قسه م له گهل کچیکی هاورپیم کردوو، ئه ویش ئاماده یی خۆی نیشان داوه، هه ردوو کمان له گه لئان دین.

خانمباز که مال سهعدی

ئیتر ئه وه بوو، به یانی من و سهبری بازرگان به ئۆتۆمبیله که ی
چووینه گه ره کی سهیداوه، له وی خاتوو خه باتمان هه لگرت، دوایش
چووینه به ردهم به شی ناوخی کچان و هاوپییه که ی ئه ویشمان
هه لگرت.

به ره و شاری کۆیه به ری که وتین، هه رچه ند من زۆر جاری تریش
چوو بوومه شاری کۆیه، به لام وه کو خاتوو خه بات شاره زای شوینه
خۆشه کانی ئه و شاره نه بووم، وتی: با بچینه پارکه که ی بنار شاخی
هه بیهت سولتان، له وی کورسی و میزی لییه و شوینیکی خۆشه بو
دانیشتن. تا پش نیوه رۆ له وی ده بین، دوایی ده چینه ناو
قه یسه رییه که و چاوێک به دووکانه کانی ناو قه یسه رییه که ده خشین و
هه ندیک شت ده کپین، دوایش ده چینه گوندی کانی وه تمان له وی
چیشته خانه ی گه شتیاری لییه، چیشتی نیوه رۆ له وی ده خوین.

ئیتر ئه وه بوو، تا گه یشتینه شاری کۆیه، سهبری بازرگانی هاوپی
کاسیتیکی گۆرانیه کانی تاهیر توفیقی خسته سه ر. سهبری بازرگان
ئۆتۆمبیله که ی لیده خوری، منیش له ته نیشتی دانیشتبووم، خاتوو
خه باتیش له گه ل کچه که ی تر له کوشنی پشته وه دانیشتبوون.

به دریزیای ریگا بیرم له وه ده کرده وه که ده بی له بهر خاتری
هاوپی که م، شتیکی وا بکه م، که خاتوو خه بات واز له من بینیت، دلی
بکه ویته سه ر هاوپی که م. بویه که گه یشتینه جی، له گه ل گه یشتنمان بو
باخچه گشتیه که، پروم له سهبری کرد و پی و ت: تو و خاتوو خه بات

خانمباز که مال سه‌عدی

برپونه ژیر داریک و من و ئەم خاتونەش دەچینه ژیر داریکی تره‌وه،
تاكو حورپیه‌تی خۆمان وه‌ربگرین و کاتیکی خوش به‌سه‌ر بیهین.

خاتوو خه‌بات له مه‌به‌ستم نه‌گه‌یشت، نه‌یزانی بۆچی وا ده‌لیم، تا
گه‌یشتینه ژیر داره‌که، ناوه‌ ناوه‌ ئاوریکی لی ده‌دامه‌وه و سه‌یری
ده‌کردم. منیش خۆم لێی بی ئاگاگرد، به‌سه‌ر خۆم نه‌هینا، ده‌ستی
کچه‌که‌م گرت، وه‌ك دوو هاوړی، که چه‌ندین ساله‌ یه‌کتری ده‌ناسن وا
هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل ده‌کرد. زیاتر مه‌به‌ستم ئەوه‌بوو، به‌ دیتنی ئەم
دیمه‌نه، خه‌بات له‌ من بی ئومید بیت و دلێ بکه‌وێته سه‌ر هاوړیکه‌م.

به‌ هه‌رحال، ئەوان خه‌ریکی خۆیان بوون و ئیمه‌ش به‌ یه‌که‌وه
دانیشتین و دلێ خۆمان بۆ یه‌کتری کرده‌وه. له‌ کچه‌که‌م پرسى: به
گوێره‌ی ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م به‌شى ناوخۆ هه‌لمانگرتی، ده‌بی قوتابی
زانکو بیت؟

وتی: قوتابی قوناغی چواره‌می به‌شى زمانى ئینگلیزیم.

وتم: منیش فه‌رمانبه‌رم له‌ فه‌رمانگه‌یه‌کی شارى هه‌ولێر.

وتی: خۆشحالم به‌ ناسینت.

وتم: له‌ یه‌که‌م چرکه‌ که‌ تۆم بینى که‌وتیته‌ ناو دالم، له‌ ناو چاوه
جوانه‌کانت سۆزو خۆشه‌ویستی به‌دی ده‌که‌م.

که‌ ئەمه‌م وت، سه‌یری ناو چاوه‌کانى کردم و هیچ ده‌نگى نه‌کرد.
منیش ده‌ستم گرت و توند گویشیم، دوايش ئامیزم پیا کرد، ویستم
ماچی بکه‌م، ده‌می دوور خسته‌وه، وتی: هه‌زناکه‌م ماچم بکه‌یت.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: ئیستا من و تو خوشهویستی یه کترین، لیگه پری با ماچت که م، زورم هز لییه لیوه کانت بمژم.

وتی: به لئنت پیده دم، جاریکی تر که یه کتریمان دیته وه ماچت ده ده می.

به م شیوهیه، به دم دانیشتنه وه، دهسته کانیم دهگوشین و رانه نهرم ونوله که شم بوی ده شیللا. زوری پی خوش بوون له خوشییان جوولای له خوی بریبوو، هه رچهند جاری سه رپه نجه کانیم دهگوشی و دهستم به پرومه تی دادینان له خوشییان موچرکی پیدا ده هات.

سه بری بازرگانی هاورپیشم له گهل خه بات چوبوونه ئامیزی یه کتر و ئه وانیش وه کو ئیمه خه ریکی دهستبازی بوون.

هیشتان له دانیشتنی ئه و کچه تیر نه بووبووم، سی کوری گه نچ له نزیك ئیمه دانیشتن و چهند بتلیک ئاره قیان له بهر ده می خویان دانا و دهستیان کرد به خواردنه وه ی ئاره ق.

منیش به ناچاری هه ستام و به کچه که م وت: تا ئه و گه نچانه سه رخوش نه بوونه و هه له یه کیان به رامبه ر ئیمه نه کردوه، با برۆین، ئیره به جی بهیلین.

هه ردوو کمان هه ستاین و چووینه لای سه بری بازرگان و خاتوو خه بات. پیشبینی ئه وه یان نه ده کرد، وا زوو ئه وی به جی بهیلین، ئه وان تازه گهرم ببوون، له دنیای سۆز و خوشه ویستی نقوم ببوون، هوشیان لای خویان نه بوو. سه بری بازرگان ده می خستبووه ناو ده می

خانمباز که مال سه‌عدی

خه‌بات و ده‌ستیشی خستبووه ناو سینگ و مه‌مکی. دیمه‌نیکی
پۆمانسیی زۆر سه‌رنج‌راکیش بوو، پووم له کچه قوتابییه‌که‌ی هاو‌پیم
کرد و پیم وت: ده‌بینی ئه‌وان له من و له تو بو‌پترن، ده‌میان خستوته
ناو ده‌می یه‌کتری و یه‌کتری ماچ ده‌که‌ن، که چی تو پووی خۆت لیم
وه‌رگێرا و نه‌ته‌یشت ماچیکت لی بکه‌م؟

وتی: به‌لینت پیده‌ده‌م، جاریکی تر ماچت ده‌ده‌می.

وتم: تا‌کو جاریکی تر ده‌تبینمه‌وه، هه‌ر به هیوای ئه‌و ماچه‌م.

ئیتیر ئه‌وه‌بوو، هه‌ردوو‌کمان به دیار خه‌بات و سه‌بری بازرگان
راوه‌ستاین، هه‌ردوو‌کیان له ئامیزی یه‌کتر بوون، سه‌بری مه‌مکی
خه‌باتی خستبووه ناو ده‌می، وه‌کو مندالی ساوا ده‌یمژی. ئه‌وان هیچ
ئاگایان له ئیمه‌ نه‌بوو، ده‌توت له دونیایه‌کی ترن، له خۆشییان مه‌ست
و چه‌یران بوون.

ده‌ستم خسته سه‌ر شانی سه‌بری و پیم وت: ئه‌ری برام ئیوه له
یه‌کتری تیر نه‌بوون؟

ده‌توت له خه‌ویکی قورسه، که ئه‌مه‌م پیی وت، پاچله‌کی، وتی:
بوچی هه‌ستان، جاری زوو نه‌بوو؟

منیش وتم: تا ده‌چینه ناو قه‌یسه‌ری و سه‌یریکی دوو‌کانه
میژووویییه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانییه‌کان ده‌که‌ین، ده‌بیته نیوه‌رۆ.

که ئه‌مه‌م پیی وت، سه‌یریکی کاترمیژه‌که‌ی ده‌ستی کرد و پووی له
خه‌بات کرد و وتی: خه‌بات گیان ئه‌وان راست ده‌که‌ن، زۆر دره‌نگه، با
برۆین.

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەویش قۆچەیی قەمیسەکەیی داخستەووە و دەستی بە سەر و قژی
داھینا و وتی: خەجالەتەم بەم شیۆە یە ئیمەتان بینی، بڕوام پێبکەن،
من هیچ مەبەستم ئەووە نەبوو، بەلام سەبری لیم نەگەرا و منی خستە
داوی خۆشەوێستییه‌وہ.

منیش وتم: چی تیا یە، ئیوہ بۆ یەکتەری باشن، نە تۆ لەو باشترت
دەست دەکەوی، نە ئەویش کچیکی لە تۆ جوانتر و ناسکتەری دەست
دەکەوی.

وتی: بەخۆشم نەمزانی چۆن خۆم دا یە دەستی.

منیش وتم: لە چاوەکانتان دیارە ئیوہ ئاشقی یەکتەری بوونە و
یەکتەرتان خۆش دەوی.

ئەمەم وت و دەستم خستە سەر شانی کچە قوتابییەکە و وتم:
پێویست ناکات شەرم لە ئیمە بکەن، منیش ئەم کچە جوانەم خۆش
دەوی و ئەویش منی خۆش دەوی، ئیتر لەمە و دوا هەر چوارمان بە
یەکەوہ، هەر جارەیی دەچینە شوینیکی خۆش و ژیانیکی پۆمانسی نوێ
دەست پێدەکەین.

کە ئەمەم وت، سەیریکی کچە قوتابییەکەیی کردووبە

سەرسۆرمانەوہ پێی وت: ئەوہ راستە؟

ئەویش پێکەنی و هیچ دەنگی نەکرد.

خانمباز که مال سه‌عدی

به هه‌رحال، سواری ئۆتۆمبیل‌ه که بووین و چووینه به‌رده‌م
قه‌یسه‌رییه‌که، سه‌بری بازرگان ئی‌مه‌ی له‌وئی دانا وتی: ئیوه لی‌ره
دابه‌زن، منیش ئۆتۆمبیل‌ه که ده‌به‌مه گه‌راج و دی‌مه‌وه لاتان.

دوای که‌میک ئه‌ویش هاته‌وه لاما، وتی: بۆئه‌وه‌ی حورپییه‌تی
خۆتان وه‌ربگرن، من و خه‌بات به‌یه‌که‌وه ده‌بین، ئیوه‌ش به‌یه‌که‌وه
بن، دوای کاتژمێریکی تر ده‌گه‌رپینه‌وه گه‌راج و له‌وئی ده‌تان‌بینینه‌وه.

ئه‌وان به‌لایه‌کدا رۆیشتن و ئی‌مه‌ش بۆ لایه‌کی تر، هه‌رچه‌ند
دووکانه‌کانی ناو قه‌یسه‌رییه‌که زۆر بچوک و کۆن بوون، به‌لام
جلوبه‌رگی ژنانه‌ی جوانیان هه‌بوو. به‌کچه قوتابییه‌که‌م وت: له‌سه‌ر
حسیبی من دوو پارچه جلی جوان هه‌لگره.

که ئه‌مه‌م پیی وت: نه‌یوت نا، بۆ لای جلوبه‌رگه‌کان رۆیشت و سی
قه‌میسی هه‌لگرت، دوای تاقیکردنه‌وه‌یان وتی: ئه‌م قه‌میسانه جوانن؟

وتم: هه‌موویان جوانن.

وتی: نازانم کامه‌یان هه‌لبگرم.

منیش وتم: مادام به‌لاته‌وه جوانن، هه‌ر سیکیان بۆخۆت هه‌لبگره،
ئه‌مه دیاری منه بۆ تۆ.

دووکانداره‌که که ئه‌مه‌ی گوی لێ بوو لێی وه‌رگرت و بۆی پێچایه‌وه
و دایه‌وه ده‌ستی. دووکانه‌که‌مان به‌جی هیشت و چووینه لای
دووکانه‌کانی تر و سه‌یری جلوبه‌رگه‌کانمان ده‌کرد، پیم وت: چه‌زت له
هه‌ر شتی‌ک بوو، شه‌رم مه‌که، له‌سه‌ر حسیبی من بۆ خۆت هه‌لبگره.

وتی: ته‌نها ئه‌وانه‌م به‌دل بوو، شه‌رم ناکه‌م.

خانمباز که مال سه‌عدی

که گه‌راینه‌وه گه‌راج، سه‌بری بازرگان و خه‌باتم بینی، له لای
ئۆتۆمبیل‌ه‌که وه‌ستا‌بوون، چاوه‌پیی ئی‌مه‌یان ده‌کرد، که خه‌بات چاوی
به زه‌رفه‌که که‌وت، وتی: دیاره ئی‌وه‌ش وه‌کو ئی‌مه‌ شتتان ک‌پروه؟
کچه قوتابیی‌ه‌که‌ش قه‌میس‌ه‌کانی له ناو زه‌رفه‌که ده‌ره‌ینا و پیشانی
دا، وتی: ئەم قه‌میس‌انه‌ی به‌ دیاری بۆ ک‌پیوم.

خه‌باتیش له ناو کیسه‌که‌ی ده‌ستی، قه‌میس و ته‌نوره‌یه‌کی
ده‌ره‌ینا وتی: منیش ئەم دیاری‌بانه‌م بۆ ک‌پراوه.

دوای ئەوه به‌رپی‌که‌وتین بۆ گوندی‌کانی وه‌تمان له سه‌ر‌پ‌ی‌گی
سلیمانی، له چ‌ی‌شت‌خانه‌یه‌کی ئه‌وی‌ چ‌ی‌شتی نیوه‌رۆمان خوارد. دوای
پشووی‌کی کورت، به‌ ر‌ی‌گی‌ سماقوولی گه‌راینه‌وه، له دۆلی سماقوولی
لاماندایه‌ چای‌خانه‌یه‌ک، چایه‌کی شیرینمان خوارد‌وه، ئینجا گه‌راینه‌وه
شاری هه‌ول‌ی‌ر.

له ر‌ی‌گا، خه‌بات به‌ تیلی چاوه‌سه‌یری منی ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی که
بیه‌وی‌ شتی‌کم پی‌ بلی، به‌لام هیچی نه‌وت.

که سه‌یری چاوه‌کانیم ده‌کرد، کۆمه‌لی‌ک‌ پرسیاری بی‌ وه‌لام له ناو
چاوه‌کانی ده‌خوینده‌وه، له دلی خۆمدا وتم (ئ‌یستا ده‌لی‌ چونکه‌ ئه‌و
کچه له من گه‌نجتر و جوانتره‌، بۆیه‌ وازی له من ه‌ینا و بووه‌ هاو‌ر‌پی
ئه‌و. ئه‌و نازان‌یت، سه‌بری بازرگانی هاو‌ر‌پ‌یم شی‌ت و شه‌یدای ئه‌وه‌، بۆیه
ده‌ستبه‌رداری بووم).

خانمباز که مال سهعدی

من له و بیرکردنه وه یه دا بووم، سهبری بازرگان پیی وتم: ئیوه که سیکی زور پۆمانسین، یه که م جار له گه ل ئه م کچه قوتابییه یه کتری ببینن، که چی زوو ناشقی یه ک بوون.

منیش وتم: ئیوه جیاوازیتان چیه له گه ل ئیمه، ئه وه نییه ئیوه ش ناشقی یه ک بوونه، وه کو شیرین و فه رهاد شیّت و شه یدای یه کتر بوونه.

ئه ویش وتی: راسته من ناشقی خه باتم و بۆ شیّت و شه یدا بوومه، به لام ئه و تا کو ئیستاش پیّم ده لیّ (نه من ده بمه زولیا و نه تۆش بۆ من ده بیته یوسف) وه ک ئاماژه یه ک که ئه و هیشتان دلیّ خوی به من نه داوه.

منیش پووم له خه بات کرد و به پیکه نینه وه پیّم وت: ئه و دیمه نه پۆمانسییه ی که من بینیم، که له ئامیزی یه کتری بوون و ده متان له ناو ده می یه ک بوو، دیمه نیکی ئاسایی نه بوو. به دیمه نی دوو ناشقی شیّت و شه یدای یه ک ده چوو، بۆیه ئه گه ر ئیوه یوسف و زولیاخاش نه بن، گومانم نییه که شیرین و فه رهادن بۆ یه کتری.

سهبری بازرگان وتی: تۆ راست ده که یت، ئیمه ناشقی یه کین، به لام خه بات شه رم ده کات، بۆیه وا ده لیّ.

تا گه یشتینه وه هه ولیر، شه ومان به سه ر داها، قوتابییه که وتی: یه ک کاترمیّر له کاتی خوی دوا که وتووم، سه رپه رشتیاری به شه ناوخوییه که مان بمبینیّ سه رزه نشتم ده کات و قسه ی ناشیرینم پیّده لیّ.

خانمباز که مال سه‌عدی

منیش وتم: بۆچی؟

وتی: دواى کاتژمیر شه‌شى ئیواره، ده‌رگای به‌شى ناوخۆ داده‌خریت، ئه‌و قوتاببییه‌ی دوا بکه‌ویت، سزا ده‌دریت و ناگاداری باوک و دایکی ده‌کریته‌وه. من زۆر ده‌ترسم ته‌له‌فۆن بۆ باوکم بکه‌ن و پیی بلین که دره‌نگ گه‌راومه‌ته‌وه به‌شى ناوخۆ، باوکم که‌سیکی توورپه‌و تونده، ئه‌گه‌ر ئه‌وه بزانییت، له‌ کۆلیژ ده‌رمده‌هینیت و لى ناگه‌ریت خویندنم ته‌واو بکه‌م.

خه‌باتیش پیی وت: پیویست ناکا بترسیت، له‌گه‌لت دیمه‌ لای سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌تان، پیی ده‌لیم که من پووری تومه، له‌ مالى ئیمه بوویت، به‌ هوی منه‌وه دوا که‌وتوویت.

منیش به‌ پیکه‌نینه‌وه پیم وت: جیاوازی ته‌مه‌ن بۆ پۆژیکى وا باشه، سه‌رپه‌رشتیاری به‌شى ناوخۆ گوئی له‌وه بیتن بروت پیده‌کات.

ئیتر ئه‌وه‌بوو، هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه‌چوونه به‌شه ناوخۆیییه‌که‌.

دواى تۆزیک خه‌بات به‌ پیکه‌نینه‌وه گه‌رايه‌وه لای ئیمه و پووی له‌ من کرد وتی: چیت ده‌وی، خۆم کرده پووری خۆشه‌ویسته‌که‌ت، ئیتر له‌مه‌ودوا کیشه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دره‌نگیشمان نابیت، سه‌رپه‌رشتیاری به‌شى ناوخۆ وتی (مادام تۆ پووری ئه‌ویت، هه‌رجاریک ویستت ده‌توانی له‌گه‌ل خۆت بیبه‌يته ماله‌وه).

دواى ئه‌و دیداره، مانگی په‌مه‌زان هات و کاتی ئه‌زمونه‌کانی کۆتایی سالیس ده‌ستی پیکرد، بۆیه جاریکی تر یه‌کتریمان نه‌دیده‌وه،

خانمباز که مال سه‌عدی

به تله‌فون ئاگامان له یه‌کتری بوو، به‌لام له نزیکه‌وه نه‌مانتوانی
جاریکی تر چوار قۆلی گه‌شتیکی تر بۆ دهره‌وه‌ی شاری هه‌ولیر
بکه‌ینه‌وه.

دواجار تله‌فونی بۆ کردم، وتی: ئه‌نجامه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی
کو‌تایی سالم وهرگرتوو و به‌یانی به‌یه‌کجاری ده‌گه‌رپیمه‌وه
گونده‌که‌مان.

منیش پیم وت: هه‌ندیک دیاریم بۆت کپیوه، حه‌زده‌که‌م له شوینیک
یه‌کتری ببینین، تا پیتی بده‌م.

وتی: به‌یانی پیش نیوه‌رۆ له به‌رده‌م به‌شه ناوخوییه‌که‌مان
چاوه‌رپیت ده‌که‌م.

دیارییه‌کانم خسته ناو زه‌رفیکه‌وه و چوممه لای. له رینگا یادی ئه‌و
رۆژه خۆشه‌م ده‌کرده‌وه که له پارکی کۆیه له بنار شاخی هه‌یبه‌ت
سولتان له ئامیزی یه‌کتری بووین، ده‌ستم به‌ قژی داده‌هینا و
سه‌رپه‌نجه‌کانیم ده‌گوشی، له دلای خۆمدا ده‌موت (ماچیکم قه‌رزاره،
به‌لینی پیدایم ئه‌مجاره بمبینی، قه‌رزه‌که‌م بداته‌وه و ماچیکم بداتی).

به‌ده‌م ئه‌م خه‌یالانه‌وه ده‌رپۆیشتم، که گه‌یشتمه لای به‌شه
ناوخوییه‌که‌یان، له سه‌ر شوسته‌ی شه‌قامه‌که، له ژیر داریک له‌گه‌ل
کچیکی تر وه‌ستابوو، چاوه‌رپی منی ده‌کرد، که چاوی پیم که‌وت،
کورته‌نامه‌یه‌کی به‌ مۆبایل بۆ ناردم، داوای لی کردم، په‌فتاریکی وا
نه‌که‌م، ئه‌و کچه‌ی که له گه‌لیدایه، هه‌ست به‌ په‌یوه‌ندی نیوانمان
بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

به‌م شیوه‌یه، که چوومه لایان وه‌کو دوو‌ک‌س، که ده‌سنتوئیژیان له یه‌کتری بشکیّت وا هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل کرد، دیارییه‌کانم دایه و هیوای سه‌رکه‌وتم بۆی خواست و مائئاواییم لئی کرد. تا له‌به‌رچاوه‌کانم ون بوون، به‌په‌رۆشه‌وه سه‌یری یه‌کتریمان ده‌کرد.

دوای چه‌ند پۆژیک ته‌له‌فۆنم بۆی کرد و داوام لئی کرد به‌سه‌ردان بیته‌هه‌ولێر و چاومان به‌یه‌کتری بکه‌ویته‌وه.

وتی: گونده‌که‌ی ئیمه‌سه‌د کیلۆمه‌تر له‌شاری هه‌ولێر دووره، خانه‌واده‌که‌مان عه‌شایه‌رین، پێگا ناده‌ن به‌ته‌نیا بچینه‌ده‌ره‌وه، بۆیه تا ئه‌وکاته‌ی له‌شوینیک داده‌مه‌زیم، ناتوانم بتبینمه‌وه).

به‌م شیوه‌یه، له‌یه‌کتری دابراین و هیچی تریه‌کتریمان نه‌دیته‌وه. منیش هه‌رچه‌ند جاری پیم ده‌که‌وته‌شاری کۆیه‌و به‌ته‌نیش پاره‌که‌که‌تیده‌په‌پیم، یادی ئه‌و پۆژه‌خۆشه‌م ده‌کرده‌وه که له‌گه‌ل ئه‌و له‌ئامیزی یه‌کتری بووین و ده‌سته‌نه‌رمونۆله‌کانیم ده‌گوشی.

(شه‌وکەت ئەفەندی ژنیکی عەرەب لەسەر گەلەرییەکە ی دادەنی)

ماوه‌یه‌کی زۆر بوو، شه‌وکەت ئەفەندی نه‌بینیوو، ته‌له‌فۆنم بۆی کرد، پیم‌وت: ئەگەر کاتت هه‌بیت، ده‌مه‌وی بيمه‌ لات.

وتی: منیش بیرت ده‌که‌م، چه‌زده‌که‌م چاوم پیت بکه‌وی.

که‌ چوومه‌ لای، بینیم له‌ لایه‌کی گه‌له‌رییه‌که‌ی ئامیژیکی فۆتۆ کۆپی و کورسی و میژیکی داناوه‌ و ئافره‌تیکی جوان و جاحیلی پهرنگ ئەسمه‌ری له‌ سه‌ر داناوه‌ . سلۆم لی‌ کردن، ژنه‌که‌ به‌ زمانی عەرهبی سلۆه‌که‌ی لی‌ وه‌رگرتمه‌وه‌ . به‌ شه‌وکەت ئەفەندی وت: ماوه‌یه‌که‌ نه‌مبینیوی، گۆرانکاری زۆر لی‌ره‌ پووین داوه‌ .

ئیشاره‌تی بۆ ژنه‌ عەرهبه‌که‌ی پشت میزه‌که‌ کرد، وتی: ئەم ژنه‌ عەرهبه‌ به‌سته‌زمانه‌، پیاوه‌که‌ی به‌ ده‌ستی داعش کوژراوه‌، خه‌لکی شاری مووسله‌ و ئاواره‌ی کوردستان بووه‌، که‌سیکی زمان زانه‌، له‌ بواری چاپکردن و فۆتۆکۆپیش شاره‌زاییه‌کی زۆر باشی هه‌یه‌ . له‌

خانمباز که مال سه‌عدی

سووچئیکی گه له‌رییه‌که‌م، ئەم نووسینگه‌یه‌م بۆی کردۆته‌وه، کاری چاپکردن و وه‌رگێڕان ده‌کات.

که سه‌یری ژنه‌ عه‌ره‌به‌که‌م کرد، جلوه‌ه‌رگێکی نیمچه‌پووتی له‌به‌ر کردبوو، قۆپچه‌یه‌کی کراسه‌که‌شی کردبوو، هه‌ردوو مه‌مه‌که‌کانی وه‌کو سیوی به‌دارپوه‌ دیار بوون، به‌ چاوه‌کانیشی له‌ دووره‌وه‌ پیاوی ده‌رفاند. به‌ شه‌وه‌که‌ت ئەفه‌ندیم وت: ژنیکی جوانه‌، له‌وه‌ ناچی‌ هاوسه‌ره‌که‌ی کوژرابیت، هیچ‌ خه‌مباری پپوه‌ دیار نییه‌، به‌ چاوه‌کانی دلی‌ پیاو ده‌رفینێ.

وتی: له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ منیش لای خۆم داناوه‌.

وتم: چۆن ئەوت ناسی؟ به‌ ریکه‌وت بوو، یان بۆیان هینایت؟

وتی: ئەو ژنه‌، دوا‌ی ئەوه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ ده‌ستی داعش ده‌کوژریت و ئاواره‌ی کوردستان ده‌بیت، پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند، به‌ دزی ژن و منداله‌کانی به‌ عورفی ده‌یهینیت و له‌ سه‌ره‌وه‌ی گه‌له‌رییه‌که‌ی من دووکانیکی چاپ و کوپی و وه‌رگێڕانی بۆ ده‌کاته‌وه‌. ماوه‌یه‌که‌ کار ده‌کات، له‌م رۆژانه‌، که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه‌، بینیم هه‌ندیک کوری گه‌نج هه‌لیانکوتاوه‌ته‌ سه‌ری و هه‌ره‌شه‌ی لی‌ ده‌که‌ن و پیی ده‌لین (ئه‌گه‌ر له‌ باوکمان جیا نه‌بیته‌وه‌ ده‌تکوژین). ئەویش لیان ده‌پاراپه‌وه‌، به‌ گریان‌ه‌وه‌ پیی ده‌وتن (هاوسه‌ره‌که‌م پیی نه‌وتومه‌ که‌سیکی خیزانداره‌، دنا‌ هاوسه‌رگه‌یریم له‌گه‌ڵ نه‌ده‌کرد). له‌و کاته‌شدا، هاوسه‌ره‌که‌ی هاته‌وه‌، که‌ چاوی به‌ منداله‌کانی که‌وت، هه‌لیانکوتاوه‌ته‌

خانمباز که مال سه عدی

سه رهاوسه ره نوئیه که ی، رووی له منداله کانی کرد و وتی (سالیك زیاتره، دایکتان له سه ر جیگا که وتوو و نه خووشه، له وه زیاتر ناتوانم بهرگه بگرم، بویه ئه م ژنه م هیئاوه).

شه وکت ئه فه ندی به رده وام بوو له گپرانه وه ی چیرۆکی ئه و ژنه عه ره به وتی: کورپه کانی هه ر به وه نده نه وه ستان، له به رده م باوکیان، په لاماری ئه و ژنه یان دا و به شه ق رایانکی شایه سه ر شه قام. دوایی خه لکانیک که وتنه به ینیان و ژنه که یان له ژیر چنگی ئه و کورانه دهره یئا، به ژنه که یان وت (تۆ ژنیکی جوان و جاحیل، ئه م پیاوه نا ده یانی تر مه منوونت ده بن هاوسه رگی رییان له گه ل بکه یت، بۆچی لیی جیا نابیته وه؟). ئه ویش ئه مه ی پی باش بوو، بویه به هاوسه ره که ی وت (هه ر ئیستا ده ستم لی بکه وه، تۆ که سیکی بی هه لۆیست و لاواری ناتوانی به رگرم لی بکه یت). ئیتر ئه وه بوو، ئه ویش له به رده م ئیمه ده ستی لی به ردا.

منیش وتم: خووی داوای لی کردیت یان تۆ پییت وت بیته لات کار بکات؟

وتی: وه کو پییم وتی، ئه و هیچ که سیکی لی ره نییه، بویه به زه بیم پیی هاته وه و لای خوّم دامنا.

منیش به پیکه نینه وه پییم وت: له که یه وه تۆ وات لی هاتوو به زه بییت به ژنان بیته وه، مه گه ر ئه م ماسته ش موویکی تیا نه بییت!!

خانمباز که مال سه عدی

وتی: هیچی تر زانیاریت به خۆپایی پی نادهم، تاکو تۆش باسی ئه و چه ند پۆژه ی خۆتم بۆ نه که هیت، بزانه ئه و ماوه یه له کو ی بوویت و چیت کردووه .

وتم: له بهر پۆشنایی ئه و دهرسانه ی که له تۆ فیرووم، په یوه ندییکی سۆزداریم له گه ل کچیکی قوتابی به ست.

وتی: به دریزی بۆم باس بکه، بزانه سه رکه وتوو بوویت یان نا؟ که چی پۆکه که م بۆی گێرایه وه، وتی: هه ولکی خراپ نییه، به لام چه ند هه له یه کت کردووه، جاریکی تر دووباره یان مه که وه.

وتم: وه کو چی؟

وتی: په یوه ندی به ستن له گه ل کچیکی قوتابی باش نییه، ئه و جو ره که سانه به پیی ته مه نه که یان، که م ئه زمونن، نهینی پاریز نین لای هاورییه کانیا ن باسی ده که ن، له وانه یه له داها تودا کیشته بۆ دروست بکه ن. هه روه ها تۆ چۆن ئه م هه موو دیارییه ت به جاریک بۆی کریوه، بهر له وه ی ماچیکت بداتی.

منیش وتم: داوای ماچم لئی کرد، یه که م جاری بوو، په یوه ندی سۆزداری ببه ستی، بۆیه شه رمی کرد ماچم بداتی، به لام به لینی پیدام که جاریکی تر ماچم بداتی.

وتی: ئه و جو ره کچانه فیلبازن، به پیاو راده بوین، هه موو ئامانجیا ن ئه وه یه بی به رامبه ر پاره و پوولیا ن ده ست که ویت. له مه ودوا تا شتیکت لییا ن ده ست نه که ویت، شتیکیان پی مه به خشه .

خانمباز که مال ساعدی

منیش وتم: تۆش باسی ئەم ژنه عەرەبەم بۆ بکه، به نیازی چیت،
ناکات تۆش ئەوت به عورفی هینابیت؟

وتی: چۆن شتی وا دهکه م، هەرچهنده ژنه که م له ولاتی سویسرا
دهژی، به لام کچه که م لیره یه و له سەر منی کردۆته سیخور، پۆژی چه ند
جاریک ته له فۆنم بۆ دهکات و له ئەهوالم ده پرسیت. ئەگەر ئەوه بکه م،
خیرخواز زۆرن لیم ئاشکرا بکه ن و هه والی پێده ن تا کیشه م بۆ
دروست بیت.

منیش وتم: ئەگەر به عورفی ئەم ژنه ت نه هیناوه، ئەی بۆچی لای
خۆت داتناوه؟

وتی: نهۆمی سه ره وه ی خانووه که ی خۆم به خۆپایی داوه تی،
شه وانیش تا درهنگ به یه که وه داده نیشین و به یه که وه سه ری خۆمان
گهرم ده که ین و قسه ی خۆشیش بۆ یه که ده که ین، دوایی ده خه وین.
منیش وتم: ئەوه ی ئیوه ده یکه ن، چ جیاوازیکی هه یه له گه ل ژن و
میردایه تی؟

به پیکه نینه وه وتی: له وه تی ئەو ژنه م لای خۆم داناوه، له جیاتى
ئەوه ی بچه شوینی مه ساج بۆ لای ژنه چینییه کان بۆ مه ساجکردن،
ئەو له مالە وه زۆر به جوانی مه ساجم بۆ ده کات و هه ندیک
ده ستبازیشی له گه ل ده که م.

منیش وتم: چۆن شتی وا ده بی، ده ترسم ماره ت کردبیت؟
که وام پیی وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: نا نا تۆش گالته نی،
خه ریکه له خانمبازی تیده گه یه ت!

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: قوتابی تۆم، هر پۆژی له خانمبازی شتیکت لی
فیردهبم.

وتی: پیم باشه گه شتیك بۆ ولاتیکی پۆخ ده ریا بکهیت. سه ره تا
له وپوه دهست پیبکه، تا شارهزا ده بیت و چاوه کانت ده کرینه وه،
ئینجا لی ره سه رکه وتوو ده بیت.

منیش وتم: بۆچی ولاتی پۆخ ده ریا؟

وتی: له م ولاتانه، گه شتیاران له هه موو شوینیکه وه پووی
تیده کهن، به تایبه تی ژنه پووسی و ئوکرانییه کان، تیایاندا هه یه به
دوای پیاوێك ده گه ری، ماوه یه كه له گه لی بیته.

وتم: چۆن؟

وتی: تۆ پڕۆ ئه وئ، ئه وکات هه موو شتیك ده زانیت.

که گه پامه وه ماله وه، بیرم هه ر لای قسه کانی شه وکته ئه فه ندی
بوو، له دلای خۆمدا وتم (ئه و خانمبازه زۆریه ی ژیا نی له ولاتانی پۆخ
ده ریا به سه ر بر دووه، بۆیه وا شارهزا بووه و له گه ل ئه و هه موو ژنانه
خه وتوووه و سکی زۆریه یانی شی پڕ کردوووه. ته نانت ئه و کاته ش که بۆ
باشووری عیراق دوور خراوه ته وه، له جیا تی کوردا یه تی، هه ر خه ریکی
ژنان بووه).

ئیتیر ئه وه بوو، چاویکم خشانده به ریکلامه کانی فیسبووک، به دوای
کو مپانیایه کی خۆمالی ده گه پام، بۆ ئه وه ی گه شتی له گه ل بکه م بۆ
ولاتیکی پۆخ ده ریا. هه رچه نده من پیشتی بۆ سو ریا و تو رکیا گه شتم

خانمباز که مال سەعدی

کردبوو، پيش ئەوہی سوریا تووشی شەری ناوڤ و ھێرشەکانی داعش بێت، لەگەڵ چەند ھاوڕێیەکی چووینە سوریا، چەند شەویەک لە شاری دیمەشق و تەرتوس ماینەوہ. دیمەشق یانە شەوانی خۆشی لیبوو، چووینە یانە یەکی شەوان، کاتیکی خۆشمان لێی بەسەر برد. دواپیش چووینە شاری تەرتوس، لە پۆخی دەریا قیلاھ کمان گرت، چوار شەو لێی ماینەوہ. بە پۆژ دەچووینە پۆخی دەریا و مەلەوانیمان دەکرد، شەوانیش لە باخچە قیلاکە میزمان دەپازاندەوہ و مەشرۆوبمان دەخواردەوہ. نازانم بۆچی ئەوکات بە دواي خانمبازیدا نەگەرۆم، ئایا لەبەر نەزانیم بوو، یان لە شەرمی ئەو ھاوڕێیانەم. تەنانەت کە چوومە تورکیاش، گەشتیارێکی زۆرم بینی، لە پروسیا و لاتانی ئەسکەندەنافی بۆ مەلەوانی و خۆدانە بەر ھەتاو ھاتبوونە ئەستەمبۆل و دورگە گەشتیارییەکانی ناو دەریا. خۆیان پووت دەکردەوہ و دەچوونە پۆخ دەریا، لەشیان ھەندە سپی و تەنک بوو، دەتوت پۆوسی ژیر بەفرن، بەژن و بالایەکی رێکیان ھەبوو، وەکو ژنی لای خۆمان نەبوون. کە لە تورکیا بووم، بە چاویکی تر سەیری ئەو ژنانەم دەکرد، نەمدەزانی کە بە لایانەوہ ئاساییە داوای ھاوڕێیەتیان لێ بکریت. بۆیە بپارم دا چەند پۆژیک بچمە ولاتی میسر و لەویشەوہ بچمە شاری گەشتیاری شەرم ئەلشەیخ و ئەو وانانە ی کە لە شەوکەت ئەفەندی فیربوومە، لەوی بە کاریان بینم.

ئیتەر ئەوہ بوو، دواي چەند پۆژیک لەگەڵ گروپیکی گەشتیاری چوومە ولاتی میسر، کە گەشتینە شاری قاھیرە، ئیمەیان لە ھۆتیلی

خانمباز که مال سه‌عدی

(الواحه) دابه‌زاند. سیّ شه‌و له قاهیره ماینه‌وه، له‌و ماوه‌یه ئیمه‌یان برده ناوچه‌ی (جیزه) بۆ بینینی هه‌رپه‌مه‌کان، له پوژئاوای پووباری نیل، له باشووری قاهیره. میژووی ئه‌و هه‌رپه‌مانه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ بیست و پینج سه‌ده‌ی پیش زاینی.

ئه‌م هه‌رپه‌مانه ئارامگای فیرعه‌ونه‌کان بووه، هه‌ر یه‌که‌یکش له‌وانه، به‌ ناوی ئه‌و فیرعه‌ونه‌ کراره، که به‌ مۆمیا‌کراوی له‌ ناوی نیژراوه. یه‌که‌یک له‌وه‌رپه‌مانه‌ ناوی (خوفو) یه، گه‌وره‌ترینیانه، یه‌که‌یکه له‌حه‌وت شوینه سه‌ه‌یرو سه‌مه‌ره‌کانی جیهان، به‌رزیه‌که‌ی ۱۳۸ مه‌تر ده‌بیته، له‌ سه‌ر پووبه‌ریکی ۲۳۰ مه‌تر دووجایه.

وه‌کو میژوو نووسه‌کان باسی لپوه ده‌که‌ن، دروستکردنی هه‌ر هه‌رپه‌میک له‌وانه ده‌یان سالی خایاندووه و ده‌یان هه‌زار کریکاریش ئیشیان تیا کردووه. له‌ ده‌وروبه‌ری هه‌رپه‌مه‌کان، چه‌ند وشتره‌وانیکی لی بوو، به‌رامبه‌ر بریک پاره گه‌شتیارانیان به‌ سواری وشتر ده‌گیڤا. په‌نجا جونه‌ی میسریم دایه وشتره‌وانیک، به‌ وشتره‌که‌ی نزیکه‌ی کاترمیژیک منی به‌ ناو هه‌رپه‌مه‌کان گیڤا، وینه‌م له‌گه‌ل هه‌رپه‌مه‌کان گرت، که له‌ وشتره‌که‌ش دابه‌زیم، بۆ یادگاری وینه‌یه‌کیشم له‌گه‌ل وشتره‌که‌ گرت.

بۆ پوژنی دوا‌یی، به‌ سواری پاسیک ئیمه‌یان برد بۆ ته‌ماشاکردنی قه‌لاتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی. ئه‌م قه‌لاته له‌ سالی ۱۱۷۶ ی زاینی له‌ لایه‌ن سولتان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی که به‌ ره‌گه‌ز کورده‌و خه‌لکی شاری هه‌ولپه‌ره، دروست کراره. ئه‌م قه‌لاته ده‌که‌ویته سه‌ر لووتکه‌ی

خانمباز که مال سه عدی

شاخیک که پییده لئین (المقطم). له کتیبه میژووییه کان باسی لیوه
کراوه، سه لاحه ددینی ئه یوبی ئه م قه لاتهی له سهر لووتکه ی ئه م شاخه
دروست کردوه، بو پاراستنی شاری قاهیره له هیرشی خاچ
په رسته کان.

هه ندیک وینه م له گه ل قه لاته که و شوینه واره میژووییه کانی ناو
قه لاته که گرت بو یادگاری، به تایبه تی مزگه وتی محمه د عه لی پاشا،
که له لایه ن سولتان محمه د عه لی پاشاوه له ناو قه لاته که به
شیوازیکی جوان و دیزاینیکی جوان دروست کراوه.

له ریگای گه رانه وه مان بو هۆتیل، پاسه که مان له به رده م مؤلیکی
گه وره رایگرت به ناوی (مول العرب) گه شتمان به ناو مؤله که کرد نانی
نیوه رۆمان له ریستورانتی (کیلو کباب) خوارد. دوایی ئیمه یان
گه رانده وه هۆتیل بو پشوودان.

سه رپه رشتیاری گرووپه که مان پیی وتین (شه و خۆتان ئاماده بکه ن
ده تانبه م بو گه شتی پوواری نیل، له وی سوار یه ختیک ده بین،
خواردن و خواردنه وه و بو فییه ی کراوه ی له ناوه، هه روه ها ئاهه نگه ی
گۆرانی موزیک و سه مای رۆژه لاتی له ناو به ریوه ده چییت. ئه و که سه ی
ده یه وی به شداری بکات، ناوی خۆی بنووسی، تاکو پلیتی بو بپریم و
کورسی بو دابین بکه م).

(یه ختی نایل سمارت و گهشتی شهوانه‌ی رووباری نیل)

ناوی خۆم تۆمار کرد، کاتژمیر ههوتی شهو، به پاس ئیمه‌ی برده
(کورنیش النیل) که یه که م کۆرپنیشی (المعادی) یه، که وتۆته نزیك
نه خۆشخانه‌ی (السلام).

له ناو رووباره که یه ختیکی گه وره‌ی لی بوو، ناوی (نایل سمارت)
بوو، له لیواری رووباره که پاره ستابوو، هیشتان کاتژمیریک زیاتری
مابوو بۆ پۆیشن. له و کاته دا بیرم له کچیکی کورد کرده وه، خه لکی
شاری هه ولیر بوو، پیشت ده مناسی، بۆ خویندن هاتبووه میسر.
دهمیک بوو ئه و کچه م ده ناسی، له فیسبووکیش هاوپی یه کتری بووین،
مه ندووبی کۆمپانیا یه کی چاپ و بلاوکردنه وه‌ی لوبنانی بوو له شاری
هه ولیر، قهیره کچیکی جوان و دل ته‌ر بوو. بیرم له وه کرده وه،
په یوه ندیی پیوه بکه م، ده عوه تی بکه م بۆ ئه م گه شته .

ئیتر ئه وه بوو، به ماسنجه ر په یوه ندیم پیوه کرد و پیم وت (بۆ
گه شتکردن هاتوومه ته قاهره، ئیستا له کۆرپنیشی نیلم له نزیك
نه خۆشخانه‌ی (السلام) له ژیر پرده که، له ناوچه‌ی (المعادی)، دوا
کاتژمیریک تر، به سواری یه ختیکی گه وره له ناو رووباری نیل
جه وله یه کی خۆش ده که یین. له ناو یه خته که ش به شداری ئاهه نگیکی

خانمباز که مال سهعدی

گۆرانى و موزىك و سهماى پۆژهه لاتی ده کهین، دواپیش هر له ناو
یه خته که چیشتی ئیواره ده خۆین). داوام لئی کرد ده عوه تی من بیّت،
پیش به پیکه وتنی یه خته که، بگاته لام.

که وام پیی وت، زۆری پی خوش بوو، ده عوه ته که ی قبول کردم،
وتی: خوشبه ختی شوینی حه وانه وه ی من له و شوینه نزیکه . وتی:
ئیسنا ده چمه گه رماو، دوشیک وهرده گرم و پیش ئه و کاته لای تو
ناماده ده بم.

ئیتر ئه وه بوو، پیش ئه وه ی یه خته که له شوینی خوی جووله بکات،
گه یشته لام. دهستی بو درپژ کردم که توقه م له گه ل بکاتن منیش
دهستیم گوشى و باوه شم پیاکرد و ماچیکم له ده می کرد.
وتی: ئه وه تو چی ده که یت، ده وروپشتمان خه لکی لییه، ئه گه ر
یه کیک بمانبینی چیمان پیده لی؟

وتم: مه ترسی، ئه و گروهی که من له گه لیان هاتووم، هه موویان
عه ره بن و خه لکی شاری به غدان، چونکه هه ر خوی ئه و کۆمپانیایه ی
ئیمه ی بو گه شتکردن بو ئیره هیناوه، کۆمپانیایه کی عیراقیه و
باره گای سه ره کی له شاری به غدایه . ئه گه ر مه به ستیشت خه لکی ئیره
بیّت، ئه وان ئیمه ناناسن، که واته پیویست به ترسو دلّه پراوکی ناکات.
بویه من توّم ده عوه ت کردووه بو ئیره، تاکو حورپیه تی خۆمان
وه رگرین و به یه که وه جه ویک بگۆرین.

خانمباز که مال سه عدی

که وام پی و ت، دلی ئاسووده بوو، وتی: باش بوو له گه ل
کۆمپانیاکانی لای خۆمان نه هاتی، خه لکی ئیمه به قسه و قسه لۆکن، کچ
و کورپک به یه که وه ببینن، توانجیان لیده دن.
تکتیکم به دو سه دو په نجا جونئ بۆی بری و هه ردوو کمان چووینه
ناو یه خته که.

یه ختی (نایل سمارت) یه ختیکی گه وره ی سی نهۆمی بوو، له هه موو
نهۆمه کانی کورسی و میزی دانیشتن و ساله ی ئاهه نگ گپران و بۆفیه ی
کراوه ی خواردنی لیبوو. ئه و گه شتیارانه ی که له گه ل من هاتبوون له
نهۆمی یه که م دانیشتن، منیش له گه ل ئه و کچه هاوړپیه که م له نهۆمی
دوو م له نزیک شوینی سه ما کردن دانیشتن.

هه رچه ند ئه و کچه نزیکه ی سالیک بوو له شاری قاهره بوو، به لام
یه که م جاری بوو سواری یه ختیکی وا بیته و به شه و له ناو پووباری
نیل گه شت بکات. بۆیه له و دانیشتنه زۆر ئاسووده و دلخۆش بوو.
هه ندیک زه لاته و زه یتون و په تاته ی برژاومان هیئا و به ده م
قسه کردنه وه ده مانخوارد. پرۆگرامی ئاهه نگه که ش ده ستی پیکرد،
گۆرانییژیک هاته سه ر شانۆ، هه ندیک گۆرانی بۆ وتین، تیپی مؤسیقاش
مؤسیقایان ده ژهنی. دواتر کورپکی گه نجی بالا به رز خۆی ته نووره کانی
هاته سه ر شانۆ، له گه ل سه ما کردن هه رجاره ی ته نووره یه کی به ری
وه کو سه یوان بۆ ئاسمان به رز ده کرده وه، دیمه نیکی جوان و دلرپین
بوو، یه که م جار بوو، سه مای ته نووره له نزیکه وه ببینم.

خانمباز که مال سهعدی

دوایش کچیکی سوور و سپی جوان و شوخ و شهنگ هاته شوینی
سهماکردن و سهمای پوژهه لاتی بو کردین. ئەو کچهش که له گه لم
دانیشتبوو، زور سهرسام بوو به سهماکردنه کهی، له شوینی خوی
ده له ریه وه و سهری خوی بو ده له قاندو به دهسته کانیشی چه پله ی بو
لیده دا.

ئهمه و دواى تۆزیک گهرم داهات، له خوشییان ئاگای له خوی نه ما،
ههستایه سه رپی و به سهماکردن و چه قه نه لیدانه وه چوو ه شوینی
سهماکردنه که و له گه ل سهماکه ره که دهستی به سهماکردن کرد.

که سهماکه ره که ئهمه ی بینى، هاته لام و دهستی گرتم و منى
له گه ل خوی برده شوینی سهماکردن و به سى قوئی سه مامان کرد.
یه که م جارم بوو له گه ل کچ سه ما بکه م، دیمه نیکی زور خوش بوو،
ئیسشاش که بیرم دیته وه، ته زوی خوشی به له شمدا دیت.

دواى ته و اوکردنى جه وله که ی، یه خته که له لیواری پوو باره که
پایگرت، ئیمه ش هاتینه خواره وه، به ره و لای پاسه که مان پویشتین، له
ریگا پیم وت: بوچی له گه ل من نایه ییت، له هۆتیل به ته نیا له ژوریکم،
ئه گه ره گه لم بییت، به یه که وه بخه وین، خوشتر ده بی.

وتی: ناتوانم بيم بو هۆتیل، نه وه ک ئیداره ی هۆتیل لیپرسینه وه م
له گه ل بکه ن و داواى ناسنامه م لی بکه ن.

وتم: که وایه با من بيمه لای تو؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئه وهش نابیت، له شوقه که م، کچیکی ترم له گه لدايه. هه رچه نده ژووره کانمان جیايه، به لام ئه و ژور هه ستیاره، به یه که وه بمانبینی، لیم ده کاته قسه و ئابرووم ده بات.

وتم: ئه ی چی بکهین؟

وتی: قاهیره شوینی خوشی ژوره، له سه رپووباری نیل چه ندین یانه ی شه وانه و ساله ی دیسکوی لییه، ده توانی بچیته ئه وی، تا درهنگی شه و سه یری ئاههنگ بکهیت، دوایش کیت له کچه کان به دل بوو، له گه لی پیک بکهویت و له گه ل خوت بیبهیته دهره وه. ئه وان شوینی تایبه تییان بو ئه م کاره هه یه، کارمه نده کانی ئه و یانانه خوین ئه مهت بو پیکده خه ن.

ته کسیتیکی راگرت و گه رایه وه شوینی خوی، منیش سواری پاسه که بووم و چاوه ری گه شتیاره کانی ترم کرد. که هاتن له گه ل ئه وان گه رامه وه هۆتیل.

به دریزایی ریگا، بیرم لای قسه کانی ئه و کچه ی هاوریم بوو، له دلی خۆمدا وتم (ئه و راست ده کات، بۆچی نه چمه یانه یه کی شه وان و ئه م مه راقهش له دلی خۆم دهرنه که م). کاتیک که گه یشتینه وه هۆتیل، به ئیداره ی هۆتیل و ت: پیوستم به تاکسیکه، بمگه یه نیته شوینیک. ئه ویش ته له فونی بو که سیک کرد و پیی و ت: عه مؤ عامر ده توانی تاکو ئیره بییت، یه کی که له میوانه کانمان ده یه وی بیگه ی نیته شوینیک.

خانمباز که مال سهعدی

دوای تۆزیک پیاویکی به ته مهن هات، ئیداره ی هۆتیله که ش منی به و ناساند وتی: ئەمه عمۆ عامره، ترست لیی نه بی، شوفیری هۆتیله که مانه، جیگای متمانه یه .

منیش پرووم له عمۆ عامر کرد و پیم وت: ده لئین له سه رپووباری نیل، شوینی خوشی لیه بو کات به سه برردنی شه وان، ده مه وی بمبهیت بو یه کیک له و شوینانه و دوایش بمگه رینیه وه هۆتیل .

وتی: قاهره شوینی خوشی زۆرن، هه ندیکیان له ئیستاوه ده ست پیده که ن، تا دوانزه ی شه و به رده وام ده بن، هه ندیکی تریش هه ن دوای دوانزه ی شه و ده ست پیده که ن، تا کو به یانی. ئاماژه ی بو شوینیک کرد، له نزیك هۆتیله که مان بوو، وتی: ئەو شوینه ت بینیه که له سه ری نووسراوه (عش البلبل)؟

وتم: مه به ستت قیلاکه ی هونه رمه ند عادل ئیمامه ؟

وتی: عادل ئیمام پێویستی به وه نییه، ئەو ئیستا چه ندین قیلا ی له وه خوشتری هه یه، له گه ره کی (سته اوکتوبر) قیلایه کی گه وره ی هه یه، زۆر له وه خوشتره، ئەو کاتانه ی که ده گه رپته وه قاهره، له وی ده ژێ.

منیش وتم: بۆچی ئەو له کوێ ده ژێ؟

وتی: زۆربه ی هونه رمه نده به ناویانگه کانی میسر، دوای به هاری عه ره بی و هاتنی ئیخوانه کان بو حوکم، به رگه یان نه گرت و چوونه ده ره وه ی ولات. هونه رمه ند عادل ئیمامیش یه کیک بوو له وان، پویشته ده ره وه ی ولات، به لام له وه تی سه رۆک عه بدولفه تاح سیسی ده سه لات

خانمباز که مال سه عدی

گرتۆته دهست و ئیخوانه کان دوور خراونه ته وه زوو زوو ده گهریته وه
قاهره .

منیش وتم: ده توانی ئەم شهو بمبهیت بۆ یانه یه کی شهوان و
به یانیش بمبهیت بۆ مالی عادل ئیمام؟
وتی: بینینی عادل ئیمام له بینینی عه بدولفه تاح سیسی
زه حمه تتره، ئەگه ر به وهی هه ر به یانی ده تبه مه لای سیسی، به لام
ناتوانین عادل ئیمام ببینین.

منیش وتم: بۆچی؟

وتی: ئەو ئیستا بۆته مولکی گه لی میسر و هیمایه ک له هیمایه کانی،
بۆیه ده ولته پاسه وانی تایبه تی بۆ داناوه، ئەگه ر که سیک بیه وی چاوی
پیی بکه ویته، ده بی چه ند پرسگه یه ک برپیت، دوا ی لیکۆلینه وه یه کی
زۆر، ئینجا له وانه یه ببینی یانیش هه ر نه ببینی.

منیش له دلی خۆمدا وتم (لای ئیمه نه بی)، هیچ حیساب بۆ
هونه رمه ندان ناکری، شیخی حه یران بیژان ره سوول گه ردی تا کو مرد،
له شوقه یه ک له شوقه کانی بالاخانه یه کی گه ره کی ئیسکان به ته نیایی
ژیانیکی کوله مه رگی برده سه ر و به بی نازیش سه ری نایه وه، ئیستاش
نه که س ناوی ده هینیت و نه بیری لی ده که نه وه).

به عه مۆ عامرم وت: که واته بمگه یه نه یانه یه کی شهوان، له گه لم
بمینه وه و دواتریش بمگه رپینه وه ئیره .

خانمباز که مال سه عدی

ئیتر ئه وه بوو، منی برد بۆ شوینیک له شه قامی (الهرم) له سه ری نووسرابوو (کباریه اللیل) وتی: ئه م که باریه کچی جوان و گۆرانیبیژی ده نگخۆش و سه ما که ری ناوازه ی لیه . تا ئاهه نگ ته واو ده بیته له وی ده مینمه وه، چاوه ریته ده که م، ئه گه ره چه زیشت له ده رچوون بیته له گه ل خانمیک له خانمه کانی ئه وی هیچ شه رم مه که، بانگی بکه لای خۆت و به راشکاوی داوا ی لی بکه . ئیره قاهره یه، لیره هه موو شتیکی به پارهییه، تو پارهی خۆت ده ده یته ئه وانیش چیته پیده به خشن.

به هه ر حال، چووینه ژوره وه و له گۆشه یه کی یانه که له پشت میزیک دانیشته ی و داوا ی بیره و هه ندیک مه زه مان کرد، شوفیری ته کسبیه که وتی: تو حورپیه تی خۆت وه ریگه ره، منیش ده چم له سووچیکی یانه که داده نیشم. ژماره ی ته له فۆنی خۆی دامی، وتی: که ی ویستت برۆیت، ته له فۆنم بۆ بکه دیمه لات.

به هه قیقه ت شه ویکی رۆمانسیی زۆر خۆش بوو، ئافره تیکی سه ما که ر، ته نووره یه کی کورته یه ک بستی و ستیانیکی سووری ته سکی له به ردا بوو، نیوه ی مه که کانی له ناوی هاتبوونه ده ره وه، له گه ل ئاوازی موسیقایه که به لارو له نه چه سه ما ی ده کرد. هه ندیک کچی گه نج و جوانیش دابه ش ببوونه سه ر میزه کان و خزمه تیان ده کرد. یه کیک له و کچانه که له ته نیشتم وه ستابوون ته مه نی له بیست سال ره تی نه ده کرد، زۆر جوان و شوخ و شه نگ بوو، پیم وت: زۆر سه رسام به جوانیه که ت، له گه لم دیته ده ره وه؟

وتی: سوپاسی هه ستت ده که م، به لام من کاری وا نا که م.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: چند پارهت بوی پیتی ددهم.

وتی: نه وه ده زانم، من هیشتان هر کچم، تا کو نیستا له گه ل که س
نه خه وتوومه، نیازیشم نییه له گه ل که س بخوم.

منیش داوای لیبوردنم لیی کرد. بهره وام بووم له سه بیرکردنی
ناهه نکه که و ناوه ناوهدش فرپیکم له بیره که ی بهره دم ده خوارده وه.

دوای توزیک کچه که پویشت و منی به ته نیا به جی هیشت. له دلی
خومدا وتم (دیاره به قسه کانی من دلگران بووه، خوزگا به قسه ی عمو
عامرم نه کردبا و ئه م داوایه م لیی نه کردبا). من له و بیرکردنه وه یه دا
بووم، هاته وه لام و کچیکی وه کو خوی جوانی له گه لدا بوو. که لیم
نزیک بووه وتی: ئه م کچه ت به دلّه؟

منیش وتم: زور جوان و نازداره.

وتی: ئه و وه کو من نییه، ماوه یه که کراوه ته ژن، قسه م له گه ل
کردووه، ئه گه ر پاره یه کی باشی بدهیتی، له گه لت دیته دهره وه.

منیش پووم له کچه که کرد و پیم وت: بری چند پارهت دهوی؟
وتی: دوو هزار جونه ی.

منیش وتم: کیشه نییه، من رازیم، گرینگ نه وه یه تو ئه م شه و بو
من ته رخان بکه یت و تا کو به یانی له گه لم بیت.

وتی: نیستا ناتوانم له گه لت بیمه دهره وه، کاتی کارکردنمه له م
یانه یه به لام دوای ته واوبوونی ئیشوکارو ته واوبوونی ناهه نگ ده توانم
له گه لت بیم.

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: باشه پازیم.

که وام پیی وت ژماره ی ته له فۆنه که ی خوئی دامی و وتی: که
ئاها ننگ ته واو بوو ته له فۆنم بۆ بکه، له لات ئاماده ده بم.

ئیشاره تم بۆ شوفییری ته کسبیه که م کرد و پیم وت: من له گه ل ئه م
شوفیره هاتووم، له گه ل ئه و قسه بکه و ئه و شوینه ی بۆی ده چین
به وی بلی.

وتی: عه مۆ عامر ده ناسم، ئه و میوانی هه میشه بیمانه و ژماره ی
ته له فۆنی ئه وم له لایه خۆم قسه ی له گه ل ده که م.

ئه مه ی وت و من و خانمه که ی تری به جی هیشتن چوو ه پشت
میژیکی تره وه. می شکم هه ر له لای ئه و بوو له دلی خۆمدا ده موت
(عه مۆ عامر راست ده کات، لی ره پاره ت هه بی)، ده توانی وه کو هارپونه
ره شید بژیت و هه موو خه ونه کانت بی نیته دی).

پیش ئه وه ی ئاهه ننگه که ته واو بییت، چوومه ده ستشۆره که بۆ
ئه وه ی ئاوێک به ده موچاومدا بکه م و قه رزیکیش بده مه وه. له و کاته دا،
کو ره گه نجیکی سه عودی که دشداشه یه کی سپی نه خشیندراو به
ئاوریشمی له به ردا بوو پی ده چوو کو پی ئه میریک بییت له ئه میره کانی
سه عودیه، هاته لام، پیی وتم: ئه و کچه ی تو قسه ت له گه لی ده کرد،
جو انترین کچی ئه م یانه ی شه وانیه، ئافه رین بۆ تو که توانیت پازی
بکه یت.

منیش وتم: به ئینی پی داوم که دوا ی ته واو بوونی ئاهه ننگ له گه لم بیته
ده ره وه و ئه م شه و له گه لم بخه وییت.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم وت، بە سەرسامییەو وەتی: لەووم پانەدەبینی ئیشی وا بکات و لەگەڵ خەلک بچیتە دەرەوہ.

بە ھەر حال، ئاوم بە دەموچاومدا کرد و میزیکم کرد و گەپامەوہ شوینی خۆم. عەمۆ عامر ھاتە لام وتی: ئاھەنگەکە زۆری نەماوہ تەواو بیت، ئەو کچەئە کە قسەت لەگەڵ کرد، پیتی وتم (لەگەڵ میوانەکەت برۆنە دەرەوہ و لە بەر دەرگا چاوەرپیم بکەن، پاش کەمیکی تر منیش دیمە لاتان و لەگەڵتان دیم بۆ ئەو شوینەئە دەتانەوئیت).

منیش وتم: من ھیچ شارەزاییم لێرە نییە، ھیچ شوینیک پی نازانم، خۆت شتەکانم بۆ ریکبجە و بەیانیش وەرە بمبەوہ بۆ ھۆتیل.

وتی: خەمت نەبی، لە نزیک ئێرە شوقەئە پراخراوی خاوینی لێیە بۆ کری، کە کچەکە ھات، دەتانبەم بۆ یەکیک لەو شوقانە و بەیانیش دواي نانی بەیانی دیمە شوینت و دەتگەئەنمەوہ ھۆتیل.

ئەوہ بوو، چووینە دەرەوہ و لە بەر دەرگا چاوەرپی کچەکەمان کرد، کە ئاھەنگەکە تەواو بوو، ھەمووان ھاتنە دەرەوہ، ئیمەش لە دەرەوہی یانەکە ھەر لە چاوەرپوانی کچەکە ماینەوہ. کاتیکی زۆر تیپەرپی، ئەو ھەر نەھات، بە عەمۆ عامرم وت: وابزانم ئیمەئە لەبیر کردوہ با تەلەفۆنیکی بۆ بکەم؟

عەمۆ عامریش وتی: لە بەر تۆ دەنگم نەکرد، منیش گومانم لە ھاتنی پەیدا کردوہ، دەبوو ئیستا تەلەفۆنم بۆ بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

ته‌له‌فۆنم بۆی کرد، ژماره‌که‌ی به‌رده‌ست نه‌بوو. چه‌ند جارێک زه‌نگم بۆی لێداوه به‌لام بێ سوود بوو، دوا‌یی به‌یه‌کجاری ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست و که‌وته ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌.

منیش پرووم له‌عمۆ عامر کرد و پیم وت: ده‌بی چیرۆکی ئه‌م کچه‌ چی بیّت، خۆی به‌لێنی پێدام که له‌گه‌لم بیّت، ته‌نانه‌ت بۆ هه‌قه‌که‌شی، ئه‌و خۆی وتی دوو هه‌زار جو‌نه‌یم بدی، من هه‌یچ نه‌وت، ئه‌گه‌ر داوا‌ی زیاتریشی بکردبا پیم ده‌دا، به‌لام ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی داوا‌کرد.

عمۆ عامر وتی: پێشبینی ده‌که‌م که‌سیکی تر ئه‌و کچه‌ی له‌تۆ بردبیّت بۆیه ته‌له‌فۆنی بۆمان نه‌کرد.

منیش وتم: چۆن شتی وا ده‌بی؟

وتی: ئه‌و کچه‌ هه‌ر خۆی ده‌رچوونی زۆر که‌مه، بۆیه ئه‌وانه‌ی دینه ئه‌م یانه‌یه لێی رانا‌بینن قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن.

هه‌ندی‌ک بیری کرده‌وه و وتی: تۆ ئاگات لێی نه‌بوو، ئه‌و کورپه‌ گه‌نجه‌ سه‌عوودیه‌ی که له‌ته‌نیشته‌ می‌زه‌که‌ی تۆ دانیشته‌بوو، کاتی‌ک تۆ قسه‌ت له‌گه‌لی ده‌کرد، ئه‌و چاودیری ئیوه‌ی ده‌کرد و گو‌یی له‌قسه‌کانی ئیوه‌ گرتبوو. وا هه‌ست ده‌که‌م له‌گه‌لی پیکه‌اتبیّت و له‌گه‌ل ئه‌و رۆیشته‌بیّت.

منیش وتم: تۆ راست ده‌که‌یت، بۆچی من بیرم بۆ ئه‌و نه‌چوو، که‌ چوومه ده‌ستشۆره‌که ئه‌و له‌گه‌لم هات و پرسیا‌ری ئه‌و کچه‌ی لێکردم.

که ئه‌مه‌م وت، عمۆ عامر فیکه‌یه‌کی لێدا وتی: ئه‌ی له‌و بێ نامووسه‌، چۆن توانی ئه‌و کچه‌ جوانه‌ت لێ ببات.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: خهتای خۆم بوو، باسی دهرچوونی خۆمانم لای ئەو کرد.

وتی: پێویست ناکات هیچی تر چاوه‌پروانی بکه‌ین، تازه ئەو گەیشته نێچیری خۆی و کورپکی دەوله‌مەند و گەنجی دەست که‌وتوو. پارەیه‌کی باشی دەداتی و تاکو به‌یانیش به‌رزگی تێر دەکات، خۆ وه‌کو تۆ نیه‌ خوا دەزانی تاکو به‌یانی دانه‌یه‌کت پێده‌کری یان نا!

منیش له قاقای پێکه‌نینم دا وتم: تۆ راست ده‌که‌یت، ته‌مه‌نی ئێمه به‌سه‌رچوو، ئەم کچه‌ جوان و ناسکانه به‌ که‌سانی وه‌کو ئێمه تێر نابن.

ئیتەر ئەوه‌بوو، گه‌راینه‌وه هۆتیل و به‌یانیش پێش پۆژه‌لات به پاس به‌ره‌و شاری گه‌شتیاری شه‌رم ئەلشیخ به‌ری که‌وتین.

پێش ئەوه‌ی بگه‌ینه تونیلی شه‌هید ئەحمەد حەمدی، پاسه‌که‌مان له به‌رده‌م رێستوران‌تێکی سه‌ر شه‌قام رایگرت، به‌ر له‌وه‌ی له پاسه‌که‌ دابه‌زین سه‌ر په‌رشتیاری گرووپه‌که‌مان پێی وتین: ئەو هۆتیله‌ی که له قاهره لی دابه‌زیبون، ژهمی به‌یانی له ناو کارتۆنیک بۆتان داناوه، له کاتی دابه‌زین، هه‌ریه‌کیک له ئیوه کارتۆنیک له‌گه‌ڵ ده‌ستی خۆی بیات، له‌و رێستورانته له‌گه‌ڵ چای گه‌رم بیخۆن.

له رێستورانته که‌ نزیکه‌ی نیو کاتر می‌ر پشوومان دا، دواپیش سواری پاسه‌که‌ بووین و به‌ری که‌وتینه‌وه.

خانمباز که مال ساعدی

ئوتۆمبیلئیکی زۆر له بهردهم تونیله که راوه ستابوون، چاوه پړیی
فرمانی بهرپرسی ئهمنی تونیله که یان دهکرد بۆ په پینه وه.

ئه م تونیله ههردوو کیشوهری ئاسیا و ئه فریقا بهیه ک
ده به ستیته وه، به ژیر قه ناتی سوئیدا دهروات و نیمچه دوورگی سینا
به شاری سوئیس ده به ستیته وه. سه د و سی کیلۆ مه تر له شاری
قاهیره دووره، له دواي پیکه و تننامه ی کامب د یقّد که له نیوان میسر
و ئیسرا ئیل به سترا، له سه رده می ئه نوهر سادات دروست کرا و به ناوی
شه هیدی فرمانده لیوا ئه حمه د حه مدی کراوه، که یه کیک بووه له و
ئه فسه رانه ی که له شه ری ئوکتۆ به ری سالی ۱۹۷۳ پۆلئیکی بهرچاوی
هه بووه.

دواي چاوه پروانیکی زۆر، له تونیله که په پینه وه و له گه ل
خۆرئا و ابوون گه یشتینه جی.

پاسه که مان له بهردهم کۆمه لگه یه کی گه شتیاری راوه ستا.
کۆمه لگه که ناوی (ئوروره) بوو، پاسته و خۆ ده پروانییه سه ر ده ریای
سوور.

پاش ئه وه ی ئیمه یان به سه ر شوقه کان دابه ش کرد، باز نه یه کی
زه ردیان له ده ست کردین و پێیان وتین: له ماوه ی مانه وه تان لیڤه،
هه ر سی ژه می خواردن و خواردنه وه تان، له به یانییه وه تا کو دوانزه ی
شه و به خۆرایی ده بیّت.

ئه وه بوو، ئه و شه وه مان به سه ربرد و رۆژی دوا ییش دواي
نانخواردنی ژه می به یانی چوومه سه ر ده ریا، دیمه نیکی جوان و دلڤین

خانمباز که مال سه‌عدی

بوو، له هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌شتیاران روویان تی‌ی کردبوو، هه‌ندی‌ک له ناو ده‌ریا مه‌له‌وانییان ده‌کرد، هه‌ندی‌کی‌شیان له پوڅی ده‌ریا‌یه‌که لی‌ی پراکشابوون، له جوانیدا ده‌توت فریشت‌ه‌ی ده‌ریان، به نیمچه پووتی خو‌یان دابووه به‌ر تیشکی خو‌ر.

من مه‌له‌وانیم نه‌ده‌زانی، بو‌یه خو‌م پووت نه‌کرده‌وه، به جلو‌به‌رگی ئاسایی، له پوڅی ده‌ریا‌یه‌که، له سه‌ر کورسی‌یک دانیشتم و سه‌یری شه‌پو‌له‌کانی ئاوی ده‌ریا و ئه‌و ژنه جوانانه‌م ده‌کرد، که له سه‌ر پشت لی‌ی پراکشابوون و خو‌یان دابووه به‌ر تیشکی خو‌ر.

سه‌رپه‌رشتیاری ئه‌و شو‌ینه، کورپ‌کی میسیری گه‌نج بوو، که چاوی به‌ من که‌وت که به‌ جلو‌به‌رگی ئاسایی له پوڅی ده‌ریا به‌ ته‌نیا دانیشتمومه، هاته‌ لام، وتی: له‌وه ده‌چی تو‌ مه‌له‌وانی نه‌زانیت، بو‌یه به‌ جلی ئاسایی‌یه‌وه دانیشتمویت؟

منیش وتم: تو‌ راست ده‌که‌یت، به‌ داخه‌وه هه‌ندی‌ک شت که زو‌ر پی‌ویستن مرؤف بیزانیت، من نایانزانم، یه‌کی‌ک له‌و شتانه، مه‌له‌وانی‌یه، که ده‌بینم ئه‌و هه‌موو پیر و گه‌نجه به‌ ژن و پیا‌وه‌وه له‌ناو ئاوی ده‌ریان و مه‌له‌وانی ده‌که‌ن زو‌ر خه‌فه‌ت ده‌خو‌م.

ئه‌ویش وتی: پی‌ویست ناکات خه‌فه‌ت بخو‌یت، تو‌ ده‌توانی وه‌کو ئه‌وان چیژ له‌ دانیشتمنی پوڅی ده‌ریا وه‌ر‌ب‌گ‌ریت.

وتم: چو‌ن؟

خانمباز که مال سه عدی

ئیشاره تی بۆ ئه و ژنانه کرد که له پۆخی ده ریا خۆیان پرووت کرد بۆوه و له سه ر پشت لێی پاکشابوون، وتی: ئه و ژنانه ده بینی؟

منیش وتم: مه به ستت چییه؟

وتی: ئه و ژنانه، هه ریه که یان له شوینیک هاتوون بۆ ئیره، ئه وانیش وه کو تو هاتوون بۆ ئه وه ی چیژ له پۆخی ده ریا وه ربگرن.

وتم: به لام ئه وان مه له وانی ده زانن.

وتی: ئه و ژنانه هه ر هه موویان بۆ مه له وانی نه هاتوون، هه ندیکیان به داوی که سیك ده گه پین سیكسی له گه ل بکه ن و چیژی لێ وه ربگرن. هه ندیکیشیان بۆ کاسبی هاتوونه و ده یانه وی سه رنجی گه شتیاران بۆ لای خۆیان رابکیشن و به رامبه ر بریک پاره سیکسیان له گه ل بکه ن، ئه وانی تریش بۆ مه له وانیکردن و جه و گۆرین هاتوون.

منیش وتم: چۆن ئه وانه له یه کتری جیا ده کرینه وه تا بزانی

کامه یان بۆ رابواردن یان کاسبی هاتووه؟

وتی: ئاسانه، له هه رکامیکیان نزیک بیته وه، داوی لێ بکه بیره یه کت له گه ل بخواته وه، ئیتر خۆی هه موو شتیك مه یسه ر ده بیئت.

وتم: ئه گه ر توور په بیئت و جوینم پێ بدات یان شکایه تم لێ بکات ئه و

کات چی بکه م؟

وتی: ئه و ژنه گه شتیارانه وه کو ژنه کانی لای خۆمان نین زۆر کراوه ن، که داوی دانیشتن و کات به سه ربردنیان لیده که یه ت، یان پازی ده بن و له گه لت دین، یانیش په تی ده که نه وه و داوی لیبووردنت لیده که ن.

خانمباز که مال سهعدی

که ئەمەى وت سەرم سوورما، پييم وت: له سەر قسەى تو خۆم تاقى دەکه مەوه و ئەم سەرکيشييه دەکه م، بە ئينت پيیده دەم، ئەگەر سەرکه وتوو بووم سەد جونەيت پيیده دەم.

به پيکه نينه وه وتى: شتيکت پي ناليم ئەگەر سەد له سەد ليى دلنيا نهيم.

وتم: چۆن ئەوه نده متمانهت به خۆته؟

وتى: نزيكهى پينج ساله من ليره کارده که م و دەيان ژنى گهشتيارم له وانه بينيوه خويان پارەيان پيداوم و داويان لى کردوومه له گەليان رابوييم، هەندیکيشيان خۆم داوام لى کردوونه.

وتم: هاوسەرگيريت کردووه؟

وتى: هاوسەرگيريم کردووه و مندالیکم ههيه، ئیستا ئەوان له قاهيره داده نيشن.

منيش وتم: بۆچى له قاهيره داده نيشن؟

وتى: من خەلكى شارى قاهيره م، پيشتر پاسه وانى تايبه تى سەرۆك محەمەد حوسنى موبارەك بووم، بە لام دواى به هارى عەرەبى و دەست له كارکيشانە وهى سەرۆك، منيش دەستم له كار کيشايه وه و بۆ کارکردن هاتمه ئيره .

پۆژانه دەهاتمه پۆخى دەريا و سەيرى شەپۆلەکانى دەريا و ئەو ژنه جوانانەم دەکرد که وهکو فریشته له پۆخى دەريا له سەر پشت ليى پاکشابوون.

خانمباز که مال سهعدی

پۆژیک له پۆخی دەریا دانیشتبووم، ژنیکی جوان و شوخ وشهنگ،
تەمەنی نزیکی نۆزدە بۆ بیست سال دەبوو، تیشیرتیکی نیو قۆل و
تەنورەیهکی کورتی له بەردابوو، له جوانیدا شەری له گەل خۆر
دەکرد. ھاتە لام، ئەلبوومیکی دایە دەستم وتی: سەیری وینەکانی ناو
ئەم ئەلبوومە بکە، ئەگەر تۆش ھەز بکەیت، وەکو ئەوانە مەساجت بۆ
دەکەم و چورچ و لۆچی دەموچاوت لادەبەم و گەنجت دەکەمەو.

کە ئەمە ی وت، دەستم خستە ناو دەستی و توند گویشیم و پیم
وت: تۆ زۆر جوان و نازداری، نامەوی ئەم دەستە جوانانە ی تۆ نازار
بدەم بە شیلانی ئەو لەشە رەق و تەقە ی خۆم. ئەو پرە پارە یە ی تۆ بۆ
شیلان وەریدەگریت، من دوو بەرامبەری ئەوەت پێدەدەم لە گەلم وەرە
بۆ شوقە کەم بە یە کەو و بێرە یە ک دەخۆینەو و دواییش خۆت بۆ پرووت
بکەو دەتشیلم.

وتی: سەرەتا تۆ لە گەلم وەرە بۆ ئۆفیسە کەم، با چورچ و لۆچی
دەموچاوت لاببەم و جوان بتشیلم ئینجا تۆ چۆنت بوی وا دەکەم.
کە ئەمە ی وت، لە دلای خۆمدا وتم (دە یەوی فیلم لی بکات، ئەگینا
بۆچی سوورە لە سەر شیلانم لە کاتی کدا من ئامادەم لە ھەقی خۆی
زیاتری پێدەم).

من لەو بێرکردنەو یە دا بووم، وتی: وەلامت نە دامەو.

وتم: من نامەوی تۆ بمشیلیت، دەمەوی لە گەلم بییت بێرە یە ک بە
یە کەو وە بخۆینەو و جەویکیش بگۆرین.

خانمباز که مال ساعدی

که ئەمەم وت، وتی: تۆ لە مەبەستم نەگەیشتی، تۆ لە ئاویڤنە سەیری خۆت کردوو، دەموچاوت هەمووی چورچ و لۆچە، بە لامەو سەیرە هاوسەرەکەت بەو شیۆه یە چۆن لەگەڵت دەخەوی؟ ئەمە ی وت و پۆیشت، منی بەجی هیشت.

دوای ئەو کچیکى بالا بەرزى ئەسمەرم بینى، لە نزیك من خۆی پووت کردوو، تەنیا لباسیکی ژێرەو و ستیانیکی سووری لە بەر خۆی هیشتەو و لە سەر کورسیک لە سەر پشت لێی پراکشا.

پى نەدەچوو زۆر بە تەمەن بیّت، کچیکى خروپەر و خوین شیرین بوو، گۆڤاریکی عەرەبى بە دەستەو گرت و دەیخویندەو. لەو کاتەدا، قسەکانى سەرپەرشتیاری ئەو شوینەم بە بیر هاتەو، کە وتی (ئەو ژنانەى کە دینە پۆخى دەریا، دوو جۆرن، هەندیکیان بۆ رابواردن دین، هەندیکى تریش بۆ جەو گۆرین و خۆدانە بەر تیشکی خۆر دین). بۆیە چوومە لای و داوام لێی کرد خۆی پیم بناسینی. وتی: من دەرچووی کۆلیژی ئادابم و دانیشتووی شارى قاهیرەم، بۆ گەشت هاتومە تە ئێرە.

منیش وتم: منیش پارێزەرم و خەلکی عێراقم، بۆ گەشت هاتوم.

وتی: شەرەفمەندم بە ناسینت.

منیش وتم: منیش دلخۆشم کە لەگەڵ کچیکى جوانى وەك تۆ دەبمە

هاورپی.

خانمباز که مال سه عدی

به دهم قسه کردنه وه، دستم به رانه کانی داده هیئا و بۆم ده شیلا،
دوایش دهستم بۆ سه ره وه تری برد تا گه یستمه ناو قه دی، که دهستم
به لباسه سووره که ی که وت، به پیکه نینه وه وتی: دیاره زۆر به من
سه رسامیت، بۆیه ده مشیلت؟

وتم: وا ههست ده که م فریشته یه کم له گه لدایه، بۆیه مهست و
حه یرانم.

وتی: ژماره ی ته له فۆنی خۆتم پێبده، دوایی په یوه ندیت پێوه
ده که م و یه کتری ده بینینه وه.

منیش ژماره ی ته له فۆنی خۆم پێی دا، ژماره ی ته له فۆنی ئه ویشم
وه رگرت و پیم وت: ئه گه ر ئیواره پیت باش بی، حه زده که م یه کتری
بینین و بیریه ک به یه که وه بخۆینه وه.

وتی: زۆر باشه، کاترمیر پینجی ئیواره ته له فۆنت بۆ ده که م.

ئه وه بوو، هه ندیکی تر له لای دانیشتم دوایی گه پامه وه شوینی
حه وانه وه ی خۆم. دوشیکم وه رگرت و چوومه ریستورانته که بۆ
خواردنی چیشتی نیوه رۆ. له وی چاوم به هه ندیک کوری گه نجی گروپه
گه شتیاریه که مان که وت، به ته تری هاو پریان پیده که نین، منیش وتم:
چیتان به سه ر هاتوه، ته ته ر چی کردوه گالته ی پیده که ن؟

یه کیکیان وتی: ده موچاوی ئه وت نه بینیه، خۆی وه کو ژن

لیکردوه، سووراو و سپیاوی له خۆی داوه!

خانمباز که مال سهعدی

که ديقه تی ده موچاوی ته تهرم دا، که به و شیوه یه بینیم، به
پیکه نینه وه پیم وت: ته تهر ئه وان راست ده که ن، ئه وه بوچی خوت
وه کو ژن لیکردوه؟

وتی: هه ندیک ورده زیکه له سهر روومه ته کانم هه بوون، کچیک له
بوخی ده ریا بینی وتی (له گه لم وهره ده تبه م بو ئوفیسه که م له وی
مه ساجت بو ده که م و ئه م زیکانه ت هه موو بو خاوین ده که مه وه)،
منیش به قسه کانی تیکه وتم و له گه لی رویشتم. که گه یشتینه
ئوفیسه که ی، منی دایه ده ست پیاویکی قوله ره ش. سه ره تا وامزانی
ئو پیاوه به رده ستی بو ده کات، نه مزانی کچه که ده لاله و منی به و
پیاوه فروشتوه. ئیتر ئه وه بوو، دواي شیلان، مووه کانی ده موچاومی
به داو هه لگرت و هه ندیک کریم و داو و ده رمانیشی تیم سوی، کاتیک
که هاتمه ده ره وه، وه کو ده بینی، هاوړپیه کانم گالته یان پیکردم و پیم
پیده که نین.

که ته تهر ئه مه ی بو گپرامه وه، له دلای خومدا وتم (چا نه بوو منیش
به قسه ی ئه و کچه هه لئه خه له تام، ده نا منیشی ده کرده فیلم و ئیستا
ئو و گه نجانه به منیش پیده که نین).

من له و بیرکردنه وه یه دا بووم، ته تهر وتی: خو به ته نیا فیلی له من
نه کردوه، دواي من حاجی عه وادیشی له گه ل خوی برد.

منیش وتم: مه به ستت ئه ندامه که ی ئه نجومه نی پاریزگای به غدایه؟
وتی: به لی.

خانمباز که مال سهعدی

وتم: گوايه ئه و سه رۆك عه شيره ته و سى ژنى هه يه و دونيا ديد هه يه،
چۆن كه وتۆته داوى ئه و كچه فيلباز هه ؟

وتى: ئه و يش وه كو من پى هه لئه له تا، هه ر واى ده زانى كه ئه و
مه ساجى بۆ ده كات، بۆيه خۆى خسته بهر ده ستى.

كه ته ته ر ئه مه ي و ت، يه كى كه له كور ه گه نجه كان وتى: ئىوه
هيشتان به باشى ئه م حاجى عه واده نانس، به وه نيه كه سى ژنى
هه يه، ئه و زۆر دل ته ره، له وه تى هاتووينه ئيره، چاوى خستۆته سه ر
دكتۆره نه دا، ته نانه ت پار هى تكي تى فرۆكه شى له قاهيره وه بۆ ئيره بۆ
داوه.

خاتوو پوشدديه هاوړپى دكتۆره نه دا بوو، له نزيك ئيمه دانيشتبون
كه گوڤى له من بوو، به پىكه نينه وه وتى: ئه وه ي كه گوڤم لىبوو،
راست بوو؟

كور ه گه نجه كه ش وتى: بۆچى تۆ نازانيت؟

وتى: كه له فرۆكه خانه ي قاهيره دابه زين، حاجى عه واد خۆى زۆر له
دكتۆره نه دا نزيك كرده وه، دكتۆره هه ولى ده دا خۆى لى دوور
بخاته وه، به لآم ئه و هه ر وازى لى نه هينا، كه چووينه هۆتيل، هاته لاي
من، داواى لى كردم به يه كترىيان بناسينم. منيش داواى لى بووردنم لى
كرد پيم وت: من پيشتر ئه وم نه ناسيوه تا داوايه كى واى لى بكه م،
ده توانى خۆت بچيته لاي، خۆتى پى بناسينيت.

ته ته ر پووى له پوشدديه خان كرد و پى وت: حاجى عه واد بۆ
دكتۆره نه دا خۆى جوان ده كات، ده يه وى پى بگات، خۆى پى وتم

خانمباز که مال سهعدی

(من سی ژنم ههیه، هه موویان نه خوینده وارن، ته مه نیشیان به سه رچووه، له ئسوولی میوانداری ئەم سه رده مه نازانن، ئەمشه و ژوانم له گه ل دکتۆره نه دا ههیه و بهیه که وه ده چینه ئاههنگی (الف لیله و لیله) له وی داوای هاوسه رگیری لی ده که م).

که ته ته ر ئەمه ی وت، پوشدییه خان له قاقای پیکه نینی دا، وتی: به خوا ئەم حاجی عه واده ش به زمی خوشه، باشه نابی پرسیار بکات بزانیت ئەم دکتۆره نه دایه خیزانداره یان نا؟

ئەویش وتی: منیش ئەم پرسیاره م لپی کردووه، وتی: مادام به ته نیا هاوتۆته ئەم گه شته، دیاره که سی له ژیاندا نییه، بۆیه داوای لی ده که م هاوسه رگیریم له گه ل بکات.

خاتوو پوشدییه ش وتی: باش بوو ئەمه ت پی و تم، ده بی دکتۆره ئاگادار بکه مه وه، له گه لی نه چیته ئاههنگه که و خوی لی دوور بخاته وه، ده نا هاوسه ره که ی به مه بزانیت، کیشی بۆ ده نیته وه.

منیش وتم: ئەوه تو چی ده لی، بۆچی ئەو خیزانداریشه؟ وتی: هاوسه ره که ی مامۆستایه له گه ل خوی، کور و کچیکیشی ههیه.

ئیمه له م قسانه دا بووین دکتۆره نه دا هاته لامان سلاوی لی کردین و له ته نیشت خاتوو پوشدییه دانیشته.

خاتوو پوشدییه پووی تی کرد و پیی وت: خۆزگه م به خۆت، حاجی عه واد بۆت شیته بووه، چۆته مه ساج، خوی بۆ تو جوان ده کات، ئەم

خانمباز که مال سه عدی

شهو دهبه ویّ له ئاههنگی (الف لیله ولیله) داوای هاوسه رگیریت لیّ بکات.

دکتوره نه دا که ئه مه ی گویّ لیّ بوو، به دهنگی کی به رزوتی: ئه و پیاوه شیّت بووه، وامزانی وه کو هاوړپیه ک سه یرم ده کات، بویه لیّ نزیك بوومه وه، ئه گینا چۆن به فرۆکه له گه لیّ ده هاتمه شهرم ئه لشیخ و پارهی تکیتی فرۆکه که م لیّ قبولّ ده کرد. هاوسه ره که م ئه وه بزانیّت، دستم لیّ به رده دات و په وانهی مالی باو کم ده کاته وه.

پوشدیی ه وتی: به ختت هه بوو، پیّش ئه وه ی له گه لیّ بچیته ئاههنگه که به وه ت زانی، ده نا تووشی کیشه ده بوویت.

منیش وتم: با برۆین بو شوینی مه ساجه که، بزانی چۆن مه ساج بوّ حاجی عه واد ده کریّ؟

ته ته ر وتی: حاجی عه واد وه کو گاجووت له بهر دهستی پیاوه رهش پیسته که دریژ بووه، به خه یالی گه یشتن به دکتوره، خوی جوان ده کات.

پوشدیی ه پرووی له دکتوره نه دا کرد و پیّی وت: ئه مه دهرفه تیکی باشه بوّ توّ، با هه موومان بچینه ئه ویّ، له بهر ده می ئه م گه نجانه داوای لیّ بکه لیّت دوور بکه ویّته وه.

دکتوره نه دا وتی: به راستی پیاویکی شیّته، چۆن بیر له شتیکی وه ها ده کاته وه به بیّ ئه وه ی بزانیّت من خیزاندارم یان نا!

پوشدیی ه وتی: خوشکم شته که زور گه وره مه که، ئه و به چی بزانیّت که توّ خیزانداریت، توّی بینیه که به ته نها هاتوویت بوّ

خانمباز که مال سهعدی

گه شتکردن، بۆیه به ههله لیت تیگه یشتوووه و دهیه وی داوای دهستت بکات.

منیش پووم له دکتۆره نه دا کرد و پیم وت: گرینگ ئه وهیه تۆ ناگاداری بکه یته وه و ههنده لئی نزیك نه بیته وه.

ئه وه بوو، که چووینه شوینی مه ساجه که، تازه ته واو بووبوو، له بهر ده رگا چاومان پیی که وت.

پیش ئه وهی ئیمه قسه ی له گه ل بکه ین، دکتۆره په لاماری دا و به تووره یییه وه پیی وت: تۆ شهرم ناکه یته، لای ئه و کورپه گه نجانه ناوت هیناوم و له که دارت کردووم؟

ئه ویش هیچ خۆی تیک نه دا وتی: بۆچی له که دار ده بیت، من ده مه وی له سه ر فه رمانی خوا و سوننه تی پیغه مبه ر هاوسه رگیریت له گه ل بکه م.

که ئه مه ی وت، دکتۆره هینده ی تر تووره بوو، دهستی برد بۆ چه فیه و عه گاله که ی، له سه ری دا که ندو پیی وت: تۆ چۆن سه رۆک عه شیره تیکی، چۆن تۆیان کردووه به ئه ندامی ئه نجومه نی پاریزگا، دیاره به لای تۆوه ئاسایییه داوای هاوسه رگیری له ژنیکی خیزاندار بکه یته؟

که ئه مه ی وت حاجی عه واد له شهرمان سوور هه لگه را، پووی له دکتۆره کرد و پیی وت: داوای لیبوردنت لی ده که م، نه مزانیوه که تۆ هاوسه رت هه یه، ده نا چۆن داوای شتیکی وات لی ده که م.

خانمباز که مال سه‌عدی

روش‌دییه‌ش ده‌ستی دکتوره نه‌دای گرت و پی‌وت: ئه‌وه‌تا حاجی
عه‌واد عوزری بۆت هی‌نایه‌وه، که نه‌یزانیوه تو خیزانداریت، ئیتر به‌سه
توش بی‌پری‌نه‌وه، هیچی تر له سه‌ری مه‌رۆ.

به‌م شیوه‌یه، دکتوره نه‌دامان له‌گه‌ل حاجی عه‌واد ئاشت کرده‌وه و
هه‌موومان گه‌راینه‌وه ریستورانته‌که و چیشتی نیوه‌رۆمان به‌یه‌که‌وه
خوارد.

سه‌رپه‌رشتیاری گرووپه‌ گه‌شتیارییه‌که‌مان که‌سیکی به‌ره‌گه‌ز
عه‌ره‌ب بوو، خه‌لکی شاری به‌غداد بوو، به‌رپۆه‌به‌ری ده‌زگایه‌کی
رۆژنامه‌وانی گه‌وره‌ بوو له‌و شارهدا، له‌گه‌ل ئافره‌تیک له‌ نزیك ئیمه‌ به
یه‌که‌وه دانیشتبوون، به‌ ده‌م چیشتخواردنه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک
ده‌کرد، منیش به‌ تیلی چاوه‌کانم سه‌یرم ده‌کردن، ده‌مبینی له‌ ژیر
می‌زه‌که‌ ده‌ستی ده‌گریت و بۆی ده‌یگوشیت. ئه‌م دیمه‌نه‌ زۆر سه‌رنجی
پاکیشام، نه‌مزانی ئه‌و کچه‌ کییه‌ له‌گه‌لی دانیشتوو.

ئازاد خه‌لکی شاری هه‌ولیر بوو، له‌گه‌ل ئیمه‌ له‌ هه‌مان گرووپی
گه‌شتیاری بوو، له‌ ته‌نیش من دانیشتبوو، پیم‌وت: ئه‌و کچه‌ی که
له‌گه‌ل به‌رپۆه‌به‌ری گرووپه‌که‌مان دانیشتوو، پی‌ ناچیت له‌گه‌ل ئیمه
هاتبیت، سه‌یریان بکه‌ چۆن له‌گه‌ل یه‌کتری هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن؟

وتی: تو به‌پاستیته‌ که‌ نایناسیته‌وه؟

وتم: مه‌به‌ستت چیه‌؟

وتی: ده‌زانی ئه‌و کچه‌ کییه‌؟

وتم: ناکات بلێی له‌گه‌ل ئیمه‌ هاتوو؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەو کچه خاتوو شرووقە، که تۆ له قاهیره خۆت پێی ناساند و داوای هاوڕێیەتیت لێی کرد.

وتم: چۆن ئەو کچه، شرووقە، ئەو کچیکى بالاپۆش و خۆپارێز بوو، بەلام ئەوەی من دەیبینم کەسیکی ترە.

وتی: ئارام بگرە، داوی چیشخواردن که له ریستورانته که چووینه دەرەوه له بەر چاوی تۆ سلأوی لی دەکەم بزانه شرووقە یان نا؟

که وای وت، زیاتر لێی ورد بوومهوه و به جوانی دیقەتی پوخساریم دا، به خالەکهی سەر پوومهتی ناسیمهوه و لێی دلنیابووم که خۆیەتی. سەری خۆم لەقاند و به ئازادم وت: دەزانی من کەسیکی خۆش باوەرم، ئەگەر به چاوی خۆم بهو شیوهیه ئەوانم بهیهکهوه نهبینیا، قەت بروام نهدهکرد.

ئەویش وتی: بۆچی تۆ ئەو ژنانە به چی تێدەگەیت، له ولاتی خۆیان به تەنیا دینه ئێره، خۆ بۆ تهکیه و خانهقانه هاتوونه، ئەوانیش وهکو ئیمه هاتوون هاوڕێیەکی پیاو بۆ خۆیان بدۆزنهوه و جهویك بگۆرن.

منیش وتم: بەلام لهوه تیناگەم بۆچی که هات بالاپۆش بوو، که چی لێره خۆی پرووت کردۆتهوه.

وتی: تۆ واز لهوه بینه، پیم بلێ ئەو لای تۆ چۆن باسی ژیانی خۆی کردوه؟

خانمباز که مال سه عدى

وتم: وتى (هيشتان هاوسه رگيريم نه كرده، باوكم نه ماوه، له گهل
دايكم له خانوويك له شارى به غداد ده ژين. خویندنى ناماده بيم ته واو
كرده و سكرتيرى به رپوه به رى نه م ده زگا روظنامه وانیه م و یه كه م
جاریشه له گهل بيمه دهره وهى ولات).

كه نه م م وت نازاد سه رى خوئ له قاند و وتى: ده بوو نه وكات تو
لیى بتزانیا به به رپوه به ره كه ی بو گه رمكردنه وهى ده ستى خوئ و
شهوى سوور نهوى له گهل خوئ بو ئیره هیناوه.

منیش وتم: به لام من له وه تیناگه م بوچی كه له گه لمان هات، وه كو
دولمه خوئ پچا بووه، له ده موچاوى به ولاوه هیچ شوینكى دیار
نه بوو، كه چی نیستا نه م جله پروتانه ی پوشیوه و نه م هه لسوكه وته
ناشیاوهش ده كات؟

وتى: نه وانه وان، له ترسى خانه واده كانیان، له ماله وه خوئان
بالاپوش ده كهن، كه دهره تیشیان بو دهره خسیت، خوئان پروت
ده كه نه وه و له سنووریش ده چنه دهره وه.

كه ديقه تى شروقم دا، وه كو بووكيك هاته بهر چاوم، كه تازه له
سالونى جوانكارى هاتبیته وه و خوئ بو ئاههنگى گواستنه وه ناماده
كردببت. قزى خوئ میش كرده بوو، قه میس و ته نووره یه كى سووریشی
له بهردا بوو، ته نووره كه ی بستیک له سه ر چوكى بوو، دوو قوپچه ی
قه میسه كه ی كرده بووه، مه كه كانى ده توت سیون به داریوهن زور به
جوانى دیار بوون.

خانمباز که مال سه‌عدی

که گه‌رامه‌وه ژورره‌که‌م، ته‌له‌فۆنم بۆی کرد وه‌لامی نه‌دامه‌وه،
منیش کورته نامه‌یه‌کم بۆی نووسی و پیم وت: زۆر سه‌رسام بووم که
تۆم به‌م شیوه‌یه بینی وامزانی هیچ که‌سیکت له ژیاندا نییه، بۆیه
داوای هاو‌پریه‌تیم لی کردی، به‌لام وا پیده‌چی هاو‌پریه‌تیت له‌گه‌ل
به‌پریوه‌به‌ره‌که‌ت هه‌بی؟).

داوای که‌میگ وه‌لامی نامه‌که‌ی دامه‌وه وتی (ئیس‌تا کاتم نییه قسه‌ت
له‌گه‌ل بکه‌م دواتر که تۆم بینی، هه‌موو شتیکت بۆ باس ده‌که‌م).
منیش وه‌لامم دایه‌وه و پیم وت (پییوست به‌ روونکردنه‌وه ناکات،
تۆ ئازادیت چۆن ده‌ژیت، ئه‌وه‌نده به‌سه بۆ من که تۆم به‌م شیوه‌یه
بینی، خوات له‌گه‌ل).

چوممه‌گه‌رماوه‌که، دوشیکم وه‌رگرت و داوایی له‌ سه‌ر سیسه‌مه‌که
لیی پاکشام، هه‌ندیگ چاوی خۆم گه‌رم کرد. که هه‌ستامه‌وه هه‌ندیگ
ئام گه‌رم کرد و چایه‌کی سه‌فه‌ریم خوارده‌وه.

خۆشم نه‌مزانی کات چۆن تیپه‌ر بوو، سه‌یری کاتریمی‌ری دیواره‌که‌م
کرد، کاتریمی‌ر چواری ئیواره‌ بوو، زه‌نگی ده‌رگا لیی دا، که چوممه
ده‌ره‌وه، ئه‌و ئافه‌رته له‌ به‌ر ده‌رگا بوو که له‌ رۆخی ده‌ریا ژوانم له‌گه‌ل
هه‌بوو.

سلاوی لی کردم، سلاوم وه‌رگرته‌وه و پیم وت: وه‌ره ژورره‌وه،
منش چاوه‌پیم ده‌کردی.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: جاری نا، من هاتووم سه‌د دۆلاری هه‌قی خۆمت ئی وه‌ر بگرم، که وه‌رمگرتن ئینجا ده‌گه‌ر پیمه‌وه ژووره‌که‌ی خۆم، وه‌کو بووک بو تۆ خۆم ده‌پازینمه‌وه و به جلی سووری خه‌وتن ده‌گه‌ر پیمه‌وه لات، ئه‌وکات ده‌بم به مولکی تۆ، به یه‌که‌وه ده‌خۆینه‌وه دواپیش به یه‌که‌وه ده‌خه‌وین، تاکو به‌یانی له ئامیژت ده‌بم.

منیش وتم: به‌لام ئه‌و جلانه‌ی له‌به‌رت کردوون، عه‌یبیان نییه، به چاوی من زۆر جوانن، بۆچی نایه‌یته ژووره‌وه؟

وتی: هه‌یشتان تۆ منت به‌پازاوه‌یی و جلی سووری خه‌وتنه‌وه نه‌بینیه‌وه، ئه‌گه‌ر بمبینیت، نامناسیته‌وه.

که زانیم پیدایگری ده‌کات، باوه‌شم پیدای کرد و تیروپیر ماچم کرد، ده‌ستم خسته‌ناو سینگ و هه‌ندی‌که مه‌مه‌که‌کانیم گوشی، پیم وت: له‌وه زیاتر به‌رگه‌ ناگرم، تۆ زۆر جوان و شیرینی بۆچی نایه‌یته ژووره‌وه، من نامه‌وی له‌وه زیاتر خۆم بۆ پرازیته‌وه ده‌نا به‌رگه‌ی جوانیت ناگرم و ده‌بووریمه‌وه.

له قاقای پیکه‌نینی دا وتی: منیش ده‌مه‌وی خۆمت بۆ جوانتر بکه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی که منت بینی، له خۆشیان ببوریته‌وه.

ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی بۆ درێژ کردم وتی: زوکه سه‌د دۆلاره‌که‌م پیدیه، با له‌وه زیاتر دوا نه‌که‌وم.

که وای وت، له دلێ خۆمدا وتم (ده‌ترسم پاره‌که‌ی بده‌می، ئه‌ویش وه‌کو کچه‌که‌ی یانه‌ی شه‌وانی قاهیره جیم به‌ئیلێت) بۆیه ویستم

خانمباز که مال سهعدی

پاره‌کە‌ی پێ نە دەم پیم وت: که خۆت گۆری و هاتیتەو، ئینجا پارەت
پێدە دەم.

وتی: من شتی وا نازانم، دەبی پێشەکی پارەکەم پێدەیت، دەنا
دە پۆم.

وتم: متمانه م پێبکه هەقی تۆ ناخۆم، بە ئینت پێدە دەم تا پارەکەت
نە دەمی دەستت نە دەمی.

وتی: زۆری تریش وایان وتوو و دواییش پارەیان نە داومەتی.

که وای وت، سەد دۆلارم له گیرفانم دەرھینا و دامە دەستی و پیم
وت: هەول بە زوو بگەریتەو، منیش زەلاتە دروست دەکەم، تا تۆ
دەگەریتەو، میزی خواردنەو ئەمادە دەکەم.

ئەو پۆیشت و منیش خەریکی دروستکردنی زەلاتە بووم. هەندیک
بیرە و شەراییشم لەگەڵ زەلاتەکە لە سەر میزیک دانان لە بیری خۆمدا
وتم (دانیشتنی ئەمجارە، زۆر تاییبەتی دەبی، وەکو هاروونە پەشید
لەگەڵ ئەم خانمە سەری خۆم گەرم دەکەم و کاتیکی خۆش بەسەر
دەبەم).

له سەر ئاو و ئاگر بووم تا ئەو دەگەریتەو لام، خەیاڵم لای ئەو
بوو، چاوەکانم بریبووو ناو دەرگا، چاوەرپی ئەو بووم وەکو فریشتە
لیم بیته ژوورەو و ئیوارەیهکی پۆمانسی لەگەڵ بەسەر ببەم.

کاتر میزیک تیپەری، ئەو خانمە نەگەراییەو، منیش لە مەرەقان
نۆقەرم نە مابوو، بە مۆبایلهکەم تەله فۆنم بۆی کرد، وەلامی نە دامەو.

خانمباز که مال سه عدی

چەند جارێکی تریش تەلەفۆنم بۆی کردەووە هیچ وەلامی نەبوو، دواجار
کە تەلەفۆنم بۆی کردەووە، وتی (ئەم هێڵە داخراوە یان لە دەرهووەی
بازنەیه، پەيامێک بنێرە، یان دواتر پەيوەندی پێوه بکەو).
ئیتەر بەم شیۆهیه، چاوه‌روانییه‌که‌م بووه چاوه‌روانی گۆدۆ، بە
دریژایی مانه‌وه‌م لە شەرم ئەلشیخ دەچوومه‌که‌ناری دەریا، چاوم لێی
دەگیڤا، لە هەر شوینیکی ژنیکم ببینییا، هەر وام دەزانی ئه‌وه، که لێی
نزیك دەبوومه‌وه، بێ هیوا دەبووم. دەتوت زه‌وی قووتی داوه،
جارێکی تر نەم ببینییه‌وه.

(هه‌ره مه‌کانی جیزه و قه‌لا دیرینه‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددینی ئە‌یوبی)

میسر ولاتیکی زۆر خۆشه، ئەو هه‌شت شه‌وه‌ی له‌ قاهیره و شه‌رم
ئە‌لشیخ بووم کاتیکی خۆشم له‌ گه‌ل بینینی هه‌ره‌مه‌کانی جیزه و قه‌لا
دیرینه‌که‌ی سه‌لا‌حه‌ددینی ئە‌یوبی و ئارامگای ئوم که‌لسووم و فه‌رید
ئە‌تره‌ش و دیمه‌نه‌ دل‌رفینە‌کانی سه‌ر ده‌ریای سوور له‌ شه‌رم ئە‌لشیخ
به‌سه‌ر برد. حوکمرانی ئە‌و ولاته‌ وه‌کو حوکمرانه‌کانی لای خۆمان نین،
ئە‌و بیابانانه‌یان وه‌کو به‌هه‌شت لای کردووه، له‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌لکی بۆ
کات به‌سه‌ربردن و خۆشی پووی تی‌ ده‌که‌ن، که‌چی ئە‌وانی خۆمان،
به‌هه‌شتیان لای کردووین به‌ دۆزه‌خ.

خۆشم نه‌مزانی ئە‌و هه‌فته‌یه‌ چۆن تی‌په‌ری، گه‌رامه‌وه‌ شاری هه‌ولیر
و چوومه‌ سه‌ردانی شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی تا‌کو چیرۆکی ئە‌م گه‌شته‌ی بۆ
بگێرمه‌وه‌.

که‌ چوومه‌ لای شه‌وه‌که‌ت ئە‌فه‌ندی، بینیم ئە‌و ژنه‌ی فۆتۆکۆپی و
کاری چاپکردن و هه‌رگێرانی له‌ دوو‌کانه‌که‌ی ئە‌و ده‌کردن له‌ لای
نه‌مابوو، له‌ شوینی ئە‌و هه‌ندی‌ک که‌لویه‌لی ناو مال و کورسی و میزی

خانمباز که مال سه‌عدی

دانابوو. پیم وت: بۆچی دوکانه‌که‌ت وه‌ها شله‌ژاوه، ده‌لیی ئه‌و

ماوه‌یه‌ی که لیت دابراوم، شتیك پوویداوه؟

وتی: هه‌ر لی گه‌ری، من له ئه‌وروپا هاتوومه‌ته‌وه تاكو به‌سه‌یمه‌وه،

که‌چی لی‌ره‌ش خه‌م و خه‌فه‌ت یه‌خه‌م به‌رنادات و خوئی بۆم دیته

ژووره‌وه.

منیش وتم: جاری تو پیم بلی ئه‌و ژنه‌ه‌ره‌به‌ی که له‌لات کاری

ده‌کرد، بۆچی نایبینم؟

وتی: چیرۆکی ئه‌و ژنه‌ دوورو درێژه، لیی گه‌ری.

وتم: ژنیکی بالا به‌رز و جوان بوو، چۆن له ده‌ستی خۆت دا؟

وتی: منیش به جوانییه‌که‌ی هه‌لخه‌له‌تام، خۆزگا نه‌مناسیبا و

نه‌مه‌ینابا بۆ لای خۆم.

وتم: بۆچی، خوا نه‌خواست ه‌شتیکی خراب بووه؟

وتی: پۆژانه له هه‌موو لایه‌که‌وه پوویمان تیی ده‌کرد، بۆ کاری چاپ

و وه‌رگی‌پان، پاره‌یه‌کی باشم لیی به ده‌ست ده‌که‌وت، من هه‌روام

ده‌زانی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ چاپ و وه‌رگی‌پان پوو لی‌ره‌ ده‌که‌ن، چی بزانه‌م

ئه‌وان به‌و ناوه‌ دینه‌ لای و له ژیره‌وه‌ش له‌گه‌لی ریک ده‌که‌ون و که من

له‌وی نابم، له‌گه‌لی راده‌بویرن و کلاوم بۆ ده‌دوورن.

که وای وت، له قاقای پیکه‌نینم دا وتم: تو چی ده‌لیی، چما ئه‌و

له‌شفرۆشیش بوو؟!

وتی: ئه‌گه‌ر بمزانیبا شتی وا ده‌کات، چۆن لای خۆم پامده‌گرت.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: پیاوه که ی دراوسیّت چۆن به سهر ژنه که ی خۆی هیّناى و
دووکانیشی بۆ کرده وه، تۆ بلیّی ئه ویش نه یزانیبیّت؟
وتی: ده رچوو ئه و پیاوه هه ر خۆی گه واد بووه، بۆ ئیش و کارى
خراب ئه وى به کاره یّناوه .

وتم: وام ده زانى هه ر من کۆله وارم و ئه م جۆره ژنانه نانا سم، به لام
ده رچوو تۆش له من باشتر نیت، خراپت به سهر هاتووه .

هه ناسه یه کى قوولّى هه لکیشا وتی: خۆزگه هه ر ئه وه نده با، ده لیّی
جادووم لى کراوه، ئه و ماوه یه کۆمه لیّک کیشه به جارێک پروویات تى
کردوومه، خۆشم نازانم بۆچى وام به سهر هاتووه .

وتم: به راست ئه و که لوپه لو کورسى و میزانه چين لیّره ت داناون
دیمه نى گه له رییه که یان شیواندووه .

وتی: منیش ویستم ئه وه ت بۆ باس بکه م، خه مى ئه و ژنه عه ره به له
لایه ک و خه مى کچه که شم له لایه کى تر بووه ستى .

وتم: تۆ باسى چى ده که یت، ئه ی منداله کانت له گه ل دایکیان له
ئه وروپا ناژین؟

وتی: ماوه یه که کچه گه وره که م له هاوسه ره که ی جیا بۆته وه، بۆ
به دب ختی منیش گه پاره ته وه کوردستان و ده یه وى لیّره بژى . نازانم
چى لیّره دۆزیوه ته وه، ئه و له ئه وروپا له کۆلیژى پزیشکی ده یخویند،
له هیچى که م نه بوو، که چى گه پاره ته وه ئیّره له ژیانى ده ره وه بیزار
بووه و نایه وى جارێکی تر بگه ریّته وه ئه وى .

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: ئه وه چ په یوه نندیکی به و که لوپه ل و کورسیا نه وه

هه یه؟

وتی: ئه و کچه نه گبه ته م هه ر وا ده زانی ئیره ش ئه وروپایه، کچان و
ژنان به ته نیایی بژین، نازانی خه لکی ئیره بی ویزدانن قسه و قسه لؤکی
بو هه لده به ستن و کیشهی بو ده نینه وه.

شه وکته ئه فه ندی له دریزهی قسه کانیدا وتی: ماوه ی چهند سالیکه
ئه و کچه م هاوسه رگری له گه ل پیاویک کردوه و له ئه لمانیا ده ژیان،
پیاوه که ی ته نیا یه ک عه بیی هه بوو، ئه ویش ئه وه بوو زور ریژی له
کچه که ی من ده گرت و هه رچی لیی داوا بکردبا، بوی ده هیئا، که چی
لیی جیابووه.

منیش وتم: به لکو هوکاریکی تر هه بیته، بویه لیی جیابوته وه.

وتی: به وته ی خو ی ئه و بیزار بووه له و ژیانه، حه زده کات
هاوسه رگری له گه ل که سیک بکات، هه ر هیچ نه بیته ته نیا جاریک پیی
بلی نه خیر، به رای من هه ر ئه وه نده به س نییه بو ئه و کچه ی من به لکو
پیویسته هه ندیک جاریش تیی هه لبدات.

که ئه مه ی وت، سه رم سوپما، وتم: شه وکته ئه فه ندی تو سه رخوش

نیت، ئاگاداریت تو چی ده لیی؟

وتی: به راستیمه، کچه که ی من ئه وه ی ده ویته.

منیش وتم: هیچ ژنیک هه یه حه زبکات هاوسه ره که ی به گوئی نه کات

و تیی هه لبدات؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ناخر بویه له خه فته تی ئه و کچه بی ئه قلّهی خۆم وه خته شیّت
بم. ئیستاش کۆلیژی پزیشکی به جی هیشتوووه و گه پراوه ته وه
کوردستان و دهیه وی لیره به ته نیایی بژیت.

وتم: مه به ستت له ژیا نی ته نیایی چییه؟

وتی: متمانهی به هیچ پیاویک نه ماوه، نایه وی جارێکی تر
هاوسه رگیری بکاته وه.

وتم: پیت نه وتم ئه م که لوپه لانه چ په یوه ندیکیان به وه هه یه؟

وتی: کچه که م نهیده ویست له ماله وه له گه ل من بژیت، ده یویست
وه کو ئه وروپا به ته نها له شوقه یه کی سه ربه خو بژیت.

وتم: چۆن؟

وتی: نۆرم پیی وت، ئیره جیاوازه، به قسه ی نه کردم، شوقه یه کی
له بالاخانه کانی ناز ستی گرت، ماوه یه ک به ته نیایی له وی ژیا. له م
پۆژانه، به خوی و ئه م که لوپه لانه هاته وه به ر ده رگا و به چاوی
گریانه وه پیی وتم (باوکه تو راستت کرد، خه لکی ئیره وا ده زانن هه ر
ژنیک به ته نها بژیت، که سیکی خراپه، بوختانی پیده که ن و ناوی
ده زپینن).

منیش وتم: ناکات تووشی پروداویکی خراپ بوویت؟

وتی: وه کو خوی بوی باس کردم، هه ندیک جار له ناو مه سه ده که و
له گه راجی ژیر زه مینه که، توانجیان لیی داوه و به چاویکی خراپ
سه یریان کردوه، ته نانه ت داوای شتی خراپیشیان لیی کردوه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: بۆچی نهیده زانی هه ندیک له شوقه کانی زه که ریا بۆکاری خراب به کارده هیندرین و بوونه ته شوینی له شفرۆشان.

وتی: ئەو هیچ گوئی لێ نه گرتم، شوقه ی له و شوینه گرت، بێ ئەوه ی پرسم پێ بکات، پاش ئەوه ی تێ کهوت له م پۆژانه به مل شوپری و به چاوی پر فرمیسکه وه هاته وه لام و ئەم که لوپه لانه ش که کریبوونی، له گه ل خۆی هینایه وه.

منیش وتم: گرینگ ئەوه یه وانه یه کی لێ وه رگرتبیت و جارێکی تر ئەم هه له یه دووباره نه کاته وه.

وتی: پروا ناکه م، وانه ی لێ وه ریکریت، دهنه ده گه رایه وه ئەوروپا و له وێ له گه ل دایک و خوشکی ده ژیا.

له م قسانه دا بووین، زهنگی ته له فۆنه که ی لێی دا، شه وکه ت ئەفه ندیش سه ماعه ی ته له فۆنه که ی کرده خارچی وتی: ئەوه کچه که مه ته له فۆنه له گه ل ده کات بزانه چی ده وێ؟

کچه که ی به شه وکه ته فهندی ده وت (باوکه پلکم به سه ردان چۆته شارۆچکه ی سۆران، له رێگا تووشی پووداو بووه و قاجیکی شکاوه، ئیستا له نه خۆشخانه یه، قاجی بۆ له چیمه نتۆ ده گرنه وه).

شه وکه ت ئەفه ندیش وتی: له وه تی ئەو خوشکه م هاوسه ره که ی مردوووه و بێ کێر ماوه ته وه، ببه ری تێ کراوه، له هیچ شوینی ک ئۆقره ناگریت. ئەو چ کاریکی به چوونه ده قهری سۆران هه یه، ئەگه ر ناگر له قوزی به رنه بووبیت و نه یخوریت !!

خانمباز که مال سه عدی

کچه که شی وتی (ئەگەر تۆ قسه ی وا بکهیت، ئەی خەلک چی به من دەلیت؟).

شەوکهت ئەفەندیش وتی: تۆش لە پلکت باشتر نیت، ئەگەر تۆش ناگر لە قوزت بەر نەبوویت، چ کاریکت لێره هەیه، بۆچی ناگەریتتەوه ئەوروپا و لەگەڵ دایک و خوشکت ناژیت؟

ئەمە ی وت و تە لەفۆنەکه ی لەسەر کچه که ی داخست.

منیش بە شەوکهت ئەفەندیم وت: نابێ بەم شیوه یه پرفتار لەگەڵ کچه کهت بکهیت، دەبێ گوێی لێ بگریت و ئامۆژگاری بکهیت، دەنا لە دەستت دەردەچیت و پەشیمان دەبیتەوه.

وتی: نازانم چۆن پرفتاری لەگەڵ بکهم، ئەم کچه م لە مندالیش هەروەکو ئیستا که لله پەرق بوو، قسه ی کهس وەرناگریت، بە دوا ی حەز و ئارەزووی خۆی که وتوو و چاوه کانی هیچ نابینیت.

ئەمە ی وت و پرووی تیکردم وتی: با ئەم بابەتە داخهین، بیستم گەشتت بۆ ولاتی میسر کردبوو، چوو بوویت بۆ شاری گەشتیاری غەردەقه یان بۆ شەرم ئەلشێخ؟

وتم: دیاره تۆش شارەزاییت لە سەر ئەو شوینانە هەیه؟

بە پیکه نینه وه وتی: لە دنیا شوین نەماوه بۆی نەچووم و خانمباریشم تیای نەکردییت.

وتم: بەلام پیشتر بۆت باس نەکردومه.

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: بۆ هەر شوینیک پۆشتیم، یادگاریکی خوشم لئی هه‌یه،
ئه‌گەر هه‌موویان بۆت باس بکه‌م وه‌کو چیرۆکی هه‌زارو یه‌ک شه‌وه‌ی لێ
دیت و کۆتایی نایه‌ت.

ئه‌مه‌ی وت و ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم پێی وتم: ئیستا پیم بلی له‌م
گه‌شته‌ت شیر بوویت یان پێوی؟!

منیش به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیم وت: چاوه‌رپێ چیم لێ ده‌که‌یت، سه‌د
سالی تریش بژیم، وه‌کو تۆم پێ ناکرێ. زۆر هه‌ولم دا، به‌لام
سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم، ژنی ئه‌و شوینانه‌ ساخته‌چین، به‌ پیاو را‌ده‌بوین.
وتی: تۆ نه‌تزانیه‌و به‌یاخوینیته‌وه‌ و به‌ باشی ره‌فتاریان له‌گه‌ڵ
بکه‌یت بۆیه‌ هه‌وله‌کانت سه‌ریان نه‌گرتوه‌.

وتم: سه‌رم له‌و ژنانه‌ سوپماوه‌، ئه‌و بره‌ پارهی‌ه‌ی که‌ داویان
ده‌کرد، به‌ زیاده‌وه‌ پیم ده‌دان که‌چی سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش له‌گه‌لم
نه‌ده‌هاتن. تۆ بلی پیه‌ندی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ هه‌بی؟

وتی: نه‌خیر پیه‌ندی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ نییه‌، ئه‌وان بۆ پاره‌ له‌شی
خۆیان ده‌خه‌نه‌ به‌رده‌ستی پیاوان به‌لام دیاره‌ تۆ هه‌له‌یه‌کت کردوه‌،
لێت نه‌زانیه‌و بۆیه‌ له‌ ده‌ستت رایانکردوه‌.

وتم: به‌خۆرای نه‌یانوتوه‌ نان بۆ نانه‌وا و گۆشتیش بۆ قه‌ساب،
ئه‌وه‌ی به‌ تۆ ده‌کرێ، به‌ هه‌موو که‌سیک ناکرێ، من به‌ گه‌نجی شتی
وام نه‌کردوه‌ ئیستا چۆن به‌ پیری فیر ده‌بم.

وتی: وا مه‌لی، مرۆڤ له‌و ته‌مه‌نه‌ زیاتر پێویستی به‌ خانمبازییه‌.
ماوه‌یه‌ک پیش ئیستا که‌ چوومه‌ ئیران داوام له‌و شوفیره‌ کرد که‌

خانمباز که مال سه عدی

ئیمه ی برد بۆ شاری رامسەر له باکووری ئیران، ژنیکی جوانم بۆ بیئیی، له بهردهمی خۆم تهلهفۆنی بۆ ژنیك کردوو پیی وت (ئاغایهك لهو دیوه وه هاتوو، دهیهوی چهند شهویك له گهلی بمینیته وه و جهویکی خوشی بۆ دروست بکهیت) منیش تهلهفۆنه که م لئی وهرگرت و پیم وت (به ههله لیم تی مهگه، من پیاویکی به ته مه نم، ده میکه له جنس که وتووم، به لام حه ز له دانیشتنی خانمان ده که م و ده مه وی چهند پۆژیک له م قیلایه له گه لم بیت، به یه که وه بخۆینه وه و بخه وین).

منیش وتم: تۆ ئەم چیرۆکه ت پیشتر بۆ گێراومه ته وه، مه به ستت چییه، ده ته وی چیم پی بلیی؟

وتی: ده مه وی بلیم، خانمبازی په یوه ندی به ته مه نه وه نییه، مادام تۆ پاره ی خۆت ده ده ییت، ئەوان هه موو شتیکت بۆ ده که ن.

وتم: به لام تاكو ئیستا له هه وله كانم سه رکه وتوو نه بوومه.

وتی: ده بی تۆ به رده وام بیت له هه وله کانت و کۆل نه ده ییت، ئەمجاره به قسه ی من بکه، گه شتیك بۆ ئیران بکه و برۆ بۆ شاری رامسەر، له وی له سه ر پۆخی ده ریای قه زوین، قیلا ی خوشی لییه، قیلایه ك به کری بگره، له وی پاره به هه ر که سیك بده ییت، ژنی جوانت بۆ دینی. ژنی ئیرانی وه کو ژنه کانی ولاته عه ره بییه کان نین، فییری فرتوفیل نین، چۆنت بوی وات بۆ ده که ن.

(چوونم بۆ شاری رامسەر)

قسه كانى شه و كهت ئەفه ندى چووه گويم، به ره و شاری ورمى به پړكه وتم، كه گه يشتمه شاری ورمى، له هۆتيلی جيهانگير دابه زيم. ئەم هۆتيله هه رچه ند چوار ئەستيره بوو، به لام وه كو هوتيلی پينج ئەستيره خۆش و پاك و خاوين بوو. بپيارم دا شه ويك له وى پشوو بدهم ئينجا بۆ به يانى به ره و باكوورى ئيران به پړيكه وم. له سه ر جيگا لى پراكتشابووم، بپرم له پلانك ده كرده وه بۆ ئەم گه شتم. خه ياله كانم منيان گه رانده وه بۆ دواوه، بۆ ده سال بهر له ئىستا كاتيك كه به ياوه رى هاوسه ره كه م بۆ سه ردانى پزىشك هاتمه ئيره، له بيمارستانى ئوميد له گه ل كچىكى خه لكى بۆكان يه كتريمان ناسى، ناوى كه يلى بوو، زۆر جوان و شوخ و شهنگ بوو، ئەويش وه كو من به ياوه رى له گه ل داىكى هاتبوو بۆ ئەو نه خۆشخانه يه. پۆژانه يه كتريمان ده بينى، هاوسه ره كه م له گه ل داىكى ئەو به يه كه وه چاوه پروانى نۆره ي خويان ده كرد، بۆ وه رگرتنى چاره سه رى پزىشكى، ئيمه ش له ناو باخچه ي بيمارستانه كه به يه كه وه پياسه مان ده كرد.

پۆژيك ئەوان پيش ئيمه گه يشتبوونه بيمارستان، كه ئيمه چووین، بينيم كه يلى به چاوى پر له فرميسكه وه، به خه مبارى، له ته نىشت

خانمباز که مال سه عدی

دایکی دانیشتووہ. کہ بہم شیوہیہ بینیم، پیم وت: بۆچی خہ مباریت،
خوانہ خواسته شتیکی خراب پرویداوہ؟

وتی: له بہر دەرگای بیمارستان، کہ سیک بہ ماتۆرسکیلہ کہی خوی
لیم نزیك کردوہ و جاناکہ می بہ گشت پارہ و پوولہ وہ له شانم هیئایہ
خوارہ وہ و فراندی و وہ کوہ و ہورہ تریشقہش بوی دەرچوو.

منیش وتم: پارہیہ کی زوری تیا بوو؟

وتی: خہرجیی پڭا و نۆرینگہی پزیشکی تیا بوو.

منیش دەستم خستہ باخلم، سہفتہیہک پارہی ئیرانیم دەرہینا و
خستہ ناو دەستی. ویستی و ہری نہ گریت، بہ لام من توند دەستیم
گوشی و زوریم لی کرد کہ و ہریبگریت. کاتیک کہ ئو دەستہ گہرم و
نہرمیم گوشی، تہ زوویکی گہرم بہ لە شمدات، ہستم بہ خوشییکی
زور کرد، دہتوت یہ کہم جارمہ دەستی خانمان دہ گوشم تہ زو بہ
لہ شمدات. و ہک بلیی ئویش ہمان ہستی منی ہہ بیٹ، چاوہ
جوانہکانی برپیوونہ ناو چاوم و نہیدہ ہیئانہ خوارہ وہ.

ئیتہ ئوہ بوو ہر لہ و پۆژوہ پە یوہندی من و کہیلی تا دہات
بہ ہیتر دہ بوو. پۆژیک کہ چوین بۆ بیمارستان دواي چاوہ پوانییکی
زور لہ بلندگۆیہ کہ پییان راگہ یانندین کہ تیشکی ناوکیان نہ ماوہ،
ناردوو یانہ لہ شاری تہ بریز بۆیان بیٹ، داوایان لی کردین کہ دہ بی تاکو
دو کاترمیری تر چاوہ ری بکہین، تاکو تیشک کہ دہ گاتہ جی. لہ و
کاتہ دا کہیلی منی جیا کردوہ و پیی وتم (ہاوسہ رەکەت لہ گەل دایکم

خانمباز که مال سهعدی

زۆر گونجاون له بهر قسه کردن، ئاگایان له ئیمه نییه، چی ده لئیی
له جیاتی چاوه پوانی، ئهم ماوه یه بچینه شوینیک، قاوه یه که به یه که وه
بخۆینه وه؟).

وتم: خراب نییه، به لام بۆ کوی بچین؟

وتی: ئەمڕۆ که له ماله وه هاتمە دەر وه، زۆر په له م بوو بۆیه
نه متوانی خۆم ریک بخه م، ئەگه ر رازی بیت، پیم خۆشه سه ره تا بچین
بۆ هۆتیله که ی ئیوه، له وی خۆم ریک ده خه م ئینجا ده چین بۆ (به ندی)
له وی ریس تورا نتی خۆشی لئیه، له شوینیک داده نیشین و به یه که وه
چایه که ده خۆینه وه و هه ندیک باسی ژیا نی خۆشمان بۆ یه کتری
ده که یین.

منیش وتم: تۆ چۆنت پئی باشه، با واییت.

ئه وه بوو، ته کس ییکمان راگرت و به یه که وه چووینه هۆتیل.
خه لکیکی زۆر له سالۆنه که دانیشتبوون، بۆیه به رپوه به ری هۆتیله که
هه ستی به هیچ نه کرد، من و ئه ویش به بی ده نگی چووینه ناو
مه سه ده که و چووینه ژووره که مان له نهومی سییه م. که گه یشتینه
جی، ده رگای گه رماوه که م بۆی کرده وه پیم وت: چاوه رپیت ده که م
ئه گه ر پئویستت به شتیک بوو زه نگم بۆ لئیده، بۆت ئاماده ده که م.

که یلی چووه ژووره وه، زۆری پئی چوو، نه هاته دەر وه، له دللی
خۆمدا وتم (که یلی شتیکی به سه ر نه هاتبییت، نقه ی لی براره). بۆیه
چوومه پشت ده رگای گه رماوه که ن له ده رگام دا، پیم وت: تۆ باشی،
هیچت به سه ر نه هاتوو ه؟

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم پێی وت دەرگای گەرماوێکی کردووە، پروت بوو، ئاو بە سەر و پرچی دەهاته خوارووە. که به‌و شیۆه‌یه چاوم پێی که‌وت، چه‌په‌سام، له سه‌رسامیان هیچ قسه‌یه‌کم بۆ نه‌هات و له شوینی خۆم چه‌قیم. ئەویش زۆر به ئاسایی ده‌ستی گرتم و منی پراکیشا ژووره‌وه، وتی: ده‌توانیت لێفکه‌یه‌ک له پشتم بده‌یت، ده‌ستم نایگاتی؟

که ئەمە‌ی پێ‌ وتم، ته‌زووی‌ک به له‌شمدا هات، له ترسان پامکرده ده‌ره‌وه.

ئەویش هیچ خۆی تێک نه‌دا، وتی: ده‌زانم تۆش دل‌ت لای منە بۆچی شه‌رم ده‌که‌یت؟

به خۆم وت (هاوسه‌ره‌که‌ت نه‌خۆشه، له دۆخێکی خراپه، نه‌که‌یت ئەم هه‌له‌یه بکه‌یت) ئەمە‌و له‌وه‌ش ده‌ترسام نه‌وه‌ک نیازی خراپ بی‌ت و په‌ندی‌کم پێ‌بکات، بۆیه دانم به‌ خۆمدا گرت و ده‌ستم لێی نه‌دا. که ئەویش لێم بێ ئومێد بوو، خۆی وشک کرده‌وه و جله‌کانی له به‌ر کرد و به‌یه‌که‌وه گه‌راینه‌وه بيمارستان.

که له سه‌ر سیه‌مه‌که پراکشابووم، له‌و خه‌یالانه‌دا بووم، له پیر بیروکه‌یه‌ک به‌ مێشک‌مدا هات، له بیری خۆمدا وتم (بۆچی په‌یوه‌ندی به‌ که‌یلیه‌وه نه‌که‌م، ئەو ژنیکی پۆمانسییه، لێره زۆرکه‌س ده‌ناسی‌ت، داوای لێ بکه‌م ژنیکی جوانی وه‌کو خۆی بۆم بی‌نی).

ئێتر ئەوه‌بوو ته‌له‌فۆنم بۆی کرد و پێم وت: من ئیستا له‌ شاری ورمیم، چه‌زده‌که‌م چاوم پێت بکه‌وێت؟

خانمباز که مال سەعدی

وتی: منیش ئیستا لیره دادەنیشم، لە چ ھۆتیلێک دابەزیویت، تا بیئە لات؟

وتم: لە ھۆتیلێ جیھان گەردی دابەزیوم، لە خیابانی کاشانییە.
وتی: مائی منیش لە ھۆتیلێ نزیکە، چاوەرپم بکە، پاش کەمیکی تر دئە لات.

پیش ئەوہی ئەو بیئە لام، جلەکانی خۆم گۆری و چومە سالۆنی ھۆتیلێ کە لەوی چاوەرپم کرد.

دوای نیو کاتژمێر ئەویش گەیشتە لام. چەفیەکی سوور و پانتۆلیکی تەسکی رەشی لەبەر بوو. کە چاوم پیی کەوت، ئەو پۆژە خوشانەم بە بیر ھاتەوہ دە سال پیش ئیستا، لە باخچەیی بیمارستانی ئومید کە بە یەکەوہ پیاسەمان دەکرد و قسەیی خوشمان بۆ یەک دەکرد. کە منی بینی، تۆقەیی لەگەڵ کردم و توند دەستی گویشیم.
لە دلی خۆمدا وتم (ئەو ھیشتان دلی لای منە، بۆیە وا دەستم دەگوشیئت).

کەمی کە دانیشتین، قاوہیە کمان بە یەکەوہ خوار دەوہ، دوایی پیم وت: ئەمجارە بۆ لای پزیشک نەھاتووم، بۆ گەشتکردن ھاتووم. بە نیازم ھەفتە یەک بچمە باکووری ئێران، بۆ شارێ پامسەر و دەورو بەری.

وتی: چۆن منت بیرکەوتەوہ؟

وتم: ھیچ کاتی ک تۆم لەبیر نەکردوہ، ھەمیشە تۆم لە یاد بووہ، بەلام لە بەر سەرقالی نەمتوانیوہ فریای ھیچ بکەوم. بپیارم داوہ

خانمباز که مال سهعدی

لهمه و دوا بایه خ به ژیانی خوّم بدهم و ئه وهنده ژیانهی که ماومه،
گهشت بکه م.

که ئه مه م وت بزهیەك هاته سهر لیوه کانی وتی: برپاریکی باشت
داوه، که سانی وهکو تۆ دینه ئیره، چه ند پۆژیک لییره دهن، له و ماوه یه
به شیوه یه کی کاتی هاوسه رگیری له گه ل ژنانی ئیره ده که ن و خو یان
نو یّ ده که نه وه.

منیش وتم: من زۆر هاتووم بو ئیران، به لام هیچی بو خوشی
نه بووه، خۆت ده ژانیت بو سهردانی پزیشك ده هاتم، بویه دلّم به هیچ
شتیک خوش نه بوو، هه ر له بهر ئه وه بیرم له هیچ شتیک نه ده کرده وه.
به لام له مه و دوا ده مه ویّ که سیکی پۆمانسی بم و هاو پیی ژن بو خوّم
په یدا بکه م.

وتی: ژنیکی دیاریکراوت له خه یالّه، بو ئه م گه شته ت؟

وتم: که بیستم تۆ هاوسه رگیریت کردووه و لییره ده ژیت، بیرم له وه
کرده وه داوای یارمه تیت لی بکه م، ژنیکی وهکو خۆت جوانم بو په یدا
بکه یت.

که ئه مه م وت، له قاقای پیکه نینی دا وتی: ده سالّ به سهر ئه و
پۆژه تیپه ریوه که بو یه که مین جار یه کتریمان بینی، ئه و کات من کچ
بووم، هاوسه رگیریم نه کردبوو، زۆر جوانتر بووم له ئیستا، به لام وادیاره
به چاوی تۆ من هیشتان جوانم؟

وتم: له بهر چاوی من تۆ نه گۆراویت، ههروهکو جارن جوانیت.

خانمباز که مال سه عدى

وتى: دواى ئه وهى كه ئيوهم به جى هيشت هاوسه رگيرىم له گه ل
پياويك كرد، ناوى (مه نوچيل) بوو، خه لكى لاي خو مان بوو له بوكان
خانوو يكي بو كرپىم و سه د مسقال زيريشى بو كردم. نزيكه ي دوو سال
له گه ل ئه و ژيام. به تاوانى بازرگانى كردن به مادده هو شبه ره كان،
خرابه زيندانه وه و حوكمى هه تا هه تايى بو ده رچوو. منيش نه متوانى
چاوه پيى بكه م، له ريگاي دادگا ليى جيا بوومه وه.

منيش وتم: من به وه م نه زانيوه، جاريك به سه ردان هاتمه ئيران،
چوممه شارى بوكان، بو سه ر مه زارى هونه رمه ندى خوالخوشبوو
حه سه ن زيره ك، له سه ر مه زار چاوم به هه نديك كه سى خه لكى بوكان
كه وت، هه والى تو م لي پرسين يه كيك له وان تو ي باش ده ناسى وتى
(كه يلى ناسياوى ئيمه يه، ماوه ي چه ند ساليكه هاوسه رگيرى له گه ل
دادوه ريكي عه جه م كردوه، ئيستا له شارى ورمى داده نيشيت).

وتى: ئه وه راسته، دواى ئه وهى له مه نوچيل جيا بوومه وه، دادوه ر
عه لي زاده داواى ده ستى كردم و به عورفى هاوسه رگيرى له گه ل كردم.

منيش وتم: بوچى به عورفى هاوسه رگيريت له گه ل كرد، باشتر نه بوو
هاوسه رگيرييه كه تان به شيوه يه كى ئاشكرا بيت؟

وتى: ئاخو ئه و دادوه ره، خيزاندار بوو، سى منداليشى هه بوو، له
ترسى ژنه كه ي نه وي را به ئاشكرا من بينيت، بويه داواى لي كردم كه به
عورفى شووى پييكه م.

منيش وتم: ئيستا ش له گه لت ده ژى؟

خانمباز که مال سه‌عدی

وتی: نه‌وه‌للا ئە‌ویش ماوه‌یه‌ک چووہ زیندانه‌وه، منیش لی‌ی جیا
بوومه‌وه.

منیش وتم: ئە‌وه چ پیکه‌وتیکه، ئە‌و که‌سه‌ی له‌گه‌ل تۆ‌هاوسه‌رگیری
بکات، ده‌بی‌بازرگانی به‌ماده‌ی هۆشبه‌ره‌وه بکات و بخریته
زیندانه‌وه!!

وتی: مه‌سه‌له‌که‌وه‌ها نییه، عه‌لی زاده‌په‌یوه‌ندی به‌ماده‌ی
هۆشبه‌ره‌وه‌نه‌بوو، ئە‌و له‌پشت من و ژنه‌که‌یه‌وه‌حه‌زی له‌کچیک‌ی تر
کردبوو، پی‌ی وتبوو که ژنی نه‌هیناوه‌و ده‌یه‌وی بیکاته‌هاوژینی خوی،
کچه‌که‌ش پی‌ی هه‌لخه‌له‌تابوو، هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کردبوو.

منیش وتم: تۆش ئە‌وه‌ت ده‌زانی؟

وتی: من هه‌ر زوو به‌وه‌م زانی، چوومه‌لای ژنی یه‌که‌می و پی‌م وت
(پیاوه‌که‌ت من و ژنیکی تری به‌سه‌ر تۆ‌هیناوه، بۆچی شکایه‌تی لی
ناکه‌یت؟)، به‌لام ئە‌و بایه‌خی به‌قسه‌کانم نه‌دا وتی (له‌و پۆژه‌ی که‌تۆی
به‌نه‌ینی به‌سه‌ر من هینا، له‌ماله‌وه‌ده‌رمکردوو و قسه‌ی له‌گه‌ل
ناکه‌م، نیستا به‌من چی ژنیکی تریشی هینابی‌ت، ئە‌وه‌په‌یوه‌ندی به
خۆته‌وه‌هه‌یه، تۆ‌نازادیت چی ده‌که‌یت و ناکه‌یت).

وتم: تۆ‌چیت کرد؟

وتی: هیچ‌نه‌کرد، چونکه‌منیش به‌عورفی هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل
کردبوو، بۆیه‌که‌ئه‌وه‌م زانی، هاوارم به‌سه‌ری کرد و خۆم لی‌ی توپه
کرد. به‌لام ئە‌و زۆر بی‌منه‌ت بوو، به‌بی‌ئه‌وه‌ی داوای لی‌بووردنم لی

خانمباز که مال سه‌عدی
بکات، وتی (ئەگەر ئەقلت ناگری)، دەتوانی بەهێم بیلایت و لیم
جیابیتەوه).

منیش وتم: تۆ چ پێگایه‌کت هه‌لبژارد؟
وتی: هیچ شوینیک نه‌بوو بۆی بچم، چونکه‌ دوای ئەوه‌ی به‌ عورفی
شووم پێی کرد، باوک و دایکیشم حاشایان لی کردم، بۆیه‌ به‌ ناچار
له‌لای مامه‌وه‌.

وتم: ئەو ئیستا چی ده‌کات، له‌گه‌ل ژنه‌ نوێیه‌که‌ی ده‌ژیت؟
وتی: ژنه‌ نوێیه‌که‌ی وه‌کو ئیمه‌ نه‌بوو، کچی خانه‌واده‌یه‌کی دیاری
شاری ورمی بوو، بۆیه‌ که‌ ئەمه‌ی زانی، له‌ دادگا شکایه‌تی لی کرد و
خستیه‌ زیندانه‌وه‌. له‌ ئێران ئەوه‌ی به‌ پروفیل ه‌اوسه‌رگیری بکات، به‌
توندی سزا ده‌دریت، بۆیه‌ ئەویان زیندانی کرد و له‌ وه‌زیفه‌که‌شی
ده‌ریان کرد.

وتم: ئیستاش هه‌ر له‌ زیندانه‌؟
وتی: چۆته‌ تاران و له‌وی نووسینگه‌یه‌کی کردۆته‌وه‌ و پارێزه‌ری
ده‌کات.

وتم: ئەو ماوه‌یه‌ چۆن توانیت به‌ ته‌نیا بژیت؟
وتی: ئەو ماوه‌یه‌ی که‌ ئەو له‌ زیندان بوو، هیچ پاره‌و پوولی بو
به‌جی نه‌هیشتبوم خه‌رجی بکه‌م، بۆیه‌ منیش له‌ دادگا داوام له‌سه‌ر
تۆمار کرد و داوای جیابونه‌وه‌م لێی کرد.

وتم: که‌واته‌ تۆ ئیستا ئازادیت؟

خانمباز که مال سه‌عدی

به پیکه‌نینه‌وه وتی: به دلّی تۆیه، ئەگەر منت به دلّ بیّت، بۆ ئەم گەشته له‌گەڵت دیم.

جوانیی جارانی نه‌مابوو، زۆر قه‌ڵه‌و بووبوو، که‌رشى زۆر گه‌وره‌ بوو، ده‌توت مندالی له‌ سکدايه، حه‌زم ده‌کرد ژنیکى له‌ خۆى ناسکتر و جوانترم بۆ بینى، به‌لام که‌ وای وت، نه‌متوانى دلّی بشکینم و په‌تى بکه‌مه‌وه. بۆیه‌ مجامه‌له‌م کرد و پیم وت: چۆن تۆم به‌ دلّ نییه، تۆ ئیستاش وه‌کو جارانی جوانیت، ده‌لیی هیچ شووت نه‌کردوه.

بۆ پۆژى دواتر، به‌یه‌که‌وه به‌ سواری پاس به‌ره‌و شاری رامسه‌ر له‌ باکووری ئی‌ران به‌پێی که‌وتین.

که‌ گه‌یشتینه‌ جی، له‌ پۆخی ده‌ریای قه‌زوين قیلايه‌کم بۆ چوار شه‌و به‌ کرێ گرت. دواى پشوویکی کورت، به‌یه‌که‌وه چوینه‌ ریس‌توران‌تیکی پۆخی ده‌ریا، نانی ئی‌واره‌مان له‌وى خوارد.

شارى رامسه‌ر ديمه‌نیکی دل‌پینى هه‌بوو، که‌وتبووه‌ پال زنجیره‌ شاخیکى به‌رز، له‌ به‌ر چرپی دارستانه‌که‌ی سه‌وز ده‌چۆوه، پێیانده‌وت (شاخی جه‌واهیره‌). لایه‌کی تریشى که‌وتبووه‌ سه‌ر ده‌ریای قه‌زوين. له‌ هه‌موو لایه‌ک گه‌شتیاران بۆ گه‌شتکردن پوویان تیی ده‌کرد.

دواى نانخواردن، پیاسه‌یه‌کی سه‌ر ده‌ریامان کرد، هه‌ندیک ته‌ماشای شه‌پۆله‌کانی ده‌ریامان کرد، هه‌ندیک ماسی گریش، تۆریان خستبووه‌ ناو ده‌ریا و خه‌ریکی ماسی گرتن بوون. هه‌ندیک ژنى جوانیش تراکسوودیان له‌به‌ر کردبوو، بۆ وه‌رزشکردن هاتبوونه‌ پۆخی ده‌ریاکه‌ و

خانمباز که مال سه‌عدی

پایانده‌کرد. له لایه‌کی تریشه‌وه ناوه ناوه کچان و کورانی ئاشق خرابوونه باوه‌شی یه‌کتر و وه‌کو کۆتر یه‌کتربیان ده‌لیسییه‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی گه‌رپینه‌وه قیلاکه‌ی خۆمان، دوو کورسی و میزیکم برده ناو باخچه‌که و به دوو قۆلی لێی دانیشتین.

پیم وت: وه‌کو ده‌زانین، تا دیت گه‌مارۆی ئه‌مریکا له سه‌ر ئێران زیاتر ده‌بییت، وا پێده‌چیت، کاری نه‌رینی کردبیتته سه‌ر گوزه‌ران و بژۆویی ئه‌و خه‌لکه.

وتی: له‌وه‌تی به‌های تومهن دابه‌زیوه، کپین و فرۆشتن که‌م بۆته‌وه، خه‌لکی ئیره ناتوانن وه‌کو جاران بازار بکه‌ن. ئیستا کاری له‌شفرۆشی له‌ نیو ژناندا زۆر زیادی کردووه، له‌ هه‌موو شوپینیک پوو لیره ده‌که‌ن، بۆ کات به‌سه‌ربردن و رابواردن، ته‌نانه‌ت هه‌ندیك له‌و ژنانه به‌ عورفی شوویان به‌ کوردانی باشوور کردووه، هه‌ر کاتیک ئاره‌زوو بکه‌ن، سه‌ردانیان ده‌که‌ن و له‌ گه‌لیان ده‌خه‌ون.

منیش وتم ئه‌و که‌سانه ناترسن مندالیان ببییت و لییان ئاشکرا بییت؟
وتی: لیره هه‌موو شتیك چاره‌ کراوه، ئه‌و ژنانه‌ی ئه‌و جووره کارانه ده‌که‌ن، ده‌رزی له‌ خۆیان ده‌ده‌ن، بۆ ماوه‌یه‌ک مندالیان نابییت، هه‌ر کاتیکیش چه‌زیان له‌ هاوسه‌رگیری بییت، خۆیان ده‌که‌نه‌وه به‌ کچ.

منیش وتم: تینه‌گه‌یشتم، چۆن خۆیان ده‌که‌نه‌وه به‌ کچ؟

وتی: هه‌ندیك پزیشك هه‌ن، به‌رامبه‌ر بریک پاره، په‌رده‌ی کچینی ئه‌و ژنانه ده‌دوورنه‌وه و ده‌یانکه‌نه‌وه به‌ کچ.

وتم: هیچ جاریک تۆ ئه‌مه‌ت کردووه؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: ئەگەر بمهوی دەیکەم، زۆر ئاسانە، بەلام پێویستم پێی
نەبوو، بەلام جارێک چوومە لای پزیشک، ئەوی بۆ تەسک کردمەو.

وتم: مەبەستت چییە لە تەسکردنەوهی ئەوی؟

وتی: شوینی جووتبوونەکهی بۆ دووریمەو و وەکو کچیکی چوارده
سالی لیکردمەو.

که ئەمە ی وت، زهوقم بۆی چوو، پیم وت: پیت خوشه به یهکهوه
سهرجییی بکهین؟

وتی: ئە ی بۆچی لەگەلت هاتووم، تا لەگەلت بم من مولکی تۆم.

که وای وت، به یهکهوه چووینه ژووری خهوتن، داوای لیکردم که
چاوهکانم بنووqینم تا خۆی پرووت دهکاتهوه. چاوهکانم نووقاند تا پێی
نه وتم نه مکردهوه. که چاوهکانم کردهوه، بینیم به پروتی له سه
سیسه مه که له سه پشت لێی راکشاوه.

منیش جلهکانی خۆم داکنده و چوومه تهنیشتی، به دهستهکانم
هه ندیک مه مکه کانیم گوش ی و ده میشم خسته ناو ده می لیه کانیم
مژی. وه کو بووک خۆی رازاند بووه، بۆنیک ی زۆری له خۆی دابوو،
نه یده زانی من به رامبه ر بۆن هه ستیاریم، له به ر بۆنی ئە و گولآوه زۆره ی
که له خۆی دابوو، پشمیم. زۆر هه ولّم دا، دان به خۆمدا بگرم و
نه پشمم، به لام نه متوانی.

پیم وت: جله کانت له به ربکه وه، له به ر ئە و بۆنه زۆره ی که له
خۆت داوه ناتوانم لیت نزیك ببمه وه.

خانمباز که مال سهعدی

که وام پیی وت، زۆر نیگه ران بوو، وتی: بۆ تۆ خۆم پازاندۆته وه،
ئه گه ر بمزانیبا ههستیاریت به رامبه ر بۆن ههیه، بۆنم له خۆم نه ده دا.
ئهو چه ند پۆژهی له گه ل تۆم، هه یچ بۆن له خۆم ناده م.

بۆ به یانی ته کسێکم به کری گرت، به سه د دۆلار یا وه ری کردین، له
به یانییه وه ئیمه ی برده ویستگه ی ته له فریک و چووینه سه ر شاخی
(جه واهیره). شوینیکی زۆر خۆش بوو، ده یروانییه سه ر شاری
رامسه ر، له ریستورانته که ی سه ر شاخه که چایه مان خواره وه. که
هاتینه خواره وه، ئیمه ی برده کۆشکه که ی په زا شا و مه مه د په زا
شا، هه ره ها چووینه سه رچاوه ی ئاوه کانزاییه که، که له ناو باخچه ی
کۆشکه که بوو. ده موچاومان به ئاوه کانزاییه که شوشه و دوایی به ره و
شاری جالوس به پێی که وتین. نانی نیوه پۆمان له وی خوارد، دوای
خۆرئاو بوون گه راینه وه شاری رامسه ر.

له رامسه ر لاماندایه مۆلێک، که تاییه ت بوو به جلو به رگی ژنان. جلی
خه وتنی زۆر جوانی لی بوو، که چاوم پیکه وتن فستانه سووره که ی
شه وکه ت ئه فه ندیم به بیر هاته وه، که له ناو جامخانه ی گه له رییه که ی
هه لیواسی بوو. منیش وه کو ئه وم کرد، فستانیکی سوورم کپی، که یلی
وتی: ئه و فستانه ت بۆ کی کپیوه؟

وتم بۆ تۆم کپیوه، ده مه وی ئه مشه و به م فستانه سووره له گه لم
بخه ویت.

که ئه مه م پیی وت، زۆر که یفی هات، به پیکه نینه وه وتی: دوینیی
شه و که له گه لم نه خه وتی زۆر خه فه تم خوارد له بیری خۆمدا وتم

خانمباز که مال سه‌عدی

(له‌وانه‌یه منی به دل نه‌بیّت، بۆیه پاساوی بۆم هینایه‌وه و به بیانووی بۆن له‌خۆدان، له‌گه‌لم نه‌خه‌وتی).

منیش وتم: چۆن وا بیر ده‌که‌یته‌وه، تو ئیستاش له‌ کچیک جوانتری. وتی: جارێ دیار نییه، که له‌گه‌لم خه‌وتی، ئه‌نجا ده‌زانی چۆنم بۆت. به‌هه‌رحال، نانی ئیواره‌مان له‌ پۆخی ده‌ریا خوارد و دوایش گه‌راینه‌وه بۆ قیلاکه‌مان.

چوممه‌ گه‌رماوه‌که، دوشیکم وه‌رگرت و کراس و پێجامه‌یه‌کم له‌به‌ر کرد، که هاتمه‌ ده‌ره‌وه، ئه‌ویش کتلی و قۆریه‌که‌ی له‌ سه‌ر ئاگر دانابوو، وتی: تا چایه‌که دیم ده‌دات، منیش ده‌چمه‌ گه‌رماوه‌که، دوشیک وه‌رده‌گرم، دوایی ده‌چینه‌ ناو باخچه‌که، به‌یه‌که‌وه چایه‌ک ده‌خۆینه‌وه و هه‌ندیکیش باسی ئه‌م دونیایه‌ ده‌که‌ین.

وتم: تا تو دیتته‌ ده‌ره‌وه، منیش گوێ له‌ هه‌واله‌کان ده‌گرم.

که له‌ گه‌رماوه‌که هاته‌ ده‌ره‌وه، وه‌کو بووک خۆی رازاندبۆوه، دوو چای گه‌رم و هه‌ندیک فستقی له‌ سه‌ر سنییک هینا و له‌ به‌رامبه‌رم دانیشتم.

پیم وت: وه‌کو بیستوومه‌ پیاویکی زۆر له‌ هه‌ریمی کوردستان و ناوچه‌کانی تری عێراق، بۆ خانمبازی پوو لێره‌ ده‌که‌ن، ئه‌وکه‌سانه‌ی که هاتوونه‌ بۆ لێره، باس له‌وه‌ ده‌که‌ن که لێره‌ نووسینگه‌ی پێگاپێدراو هه‌یه‌ بۆ زه‌واجی مۆتعه‌.

خانمباز که مال سه عدی

وتی: شیعه مه زه به کان کار به و جوړه هاوسه رگرییه ده که ن،
هر که سیك شیعه نه بیټ، گریبه سته که ی بو نابه ستن.

وتم: ئه ی ئه وانه ی که وه کو من سوننه مه زه بن چی ده که ن؟

وتی: ئیمه چیمان کرد، ئه وانیش وا ده که ن.

وتم: مه به ستت چییه؟

وتی: گوی به وه ناده ن که گریبه سستی هاوسه رگرییان هه بی یان
نه بی، له گه ل ژنیك ریك ده که ون و به یه که وه کاتیکی خوښ به سه ر
ده به ن.

وتم: وا پیده چیت ئه مه له نیو ژنانی کوردی ئیره بو بیټه دیارده؟

وتی: خه لکی لای ئیوه پوولیان هه یه و ده وله مه ندن، خه لکی
ئیمه ش هه ژارن، بویه به رامبه ر بریک پاره رازی ده بن هاوسه رگری
له گه ل هه ر که سیك بکه ن که پاره یان پیبدات، ته نانه ت به بی
هاوسه رگریش ئاماده ن له گه لیان بخه ون.

له دریژهی قسه کانیدا وتی: هه ندیک که سی لای ئیوه ده ناسم،
خیزانداره، که چی لیږه به نهینی ژنیکی تری هیناوه، مانگی جاریک یان
دوو جار، سه ردانی ده کات و چه ند پوژیک له لای ده مینیته وه، دواپی
ده گه ریته وه لای ژنه که ی. هه ندیکی تریش هه ن، لای ئیوه کیلگه و
قیلیان هه یه، له گه ل ژنی ئیره ریك که وتوون، ئه و ژنانه هه ر کاتیك
ته له فونیان بو بکریټ، ده چنه باشوور و ماوه یه که له لایان ده میینه وه،
به رامبه ر بریک پاره له گه لیان ده خه ون.

خانمباز که مال سه‌عدی

به هرحال، تا رۆژئاوابوون له‌ناو باخچه‌ی قیلاکه دانیشترین، دواپی
چووینه ژووره‌وه. به‌بی ئه‌وه‌ی داوای لیبکه‌م جله‌کانی داکه‌ند و ئه‌و
فستانه سووره‌ی که بۆم کړیبوو، له‌به‌ری کرد و له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که
لیی پاکشا.

منیش وتم: جارێ کاتی خه‌وتن نییه، بۆچی پال که‌وتوویت؟

وتی: بیزاربووم له‌دانیشتن، ده‌مه‌وی تۆزێک پشوو بده‌م.

که‌ وای وت، له‌ دلی خۆمدا وتم (به‌م جوولانه‌وانه‌ی ده‌یه‌وی سه‌رنج
بۆ لای خۆی رابکیشیت، تا‌کو له‌گه‌لی جووت بم)، هه‌ر له‌و کاته‌ش بیرم
لای چیرۆکی هاوسه‌ره‌کانی پیشووی بوو، که‌ چۆن هاوسه‌ری یه‌که‌می
به‌ماده‌ی هۆشبه‌ره‌وه‌ گه‌راوه‌ و خراوه‌ته‌ زیندانه‌وه، ئه‌وه‌ی
دووهمیشه‌ی، هینانی ژنی سییه‌می لێ ئاشکرا بووه‌ و به‌تۆمه‌تی
فرۆفیلکردن حوکم دراوه‌. له‌ دلی خۆمدا وتم (دوور نییه‌ به‌مه‌به‌ستی
ده‌ست به‌سه‌راگرتنی پاره‌و پووله‌کانیان، ئه‌وانی به‌گرتن دا‌بیت، ئه‌گه‌ر
منیش له‌گه‌لی بخه‌وم، له‌وانه‌یه‌ سیناریۆیه‌کیش بۆ من دروست بکات و
پاره‌یه‌کی زۆرم لێ داوا بکات). بۆیه‌ بپیارم دا له‌گه‌لی جووت نه‌بم.

(گه پامه وه شاری هه ولیر)

ئیتیر به م شیوه یه، ئه وشه وه مان به پری کرد و به یانیش به پاس
گه پراینه وه شاری ورمی. ئه وم گه یانده وه بهر ده رگای ماله که ی و منیش
به ئوتومبیللیک گه پامه وه مه رزی حاجی ئومه ران و گه پامه وه شاری
هه ولیر.

بۆ به یانی سه ردانی سه بری بازرگانم کرد، که چووم، نه وزاد بیخه م
و سه یاح په قره جیش له وی بوون. دووکانه که ی که لوپه لی له جاران
که متری تیا مابوو، ده توت به نیازی گواستنه وه یه بۆ شوینیکی تر،
به تالی پیوه دیار بوو.

که چاوی به من که وت، وتی: هه ر ئیستا باسی تۆمان ده کرد،
بیستم بۆ ئیران چووبوویت؟

وتم: به لئی وایه، گه شتیکی کورتم کرد، دوینیش گه پامه وه.

وتی: ئه گه ر بۆ باکووری ئیران پویشتبیت، شتیکی باشت کردوه.

وتم: زۆر جار بۆ ئیران پویشتوومه، زۆریک له شاره کانیم بینیه،
به لام هیچ شوینیک له وشوینانه ی بینومه، وه کو باکووره که ی خوش
نه بوون.

وتی: له باکوور بۆ چ شاریک پویشتی؟

خانمباز که مال سه عدی

وتم: چوومه شاری رامسهر، له ویشه وه رۆژانه دهرده چووم بۆ شار و شارۆچکه کانی تر، ئاووهه وایه کی ساف و دیمه نیکی دلرپینیان هه بوو، مروف له بینینیان هه رگیز تیر نابیت.

که ئه مه م وت، سه یاح په قره ج وتی: بیستوومه له رامسهر که قیلاکان به کری دده دن، ده لاین به ژنه وه ده ته وی یان بی ژن، ئه مه وایه؟

وتم: وا به زه قی پیت نالین، به لام ئه وه ی ژنی بوئی ئاسانه، تو پارهی خۆت ده دهیت، هه موو شتیك له ویی ده ست ده که ویی.

وتی: باسی خۆتمان بۆ بکه، له گه ل خانمبازی چۆن بوویت؟

منیش وتم: په له مه که ن، هه موو شتیكتان بۆ باس ده که م. پرووم له سه بری بازرگان کرد و پیم وت: دووکانه که ت به تال بووه، ده لیی به نیازی گواستنه وه ی بۆ شوینیکی تر؟

که وام پیی وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی وتی: تو له وه بگه ری، باسی گه شته که ی خۆتمان بۆ بکه، بزانی چیت کردووه.

وتم: بۆتان باس ده که م، به لام ئه م دیمه نه م به باشی نایه ته به رچاو، پیم بلی چی روویداوه؟ نه وزاد بیخه م وتی: هه مووی له سه ر نازدار هه یران دانا.

وتم: مه به ستت چیه؟

خانمباز که مال سهعدی

وتی: له وه تی ئاشقی ئه و کچه بووه و دهستی له گه ل تیکه ل کردووه، پوژ له دواي پوژ سه رمایه که ی له دهست ده دات. هه ر وازی لی نه هینا، تا پوژی به م پوژه گه یشته.

منیش وتم: بوچی ئاشقبوون ئه م هه موو خه رجییه ی دهوی؟
وتی: من ناو له وه نانیم عیشق، سه بری چ ناویکی لی ده نی با بینی،
ئو قه یره کچه ی ئه و په یوه ندی له گه ل هه یه، که سیکی چا وچنۆکه،
چاوی به هیچ تیر نابی.

منیش وتم: جا چ پیویست ده کات ئه وه نده ی له قورگ بپهستی؟
وتی: من سه رم لیی ده رناچی، ئه و ژن و مالی خو ی هه یه، که سیك
نییه هیچی نه بینییته، وه کو خو ی ده لیت، کاتیک که له شاری به غداد
ده یخویند، بی دللی خو ی نه کردووه له خانمبازی. ئه گه ر پشکنینی دی
ئین ئه ی بو مندالی له شفرۆشه کانی به غداد بکه ن، زۆربه یان مندالی ئه و
ده رده چن.

که ئه مه ی وت، سه یاح په قره ج له قاقای پیکه نینی دا وتی: خو
کفری نه کردووه، په یوه ندی سۆزداری له گه ل کچیک به ستووه، ئیوه
لیتان گه وره کردووه.

منیش وتم: تو راست ده کهیت، ئه و له چا و تو هیچی نه کردووه، ئه و
به سیسی ئاوی تیکردوون، به لام تو وه کو خو ت ده لیتی، به په قره ج
ئاویان تیده کهیت.

ئیمه له م قسانه دا بووین، دووکانداره که ی به رامبه ری هاته لامان
وتی: دیسان باسی سه یاح په قره ج ده که ن؟

خانمباز که مال سهعدی

نهوزاد بیخه میس وتی: ئەی به تەمای چی، خو باسی جوگرافیا و میژووش ناکەن. ئەوان بە خانمبازیان گرتوو، یان باسی بیرەوهرییهکانی رابردوو دەکەن، یانیش باسی پالەوانیستی ئیستایان دەکەن.

ئەویش بە پیکه نینهوه پیی وت: وابزانم تەنیا تو هیچت نییه؟
نهوزاد بیخه میس وتی: هی من عەمبارە سوۆتە، لە دەبل کوژاوەتەوه. فشەم بەم قسانە دی، ئەوه هەموو پوژیک له گەل خانمیک جووت بوویت، وەکو سهیاح په قره جیش یهك په قره ج ئاوت بو تیکردن، چیه؟

هەر خووشی وەلامی خوئی دایهوه و وتی: هیچ.
سهیاح په قره جیش وتی: من وەکو توّم پی ناکری، هەموو شتیکت لەلا هیچە، لەوەتی من خۆم ناسیوه، دەیان ژن لە ژیانم بووه. سهبری بازگانیش وتی: سهیاح په قره ج باسی ئەو ژنه عەرەبهیان بو بکه که له کوگی غازهکهی لای مالتان یهك په قره ج ئاوت بوی تیکرد.
منیش وتم: سهیاح گیان بۆمان باس بکه، بزانین لەو کوگیه چیت کردووه؟

وتی: پوژیک، هیشتان خوڕه لئه هاتبوو، دەچومە فرنییه سهموونهکهی لای مالمان بو کرینی هەندیك سهموون و لوبیا بو نانی بهیانی. لە ریگا چاوم به ژنیکی عەرەب کهوت، ئەویش دەچوو فرنی سهموونهکه. دەمیک بوو چاوم لە سهری بوو، لە دەر فەتیک دەگه پام

خانمباز که مال سهعدی

داوای لی بکه م، ئیتر ئه وه بوو، که سهیری کۆگای غازه که م کرد، که سی لی نه بوو، به دهر فتم زانی، خۆم لیی نزیك کرده وه، داوام لیی کرد، وه کو بللی ئه ویش زۆر حه زبکات، قبولی کرد. ئیتر ئه وه بوو بردمه کۆگای غازه که و یه که په قره ج ئاوم بۆی تی کرد.

منیش وتم: هیج جاری تر نه تهرده وه بۆ کۆگای غازه که؟

وتی: ته نیا یه که جار له گه لی بووم، هیچی تر دلّم بۆی نه چوو.

وتم: بۆچی؟

وتی: بهری خۆی نه تاشیبوو، شتیکی قیزه ون بوو.

کاکه سووری دراوسیی دووکانه که ی سه بری بازرگانیش وتی: ئه مه که ی کیشه یه، پیّت وتبا جاریکی تر که هاتیه لام ئه ویت خاوین بکه وه، مووسیکی پیدا دهینا، وه کو په نیر سپی ده کرده وه.

سه یاح په قره جیش وتی: که به و شیوه یه بینیم قیزم لیی بۆوه، هه رکاتیك ئه و دیمه نه م دیته وه بهر چاو، ئیلنجم دهیه تی و دی برپشیمه وه.

ئیمه له و قسانه دا بووین، هاوړپیه کی کۆنی من و سه بری بازرگان هات، ناوی عه بۆیه، له گه ل سه بری بازرگان له سالانی حه فتاکان له به غداد به یه که وه خویندبوویان. پووم تیی کردو پیّم وت: له کاتیکی باش هاتی.

وتی: بۆچی، خیره؟

وتم: تۆزیک پیش ئیستا باسی ئه وه مان ده کرد، له به غداد له شفرۆش نه ماوه خۆت و سه بری نه چووبنه لایان.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم وت، له قاقای پیکەنینی دا وتی: سه‌بری دیاره تو هه‌موو شتیکت بو باس کردوون؟

وتی: ئەوان هه‌موو شتیک له باره‌ی ئیمه‌وه ده‌زانن. منیش وتم: جارێک له‌گه‌ڵ مه‌جید له‌ یانه‌یه‌کی عه‌نکاوه ده‌مانخوارده‌وه، سه‌بربرده‌یه‌کی خۆی و ئیوه‌ی بو گێرامه‌وه وتی (هه‌رسیکمان له‌ شاری به‌غداد ده‌مانخویند، جارێک به‌ یه‌که‌وه چووینه گه‌ره‌کی قادسیه‌ بو مائی له‌ شفرۆشیک، له‌ کاتی هاتنه‌ ده‌ره‌وه، پۆلیسی ئاداب ئیمه‌یان گرت. ئیمه‌یان برده‌ ژێر خیمه‌یه‌ک که‌ بو پاسه‌وانی له‌ نزیک ئەو شوینه‌ هه‌لیاندا‌بوو، به‌رپرسه‌که‌یان پێی وتین) ئیوه‌ چ کاریکتان لێره‌ هه‌یه‌، نازانن ئیوه‌ شوینی له‌ شفرۆشه‌کانه‌؟) هه‌رچه‌ند ئیمه‌ ره‌تمان کرده‌وه که‌ په‌یوه‌ندیمان به‌وانه‌وه‌ هه‌بێت، به‌لام باوه‌ریان پێ نه‌کردین و ئیمه‌یان گرت.

که ئەمەم وت، له قاقای پیکەنینی دا وتی: ئەگەر له‌ به‌ر زیره‌کیی ئەو نه‌با، ئیمه‌یان به‌ر نه‌ده‌دا و ئابروومان ده‌چوو. به‌لام ئەو له‌ ئیمه‌ زیره‌کتر بوو، کاتیک مه‌لای نیوه‌رۆ بانگی دا، چوه‌ لای به‌رپرسه‌که‌ و پێی وت (به‌رمائی نوێژکردنتان هه‌یه‌، نوێژی نیوه‌رۆ بکه‌م؟) که‌ گوئی له‌وه‌ بوو سه‌ری سوپما، داوای لیبووردنی لی کردین وتی (بمانبوورن که‌ گومانی شتی خراپمان لیتان کرد، وامانزانی ئیوه‌ بو لای له‌ شفرۆشه‌کان هاتوون، چونکه‌ ئەم گه‌ره‌که‌ شوینی له‌ شفرۆشه‌کانه‌).

خانمباز که مال سه عدی

منیش وتم: شه وکته وتی که تو دهرپی له شفرۆشه که ت له گه ل
خۆت هینابوو، ئە گەر ئەو دهرپییه یان ببینیبا، تاوانه که تان له سه ر
ساغ ده بووه و به ریان نه ده دان.

ئەویش وتی: راست ناکات، من دهرپییه که م نه بردبوو، ئەو بو
یادگاری له گه ل خۆی هینابوو.

منیش وتم: ئیستا به کامتان بروا بکه م، تو ئەو دهرپییه ت له گه ل
خۆت هینابوو یان ئەو؟

سه بری بازرگانیش وتی: من شایه تم که مه جید دهرپی
له شفرۆشه که ی له گه ل خۆی هینابوو.

منیش وتم: چۆن له شفرۆشه که دهرپییه که ی خۆی پیدای؟

وتی: کاتی که ئیشی خۆی له گه ل ده کات، ده چیته که رماوه که خۆی
خاوین بکاته وه. چاوی به و دهرپییه ده که ویت و ده یخاته ناو گیرفانی
و له گه ل خۆی ده یهینیت. کاتی که ی پۆلیسه کانی ئاداب ئیمه یان گرت،
ئەو له هه ردوو کمان زیاتر ده ترسا، ئیمه نه مانزانی له به رچی هینده
ده ترسیت، دلمان دایه وه و پیمان وت (ترسی ناوی)، هیچ به لگه یان به
ده سته وه نییه، بیسه لمینیت که چووینه لای له شفرۆشان) که
ئەمه مان پپی وت، ده سته وه گیرفانی و دهرپییه کی ژنانه ی له
گیرفانی ده رهینا و پیشانی داین، وتی (من دهرپی ژنه له شفرۆشه که م
له گه ل خۆم هیناوه، ئە گەر ببینن، تا سزیمان نه دن به رمان ناده ن).

سه بری بازرگان به رده وام بوو له گیرانه وه ی پووداوه که وتی: به
مه جیدم وت (ئیمه قسه له گه ل پۆلیسه کان ده که یین و سه رقالیان

خانمباز که مال سه عدی

ده کهین، تۆش له و کاته ده رپییه که له گیرفانت ده ربینه و فرپی بده لایه که وه، به بی ئه وهی ئه وان ههستی پیبکه ن). ئیتر ئه وه بوو، سیناریوییه کمان دروست کردو ئه ویش خۆی له ده رپییه که رزگار کرد.

سه یاح په قره ج له گه ل ئه م قسانه گه رم بوو، باله کانی فش کردنه وه و به پیکه نینه وه وتی: با من سه ربرده یه کی خۆشی خۆمتان بو بگپمه وه. گه نجیکی قۆز بووم، وه کو ئیستا نه بووم، هیشتان ژنم نه هینا بوو، وه کو ئیستا نه خۆش و ده رده دار نه بووم.

ئه مه ی وت و دهستی خسته وه ناو گیرفانی و ره چیتته ی پزیشکی له گیرفانی ده رهینا وتی: دوینی چومه لای پزیشک، دوا ی پشکنین و شیکاری کۆمه لیک نه خۆشی لیم به ده رکه وتن هه موویان به لایه ک، نه خۆشی شه کره که شم به لایه کی تره وه.

نه وزاد بیخه میش به توانجه وه وتی: ئه وه نه خۆشی شه کره شت هه یه ئه و جا یه ک په قره ج ئاویان بو تی ده که یت، ئه دی ئه گه ر ئه و نه خۆشییه ت نه با چه ندت بو تیده کردن؟

ئه ویش وتی: هه قته فشه ت به قسه کانم بییت، تو ژنت نییه، نه خۆشی شه کره شت هه بییت هه ر به ربه ی ته ق ته قه، چونکه له ده بل کورژاندووته ته وه.

ئه ویش به پیکه نینه وه وتی: من پیم وتن، ئه وه که ی من عه مباره سوته، خه وی لی که وتوووه.

خانمباز که مال سهعدی

منیش پووم له سهیاح په قره ج کردوو پیم وت: واز له نه وزاد بیخه م
بیینه، ئەو ناوه که ی به خوییه وتی، ئەو بی خه مه، وه کو ئیمه خه می
به زرگی نییه، تو باسی سه برده که ی خۆتمان بو بکه.

سهیاح په قره جیش وتی: که گه نج بووم، دراوسییه کمان هه بوو، دوو
ژنی هه بوو، هه ردوو ژنه کانی حه زیان له من کردبوو، منیش په یوه ندیم
له گه ل هه ردووکیان به ست. هه جارێک هاوسه ره که یان له وی نه با،
ده چوومه مالیان، له گه ل هه ردووکیان ده خه وتم و په قره جیک ئاوم بو
تیده کردن.

نه وزاد بیخه م به ده نگیک ی به رز وتی: وه ی له و درۆیه، ئاوی هه موو
پیاوه کانی گه ره که که مان کو بکه یته وه، یه ک په قره ج نابیت، چون تو
هه ر یه ک و په قره جیک ئاوت بو تیکردن؟

ئویش وتی: به سه ری ئەو جه ماعه ته ی، هه ر جارێک له گه لیان
بخه وتبام، هه ر یه ک و په قره جیک ئاوم بو تیده کردن.

منیش وتم: نه وزاد بیخه م راست ده کات، گریمان ئاویشت زور بوو،
به لام چون به یه که وه له گه لیان خه وتی؟

وتی: ئاخو ئیوه نه تانهیشت قسه کانم ته واوکه م، ماوه یه ک له گه لیان
بووم، بی ئەوه ی به یه ک بزنان، به لام دواپی خۆم پی نه گیرا و ئاشکرام
کرد که په یوه ندیم له گه ل هه ردووکیان هه یه. ئیتر ئەوه بوو پوژیک
هاوسه ره که یان چوو ده ره وه، چوومه مالیان و هه ردووکیان خویان بو
پووت کردمه وه و له گه لم خه وتن. منیش هه رییه ک و په قره جیک ئاوم بو
تیکردن.

خانمباز که مال سه عدی

نه وزاد بیخه میس وتی: هندیك كهس ته نها درؤ ده كهن، به لان تۆ بوختانیس به خۆت ده كهیت، چۆن شتی وا ده بیئت! سهری بازگانیش وتی: خۆزگه م به خۆت، نه خۆشی شه كه رشت ههیه، كه چی له سیكس كردن نه كه وتوویت، من تۆزیک پیزه ی شه كر له خوینم بهرز بۆته وه، كاری تیکردوومه، جاریک چوممه لای پزیشك، له پال چاره سهری نه خۆشی شه كه كه م، دهستهیه كه حه بی بۆ نووسیم وتی (هه جاریک ویستت سیكس بكهیت، نیو كاتژمیر زووتر ده نكیک له و حه بانه بخۆ یارمه تیت ده دات)، هه ر جاریک به كارم ده هیئا، هه موو له شی ره ق ده كردم ته نها ئه ویم نه بیئت خه وی لی ده كه وت.

نه وزاد بیخه میس وتی: مادام تۆش نه خۆشی شه كه رت ههیه، چی له و كچه ده كهیت كه له گه ل خۆت ده ییه ته ده ره وه؟ وتی: بۆخۆمان ده چینه ده ره وه ی شار و له شوینیک هه ندیک ده ستبازی ده كهین و مه كه كانی ده مژم و ده ستیکیش به ویی داده هیئم.

منیش وتم: بۆته چا كه غه ربیه، هه موو پۆژیک ده ستی پیدای ده هیئیت.

كه ئه مه م وت، هه موویان له قاقای پیکه نینیان دا، نه وزاد بیخه میس هه ستا سه ریی و به ده نگیک ی بهرز وتی: بی تامتان كرد، پۆژیک نه هاتمه ئیره باسی بابه تیک ی پۆشنبیری یان زانستی بكه ن، هه ر خه ریک ی ئه م قسه پ روپووچانه ن.

خانمباز که مال سه‌عدی

ئەمە‌ی وت و پرووی له سه‌یاح په‌قره‌ج کرد وتی: ته‌ماشای ئەوان مه‌که، که سه‌ری خۆیان بۆت ده‌له‌قینن و به‌ده‌مت پێده‌که‌نن، ئەوان پێت راده‌بوین، بپوات پێ ناکه‌ن.

ئەمە‌ی وت و به‌بێ خواحافیزیکردن چوو ده‌ره‌وه.

منیش پروم له سه‌یاح په‌قره‌ج کرد و پیم وت: تو گوی به‌سه‌کانی نه‌زاد بێخه‌م مه‌ده، ئەو له‌له‌ده‌بل کوژاوه‌ته‌وه، بۆیه‌فشه‌ی به‌و شتانه‌دی.

که وام وت، که‌یفی هات، وتی: جاری ئیوه‌چیتان گوی لێ بووه، له‌گه‌ل ژنیك په‌یوه‌ندی سۆزداریم هه‌بوو، کوپه‌که‌ی شتیك له‌من بچووکت بوو، له‌فه‌رمانگه‌یه‌کی حکومی خزمه‌تگوزار بوو. له‌م پۆژانه‌له‌گه‌لێ رێک که‌وتم، به‌یانی زوو، زۆری مابوو ده‌وامی فه‌رمی ده‌ست پێبکات، به‌یه‌که‌وه‌چووین بۆ فه‌رمانگه‌که‌ی و له‌ویش چووینه‌ژووری خزمه‌تگوزاره‌کان. پارچه‌قوماشیکی ئەستووری له‌ناو جانتاکه‌ی ده‌ره‌ینا، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌پایخست، جبه‌یه‌کی ره‌شی درێژی به‌زنجیری له‌به‌ردابوو، زنجیره‌که‌ی هینا خواره‌وه، له‌ژیره‌وه‌هیچی له‌به‌ر نه‌بوو، به‌وه‌نه‌بوو که‌مندالی گه‌وره‌بوون، له‌شیکی جوانی هه‌بوو، ده‌توت هینستان کچه‌. مه‌مه‌که‌کانی نه‌که‌وتبوون، به‌قیتی پاوه‌ستابوون، له‌سه‌ر قوماشه‌که‌له‌سه‌ر پشت لێی پاکشا و لاقه‌کانی بۆم فش کرده‌وه. منیش پانتۆله‌که‌ی خۆم داکنه‌د و له‌سه‌ری درێژ بووم. دوو جار له‌سه‌ریه‌ک سیکسم له‌گه‌ل کرد، هه‌رجاری په‌قره‌جیک ئاویشم بۆی تیکرد. ویستم بۆ جاری سییه‌میش سیکسی له‌گه‌ل بکه‌م،

خانمباز که مال سه عدی

نهیهیشت، وتی (زۆر ماندووت کردم، هیزت لی پریم، با بۆ جاریکی تر بیئت).

سهبری بازگانیش پرووی تیکرد، پیی وت: ئیوه بهو بهیانیه زوه
چۆن چوونه ژورهوه، بۆچی ئەو فهرمانگهیه پاسهوانی لی نهبوو؟
وتی: پۆلیسیک له بهر ده رگا بوو، هیشتان به تهواوه تی خه و بهری
نه دابوو، سلأومان لیی کرد، ئاگای لی نه بوو، وه لامی نه داینه وه.

منیش وتم: ئیستاش په یوه ندیت له گه ل ماوه؟

وتی: له ترسی کوره گه وره که ی ناویرم خۆمی لی نزیک بکه مه وه،
وابزانم ئەو ههستی به په یوه ندیی ئیوان من و دایکی کردوه، ماوه یه که
له ترسی ئەو زۆر به وریایی دیمه دهره وه، نه وه ک بیته سه ر پێگایه که م
و زیانم پی بگه یه نیئت.

منیش وتم: وه کو باس ده کهیت، ژنان زۆر له دهوری تو
ده سوورپینه وه، ده یانه وی په قره جیک ئاویان بۆ تی بکهیت، بۆیه
پییوست ناکات بۆ ئەو ژنه خۆت بخه یته ناو ئاگره وه، وازی لی بیینه و
خه ریکی ئەوانی تر به.

وتی: وا ده که م.

به پیکه نینه وه پیم وت: له ئیران هه ندیک هه نگوینی شاهانه م
هیئاوه، به شی توشی لی ده دم، به یانی بۆت ده هینم، له مه ودوا
له جیاتی په قره جیک دوو په قره ج ئاویان بۆ تی بکه.

خانمباز که مال سه عدی

که ئەمەم وت، سه بری بازرگان پرووی له سه یاح په قره ج کرد و پیی وت: چیت دهوی، وا بوو پته خاوه نی ههنگوینی شاهانه و ئەوجا له جیاتی په قره جیک تانکه ریکیان تییکه .

ئەمەم وت و پرووی له من کرد وتی: گله ییم لیت ههیه، منت له بیر نه بووه، ههنگوینی شاهانه ت بو نه هیناوم.

منیش وتم: تۆم له بیر نه کردووه، حەبی گیایی هه وه سم بو تۆ هیناوه، هه ر پۆژییک ده رچوونت له گه ل نازدار حهیرانه که ت هه بوو، ده نکیک بخۆ، ئەوجا تۆش وه کو سه یاح په قره ج، یه که په قره ج ئاوی بو تییکه .

وتی: به گالته وام وت، زانیم له بیرم ناکهیت، به لام بوچی وه کو سه یاح په قره ج ههنگوینی شاهانه ت بو نه هیناوم؟

وتم: ئاخر سه یاح په قره ج وه کو ئیمه نییه، هیشتان گه نجه و پیویستی به حەب نییه بو ههستان، ئەو ههنگوینه م بو هینا، تا کو ئاوه که ی زیاد بکات.

که ئەوهم وت، عه بو به پییکه نینه وه وتی: کاتییک له به غداد به یه که وه ده مانخویند، سه بری له هه موومان جنسیتر بوو، که ده چووینه مالی له شفرۆشه کانی گه ره کی (فچل)، تا ئیمه جاریک سیکسمان ده کرد، ئەو دوو جار ده یکرد.

منیش وتم: ته نها جاریک دوو جار له سه ر یه کتری سیکیسی ده کردن یان هه موو جار؟

وتی: هه موو جار.

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازرگان وتی: دهزانی بۆچی وام دهکرد؟

وتم: بۆچی؟

وتی: چونکه له شفرۆشهکان پێیان دهوتین (دانهی به ده دیناره، جووتیکیش به پانزه دیناره). منیش دهموت بۆ پینج دینار بۆچی ئەم دهرفته له دهستی خۆم بدهم، بۆیه دووم به جارێک دهکرد.

کاکهسووری دراوسیی دووکانهکهی سهبری به پیکه نینهوه پێی وت: له بهغداد زۆرت رابواردوو، ئەوه لۆیه ئیستاش خۆت و شاگردهکهت له سههر ههچ ژنی سوری و ئاوارهیهک پاز نادهن!!

منیش وتم: ئەوه چیه، ههر پۆژی شتیکتان له ژیر سههر دهردهچی. باسی ئەو ژنه سوری و ئاوارانهم بۆ بکه، بزانی به خۆت و شاگردهکهت چیتان له گهلا کردوون.

وتی: جاری تۆ باسی گهشتهکهی خۆتمان بۆ بکه، بزانی له باکووری ئێران چیت کردوو، ئەوجا منیش به لێنی پیدهدهم، ههموو شتیکت بۆ باس بکهم.

وتم: من وهکو تۆ شارهزاییم نییه، له بهغداش نه مخویندوو، بۆیه لهو شتانه ههچی لی نازانم.

ئهویش وتی: ئەوه سالیکه تۆش وانهی خانمبازی له شهوکهته فهندی وهردهگریت، ههچ ولاتیك لهم دهووبه ره نه ماوه، بۆی نه چووبیت، چما چوونه سههر دهريا و گرتنی قیلا له وشوینانه فشهیه!!

خانمباز که مال سه عدی

سه یاح په قره ج که ئەمە ی گوئی لی بوو، فیکه یه کی در یژی لی دا،
وتی: چما ئەتوو ئەو هه موو شوینە شت کردییە، دەنگیش ناکه یت.
چەند رۆژە دانیشتنە کانتان به من گهرم دەکەن و باسی په قره جه که ی
من دەکەن، که چی دەرچوو ئیوه ش له من خراپترن و له ژیره وه ئیشی
خۆتان دەکەن.

منیش وتم: منی لی دەر بیئە، هیچم نه کردوو، راسته بو هه ر ولاتیك
رۆیشتم، هه ولم داوه، به لام وه کو ئیوه سه رکه وتوو نه بوومه، ته مەنی
من به سه رچوو، له شفرۆشه کانیش ئاماده نین له گه ل که سیکی وه کو
منی سه رو ریش سپی بخه ون.

(شه‌ویکی سوور له‌سه‌ر پووباری نیل)

ئیتر ئه‌وه‌بوو، چیرۆکی گه‌شته‌کانم بۆ ولاتی میسر و تورکیا و ئیران بۆ گێرانه‌وه، وتم: که چووم بۆ میسر، داوام له شوفیژی ته‌کسییەک کرد، که بمبات بۆ یانه‌یه‌کی شه‌وان له‌سه‌ر پووباری نیل. منی برد بۆ یانه‌یه‌کی شه‌وانی زۆر خوۆش، ئه‌و کچانه‌ی که له یانه‌که خزمه‌تگوزاریان پێشکه‌ش ده‌کرد، له پۆخ میوانه‌کان راده‌وه‌ستان زۆر جوان و شوخ و شه‌نگ بوون، ته‌مه‌نی هه‌یچیان نه‌گه‌یشتبووه بیست و پینچ سال.

یه‌کێک له‌و کچه‌ جوانانه که خزمه‌تی ده‌کرد، ناوه‌ ناوه به‌ ده‌سته نه‌رم و تۆله ناسکه‌کانی سه‌ر میژه‌که‌ی بۆ خاویڤ ده‌کردمه‌وه و که په‌رداخ‌ی بیره‌که‌ش به‌تال ده‌بوو، بۆی پر ده‌کردمه‌وه. که سه‌یری جوانیی ئه‌وم ده‌کرد، له دلی خۆمدا ده‌موت (حه‌یف نییه به‌و ده‌سته ناسکانه‌ی پیسیی سه‌ر ئه‌و میژه‌ خاویڤ بکاته‌وه، ده‌بی فریشته‌یه‌کی وه‌ها جوان له ئامیژ بگیری‌ت و نازی پێبدری‌ت). خۆتان ده‌زانن چه‌ندی بیره بخۆیته‌وه، سه‌رخوۆشت ناکات، به‌لام له یه‌که‌م چرکه که ئه‌و کچه جوانه‌م بینی، مه‌ستی کردم. منی گه‌رانده‌وه سه‌رده‌می گه‌نجیم، نه‌متوانی به‌رامبه‌ر جوانییه‌که‌ی خۆم رابگرم، له ئامیژم گرت و له شوینی خۆم هه‌ندی‌ک سه‌مام له‌گه‌ل کرد، دوا‌ییش ده‌مم خسته ناو ده‌می و وه‌کو ئاشق ماچم کرد. که ماچم کرد، پێی ناخوۆش بوو، وتی:

خانمباز که مال سه‌عدی

ئیره شوینی کاره، ئەگەر بته‌وی رابویریت، کات و ساتی خۆی هه‌یه،
نیزامی کارکردن لیره پینگامان پێ نادات له‌گه‌ڵ میوانه‌کان ده‌ستبازی
بکه‌ین.

منیش داوای لیبووردن لێی کرد و پیم وت: نه‌مزانی نیزامی ئیره
چۆنه، به‌لام ده‌کری داوای شتیکت لێ بکه‌م؟
وتی: فه‌رموو گویم لیته.

وتم: زۆر سه‌رسام به‌ جوانیه‌که‌ت، ئەگەر پازی بیت، چه‌زده‌که‌م
ئه‌مشه‌و له‌گه‌ڵم بپیته‌ ده‌ره‌وه، هه‌قی خۆشت چه‌نده به‌ زیاده‌وه پیتی
ده‌ده‌م.

وتی: من ده‌رچوونم نییه، هه‌شتان هه‌ر کچم.
ئه‌مه‌ی وت و داوای تۆزیک منی به‌جیه‌یشت، که‌ رۆیشت، زۆر خه‌فه‌تم
خوارد، له‌ دلی خۆمدا وتم (نه‌ده‌بوو داوای شتیکی وای لێ بکه‌م، بۆیه
لیم عاذن بوو).

من له‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم، بۆ لام هاته‌وه، کچیکی جوان و
ناسکی له‌گه‌ڵ بوو، ئه‌وی به‌ من ناساند وتی: ئەم کچه‌ت پێ ده‌ناسینم،
خاتوو ره‌شا، خه‌لکی ولاتی تونسه، ئه‌وه‌کو من نییه، ده‌رچوونی
شه‌وانی هه‌یه، هیوادارم به‌ دلت بییت.

ره‌شا کچیکی سوورو سپی، قژ زه‌ردی ناوقه‌د باریک بوو، ته‌مه‌نی
نزیکه‌ی بیست سال ده‌بوو. که‌ ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستم، تۆقه‌م
له‌گه‌ڵ بکات، توند گوشیم، هینده‌ نه‌رم و ناسک بوو، ده‌توت
ئاوریشمه.

خانمباز که مال سه عدی

پیّم وت: زۆر به دلّمی، ئەگەر رازی بیت، حەزەدە کەم بە یە کە وە
برۆینە دەرە وە و ئەمشە و بە یە کە وە کاتیکی خۆش بە سەر ببەین.
وتی: ئیستا ناتوانم لە گەلت بۆ هیچ شوینیک بیّم، کاتی کارکردنمە،
بە لام دواى کاتژمێر دوانزەى شەو، کارم لێرە تەواو دەبیّت ئە و کات
لە گەلت دێم.

منیش ئیشارەتم بۆ ئەو شوفیڕە کرد کە لە گەلم بوو، وتم: من لە گەل
ئەو شوفیڕە هاتووم بۆ ئێرە، ناوی ئەبو عوسامە، وەسفی ئەو یانە یە
بە باشی بۆ کردوومە، خاوەنى ئەم یانە یە دەناسیّت.

کە وام وت، تەماشای ئەبو عوسامی کرد وتی: منیش ئەبو عوسام
دەناسم، زۆر بە ی شەوان لای ئیمە میوانە، گەشتیارمان بۆ دینیت.
منیش وتم: ژمارەى تە لە فۆنە کە تم پێیدە کە کارت تەواو بوو
پە یوە ندیت پێو دە کە م.

وتی: با رێک بکەوین، ئەوسا ژمارەى تە لە فۆنى خۆمت دە دەمى.
وتم: دەمەوى تاکو بە یانى لە گەلم بمینیتە وە.
وتی: دەزانم، لە یلا پێی وتوومە، تۆ چۆنت پێ خۆش بیّت، وا
دە کە م، بە لام دەبى دوو هەزار جۆنە ییم بدەیتى.
وتم: کە هاتیتە لام، ئەو پارە یە ت پێدە دەم.

وتی: بە لام پێویستە ئیستا سەد جۆنە ییم وەکو پیشە کى بدەیتى
نە وەکو پە شیمان بیتە وە و لە گەل کچیکى تر دەر بچیت.

خانمباز که مال سه عدی

منیش دهستم خسته ناو گیرفانم و سه د جونهم بۆ دهرهینا و دامه دهستی، وتم: هیوادارم له گهلم راستگۆبیت، به لینه کهت به جی بهینیت. ئیشاره تی بۆ که سیک کرد، له پشت میزیک له نزیك ئیمه دانیشتبوو، وتی: ئەم پیاوه دهبینی، چاوه پیم دهکات، ده بی برۆمه لای.

ئیتر ئه وه بوو، ئەو پویشت و من و له یلاش به یه که وه ماینه وه. هیچ شه ویک له دوو بتل بیره زیاترم نه خواردۆته وه، ئەو شه وه له خوشییان ههوت بتل بیره خوارده وه. په رداخه کانیا نۆر گه وره بوون، هه ر جاریک به تال ده بوو، له یلا به دهست و په نجه ناسکه کانی یه ک بتل بیره ی بۆم تیده کرد.

هه رچه ند ره شا تونسی کچیکی نۆر جوان بوو، به لام من خه یالم هه ر لای له یلا بوو، سه رم لئی سوپما بوو، نه مده زانی هۆی چ بوو پازی نه بوو له گه لم بیته دهره وه. له بیرى خۆمدا ده موت (دیاره منى به دل نه بووه، له بهر ئه وه داوا یه که می رهت کرده وه) ئەمه و چه نندین بیروکه ی تر به خه یالدا ده هات. نۆر مه راقم بوو بزانه، بۆیه پیم وت: من نۆر سه رسامم به جوانییه کهت، نازانه بۆچی پازی نه بوویت له گه لم بیته دهره وه؟).

وتی: پیم نه وتی من له و ئافره تانه نیم، هیشتان کچم، نامه وی کچینی خۆم بدۆریم.

تم: که واته چی تو ی گه یاندۆته ئیره، ده کری باسی خۆتم بۆ بکهیت؟

خانمباز که مال سەعدی

هەناسە یەکی قوولێ هەلمژێ وتی: خەلکی ولاتی مەغریبی عەرەبیم،
دەرچووی کۆلیژی ئاداب بەشی زمانی فەرەنسیم. دوو خشک و برایه کم
هەیه، باوکم شوپۆری تەکسیه و دایکیشم ژنی ماله وهیه. که خویندەنم
تەواو کرد، بیرم کردەوه بچمە ئیتالیا، هاورپیه کم لهوی دەژی، زۆر
وہسفی ئەوی بۆ کردوومە، بە تاییه تی شاری (فلۆرەنسا).

منیش وتم: راست دەکەیت، شاری فلۆرەنسا یەکیکە لە گرنگترین و
بەناوبانگترین شاری ئیتالیا، پرە لە بالاخانە ی جوان و سەرنجراکیش،
که میژووہ که یان دەگەرپتەوه بۆ سەردەمی نەهزە. هەر لەو شارە
دەتوانی سەردانی کلێسە بەناوبانگەکی فلۆرەنسا بکەیت، که پۆژانە
سەدان گەشتیار بۆ تەماشاکردنی پووی تێدەکەن، هەر وہا فلۆرەنسا
چەندین مۆزەخانە و گەلەری تیاہ که پەیکەر و تابلۆ بەناوبانگەکانی
تیا نمایش کراوه.

که ئەمەم وت، بە زەردەخەنە یەکه وه وتی: وا پێدەچی تۆ ئەو
شارەت بینیییت، هاورپیه که شم وه کو تۆ وهسفی ئەو شارە ی بۆ
کردووم.

منیش وتم: من ئەو شارەم نەبینووه، بەلام وهک هونەر مەندیک زۆر
سەرسامم بە کارە هونەرییەکانی هونەر مەندە ئیتالییەکان، بە تاییه تی
تابلۆکانی لیوناردۆ داڤنشی و مایکل ئەنجیلۆ، زۆر بە ی کارە
هونەرییەکانی ئەو هونەر مەندانە لە مۆزەخانەکانی شاری فلۆرەنسا
هەلگراون.

خانمباز که مال سهعدی

وتی: منیش بههری هونه ریم ههیه، کاتیک که قوتابی بووم، به تابلوکانم به شداری چالاکییه کانی قوتابخانه و کۆلیژم کردوو. وتم: پیّت نه وتم بۆچی له جیاتی ئه وهی بجیته ئیتالیا، بۆ ئیره هاتیت.

وتی: پارهم نه بوو له مه غریبه وه راسته وخۆ بچمه ئیتالیا. له ریگه ی فیسبووک و ماسنجره وه ئافره تیکم له ولاتی لوبنان ناسی، پیی وتم (وه ره بۆ لوبنان، ماوه یه که به یه که وه لی ره کار ده که یین، دوایی که هه ندیک پارهمان کۆکرده وه، ئه و جا به یه که وه ده چینه ئیتالیا).

منیش وتم: که واته تۆ پییش ئه وهی بییته میسر، چوویته لوبنان. وتی: له سه ر قسه ی ئه و هاوړپیه م چوومه لوبنان، یه که م جار بوو ئه و ولاته بیینم، هیچ شاره زاییم لیی نه بوو، که گه ی شتمه فرۆکه خانه ی به یروت، ته له فۆنم بۆی کرد، هاته پیشوازییم، له گه لّ خۆی منی برد بۆ ئه و هۆتیله ی که لیی دابه زیبوو. پیم وت (پاره یه کی که م پییه، ئه گه ر کاریکم بۆ نه دۆزیته وه، لیم ده برپیت و له حه فته یه که زیاتر به شم ناکات) وتی (خه می هیچت نه بییت، ئیمه هه ر خۆی ئه وه نده لی ره نامینینه وه، پییش ئه وهی تۆ بیییت، له ولاتی میسر کارم بۆ خۆم و خۆت دۆزیوه ته وه، یه که دوو شه و لی ره پشوویک بده دوایی به یه که وه ده پۆینه میسر و له وی کار ده که یین.

منیش وتم: که واته ئه و تۆی هیناوه بۆ ئیره؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: ئەگەر بمزانیبا دەمھێنی بۆ یانە ی شەوان، لەگەڵی نە دەھاتم،
ھەر لە لوبنان دەگەر پامەو، بەلام پارەم پسی نەما، ئەو نە پارە یە ی
کە پیم بوو، تەواو بوو، بۆیە بە ناچاری کارە کەم قبول کرد.
منیش وتم: ئەگەر لە بەر خەرجی پێگاتە ئامادەم پارە ی تکیتی
فرۆکە و خەرجیی پێگات بە خۆپایی بدەمی، بۆ ئەو ی بگەر پێتەو
ولاتە کە ی خۆت.

وتی: خاوەنی ئەم یانە یە، ئیمە ی بەستۆتەو. گریبەستی کارکردنی
بۆ یە ک سال لەگە ل واژۆ کردووینە، پاسە پۆرتە کانیشمانی لای خۆی گل
داوەتەو و دەستی بە سەردا گرتوو، تا ماو ی گریبەستی کە مان
تەواو نە بییت، نامانداتەو.

وتم: بە یانی خۆتیا ن لی بدزەو، لەگە ل من وەرە، بە یە کەو دەچین
بۆ سە فارەتی ولاتە کە تان پێیان بلێ پاسە پۆرتە کە م ون کردوو،
بە لگە نامە یە کی کاتی بۆ گە شتکردنت بۆ دە کەن، منیش تکیتی فرۆکە ت
بۆ دە بپرم و بگەر پێو لای خانە وادە کە ت.

کە ئەمە م وت، چاوە کانی پرتا و بوون، بە هە ناسە یە کی ساردەو
وتی: وا ئاسان نییە، کە پیشبینی دە کە ی ت، ئیمە لی رە وە کو کۆیلە
رە فتارمان لە گە ل دە کە ن. ئەگەر بچینە دەرەو، چاوسا غیکمان لە گە ل
دە نیرن، چاودیریمان دە کە ن، نە وە ک خۆمان بدزینەو و بە جییان
بھی لێن.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازرگان قسه‌کانی پی بریم، وتی: تو چوویته میسر
رابطییت یان بو ئه‌وه‌ی ببیته تویره‌ری کومه‌لایه‌تی و چاره‌سه‌رکردنی
کیشه‌ی ئه‌و له‌شفرۆشانه؟!

منیش وتم: تۆش له‌ شوینی من بوویتایه هه‌مان هه‌لو‌یستت ده‌بوو،
ئه‌و کچه داماو له‌ ده‌موچاوی دیار بوو، که کچیکی پاکیزه‌یه.
هاورپیه‌که‌ی فیلی لی کردبوو به‌ ناوی کارکردن له‌گه‌ل خۆی هینابووی
بو ئه‌وی، ئه‌و کچیکی به‌ شه‌ره‌ف بوو، نه‌یده‌ویست کاری له‌شفرۆشی
بکات، بویه به‌زه‌ییم پی هاته‌وه، ئیستاش که به‌ بیرم دیته‌وه، زۆر
خه‌فه‌تی بو ده‌خۆم.

سه‌بری بازرگانیش وتی: دوایی چیت کرد؟

وتم: سه‌د دۆلاری ئه‌مریکیم دایه و پیم وت (هیوادارم خۆراگر بیت،
خۆت به‌ ده‌سته‌وه نه‌ده‌یت و بو پاره له‌گه‌ل هیچ که‌سیک نه‌خه‌ویت.
ئه‌گه‌ر خۆت ویستت له‌سه‌ر نه‌بی، که‌س ناتوانی به‌ زۆری خۆی بکاته
خاوه‌نت).

سه‌بری بازرگان وتی: ئه‌و چی وت؟

وتم: به‌ زۆری پاره‌که‌ی لی وه‌رگرتم، به‌لینی پیدام که ئابرووی خۆی
بپاریزیت و بو پاره له‌گه‌ل که‌س نه‌خه‌ویت.

سه‌یاح په‌قره‌ج خۆی پی رانه‌گیرا وتی: ئه‌گه‌ر من بوومایه، له‌جیات
ئه‌و قسانه، هه‌ولم ده‌دا رازی بکه‌م، ئه‌وکات یه‌ک په‌قره‌ج ئاویشم بو
تیده‌کرد.

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازگانش رووی له سهیاح پهقره ج و ئهوانی تر کرد وتی:
ئو تهنیا قسهی هیه، له قسهکانی ورد بنهوه و دیقته بدهن، له گهل
هر ئافره تیک ههول بدات، لئی ناگه پری تا رازی دهکات، که
ئافره ته که ش رازی ده بییت، ئو هیچی له گهل ناکات.

سهیاح پهقره جیش وتی: ئه مه مانای چیه، که واته بۆچی خوی
له گهل ئو ئافره تانه ماندوو دهکات و مه سره فیان لیده کات!

نه وزاد بیخه میش وتی: هیشتان من له و باشترم، چاک نییه، ئه وهی
من عه مباره سوته، له خه ویشدا بیرى لى ناکه مه وه. ئو پاره یه
دهیده م به وان، بۆخۆم ده یخۆم، ئه وه له گهل یان راشمبوارد، چی
ده بی؟!

سهبری بازگانش وتی: هیچ نابیت.

سهیاح پهقره جیش رووی له سهبری بازگان کرد وتی: ئه گهر
پابواردن له گهل ژنان هیچ بییت، بۆچی تو له گهل نازدار ههیرانه کهت
پاده بویریت؟

ئه ویش وتی: من ئه وم خوش دهوی.

سهیاح پهقره جیش وتی: ئه وه چ خوشه ویستییه، تو خیزانداریت
و کور و کچه کانت گه ورهن.

وتی: من ئه و ژنه ی خۆم به خوشه ویستی نه هیناوه، دایک و باوکم
بویان هینام، بویه له به هه شتیش ته نها نازدار ههیرانه که ی خۆم
ده ویته وه.

خانمباز که مال سه عدی

ئەمەى وت و پرووى له من کرد وتى: حەفتا خۆرییە که شەم ناویت با
هەمووی بۆ تۆ بیئت، من تەنیا نازدار حەیرانم هەبیئت هیچی ترم ناویت.
کاکە سوور بازرگانیش وتى: ئەگەر بە چاوی خۆم نەمبێنیا خۆت و
شاگردە که ت چۆن ئەو ژنە سوورییە ئاوارانە دەبەنە پەنای
شت و مە که کان و دەستیان تى وەر دە دەن، باوەرەم پیت دە کرد.

منیش وتم: ئەو هی بۆ من نەگێراوە تەو هە بۆمان باس بکە، بزانی
لەگەڵ ژنە سوورییە کان چییان کردووه؟

وتى: لەو پۆژانە دوو ژنە ئاوارەى سوورى هاتنە لای من وتیان (دوو
ستیانمان بە خۆرایى بدی)، لە بەرامبەر دا بە کەیفی خۆت دەستمان تى
وەر بەدە)، منیش وتم (من شتى بە خۆراییم نییە و پێویستیشم بە
دەستیوێردانى ئێوه نییە، ئەگەر بەمەوى، ژنى خۆم هەیه).

لە درێژەى قسەکانیدا وتى: کە وام پى وتن، لە دووکانە کەى من
چوونە دەرەو و هاتنە ئێرە. دەمزانی هەمان داوا لە سەبرى بازرگان
دەکەن، مەراقم بوو بزانی هەلۆیستی سەبرى چى دەبیئت.

کاتی نیوهرۆ بوو، دووکاندارەکان لێرە نەبوون، بۆ ناخواردن
رۆیشتبوون تەنیا من لێرە بووم، جا نازانم ئەوان منیان بینیبوو یان نا.
بە هەرحال، کە دوو ژنە کە هاتنە ئێرە، بینیم سەبرى و شاگردە کەى
دوو ژنە کە یان برده پەنای شت و مە که کانەو هەو دەستیان خستبووه ناو
سینگ و مەمک و دامینیان.

ئەمەندەى وت و پرووى لە سەبرى بازرگان کرد وتى: با ئەو هی تر
خۆى بۆتان تەواو بکات.

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازگانش وتی: به‌خوا من هیچ مه‌به‌ستیکم نه‌بوو، ئەو دوو ژنه سوورییه که هاتنه ئیره، یه‌کیکیان ئیشاره‌تی بۆ لای دهرپیی ژنانه کرد و پیی وتم (ئه‌وانه چین له پشت سه‌ری خۆت داتناون؟)، منیش وتم (ئه‌وانه دهرپیی ژنانه‌ن). که وام وت، وتی (ئی، ئی، بلی قوزدانن) که وای وت، سه‌یرم پیی هات، چۆن شهرم له خۆی ناکاته‌وه، باسی قوزم بۆ ده‌کات. منیش خۆم ته‌ریق نه‌کرده‌وه، وتم (به‌لی ئەوانه قوزدانن). که وام وت پیی وتم (ئه‌گه‌ر قوزدانیکم بده‌یتی، دهرپیی خۆمت بۆ داده‌کنم، سه‌یری بکه‌و به‌ ئاره‌زووی خۆشت ده‌ستی تی وه‌ریده، دوینی خۆم شو‌ردوو و وه‌کو په‌نیر سپیم کردۆته‌وه). ئیتر ئەوه‌بوو، منیش برده‌مه‌ په‌نای شت‌ومه‌که‌کان و ده‌ستم خسته‌ ناوی. له‌و کاته‌شدا شاگرده‌که‌م که چاوی لی بوو من واده‌که‌م، ئەویش هاته‌ لای ژنه‌که‌ی تر و ده‌ستی بۆ مه‌مکی درێژکرد، ژنه‌که‌ش ده‌ستی دوور خسته‌وه و پیی وت (ته‌ندروستیم ته‌واو نییه، نه‌خۆشم، تاقه‌تی ده‌سبازیم نییه). به‌لام شاگرده‌که‌م لی نه‌گه‌را، پازی کرد، ئەوی برده‌ په‌نایه‌که‌وه و وه‌کو مندال مه‌مه‌که‌کانی ده‌مژی. که ته‌واو بووین، دهرپییه‌کی کورتم دایه، وه‌ری نه‌گرت، وتی (ئهی هه‌قی بووکه‌که‌م). منیش وتم (مه‌به‌ستت ئەو ژنه‌یه که له‌گه‌لته‌؟) وتی (ئهو بووکه‌مه، شاگرده‌که‌ی تو ده‌ستبازی له‌گه‌ل کردوو و مه‌مه‌که‌کانی مژیوه، ده‌بی دهرپییه‌کی کورتیش بده‌یه ئەو). ئیتر ئەوه‌بوو دوو دهرپیم دانی و پۆیشتن.

خانمباز که مال سه‌عدی

کاکه سووریش وتی: بۆچی باسی ئوم عمریشیان بۆ ناکه‌یت؟
سه‌بری بازرگانیش وتی: ئه‌وه چیه ده‌لئی مانگی ده‌ستکردت
بۆمان هه‌لداوه‌ته ئاسمان و چاودێریمان ده‌که‌یت، یان شاگرده‌که‌م بۆی
باس کردوویت؟

ئه‌ویش وتی: شاگرده‌که‌ت هیچی بۆ باس نه‌کردومه‌، ئوم عومه‌ر
خۆی بۆی باس کردم.

منیش پرووم له‌ سه‌بری بازرگان کرد و پیم وت: بۆمان باس بکه‌،
بزانی له‌ گه‌ل ئوم عومه‌ر چیت کردووه‌؟

وتی: له‌وانه‌یه‌ باوه‌رم پێ نه‌که‌ن به‌خوا من هیچم له‌ گه‌ل ئوم عومه‌ر
نه‌کردووه‌، له‌و رۆژانه‌ هاته‌ دووکانه‌که‌م، ته‌ماشای شتومه‌که‌کانی ناو
دووکانه‌که‌ی کرد وتی (زۆر ماندووم، ده‌توانم هه‌ندیک دانیشم و پشوویک
بده‌م؟) منیش وتم (ته‌بله‌یه‌کی پلاستیک ببه‌ لای خۆت و له‌ سه‌ری
دانیشه‌، تا به‌ ته‌واوی پشووه‌ نه‌ده‌یت هه‌لمه‌سته‌) من وامزانی ژنیکی
به‌رپزه‌، نه‌مزانی ئه‌ویش وه‌کو ژنه‌ سووریه‌ ئاواره‌کان له‌ شفرۆشه‌.

منیش وتم: چۆن زانیت له‌ شفرۆشه‌؟

وتی: ئه‌و خه‌لکی شاری به‌غداد بوو، که‌ هاته‌ لام به‌ ناوی ئوم
عومه‌ر خۆی پێ ناساندم، که‌ هه‌ندیک پشووی دا، ئه‌ویش وه‌کو ژنه
سووریه‌که‌ ده‌ستی بۆ لای ده‌رپێ کورته‌کانی ژنان درێژکرد وتی
(ئه‌مانه‌ کوس کوسین؟) منیش وتم (به‌لێ ئه‌مانه‌ کوس کوسین) ئه‌ویش
وتی (ده‌زانی له‌ سووریا به‌ قۆزی شام ده‌لێن کوس کوسی؟) که‌ ئه‌مه‌ی
وت، زانیم ده‌یه‌وی له‌ گه‌لی پابویرم، به‌لام خۆم له‌ گیلی دا و له‌ گه‌لی

خانمباز که مال سه‌عدی

پیدا نه‌چووم. دواپی وتی (پشتم زور دیشی، ده‌توانم له‌ناو دووکانه‌که‌ت رابکشیم؟) منیش وتم (ئیره‌سه‌ر پیگایه، کرپار و خه‌لکی تر بوشت کرپن دینه‌ئیره، ناتوانم داوایه‌که‌ت قبول بکه‌م). که‌ئه‌مه‌م پیی وت، وتی (ئه‌ی شوینی ترت هه‌یه‌بوی بچین؟) که‌وای وت، له‌بیری خومدا وتم (ئه‌م ژنه‌له‌شفرۆشه‌بو مامم باشه، ئه‌وه‌میشه‌خه‌ریکی میبازییه، باشترین شت ئه‌وه‌یه‌له‌کۆل خومی بکه‌مه‌وه و تووشی ئه‌وی بکه‌م) ئیتر ئه‌وه‌بوو پیم وت (مامیکم هه‌یه‌له‌من گه‌نجتره، پیت چۆنه‌ته‌له‌فۆنی بو بکه‌م و له‌گه‌ل ئه‌و بچینه‌چیشخانه‌و نانی نیوه‌رۆ به‌یه‌که‌وه‌بخوین؟) وتی (بیروکه‌یه‌کی باشه، ئیستا نیوه‌رۆیه و منیش زور برسیم). ته‌له‌فۆنم بو مامم کرد، پیم وت (ئیستا وه‌ره‌لام، ژنیکی عه‌ره‌بی به‌غدادیم له‌لایه، جوان و جاحیل، به‌دلی تویه، حه‌زی لییه‌که‌سیک له‌گه‌لی رابویری، خۆت ده‌زانی من له‌به‌ر نه‌خۆشی شه‌کره‌توانای ئه‌وه‌م نییه، بویه‌ده‌مه‌وی بیده‌مه‌تۆ). که‌وام وت، زوری پیی نه‌چوو، مامم وه‌کو هه‌وره‌تریشقه‌گه‌یشته‌لامان، له‌گه‌ل ئوم عومه‌ر به‌یه‌کتریم ناساندن و به‌یه‌که‌وه‌چووینه‌چیشخانه‌ی یوسف له‌شه‌قامی با‌ته. له‌شوینی خیزان له‌سه‌ر میزیک به‌یه‌که‌وه‌دانیشتین، به‌ده‌م چیشته‌خواردنه‌وه‌قسه‌مان ده‌کرد.

منیش وتم: ئوم عومه‌ر نه‌یوت له‌هه‌ولیر چی ده‌کات؟

وتی: ئوم عومه‌ر وتی ماوه‌ی سالیکه‌هاتومه‌ته‌شاری هه‌ولیر، له‌هۆتیله‌گه‌شتیارییه‌کان کار ده‌که‌م. ئه‌وی له‌هۆتیل له‌گه‌لم بخه‌وی

خانمباز که مال سه عدی

ده بی هه قی خاوهن هۆتیله کهش بدات، به لام ئه وهی له دهره وهی
هۆتیل له گه لم بیّت پارهی کی که متری لی وه رده گرم.

منیش وتم: به پیی قسه کانت بیّت، تو هیچت له گه ل نه کردوه، ئه ی
مامت هیچی له گه ل نه کرد؟

وتی: ئه و مامه م له دایکیکی تره، باپیرم دوو ژنی هیناوه، ئه و زۆر
له من بچوو کتره، له وه تی هه یه، هه ر خه ریکی خانمبازییه، له سه ر
می شیش باز نادات، زۆر جنسییه، دوایی بو ی گپرامه وه، جاریک له
هۆتیل له گه لی خه وتبوو، چه ند جاریکیش له گه ل خۆی بردبووی بو
شه قلاوه، له وی له چۆلی ئیشی خۆی له گه ل کردبوو.

که ئه مه ی وت، کاکه سوور پیی وت: دیاره تو ناگاداری په یوه ندیی
نیوان ئوم عومه ر و شاگرده که ت نیت؟

وتی: هه ستم به شتیک کردوه، به لام دلنیا نیم خۆی گه یاندۆته ئوم
عومه ر یان نا.

کاکه سوور به پیکه نینه وه وتی: تو زۆر بی ناگایت، ئه و ماوه یه ی
که تو دوو کانیکی ترت له شیخه ل لاگرت و خۆت له سه ری
دانیشتبوویت، ئه و لی ره پۆژ نه بوو ژنه دو میک نه با ته ناو کوگا و ئیشی
خۆی له گه ل نه کات. هه ندیک جاریش ده یبرده ناو خانووه کۆن و
که لاوه کانی گه ره کی ته عجیل، له وی له گه لی راده بواردن. جاریک له گه ل
جومعه حه مبال ژنه دو میکی پیس و قیزه ونیان بردبووه ناو خانووه کانی
ته عجیل، به هه ردووکیان پینچ هه زار دیناریان دابوو یه. جومعه دوو

خانمباز که مال سه‌عدی

هزار دیناری دابوویه، له پیشه‌وه خه‌ریکی بووبوو، شاگرده‌که‌ی تۆش
سیّ هزار دیناری دابوویه و له دواوه بۆی تیختبوو.

منیش وتم: نهمده‌زانی ئهم دووکانه بۆته جی نزرگه‌ی دۆم و
له‌شفرۆشان، به‌لام پیّت نه‌وتین شاگرده‌که‌ی چ په‌یوه‌ندیکی له‌گه‌ل
ئوم عومه‌ر هه‌بوو؟

وتی: شاگرده‌که‌ی پیش سه‌بری بازرگان ئوم عومه‌ری ده‌ناسی،
چهند جاریک له‌گه‌ل خۆی بردبوویه کۆگایه‌که‌ی ژیر زه‌مین و له‌وی بۆی
پال دابوو.

که‌ وای وت، پرووم له‌ شاگرده‌که‌ی سه‌بری بازرگان کرد و پیّم وت:
ئوه‌ی کاکه‌ سوور باسی ده‌کات راسته‌؟

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: زۆر لیّم پارایه‌وه، بۆیه‌ زگم پیی سووتاوّه و
بیست و پینج هه‌زارم دایه‌ و بۆم تیخت.

منیش وتم: که‌واته‌ کاکه‌ سوور راست ده‌کات، چهند جاریک بردووته
بۆ کۆگا و له‌وی بۆت پال داوه‌؟

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ وتی: ته‌نها دوو جار بۆم تیختووه، ئیستا هیچ
په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لی نه‌ماوه‌.

منیش وتم: ژماره‌ی ئوم عومه‌رم پییده‌، منیش ده‌مه‌وی وه‌کو تۆ
بریک پارهی پییده‌م و بۆی تیخته‌م.

خانمباز که مال سه‌عدی

که ئەمەم وت، مۆبایله‌که‌ی له گیرفانی دهرهینا و لیستی ناوه‌کانی
کردوهه، که سێک به‌ناوی (شه‌ریف) تۆمار کرابوو، ژماره‌که‌ی بۆ
خویندمه‌وه، وتی: ئەمه ژماره‌ی ئوم عومه‌ره.

منیش وتم: ئەوه ژماره‌ی شه‌ریف ناویکه‌ هی ئوم عومه‌ر نییه.
وتی: تۆ هه‌قت له ناوه‌که‌ی نه‌بی، له ترسی ژنه‌که‌م به‌ ناوی
(شه‌ریف) تۆمارم کردوهه، نه‌وه‌ک که زه‌نگم بۆ لێده‌دات، ژنه‌که‌م
ناوه‌که‌ی ببینیّت و گومانم لێ بکات.

که‌ وای وت، سه‌بری بازرگان وتی: ئەم شاگرده‌ که‌ سێکی درۆزن و
ساخته‌چییه، تۆزیک پیش ئیستا له‌ به‌ر ده‌م ئیوه‌ وتی (هیچ په‌یوه‌ندیم
به‌ ئوم عومه‌ر نه‌ماوه) که‌ چی ژماره‌که‌ی له‌ ناو مۆبایله‌که‌ی خۆی تۆمار
کردوهه. ئەگه‌ر په‌یوه‌ندیی پیوه‌ نه‌مابیّت، بۆچی ژماره‌که‌ی
نه‌سپیوه‌ته‌وه!

منیش وتم: سووچی تۆشی تیايه، ئەگه‌ر له‌ به‌ر چاوی ئەو ده‌ستت
نه‌خستبا ناو‌گه‌لی ژنه‌ ئاواره‌ سوورییه‌که‌ و پۆژانه‌ش به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌
له‌گه‌ل نازدار هه‌یرانه‌که‌ت نه‌که‌یت و مۆبایل و بۆن و دیاری گرانبه‌های
بۆ نه‌که‌پیت، ئیستا ئه‌ویش شه‌رمی له‌ تۆ ده‌کرد و ئەم په‌فتاره
ناشیرینانه‌ی نه‌ده‌کرد.

سه‌یاح په‌قره‌جیش وتی: تۆ پاست ده‌که‌یت، من له‌م زووانه‌ زانیم
که‌ سه‌بری بازرگان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل قه‌یره‌ کچیک په‌یدا کردوهه و
پاره‌یه‌کی زۆریشی لێ خه‌رج ده‌کات.

خانمباز که مال سه‌عدی

کاکه‌سوریش وتی: ئە‌ی نابینن ناو دووکانه‌که‌ی چۆل بووه، ئە‌و پارهی‌ه‌ی دێته ناو ده‌ستی، له‌و کچه‌ چاوچنۆکه‌ی خه‌رج ده‌کات، زۆربه‌ی پۆژان به‌ خۆی و کچیکی تری له‌و چاوچنۆکه‌تر دێته لای و به‌یه‌که‌وه ده‌چن بۆ چیشته‌خانه و ریستورانته گرانبه‌هاکان، نانی نیوه‌پۆ له‌وی ده‌خۆن.

منیش وتم: ئە‌و کچه‌م بینیه‌، جارێک له‌گه‌ڵ ئە‌و لی‌ره بینیم، وتی (ئە‌وه کچی خوشکمه‌).

که وام وت، شاگرده‌که‌ی پێی وتم: ناکات تۆش باوه‌رت پێی کردبیت؟

منیش وتم: مه‌به‌ستت چییه‌؟

وتی: درۆی له‌گه‌ڵ ئێوه کردوه، ئە‌و کچه‌ هیچی ئە‌و نییه‌، ته‌نیا هاورییه‌تی.

سه‌بری بازرگانیش وتی: درۆ ناکات، هه‌ر جارێک له‌گه‌ڵم بێته‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری هه‌ولێر، یان بچینه‌ لای دلۆپه‌ و شیخ توراب و سه‌ر پێی به‌حرکه‌، ئە‌و کچه‌ له‌گه‌ڵ خۆی ده‌هینێ، له‌ به‌ر چاوی ئە‌و به‌ منی وتوووه ئە‌وه کچی خوشکمه‌. ئە‌گه‌ر وانه‌با به‌ درۆی ده‌خسته‌وه‌و شتیکی ده‌وت.

شاگرده‌که‌شی جه‌ختی له‌ سه‌ر قسه‌کانی خۆی کرده‌وه و وتی: منیش پێشتر وه‌کو تۆ تێی گه‌یشته‌بووم، به‌لام له‌م پۆژانه له‌گه‌ڵ ژنی‌ک هاتنه‌ دووکان تۆ لی‌ره نه‌بوویت، داوای هه‌ندیک شتومه‌کیان کرد، منیش

خانمباز که مال سه عدی

به ژنه که م وت (خه بات خان پوورپکی باشه بو شادیه خان، به بی ئه و بو هیچ شوینیک ناچیت، زوری خوش دهویت). که وام وت رهنگی تیکچوو، وتی (ئه و کچه به ره لالیه هیچی ئیمه نییه، خوشکه که ی منی هه لئه تاندوو، دهیه وی عه یبه کانی خوی به و بشاریته وه بویه وای وتوو. له وه تی به وه مان زانیوه، به شادیه مان وتوو ئه گهر هیچی تر له گه لی بگه رییت لی قبول ناکه یین.

که وای وت، سه رم سورما، وتم: تو دلنیایت که شادیه خوشکی نازدار هه یرانه که ی سه بری نییه؟

سه بری بازرگانش وتی: متمانه یه کی زورم به نازدار هه یرانه که ی خوم هه یه، دروم له گه ل ناکات، شادیه کچی خوشکی ئه وه شاگرده که م به هه لئه داچوو.

منیش وتم: ئه گهر ده ته وی بزانییت شاگرده که ت درو ده کات یان نازدار هه یرانه که ت، من که سیک ده ناسم خالوزای هاوسه ری خوشکه که یه تی، من یه کیک ده ناسم خالوزای میردی خوشکه که یه تی، ئیستا له بهر چاوی تو ته له فونی بو ده که م، بزانی ئه و چی ده لی.

وتی: بیروکه یه کی باشه، هه زده که م بو تان به دیار بکه وی که نازدار هه یرانه که م دروم له گه ل ناکات.

ئیتر ئه وه بوو، ته له فونم له گه ل خالوزای میردی خوشکه که ی کرد و لیم پرسى: سه باره ت به کچیک قسه ت له گه ل ده که م، ناوی شادیه یه، ئه و ده بیته چی خه بات خانى خوشکی خالوژنت؟ ئه ویش وتی: هیچی ئه وان نییه، ئه وان ته نها دوو خوشکن، یه کیکیان هاوسه ری خالمه و

خانمباز که مال سه‌عدی
 ئەو هی تریش تاكو ئیستا میردی نه‌کردوو، له‌گه‌ڵ پیره‌ دایکێک له
 گه‌ره‌کی سه‌یداوه به‌یه‌که‌وه ده‌ژین.

منیش وتم: ده‌نا جارێک لیم پرسی، وتی (منال بووم که دایک و
 باوکم به‌ رووداوی هاتوچۆ مردن).

که وام وت، چه‌په‌سا، وتی: مه‌به‌ستی چیه‌ له‌م درۆیه، دایکی
 هه‌شتان له‌ ژياندا ماوه.

منیش وتم: تو دانیایت که دایکی له‌ ژياندا ماوه و شادیه‌ش هه‌چی
 ئەو نییه‌؟

وتی: چۆن له‌ ناوی خۆم دانیام، وه‌هاش له‌وه‌ دانیام. ده‌یان جار
 له‌گه‌ڵ خالم سه‌ردانم کردوون و له‌ مالی ئه‌وان نانم خواردوو.

وتم: زۆر سوپاست ده‌که‌م بۆ ئه‌م زانیاریانه، له‌ کاتیشم گرتی.

وتی: ده‌کرێ پیم بلیی بۆچی داوای ئه‌م زانیارییه‌ت لیکردم؟

وتم: ئەو کچه‌ی که‌ ناوی شادیه‌یه، خۆی به‌ ئیوه‌ هه‌لده‌داته‌وه‌ و
 ده‌لی کچی خوشکی خالۆزاتم، بۆیه‌ ئه‌م پرسیاره‌م لیت کرد.

ئیتیر ئەوه‌بوو، ته‌له‌فۆنه‌که‌م داخست و پووم له‌ سه‌بری بازرگان
 کرد، پیم وت: ئیستا چی ده‌لیی هه‌ر سووری له‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ نازدار
 چه‌یرانه‌که‌ت درۆت له‌گه‌ڵ ناکات؟

که‌ وام وت، سه‌ری هه‌ینا خواره‌وه‌ و هه‌چی نه‌وت.

کاکه‌ سووریش پووی له‌ من کرد وتی: بۆچی خۆتی له‌گه‌ڵ ماندوو
 ده‌که‌یت، ئەو ئیستا وه‌کو گه‌نجیکی هه‌رزه‌کار هه‌لسوکه‌وت ده‌کات.

خانمباز که مال سه عدی

ئو کچه ئیبلیسه جادووی لی کردووه، بویه لهو زیاتر چاوه کانی هیچی تر نابینی.

ته ماشای کاتژمیره که م کرد، زۆر درهنگ بوو، وتم: هاوړپیان به جیتان ده هیلم، ده بی سهردانی شیخه لالا بکه م، له ماله وه داوای که رهسته ی دۆلمه یان لیم کردووه، ده بی بۆیان بکرم.

به ره له وه ی برۆمه دهره وه، ده ستم خسته ناو گیرفانم، ده سته یه که ههنگوینی شاهانه و پا که تیک حه بی گیایی هه وه سم دهره ینا، ههنگوینه که م دایه سه یاح په قره ج و حه به که شم دایه عومه ر و وتم: سه یرکه ن چۆن له گه شته که م بۆ باکووری ئیران، له بیرم نه کردوون.

سه یاح په قره ج وتی: ئه م ههنگوینه چۆن به کار دیت؟

وتم: ئه و رۆژه ی بته وی ئیشی خیر بکه یت، دانه یه کی لی بخۆ، زیاتر چالاکت ده کات.

که ئه وه م وت، نه وزاد بیخه م وتی: ئه و ههنگوینی شاهانه ی بۆچییه، مه گه ر هه ر خۆی په قره جیکیان بۆ تی ناکات؟!

منیش وتم: ئه گه ر ئه و ههنگوینه بخوات، ئاوه که ی زیاتر ده بییت و له جیاتی په قره جیک تانکه ریکیان بۆ تیده کات.

که ئه وه م وت، هه موویان له قاقای پیکه نینیان دا، عومه ر وتی: ئه ی ئه و حه به ی بۆ منت هیناوه بۆ چی باشه و چۆنیش به کاری بینم؟ وتم: پینماییه کان، به زمانی فارسی له سه ر پا که ته که نووسراوه، من فارسی نازانم، به لام خاوه نی ئه و دارۆخانه یه ی که لیم کپی وتی:

خانمباز که مال سه عدى

نيو کاتژمير پيش جووت بوون دانه يه ک بخؤ، وه کو له ناوه که يدا دياره،
هه وه ست خوؤش ده کات و زياتر چالاکت ده کات.

که وام وت، سه برى بازگان ته له فؤنى بو عه بدوللا ئه فغانى کرد،
داواى لي کرد، بيته لامان، ره چي ته ي ده رمانه که مان بو بکاته کوردى.

عه بدوللا ئه فغانى چايه چى بوو، له به رده م ماله که ي له گه ره کى
ته عجيل، له نزيك دووکانى سه برى بازگان، سه ماوه ريک و
چايه په ستيكى له سه ر مي زيک دانا بوو. هاته لامان و ره چي ته که ي لي
وه رگرم و بؤى کردين به کوردى، وتى: به پيى ئه م ره چي ته يه، ئه م
ده رمانه له گژوگيائى وه کو سيؤ، زه نجه بيل، بيبه رى تيز و هه نديک
گيائى تر ئاماده کراوه. هيچ مه ترسييکى بو سه ر ژيانى مروؤ نيه،
ئه وه ي به کارى بينيت، زه وقى هه لده سيئت و ئه ندامى نيرينه شى وه کو
مه تره قى لي ديئت.

ئيتر ئه وه بوو، عومه ر ده رمانه که ي لي وه رگرم، ره چي ته و پا که تى
ده رمانه که شى فرى دا ناو سه به ته ي زبله که و شووشه ي ده رمانه که شى
خسته ناو گيرفانى.

وتم: بوچى ره چي ته و پا که ته که ت فرى دا؟

وتى: نه وه که سيک له ده ستم ببينيت و توانم لي بدات.

سه برى بازگانيش ده ستى خسته ناو سه به ته ي زبله که و
پا که ته که ي ده ره ينا و خستيه ناو گيرفانى.

منيش وتم: دياره توؤش ده ته وي له سه رى بکريته وه؟

خانمباز که مال سه عدی

وتی: ئەگەر بزانی عومەر سوودی لی وەرگرتوو، منیش پاکه تیکی
لیدە کرم.

منیش وتم: نەمزانی تۆش پیویستت پییه تی، دەنا پاکه تیکیشم بۆ
تۆ دەهینا، چونکه تۆ دەتوت من تەنھا حەزم لە ماچ و دەستبازییه،
بۆیه بۆم نەهینایت.

که ئەمەم وت، نەوزاد بیخەم بە پیکه نینه وه وتی: من وامزانی تەنھا
شته که ی من بۆتە عەمبارە سۆتە، بەلام دەرچوو حالی ئیوه ش لە من
باشتر نییه، بۆیه بە دوای هەنگوینی شاهانە و حەبی هەوهس
دەگه پین.

عومەریش وتی: بەلینتان پیدە دەم ئەگەر سوودی بۆ من هەبوو،
بەشی ئیوه شی لیدە دەم.

نەوزاد بیخەمیش بە پیکه نینه وه وتی: ئیوه که لکتان نەماوه، لە
باسی خانمبازی بەولاه، باسی هیچی تر ناکەن.

منیش وتم: باسی چی بکهین، ئەگەر مەبەستت سیاسەتە، بۆتە
شتیکی قیزه ون، ئەمە ی ئەمڕۆ بە ناوی سیاسەت دەگوزەریت،
تەلە که بازی و دوورپویییه، لەجیاتی باسی خەلکیش بکهین، خۆمان بەو
شتانە خەریک کردوو.

بەم شیوه یه من و نەوزاد بیخەم هەلساین، من چوومه بازاری
شیخه لالا ئەویش تاكو نزیك باغی شار لەگه لم هات. لە ریگا پیی وتم:
هیچ منی نەکوشتوو، قسه کانی سه یاح په قره ج نەبیّت، ئەو پیاو ه زۆر
فشه کهر و خۆه لکیشە، لە کوئی دنیا بووه که سیک بە جاریک لەگه ل

خانمباز که مال سه عدی

دوو ژن جووت بیټ، یان له گه ل ژنیک بچیته فه رمانگه ی حکومی و به بی ترس سیکیسی له گه ل بکات. هه ندیک که س درو ده کات، به لام نه و نه ک درو، به لکو بوختانیش به خو ی ده کات. به قسه ی نه و بیټ، بوته پاسبوتین و ژن و کچ له م شاره نه ماوه سیکیسی له گه ل نه کرد بیټ !!

منیش وتم: تو ته نها دوو جار له گه لی دانیشتوویت، نه ی نه گه ر وه کو نیمه هه موو پوژیک گویت لی بیټ، چی ده لی؟
وتی: بوچی که سی تر ماوه له گه لی خه وت بیټ من گویم لی
نه بو بیټ؟

وتم: جاریک بوی گیراینه وه، وتی (هیشتان ژنم نه هینا بوو، له گه ل کچی کی پاکیزه په یوه ندیی سوزداریم هه بوو، پوژیک ماله وه مان که سیان له وی نه بوون، له گه ل خوم بردمه ماله وه، دهمم خستبووه ناو ده می، لیوه کانیم ده مژی، به ده سته کانیشم، مه که کانیم ده گوشی. نه مده ویست هیچی لیبکه م، چونکه خوشمده ویست، به لام کاتیک هه ردوو کمان جله کانمان داکه ند و خومان پروت کرده وه، به رگه ی نه گرت به ده نگه ی به رز وتی (کورپی قه چپه، بوم پالده بوچی پراوه ستایت و نایخه یته ناوی؟).

که نه م م وت، نه وزاد بیخه م وتی: ناکات خو ی شه ریف بکات و بلی بوم پال نه دا؟

وتم: به م شیوه یه نییه، وتی منیش بوم پالدا و کردمه ژن. نه وزاد بیخه میش وتی: مادام خوشیده ویست، بوچی نه هینا؟

خانمباز که مال سەعدی

وتم: به قسەى خۆى پاش ئەوەى دەیکاتە ژن، کچەکه لىى توورە دەبیت و پىى دەلى (با منیش وات پى بلیم، نە دەبوو تو ئەو هەلە گەورە یەم لە گەل بکەیت). دەلى منیش پیم وت (من و تو خوشەویستی یەکتەرىن، دیمە خوازبىنیت و هاوسەرگىرىت لە گەل دەکەم). بە لام کچەکه پە یوہ ندى لە گەل پچراندەم وتى (نامەوى بە سەر شوپرى هاوسەرگىرىت لە گەل بکەم، دەنا بە چاوى سووک سەیرم دەکەیت و لە دلى خۆتدا دەلى بە زەبىم پیت هاتەو، بۆ یە تو م هینا، منیش نامەوى خۆم بخەمە بارو دۆخىکى وە هاوہ).

نەوزاد سەرى خۆى لە قاند و وتى: ناکات حەسوودى بە منیش بىەن و بلین دونیای بە هیچ وەرگرتووہ و خەفەت لە هیچ شتیک ناخوات، تو وەرە گویت لە و درۆزنە بىت و خەفەتى لى نەخۆیت!

منیش وتم: ماوہ یەك پىش ئىستا، من و سەبرى بازرگان دەچووینە شارى سلیمانى، ئەویشمان لە گەل بوو، بە درىزایى رىگا باسى خانمبازى خۆى بو دەکردین، کە چى کردووہ و نە کردووہ و لە گەل ھەر ژنىک خەوتبى، یەك پەقرەج ئاوى بوى تىکردووہ. کە گەیشتىنە نزیك بەنداوى سماقوولى، وتى: کچە قوتابىیکى زانکو هاتە لام وتى: دەمەوى ماستەرنامەکەم لە سەر شىعەرەکانى تو بنووسمەوہ) داواى لىکردم یارمەتى بەدەم. منیش شىعەرەکانى خۆم و کۆمەلک سەرچاوەى ترم خستە بەر دەستى، بەمەش لىى نەگەر پام بەشى زورى نامەکەم بوى نووسییەوہ، ئەویش لە بەرامبەر ئەو چاکە یە، خۆى خستە بەر دەستم وتى (من مولکى تو م، چىم لىدەکەیت بىکە، تەنھا کچىنیم بپارىزە).

خانمباز که مال سه عدی

سه یاح په قره ج که ئەمە ی وت، ئیشاره تی بۆ لای به نداوه که کرد و وتی (منیش هینامه ئیره، ئەوسا ئەم به نداوه ته واو نه کرابوو، له ژیر دارێک که ئیستا که وتۆته ژیر ئاوی به نداوه که، له سه ر زه وی پامکشاند، لیوه کانیم مژی و مه مکه کانیشم تیر گو شی، دوایش یه ک په قره ج ئاوم له پشته وه بۆی تیکرد).

که ئەمە م وت، نه وزاد بیخه م وتی: دوو جاری تر له گه لی دابنیشم و ئەو درۆ شاخدارانه م بۆ بکات، خۆم پی ناگیریت، ده م و ددانی ده شکینم.

منیش وتم: ئەو شتانه ی باسی ده کات، درۆ بی ت یان راست بی ت، به ئیمه چی، پیویست ناکات خه فه تی لی بخویت. ئەو پیاویکی نه خوشه، که بته ی جنسی هه یه، نه خوشی شه کره ی هه یه و ریژه که شی زۆر به رزه، بۆیه سیکی پی نا کریت. به م درۆ و ده له سانه دلای خوی ده داته وه. ئەو وه کو ئیمه نییه، له دونه ی خه یالدا ده ژیت، ئەو شتانه ی ئەو باسیان ده کات، له واقع دوورن.

به هه رحال، له گه ل نه وزاد بیخه م یه کتریمان به جی هیشته، ئەو رۆیشته شه قامی باته، سه ری بتاشیت، منیش چومه بازارپی شیخه لالا بۆ کرینی سه وزه و میوه.

که چومه ماله وه، به دریزایی شه و بیرم لای قسه کانی سه یاح په قره ج و چیرۆکه پۆمانسییه کانی شه و که ت ئەفه ندی بوو. له دلای خۆمدا ده موت (سه یاح په قره ج به هوی نه خوشی شه کره وه و

خانمباز که مال سه‌عدی

شه‌وکەت ئەفەندیش بە هۆی تەمەنەوہ لە سێکسکردن بێبەش بوونە،
هەردووکیان تووشی عوقدە ی جنسی بوونە، هەست بە کەموکورتی
کەسایەتییان دەکەن، بۆیە هەموو بیرو هۆشیان لای خانمبازییە).
بە یانی دوا ی ئەوہ ی پێشی خۆم تاشی و نانی بە یانیم خوارد،
تە لە فۆنم بۆ شه‌وکەت ئەفەندی کرد، پێم وت: کاتت هە یە سەردانت
بکەم؟

وتی: من دەمویست پە یوہ ندیت پێوہ بکەم، بزانی بۆچی دیارنیت.
ئێتر ئەوہ بوو، کە چوومە لای، بینیم تابلۆی ناو نیشانی
گە لە رییە کە ی هیناوە تە خوارەوہ و کە لوپە لە کانیشی کۆکردۆتەوہ،
هە ندیکێ خستۆتە ناو کارتۆن و ئەوانی تریش کە سێکی بۆ گرتووە،
دە یان پێچیتەوہ و لە ناو جانتای گەورە هە لیان دە گریّت.

کە ئەم دیمەنەم بینی، پێم وت: وا پێدە چیت بە تە مابیت واز لە م
کارە بینیت و بگە پێیتەوہ ئەو روپا بۆ لای خانە وادە کەت؟

وتی: تۆ لەوہ بگە پێ، بۆم باس بکە، بزانی ئەو ماوہ یە خەریکی چی
بوویت، ئەو وانانە ی لە سەر پە یوہ ندیی سۆزداری کە پێمدایت، کارت
پێی کرد یان نا؟

منیش بە دوورو درێژی باسی گە شتە کە ی باکووری ئێرانم بۆی کرد.
کە گوێی لی بوو، بە سەر سوپمانەوہ وتی: من لە بەر تە مەن توانای
سێکسکردنم نە ماوہ، تۆ هیشتان بە بەر تەوہ ماوہ، زۆر لە من
بچووکتی، بۆچی لە گەل ئەو ژنە جووت نە بوویت.

خانمباز که مال سه عدی

وتم: وهکو بۆم باس کردی، ئەو ژنه دوو جار هاوسەرگیری کردبوو، ماوه یه کی که م له گه لّ هاوسه ری یه که می ده مینیتته وه، دوا ی ئە وه ی به تۆمه تی بازرگانیکردن به ماده ی هۆشبه ره وه ده گیریت و زیندانی ده کریت، لّی جیا ده بیته وه. بۆ جاری دووهم هاوسه رگیری ده کاته وه و ماوه یه کیش له گه لّ هاوسه ره نو ییه که ی ده بیته، دوا یی ئە ویش به تۆمه تی هه لّخه له تاندن و فریودانی کچیک، که به فروفیلّ ئە ویشی به سه ر ژنه کانی هینابووی، ده که ویتته زیندانه وه و له وه زیفه که شی دوور ده خریته وه، له ویش جیا ده بیته وه.

که ئە مه م وت، شه وکته ئە فه ندی وتی: خوا ده یکرد له جیاتی دوو جار، سه د جار هاوسه رگیری ده کرد، تۆ چیت، هه قت چیه، گرینگ ئە وه یه به دلّی تۆ بیته و ئە و چه ند پۆژهی که له باکووری ئیران بوویت، له گه لّت بخه ویت و جه ویک ی رۆمانسی خۆشت بۆ دروست بکات. منیش وتم: ژنیکی جوان و ناسک بوو، ته مه نی له ده وروبه ری سی تا سی و پینچ سالّ ده بوو، به لام وه کو وتم که خۆی پووت کرده وه ئە و فلمانه م هه مووی هاتنه وه به رچا و ترسام نه وه ک په ندیکیش به من بکات و تۆمه تیکم بۆ هه لّبه ستی و منیش وه کو ئە وان بخاته زیندانه وه. وتی: ئە وان هاوسه ری ئە و بوون، به لام تۆ هیچی ئە و نه بوویت، تا به گرتنت بدات.

وتم: ئە و ئا فره ته له شفرۆشانه بۆ پاره هه موو شتیکی ده که ن، به تایبه تی ئیستا دوا ی ئە و گه مارۆ تونده ی که ئە مریکا له سه ری داناون،

خانمباز که مال سهعدی

خه لکه که زور شپرزه و برسی بوونه. که چاویان به کوردیکی باشوور ده که وئی، ده لئین ئیوه ده وله مه نندن، پوولتان هه یه، بویه به لایانه وه ئاساییه هه موو شتیك بکه ن.

وتی: تا کو توّ وا بیر بکه یته وه، ناتوانیت ببیته خانمباز.

منیش وتم: توّ راست ده که یته، ویستم وه کو توّ بکه م، به لام نه متوانی، له و ئه زموونه ده رنه چووم.

له قاقای پیکه نینی دا، وتی: توّ ناته وئی ببیته خانمباز، ده نا چ پیویست به وه ده کات بوّ خانمبازی بچپته میسر و تورکیا و ئیران، هه ولیر وه کو جارن نه ماوه، شوینی مه ساجی زوره، پرن له ژنی جوان، چونت بوئی وات بوّ ده که ن، هه ر له شیلان تا ده گاته سیکسکردن توّ پارهی خوت ده ده یته، ئه وانیش له به رامبه ر ئه وه ئاره زووه کانت جیبه جیّ ده که ن.

له دریزه ی قسه کانیدا وتی: من هه فته ی دوو رۆژ ده چمه شوینی مه ساجکردن، سه د دۆلاری خۆم ده ده م به جوانی ده مشیلن و هه رچییکیش لییان داوا بکه م بوّم ده که ن.

وتم: ئه ی توّ نالیی جنسم نه ماوه، له شیلان زیاتر چیت بوّ ده که ن؟ به پیکه نینه وه وتی: زور شت هه یه، توّ نایزانیت، هه ر خوی ئیستا من بیزم له سیکسکردن ده بیته وه، له خه ویشدا بیرى لی ناکه مه وه.

ئیمه له و قسانه دا بووین، ته له فونیکى بوّ هات، کردییه سه ماعه ی خارجی، خانمیک به ناوی (چن چن) به زمانى ئینگلیزی قسه ی له گه ل

خانمباز که مال سه‌عدی

ده‌کرد. ژنه‌که پپی ده‌وت که دواى نیو کاتژمیری تر ده‌توانی سه‌ردانی بکات، ئه‌و ئاماده‌یه و هیچ کاری نییه.

ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخست و وتی: ئه‌و خانمه چینییه، زۆر جوان و ناسکه، ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشتۆته سی سال، حه‌فته‌ی دوو جار ده‌چمه لای، مه‌ساجم بۆ ده‌کات و دیته ئامیزم، ده‌م ده‌خمه‌مه ناو ده‌می و لیوه‌کانی ده‌مژم و به ئاره‌زوی خوشم مه‌مکه‌کانی ده‌گوشم. تۆش ده‌توانی له‌گه‌لم بییت، ژنی تریشی لییه، هه‌موویان جوانن، مه‌ساجت بۆ بکه‌ن، ئه‌وجا ده‌زانی مانای ژیان چییه.

منیش وتم: تۆ ناترسیت تووشی نه‌خۆشی ئایدز بیت؟

وتی: ئه‌وانه که له ولاتی خویان دینه ئیره، پیش ئه‌وه‌ی ئیقامه‌یان پیدده‌ن، پشکنینیان بۆ ده‌که‌ن، تا له سه‌لامه‌تیان دلنیا نه‌بنه‌وه، ریگیان پیناده‌ن لیره بمیننه‌وه.

منیش وتم: دراوسییه‌کم هه‌یه، ئه‌فسه‌ری به‌شی ئیقامه‌یه، له وه‌زاره‌تی ناوخۆ، جارێک ئه‌و پرسیاره‌م لیی کرد، وتی (پیشان به‌بی ئه‌نجامدانی پشکنین، ئیقامه‌مان به هیچ که‌سیکی بیانی نه‌ده‌دا، به‌لام دوا‌یی هه‌ندیک به‌رپرسی بالا هه‌ره‌شه‌یان لیکردین، وتیان نابی پشکنین بۆ ئه‌و ژنانه بکه‌ن که بۆ مه‌ساجکردن دینه ئیره) بۆیه ئیستا بی گویدانه سه‌لامه‌تی هاوالاتییان، ئیقامه‌یان پیدده‌ین.

خانمباز که مال سەعدی

شەو کەت ئەفەندی کە ئەمە ی گوی لى بوو، لە ترسان ڕەنگى سپی
هەلگەرا، وتى: چۆن شتى وا دەبى، بەرژەو هەندى ئەو بەرپرساڤە لە
چىدايە وا دەکەن؟

منىش وتم: بە پى قسەکانى ئەو ئەفسەرەى دراوسىمان، ئەو
بەرپرساڤە پشکىيان لە شوینەکانى مەساجکردن هەيە، بۆيە وا
دەکەن.

وتى: گرىم ئەو ژنانەى دەچمە لایان، نەخۆشى ئایدزىشان هەبىت،
خۆ من سىکسىيان لەگەل ناکەم تا تووشى ئایدز بم، وەکو پىم وتى، من
تەنھا ماچيان دەکەم و دەستبازىيان لەگەل دەکەم.

منىش وتم: هىچ جىاوازی نییە، سىکسىيان لەگەل بکەیت، یان
ماچىيان بکەیت، بە پى ئەو توژینەوانەى کە لە لایەن شارەزایانەو
لەسەر ئەم نەخۆشییە کراو، بە زۆر رىگا نەخۆشییە کە لە کەسىکەو
بۆ کەسىکى تر دەگوژریتەو، یەکىک لەو رىگایانە، لىکاوى دەمە. جا
کە تۆ دەمت دەخەیتە ناو دەمى ئەو ژنانە، بى گومان لىکاوى دەمتان
تیکەلى یەک دەبیتن جا ئەگەر ئەو ژنە نەخۆشى ئایدزى هەبىت، تۆش
دەيگریتەو و لە تۆشەو بۆ ژن و مندالەکانت دەگوژریتەو.

کە ئەمەم وت، ترسا، وتى: ئەوەى تۆ باسى دەکەیت، زۆر
مەترسیدارە، من ئەو م نەدەزانى، کە لە رىگەى ماچکردنەو ئەم
نەخۆشییە دەگوژریتەو.

منىش وتم: لەو ش مەترسیدارتر ئەوەيە، ئەو کەسەى کە تووشى
ئەم نەخۆشییە دەبىت، تا نزیکەى دە سال هەستى پى ناکات و

خانمباز که مال سهعدی

نیشانه کانی لی به دهر ناکه وی. بویه کاتیک ده زانی، که کار له کار تر از او و چاره سه ریشی قورس ده بیئت.

که وام وت، ته له فۆنه که ی ده ستدایه و په یوه نندی به چن چنه وه کرد و پیی وت: داوای لی بووردنت لیده که م، ده گه رپمه وه ئه وروپا، هیچی تر ناتوانم سه ردانت بکه م.

که ته له فۆنه که ی دانایه وه، وتی: باش بوو ئاگادارت کردمه وه، به لام تو دلنیایت که ئه م نه خوشییه له ریگای ماچیشه وه ده گویریتته وه؟ وتم: هه قته تو باوهرم پی نه که یت، چونکه تا کو ئیستاش لای ئیمه زۆربه ی خه لک پییان وایه ته نها له ریگای سیکس کردنه وه ئه م نه خوشییه له که سیکه وه ده گویریتته وه بو که سیکی تر.

بویه ئه وانه ی خانمبازن و ههر رۆژه ی سیکس له گه ل ژنیک ده که ن، له ترسی ئه و نه خوشییه، کۆندۆم به کار دینن، به لام ئه وان نازانن که له ریگه ی تیکه لبوونی خوین و لیکاو ی ده م و شوینه کانی تریشه وه ده گویریتته وه، بویه هه ندیکیان ویرای ئه مه ش تووش بوونه و به دست ئه م نه خوشییه وه ده نالینن.

وتی: دیاره تۆش ههر له بهر ئه وه یه له ژنان نزیک نابیتته وه؟

وتم: من ههر له بنه رته وه، نه مویستوه خانمبازی بکه م و ههر ده مه ی له گه ل ژنیک رابویرم.

وتی: ئه ی بوچی لای من وه کو که سیک خۆت پیشان ده دا که زۆر چه زی له خانمبازی بیئت.

خانمباز که مال سهعدی

وتم: من له سهره تاوه که خۆم وا پیشاندا و گوئیستی سه ربرده خانمبازییه کانت بووم، مه به ستم ئه وه بوو، بچمه ناو دونیای خانمبازی و له نزیکه وه لێی تیبگه م، دواپیش تیکه لێ خه یالێ ئه ده بیی خۆمیان بکه م، بۆ نووسینه وه ی پۆمانیک به ناوی (خانمبان).

که وام وت، چه په سا، وتی: ئه گه ر بمزانیا تو بۆ کاریکی وا سه ردانم ده که ییت و ده مدوینیت به شیوه یه کی تر پووداوه کانت بووت ده گێرایه وه. ئیستاش داوایه کم لیت هه یه، ئه گه ر ئه م پووداوانه ت نووسییه وه، نابێ ئاماژه به ناوی که سه کان و شوینه کانیان بکه ییت، ده نا ده ناسرینه وه و زیان به ئابرووی من و ئه وانیش ده گات.

منیش وتم: به دلنیا بییه وه شتی وا ناکه م، هه ر خۆی نووسینه وه ی پۆمان له گه ل گێرانه وه ی بیره وه ری و میژوو جیاوازه، وه کو وتم من زیاتر مه به ستم ئه وه یه سوود له پووداوه کان وه ربگرم، هه یچ کاریکم به ناوی که س و شوینه کان نییه.

که ئه مه م وت، به پیکه نینه وه پیم وت: به لام به دلنیا بییه وه تو پالئه وانی پۆمانه که می، به لام به ناویکی تره وه.

ئه ویش له قاقای پیکه نینی دا، وتی: به گه نجی که سیکی جوان بووم، به ژن و بالایه کی به رز و شووشه ییم هه بوو، بۆ هه رکوی بچووبام کچانی ئه و شوینه چه زیان لیده کردم و خۆیان لیم نزیک ده کرده وه. به لام تا له کوردستان بووم، کادیری حیزب بووم، نیشتمانه که م خۆشه و بیست، بۆیه په یوه ندی سۆزداریم له گه ل ئه و کچ و ژنانه نه ده به ست، به لام که دوورخرامه وه بۆ باشووری عێراق، شتیکی تر بوو

خانمباز که مال سه عدی

لهوی ژنی له شفرۆش زۆر بوون بی دلئی خۆم نه کرد، به پارهی کی که م
تا کو به یانی له گه لم ده مانه وه .

منیش وتم: گویم لیبووه، ده لئین قه زایه کی لیبوو، به ناوی (عه فه ج)
هه روه ها گه ره کی کیش به ناوی (حی الگرب)، زۆر به ی له شفرۆشه کان
لهوی کۆبوونه وه .

وتی: من نه ده چوممه ئه و شوینانه، چونکه له هه موو لایه که وه
گه نجان پووینان تی ده کرد، شتیکی پیس بوو، به لام ده چوممه
شه قامی (حبوبی) له ناسریه، لهوی هه ندیکه عه ره بانچی لی بوو، خورما
و پرته قالیان له سه ر عه ره بانه ده فرۆشت، ناوی هه ندیکه له شفرۆشیان
لابوو، په نجا فلسم ده دانی، ته له فۆنیان بو ده کردن و بۆیان ده هینام.
منیش وتم: به لام پیت نه وتم به نیازی چیت که لوپه له کانت کۆکردۆته وه
و تابلوی گه له رییه که شت هینا وه ته خواره وه، ده لئی به نیازی به
یه کجاری بگه ریته وه ئه و روپا؟

وتی: ئیره شوینه که ی لچه په، که م که س به سه رییه وه یه، بۆیه
شوینیکی ترم گرتوو له سه ر شه قامی سه د مه تریه و کرییه که شی له
چا و شوینه که ی زۆر نییه .

وتم: ئیستا ده پۆم، له وانه یه تا کو حه فته یه کی تر نه تبینمه وه، تا
ئه و کاته ش تو له دوو کانه نوئییه که ت خۆت ری کده خه یته وه، ئه و کات
سه ردانت ده که مه وه .

خانمباز که مال سه عدی

ئیتر ئه وه بوو، یه کتریمان به جی هیشت و منیش گه رامه وه مال وه .
پوژی دواتر، خیزانه که م هه لیا نیچام بو شاری کویه . له وی باخچه و
خانووکی خنجیلانم هه بوو، زور جارن بو جه وگورین ده چووینه
ئه وی.

ئه وه بوو، هفته یه که له وی ماینه وه، که گه راینه وه، زور بیری
دووکانه که ی سه بری بازرگانم کردبوو، نانی نیوه پوم خوارد و چوموه
لای . عومهر و نه وزاد بیخه م و سه یاح په قره جیش له وی بوون . سه بری
بازرگان که چاوی به من که وت، له قاقای پیکه نینی دا، وتی : تازه
باسی تۆمان ده کرد، به هوی هه نگوینه که ی تۆ، سه یاح په قره ج
نه خوش که وتوووه و که وتۆته نه خوشخانه وه ده بی تۆ قره بووی
بکه یته وه ؟

منیش پوم له سه یاح په قره ج کرد و پیم وت : من ناگاداری هیچ
شتیک نیم، چیت به سه هاتوووه ؟

که وام پی وت، به تووره بییه وه وتی : خو من هیچ خراپه م بو تۆ
نه بوو، بوچی ئه و په نده ت پیکردم ؟

وتم : تۆ باسی چی ده که ییت ؟

وتی : تۆ ده ترانی به و هه نگوینی شاهانه یه وام به سه ر دی، که چی
ده خواردت دام .

وتم : من چاکه م له گه ل کردوویت، له داروخانه یه کی گیایی له ئیران
به پاره یه کی زور بوم کپیت، وتیان بو جنس باشه، منیش وتم ئه و له
هه موومان خانمبازتره، پیویستت پیده بیئت تاکو ئاوه که ت زیاتر بیئت .

خانمباز که مال سه‌عدی

سه‌بری بازگانش وتی: جا ئه و چ پیوستی به وزه به‌خشی
سیکسه، مه‌گر هر جاریک په‌قره‌جیکیان بو تی ناکات؟!
نه‌وزاد بیخه‌میش جرتیکی کیشا و وتی: ترحیو، تهر په‌قره‌جیکیان
بو تیده‌کات، ئه‌گر وا بویه، هه‌نگوینی شاهانه‌ی نه‌ده‌خوارد و
نه‌ده‌بووه‌ فلیم.

منیش وتم ئیوه باسی چی ده‌که‌ن؟ خو من ژه‌هرم ده‌رخوارد
نه‌داوه، وه‌کو وتم چاکه‌م له‌گه‌ل کردووه و هه‌نگوینی شاهانه‌م بو
هیناوه. له‌ ئیران پییان وتم ئه‌وه‌ی دانه‌یه‌ک پیش جووتبوون بخوات،
توانای سیکسکردنی زیاد ده‌بیئت و ئاویشی زور ده‌بیئت.

که وام وت، سه‌بری بازگان وتی: له‌وانه‌یه‌ نه‌خوشکه‌وتنه‌که‌ی
په‌یوه‌ندی به‌وه‌ هه‌بی، ئه‌و، دوو دانه‌ی به‌ جاریک خواردووه.

منیش وتم: ئیوه شایه‌تن له‌به‌ر چاوی ئیوه پیم وت (ده‌بی
هه‌رجاری دانه‌یه‌ک به‌کار بیئت).

پووم له‌ سه‌یاح په‌قره‌ج کرد و پیم وت: خو به‌کری نه‌گیرابوویت،
دوو دانه به‌ جاریک بخویت، بوچی واتکرد؟

وتی: ئه‌و پورژه ژوانم له‌گه‌ل ژنیک هه‌بوو، زور له‌ میژ بوو چاوه‌رپی
ئه‌و پورژه‌م ده‌کرد، بویه دوو دانه‌م لی خوارد، به‌و هیوایه‌ی تا ماندووی
نه‌که‌م وازی لی نه‌هینم.

نه‌وزاد بیخه‌میش وتی: به‌راستی پیمان بلی، هیچت پیکرا یان نا؟
ئه‌ویش سه‌ری خوی هینا خواره‌وه و هیچی نه‌وت.

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازگانیش پووی له من کردوو وتی: ئیستا چ برپاریکت دا،
قهره بووی ده که یته وه یان نا؟

منیش پووم له سه یاح په قره ج کرد و پیّم وت: تۆ دلنیایت به و
ههنگوینه شاهانه یه نه خوش که وتوویت؟

وتی: که نه خوش که وتم، هه ر وام زانی سه رمام بووه، دوو پۆژ
حه بی پاراسیتۆلم خوارد، له جیاتی چاک بمه وه پۆژ له دوا ی پۆژ خراپتر
ده بووم، تا وای لیّهات له قاچ که وتم. ئه ژنۆم ژانیکی قورسی تیا بوو،
له تاوان عه جمانم نه بوو، ژنه که شم وتی (با به یه که وه بچینه لای
پزیشکیکی پسپۆر، چاره سه ر وه رگرین، باشتره له وه ی خۆت پشتگۆی
بخه ییت و له خۆته وه ده رمان به کار بیّنیت).

له در یژهی قسه کانیدا وتی: که چووینه لای پزیشک، منی نارده
تاقیگه، پشکنینی خوین و سۆناری گورچیله کان و تیشکی ستی
سکانی بۆ قاچه کانم کرد. دوا ی ئه وه ی ئه نجامه کانم برده وه لای، وتی
(هیچ نه خوشییکی مه ترسیدارت نییه، ئه نجامه کان باش ده رچوونه،
به لām وا پیده چی، له ئه نجامی خواردنی شتیك وات به سه ر هاتبی).

منیش وتم: خواردنی وه کو چی؟

وتی: لیّت ناشارمه وه، له به رده م ژنه که م تووشی ئیحراجییکی
زۆری کردم، وتی (شکم بۆ ئه وه ده چی تۆ ده رمانی وزه به خشی
سیکسیت خوارد بیّت).

که وای وت، له به رده م ژنه که م ته ریق بوومه وه، ویستم لیی
بشارمه وه و ئینکاری بکه م به لām له تاو ئازاری ئه ژنۆکانم ناچار بووم

خانمباز که مال سهعدی

دانی پيدا بنيم. وتم هاورپيه کم له نيران دهسته يه که ههنگوينی شاهانه ی مالیزی بۆ هينانوم دوو دانهم ليی خوارد، وام بهسهر هات. پزیشکه که ش وتی (هه ر تۆ وات بهسهر نه هاتوو، زۆر کهسی تریش له ئه نجامی به کارهينانی ئه م جۆره ههنگوينه ئه ژنۆکانيان به ژان هاتوو).

که وای وت، پيم وت: لیت نه پرسى بۆچى ئه ژنۆکانيان پيى ديشيت؟

ئه ویش وتی: پزیشکه که پيى وتم (ئه وه هه ر به ناو ههنگوينه، له راستیدا تیکه له يه که له کۆمه ليک گژو گیا و شه کر و هه نديک ماده ی کيميايى هاوشيوه ی ژياگرا، بۆ چه واشه کردنى خه لک، ناويان ليناو ههنگوينی شاهانه).

نه وزاد بيخه ميش وتی: که پزیشکه که وای پيى وتی، هاوسه ره که تى چى پيى نه وتی؟

سه ياح په قره جیش وتی: له بهرده م پزیشک هيچى نه وت، به لام که گه راي نه وه، له ماله وه پيى وتم، (ئه گه ر له بهر من ئه و ده رمانانه به کار ده هينيت، هيچى تر به کاریان مه هينه، زيان به ته ندروستى خۆت مه گه يه نه، خۆ سيکس نان و شيو نييه، تا خۆتى بۆ بخه يته ئه م بارودۆخه خراپه وه).

منيش وتم: داوای ليبور دنت لئى ده کم که به هۆى منه وه که وتوو يته بارودۆخى کى وها خراپه وه، به لام له سه ر ده ستى ئه و به ريزانه، به لئنت پیده ده م، که هاوینی داها توو له سه ر حيسابى خۆم

خانمباز که مال سه‌عدی

گه‌شتیکت بۆ باکووری ئیران پیبکه‌م، له‌وی له پۆخی ده‌ریا قیلا به
خانمه‌وه به‌کری ده‌دریته، وا ده‌که‌م ئه‌وه‌نده پۆژه‌ی که له‌وی ده‌بین،
وه‌کو هاروونه په‌شید بۆ خۆت بژیته.

که وام وت، سه‌بری بازرگان وتی: منیش له‌گه‌لتان دیم، نۆرم
حه‌زلییه چه‌ند پۆژیک منیش وه‌کو هاروونه په‌شید بژیم.

که وای وت، نه‌وزاد بیخه‌م وتی: جا ئه‌گه‌ر چه‌ند پۆژیکیش وه‌کو
ئه‌و ژیان، چی ده‌بی؟

عومه‌ریش وتی: وه‌کو خۆت وته‌نی، هیچ.

سه‌بری بازرگان پووی له ئیمه‌ کرد وتی: براده‌ران ئیمه‌ له‌به‌ر
سه‌یاح په‌قره‌ج ئاگامان له عومه‌ر نه‌ماوه، ئه‌ویش بی ده‌نگ بووه،
بزاین ئه‌و له‌گه‌ل به‌کاره‌ینانی حه‌بی هه‌وه‌س وه‌زعی چۆن بووه؟

منیش پووم له عومه‌ر کرد و پیم وت: تۆش نه‌لئی نه‌خۆش
که‌وتووومه و که‌وتووومه‌ته نه‌خۆشخانه؟

وتی: باوه‌ریم پی ده‌که‌ن که بیستم سه‌یاح په‌قره‌ج به‌وه‌نگوینی
شاهانه‌یه وای به‌سه‌ر هاتوووه، نه‌ویرام به‌کاری بینم.

سه‌بری بازرگانیش وتی: تۆش وه‌کو سه‌یاح په‌قره‌ج به‌کارت
به‌ینابا، یان سه‌رکه‌وتوو ده‌بوویت و ئه‌و شه‌وه له‌گه‌ل هاوژینه‌که‌ت
ده‌تکرده شه‌وی هه‌نگوینی، یانیش وه‌کو ئه‌و که‌می‌ک نه‌خۆش
ده‌که‌وتی.

خانمباز که مال سه عدی

که وای وت، هه مووان له قاقای پیکه نینیان دا. نه وزاد بیخه میش
وتی: کیّ ده لئیّ ئه ویش به کاری نه هیناوه، بویه قروقپ دانیشتووه،
ورته ی لیوه نایه ت.

سه بری بازگانیش پرووی له عومه ر کرد و پیی وت: ئه گه ر دلناییت
به کاری ناهینیت، بو منی بینه، من به کاری ده هینم و هیچیش ناترسم،
چی ده بی با بیی.

ئه ویش وتی: هه ر خووی من ته ندروستیم باش نییه، له لایه ک فشاری
خوینم به رزه و له لایه کی تریش پرؤستاتم گه وره بووه، ده ترسم به کاری
بهینم. ده ترسم ئه گه ر وه کو سه یاح په قره جم به سه ر بیّت. دوینیّ
له لای پزیشکه که م هاتوومه ته وه، مووچه ی خانه نشینی ئه م مانگه شم
هه مووی به داووده رمان و پشکنین دا، بیزار بوومه له سه ردانی
پزیشکان، سه یاح په قره ج به ختی هه بوو که به وه نده لیّ چۆته ده ره وه،
کیّ ده لئیّ من کیّ شه ی گه وره ترم بو دروست نابیّت.

سه بری بازگانیش وتی: من ره چیتته که م لای خوّم هه لگرتووه،
ئیستا بانگی کاکه سوور ده که م، ئه و راسته دووکانداره و جلو به رگی
ژنان ده فرؤشیت، به لام ده رچووی به شی درمان سازییه. ره چیتته که ی
ده ده می بزانین ئه و درمانه گیایییه زیانی بو ته ندروستی مرؤف هه یه
یان نا؟

خانمباز که مال سه عدی

که وای وت، سه یاح په قره ج وتی: خوژگا ئه و پوژهی تو هه نگوینه شاهانییه که ت دامی، منیش پیشانی ئه وم بدابوایه، ئیستا وه هام به سه ر نه ده هات.

نه وزاد بیخه میش به پیکه نینه وه وتی: به خوا ئیوه هه مووتان ئه قلتان له ده ستداوه، بوچی سیکسکردن ئه وه نده گرینگه خو تانی بو بخه نه ئه م مه ترسییه وه؟

ئه مه ی وت و تفیکی له کیری خو ی کرد و وتی: تف له هه موو کیریك، بوچی پیاو ته نها به کیرییه وه پیاوه؟! منیش وتم: هه قته وابلئی، تو بوخچه ی نه کراوه ی، کیلو مه تر سفیریت، هیشتان بو سیکسکردن به کارت نه هیئاوه، بویه نرخ ی نازانیت.

ئه ویش وتی: شیخ ره زای تاله بان ی راستی وتووه، که ده لی:

هه ر قوز قوزت بوو سه ر زلی بی خیر

شه رته تا ماوم قه ت پی ت نه لیم کیر

من هانت ده ده م به ره و کونه وه

تو سه ر شوپ ده که ی به ره و گونه وه

هه روه ها له چوارینه یه کی تریشدا ده لی:

شیخ ره زا پیر بووه پروی مه جلیسی جارانی نییه

تا قه تی که شمه که شم و گه ردشی شارانی نییه

ده ست به گوچان ده گه ری ئیسته زه عفی وجود

مه تره قه سه ر زله که ی قووه تی جارانی نییه

خانمباز که مال سهعدی

که له خویندنه وهی شیعره که بۆوه، پرووی تیکردین وتی: راسته کیری من عه مباره سوته و له دهبل کوزاوه ته وه، به لام کیری ئیوهش له هی من باشتر نییه، دیاره هیجتان پی ناکری، بۆیه به دواى حه بی هه وهس و هه نگوینی شاهانه ده گه ریڤن. بۆچی شهرم ده کهن، برۆنه ده رمانخانه حه بی فیاگرا بکړن، کیرتان وه کو چه کوش لیده کات.

سه بری بازرگانیش وتی: لیتان ناشارمه وه، جاریک له لای پزیشکه که م وتم کیشه ی جووتبوونم هه یه، وتی (دهسته یه ک حه بی فیاگرات بۆ ده نووسم، له کاتی پیویست، پیش جووتبوون، دانه یه ک بخۆ ئه م کیشه یه ت نامینی).

سه یاح په قره جیش وتی: بۆچی قه ت باسی ئه وه ت لای من نه کردوه؟

وتی: من چۆن بزاتم که تۆش ئیشت پییه تی، تۆ هه لده ستیت و داده نیشتیت، ده لئی په قره جیکم تیکردوه.

ئه ویش وتی: تۆ راست ده که یه ت، به لام هه ر خۆشه زیاتریان ئا و بۆ تیبکه م.

منیش وتم: دیاره به نیازیت له جیاتی په قره جیک، تانکه ریڤ ئاویان بۆ تیبکه یه ت؟

عومه ریش وتی: له م قسانه بگه ریڤن، با بزانیڤ که سه بری ئه و حه بانه ی به کار هیئا سوودی لی وه رگرت یان نا؟

خانمباز که مال سهعدی

سهبری بازگانیش وتی: دوو دهنکم لیی به کار هیئا، وه کو ئه وه
وابوو، که نه مخواردبی. کیرم چون خوی لی که وتبوو، به ناگا
نه هاته وه، بویه فریم دا.

نه وزاد بیخه م هه ستایه سه ر پی وتی: بی قه زا بن، ئیوه له جیاتی
گیئانه وهی نوکته یه کی خوش، یان دوو قسه ی خوش بکن، هه ر باسی
سیکس ده که ن.

پرووی له سهبری بازگان کرد و پیی وت: شاگرد ه که ت پیاو یکی
باشه، ئه وه نده ی ئیوه له پیشی باسی سیکس ده که ن، چاکه به
پاره ی دوو کانه که ت هه ر رۆژی له گه ل دۆمیک جوت نابیت.

سهبری بازگانیش وتی: بۆچی هیچ دۆم و ئاواره ی سووری ماوه
نه یگابیت!

عومه ریش وتی: خو ئه ویش نه بۆته راسپۆتین، هه رچی بیته ئیره
بیگی!

سهبری بازگانیش وتی: ئه وه ی من بزانه ته نیا داوای له دایکی
حوسین نه کردوو، ئه ویش پیره، وه کو داپیره تی بویه داوای لی
نه کردوو، دهنه هه ر ژنیک هاتبیته ئیره داوای لی کردوو.

عومه ریش وتی: خو ئه و ژنانه هه موویان حیز نین، چون تا کو ئیستا
یه کیک ره زیلی نه کردوو؟

سهبری بازگانیش وتی: ئه م هه تیوه، به ختیکی گه وره ی هه یه،
ده لیی قوزه که متیاری پییه، ئه و ژنانه بو ئه و پییان خوشه.
هه ندیکیان له جیاتی پاره ی لی وه ربگرن، پاره شی ده دهنی.

خانمباز که مال سه‌عدی

که وای وت، بانگی شاگرده که یم کرد و پیم وت: ده لئی گویت لی
نییه، باسی تو ده که ین.

ئه ویش به پیکه نینه وه وتی: گویم لیتانه، چی ده لئین، بلئین،
گرده نتان ئازاد بیئت.

منیش وتم: وهره بۆمان باس بکه، بزانی چۆن پیته کری ئه م
هه موو دوّم و ئاوارانه بگیت؟

وتی: من ته ماشای سمتیان بکه م، زه وقم هه لده ستی.

منیش وتم: ئه ی چۆن ده زانی که ئه وانیش وه کو تو حه زیان لیه
یان نا؟

وتی: ئه و ژنه ی ئیشی بیئت، چاوه کانی حیزن، ته ماشای چاویان
بکه م ده زانم.

سه بری بازرگانش پووی تیکردو پیی وت: بۆچی وا ناکه یت، خو
له سه ر حسیی خۆت نایانگیت، پاره ی منت هه موو خه لاس کرد،
هه نده ی بیده یته ئه وان، ته نانه ت هه موو ده سته جله کانیش تیکداوه،
هه نده ی ژیرکراس و ده ریپی کورت و ستراپیان بو ئه و دوّمانه لی
ده ره یینیت.

ئه ویش وتی: به خوا ده ست بو پاره و شت ومه کی دووکان نابه م له
گیرفانی خوّم پاره یان ده ده می، ته نیا ئه و جاره نه بیئت، که به یه که وه
خه ریکی ژنه ئاواره سوورییه که و بووکه که ی بووین. تو ده ستت خسته

خانمباز که مال سه عدی

ناو قوزی و منیش مه می بووکه که یم ده گوشی. ئەو کاتیش خۆت دوو
دهسته ده رپیی کورتت له جیاتی خۆم و خۆت پیدان.

ئیمه له م قسانه دا بووین، ژنیک دهستی کچیکی مندالی گرتبوو،
به ره و لای ئیمه هاتن، سه بری بازرگان وتی: ئەو ژنه ده بینن، که
مندالیکی له گه لدايه، چوار سال زیاتره دپته ئیره، ههفته ی دوو ههزار
دیناری به خیر ده ده می، من هه ر وام زانیبوو، که پیاوه که ی به هوی
پووداویکه وه که وتۆته زیندانه وه، که چی ده رچوو ئه ویش پوون گوڤه و
شاگرده که م به ویش فیڕ بووه، که من لیڤه نام ده بیاته کوگا که ی
خواره وه و له گه لی جووت ده بی.

منیش وتم: تو راست ده که یت، له م پۆژانه تو لیڤه نه بوویت، ئەو
ژنه هاته ئیره، له تۆی پرسی، وتی (حاجی له کوپیه) شاگرده که شت
وه لامی دایه وه وتی (حاجی لیڤه بی و لیڤه نه بی، به تو چی، تو
ناته وی من پاره که ت ده ده می، مۆبایلیکیشت بو بکرم؟).

که ئە مه م وت، سه بری بازرگان پووی له شاگرده که ی کرد و به
توورپه بییه وه پیی وت: من ئاگاداری ئە وه نیم، ده زانی تو زۆر بیقامت
کردوو، وا بپوات مایه پووچم ده که یت.

ئه ویش وتی: له وه تی په یوه ندیی سۆزداریت له گه ل خه بات هه یه،
ئاگات له دووکان نه ماوه و هه ر پۆژی ده بیه یته رپستوران تی. تاکو
ئێستا چه ند مۆبایل و گرانبه هات بۆی کړیوه. من وه کو تو ناکه م، یان
پینچ هه زار دیناریان ده ده ده می، یانیش مۆبایلیکی ده هه زار دیناری
سه لکه سابوونیان بو ده کرم.

خانمباز که مال سهعدی

منیش وتم: ئه و راست دهکات، پیشینان به خوږایی
نه یانوتووه (گه وره ئاو ده پڙینی) بچوک قاجی لی ده خشینی). ئه گه رتو
و له بهر چاوی ئه و پاره و پوول له و قهیره کچه خه رج نه کهیت و هه موو
پوژیکیش نه چپته ریستوران، ئه ویش خه ریکی دویم و ئاواره ی سووری
نابیت.

که ئه مه م وت، نه وزاد بیخه م هه ر له ناو ده رگای دووکانه که
پاوه ستابوو، پووی له سه بری بازرگان کرد و پیی وت: تو که ی له
ده ستیوه ردانی قوزی ئه و قهیره کچه تیر ده بیت، خو چاکه غه ربه
نییه، هه موو پوژیک دهستی بدهیتی!!

منیش وتم: نه وزاد بیخه م راست دهکات، ئیمه ش کوریکی گه نج نین،
وا ته مه نمان له شه ست سالی ره تی کرد و چووینه قوناغی پیرییه وه،
راسته سیکس خوشه، به لام ئه وه ش ناهینی خومانی له سه ر به
هیلاکه ت بدهین.

سه بری بازرگان قسه کانی منی پی خووش نه بوو، پیی وتم: ئه گه ر
وایه، بوچی ولات نه ما بو خانمبازی بوی نه چیت. هه ر دوینی بوو له
باکووری ئیران له گه ل ژنه ئیرانییه که شه وی سوورت به سه ر برد.

منیش وتم: پیم وتن، من هیچ له گه ل ئه و نه کرد، ته نها مه به ستم
ئه وه بوو بزانه ئه و ژنه له شفرۆشانه بوچی و له پیناوی چی واده که ن.
هه ر بویه ش خوم له و ژنانه نزیك کرده وه، بو ئه وه ی له نزیکه وه گویم

خانمباز که مال سه‌عدی

له چیرۆکی ژبانی ئه‌وان بیته. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکانه تیکه‌لی خه‌یالی ئه‌ده‌بیهی خۆم بکه‌م و بیکه‌مه پۆمانیک.

که ئه‌مه‌م وت، نه‌وزاد بیخه‌م، وتی: من وه‌کو ئیوه خانمباز نیم، تا بکه‌ومه ناو پۆمانه‌که‌وه، به‌لام ئیوه هه‌ر هه‌مووتان ده‌بنه کاراکته‌ری ناو پۆمانه‌که.

ئه‌مه‌ی وت و پرووی له من کرد و وتی: به‌لام هه‌ر پۆمانیک پاله‌وانیکی هه‌یه، نازانین کێ له‌وانه ده‌بیته پاله‌وانی پۆمانه‌که‌ی تۆ؟
منیش وتم: هیچیان نابنه پاله‌وان.

که ئه‌مه‌م وت، سه‌ری سوپما، وتی: چۆن پۆمان بی پاله‌وان ده‌بیته؟

وتم: که‌سیکی تر هه‌یه، تۆ نایناسیت، خانمبازیکی عه‌یار بیست و چواره، له خانمبازیدا ئه‌وانه گشتیان ده‌خاته ناو گیرفانی خۆی، ئوستازی منه و یه‌که‌م وانه‌ی خانمبازی له‌و فیڕ بووم، ناوی شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندییه. شه‌وکه‌ت ئه‌فه‌ندی هه‌ر له‌ گه‌نجیه‌وه تا‌کو ئیستا که ته‌مه‌نی له سه‌رووی هه‌شتا سالییه‌وه‌یه، وازی له خانمبازی نه‌هێناوه و ده‌یان مندالی نایاسایی لیڤه‌و له‌وئ له‌و ژنانه‌ی که له‌گه‌لی رابواردوون، هێناوه‌ته دونه‌یاوه.

که وام وت، هه‌موویان سه‌ریان سوپما، سه‌بری بازرگان وتی: په‌کو له‌و پیاوه، من وام ده‌زانی هه‌ر شاگرده‌که‌ی من به ژنان فیڤه‌ نه‌م ده‌زانی، که‌سی له‌و نازاتریش هه‌یه.

خانمباز که مال سه عدى

عومه ريش وتى: ئه وهى تو باسى ده كه يت، ئه وشه وكهت ئه فه ندييه
له پراسپوتينيش په تى داوه.

منيش وتم: ئاخر له بهر ئه وهيه، منيش نيازى وايه شه وكهت ئه فه ندى
بكه مه پالوانى پومانه كه م.

□

چىرۆك نھوس و رۆمان نھوس (كەمال سەعدى) :

- = لە سالى ۱۹۵۶ لە شارى ھەولېر لە داىكبووھ .
- = بېروانامەى بەكالۆرىۆس و ماستەر و دىكتوراى لە ياسا ھەيە .
- = دەيان كىتېبى چاپكراوى لە بوارى ياسا و ئەدەب و پۆشنىبىرى ھەيە .
- = دەيان بابەتى ئەدەبى و پۆشنىبىرى و ياساى لە پۆژنامە و گۆقارەكان بلاق كرىۆتەوھ .
- = ئەندامى يەكىتتى نھوسەرانى كورد و سەندىكاى پۆژنامەنھوسانى كوردستانە .

ئەو كىتېبانەى نھوسەر چاپكردوون لە بوارى چىرۆك و رۆماندا :

- شەش كورته چىرۆكى كوردى - ھاوبەش لەگەل سابىر رەشىد .
- ون بوون - كۆمەلە چىرۆك .
- دەرگا - كۆمەلە چىرۆك .
- تېرچىۆ - كۆمەلە چىرۆك .
- فەنتازىا - كۆمەلە چىرۆك .
- سەعید زەبۆكى لای خۆمان - رۆمان .
- مەملەكەتى رۆبۆتەكان - رۆمان
- بىرەوھرىي جەنگاوەرىك - رۆمان

ئەو رۆمانانەى نامادەن بۆ چاپ :

- = رۆمانى حەج و عومرە
- = رۆمانى ئاو